

Θ. 1/

1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1950

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Α.Δ.Κ.

„ΓΚΡΕΚΑ“

Τὰ ὠραιότερα ξωρρουχα Λέρβεϋ

Βουκουρεστίου 8
Ερμού 30
Αιόλου 96

Τότε πού σ' εἶδα νᾶρχεσαι

Τότε πού σ' εἶδα νᾶρχεσαι
μέ τ' ἅγια χελιδόνια
τότε καί μόλις ἔννοιωσα
γιά ποιά χαρά μιλοῦσαν
μέσα στὰ φύλλα τὰ πουλιά,
τὰ πνεύματα στὰ κλώνια
κί' οἱ πεταλοῦδες πού στό φῶς
νιογέννητες ξυπνοῦσαν

Τό μονοπάτι ἐδιάβαινες
κί' εἶχες μιὰ λάμψη τόση,
μέ τέτοιαν ἄνδινη ὁμορφιά
στό νοτισμένο χῶμα,
πού δίχως ἄλλο, ἡ Ἄνοιξι
δὰ σ' εἶχεν ἀνταμώσει
καί κάτω ἀπ' τίς ἀμυγδαλιές
σέ φίλησε στό στόμα.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΟΡΦΥΡΑΣ

Γυναίκα

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ». Δεκαπενθήμερη εικονογραφημένη επιθεώρησης. Γραφεία: Ἀθήναι, ὁδὸς Σανταροῦ 1. Τηλ. 35.533. Τυπογραφεία: Ἀναστασόπουλος 5. Τηλ. 26.343. Διευθυντής: ΕΥ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ. Ἀρχι συντάκτης: ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ. Συνδρομαί: Ἑσωτερικοῦ: Ἑτησίως: Δρχ. 130.000, ἑξαμηνίως Δρχ. 70.000. Ἑμβάσματα Ἑσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς καὶ Ἑσωτερικοῦ διὰ τραπεζιτικῆς τοιούτης πρὸς ΕΥ. Τερζόπουλον. Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 6 §1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938: Ὑπεύθυνος: Εὐάγγελος Τερζόπουλος. Κατακία: Βορείου Ἠπείρου 61. Ὑπεύθ. Τυπογραφείου: Στέφανος Κατσάνης. Ἀγ. Ἐλευσίης 3. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις οἰουδήποτε θεματός ἢ εἰς μέρος τοῦ παρόντος τευχούς. Ἐνὶ ἐγγράφῳ ἀδείας τῆς διευθύνσεως τοῦ περιοδικοῦ «Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ». Χειρογράφα δημοσιεύματα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἀγαπητές μου φίλες,

Ἄν ἡ ζωὴ εἶναι ρόδο, πού πρέπει νὰ τὸ δρέψουμε, δὲν παύει ὥστόσο νὰ ἔχη καὶ ἀγκάθια, πού μᾶς ματώνουν πότε λίγο καὶ πότε πολὺ. Τὸ μικρὸ παιδί τρέχει στὴ μαμά του νὰ δείξῃ τὴν πληγὴ του καὶ εὐκολὰ γιατρεύεται ὁ πόνος του μὲ τὸ στοργικὸ τῆς φιλάκι. Μὰ τώρα πού μεγαλώσαμε πιά καὶ δὲν εἴμαστε παιδιά παρὰ γιγνήκαμε ἄλλες κοπέλλες καὶ ἄλλες γυναῖκες ὥριμες, δὲ δείχνουμε εὐκολὰ τὴν πληγὴ μας παρὰ σὲ πρόσωπα φιλικὰ κι' ἀγαπημένα, πού μποροῦν νὰ μᾶς παρηγορήσουν, νὰ μᾶς δώσουν μιὰ καλὴ γνώμη, νὰ μᾶς δείξουν ἕνα φῶς καὶ κάποιον δρόμο. Μὰ καὶ πάλι διστάζουμε. Πόσο συχνὰ ἀνακαλύπτουμε πὼς οἱ φίλες μας δὲν ὑπῆρξαν ποτὲ ἀληθινὲς μας φίλες!

Ἡ στήλη τούτη, πού εἶναι δική σας, ἀποκλειστικὰ δική σας, ἔχει τὸ μεγάλο πλεονέκτημα νὰ κρύβῃ μιὰ φιλικὴ καρδιά, πού εἰσαίτε σίγουρὰ ἑκατὸ φορές στὶς ἐκατὸ πὼς δὲν θὰ μαρτυρήσῃ σὲ κανένα τὸ μυστικὸ σας. Κρύβει ἕναν ἄνθρωπο πού γνώρισε τὴ ζωὴ, τὶς χαρὲς καὶ τὶς πίκρες τῆς καὶ πιστεύει πὼς μπορεῖ νὰ σας βοηθήσῃ σὲ μιὰ δύσκολη στιγμή τῆς ζωῆς σας. Μιλήστε λοιπὸν χωρὶς κανέναν ἐνδοιασμό. Ὁ πόνος σας θὰ βρῇ ἀπήχησι, τὸ μυστικὸ σας κατανόησι, ἡ ἀπορία σας ἐξηγήσι.

Τί σας βασανίζει; Αἰσθηματικὴ περιπέτεια; Οἰκογενειακὸ δράμα; Πρόβλημα ὑγείας; Πρόβλημα νοικοκυριοῦ ἢ πρόβλημα σχετικὰ μὲ τὰ παιδιά; Γράψτε ἀφορὰ γιὰ τὸ κάθε τί στὴ Φίλη σας.

Ἄν τὸ ζήτημά σας εἶναι αἰσθηματικὸ, οἰκογενειακὸ κ.λ.π., ἡ Φίλη σας θὰ σας καθοδηγήσῃ σὰν ἀόρατο φιλικὸ χέρι καὶ θὰ σας βοηθήσῃ νὰ βρῆτε μιὰ λύσι στὸ πρόβλημα πού σας βασανίζει. Εἰδικὰ, μάλιστα, ἂν τὸ πρόβλημά σας εἶναι γενικὸ καὶ ἐνδιαφέρει μεγάλη κατηγορία ἀναγνώστριων, τὸ περιοδικὸ θ' ἀσχοληθῇ μ' αὐτὸ σὲ γενικά ἀθροῖα, πού θὰ λύουν τὶς σχετικὲς σας ἀπορίες.

Μὴ διστάσετε, λοιπὸν, νὰ γράψετε στὴ διεύθυνσι τοῦ περιοδικοῦ μας, στὴν κ. Μυρτώ. Οἱ ἀπαντήσεις θὰ εἶναι περιεκτικὲς, χωρὶς περιττὲς φλυαρίες καὶ τὰ γράμματά σας θὰ καταστρέφονται ἀφοῦ σας δοθῇ ἡ σχετικὴ ἀπάντησι, πού θὰ εἶναι πάντα ἐχέμυθη καὶ διακριτικὴ.

ΜΥΡΤΩ

Ἐγγραφεῖτε συνδρομήτρια

Σὰς συμφέρει ἀπολύτως νὰ ἐγγραφῆτε συνδρομήτρια στὸ περιοδικὸ μας. Σὰς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν φροντίδα νὰ τὸ ἀγοράζετε κάθε δεκαπενθήμερο ἀπὸ τὸν ἐφημεριδοπώλῃ ἢ τὸ περίπτερο. Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς ἀναγνώστριες τῶν ἐπαρχιῶν ἐνδείκνυται ἡ ἐγγραφή γιὰ νὰ ἔχουν τὸ φύλλο στὸ σπίτι τους γρηγορότερα ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς κυκλοφορίας του. Ἀποκόψετε ἢ ἀντιγράψετε τὸ παρακάτω δελτίο καὶ στείλετέ τὸ μὲ ταχυδρομικὴ ἢ τραπεζιτικὴ ἐπίταγή στὰ γραφεῖα μας, ἀφοῦ τὸ συμπληρώσετε προηγουμένως.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

ΔΙ' ΕΤΗΣΙΑΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ (ΔΡ. 130.000)
ΔΙ' ΕΞΑΜΗΝΟΝ » » (ΔΡ. 70.000)
ΔΙΑ ΤΡΙΜΗΝΟΝ » » (ΔΡ. 40.000)
εἰς τὸ περιοδικόν:

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ»

Ἀθήνας, ὁδὸς Σανταροῦζα :

Όνομα
Ἐπώνυμον
Ὁδὸς
Πόλις

* Ἄν ἐγγράφεσθε δι' ἐτησίαν συνδρομήν θὰ διαγράψετε τὴν ἐξάμηνον καὶ τὴν τρίμηνον καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Τὸ λεξικὸ τῆς ὁμορφιάς

«Ἡ ὁμορφιά εἶναι μιὰ προϋπόθεσις εὐτυχίας» εἶπε κάποιος διάσημος φιλόσοφος. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ φράσις αὕτη εἶναι σωστὴ καὶ θὰ ἔχη δοθῇ στὶς ἀναγνώστριές μας ἡ εὐκαιρία νὰ τὸ διαπιστώσουν. Πὼς ὅμως ἀποκτάται αὐτὸ τοιοῦτο δῶρο, ἡ Ὅμορφιά, καὶ πὼς διατηρεῖται ὅταν ὑπάρχῃ, αὐτὸ εἶναι ἕνα σπουδαῖο μυστικὸ πού κάθε γυναῖκα θὰ ἠθέλει νὰ τὸ ξέρῃ.

Τὸ «ΛΕΞΙΚΟ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ» τοῦ ὁποῦ τοῦ δημοσιεύσει ἀρχίζουμε ἀπὸ τὸ πρῶτο μας τεύχος, εἶναι ἡ εὐρεῖα κοινολόγησις ἀκριβῶς τὸ μυστικὸ αὐτοῦ ἢ μᾶλλον ἡ ἐκλαίκευσις τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων ἀνθρώπων πού ἔχουν εἰδικευθῇ πᾶν στὰ αἰσθητικὰ ζητήματα τοῦ γυναικεῖου σώματος καὶ ἔχουν ἀποκτήσῃ πείρα καὶ σοφία. Κάθε λεπτομέρεια πού ἀφορᾷ τόσο τὴν Ὅμορφιά ὅσο καὶ τὴν Ὑγεία εἶναι ταξινομημένη πᾶν στὰ γράμματα τοῦ ἀλφαριθμητοῦ, ὥστε νὰ ἀποτελῇ ἕνα πλήρες λεξικὸ τῆς ὁμορφιάς.

Ἡ πρώτη συνέχεια τοῦ «ΛΕΞΙΚΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ» ἀπασχολεῖ τέσσερες ὁλόκληρες σελίδες τοῦ περιοδικοῦ πού ἔχουν ὑποδιαιρεθῇ σὲ ὀκτὼ σελίδες σχήματος διβλίου. Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς θὰ γίνε-ται καὶ στὰ ἐπόμενα τεύχη, ὥστε ἡ ἀναγνώστριά μας σὲ λίγο χρονικὸ διάστημα νὰ ἔχῃ ἕνα σωστὸ διβλίο.

Κοπτικὴ - Ραπτικὴ

Ἡ «ΓΥΝΑΙΚΑ καὶ τὸ Σπίτι» θὰ συμβάλῃ αἰσθητὰ στὴν οἰκογενειακὴ εὐμερία τῶν ἀναγνώστριων τῆς μὲ τὴν μέθοδο «ΚΟΠΤΙΚΗΣ καὶ ΡΑΠΤΙΚΗΣ» πού ἐγκαινιάζει στὸ πρῶτο φύλλο. Δὲν θὰ πρέπει νὰ παραγνωρισθῇ ἡ πρακτικὴ ἀξία αὐτῆς τῆς μεθόδου πού θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρία

Ἡ βασικὴ ἰδέα πᾶν στὴν ὁποία στηρίχτηκε ἡ ἐκδοσι τοῦ περιοδικοῦ πού κρατᾷ αὐτὴ τὴ στιγμή στὰ χέρια σας, ἀγαπητὴ ἀναγνώστριά, πρὸς ἡλθε ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι στὸν τόπο μας — ἀντίθετα μ' ὅτι γίνεται σ' ἄλλες τὶς πολιτισμένες χώρες τοῦ κόσμου — δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνα ἀποκλειστικὰ γυναικεῖο περιοδικὸ πού νὰ θίγῃ καὶ νὰ ἐρευνᾷ ὅλους τοὺς τομείς ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους ζῇ καὶ κινεῖται ἡ σύγχρονη γυναῖκα. Τὸ διάφορα ξενόγλωσσα γυναικεῖα περιοδικὰ, πού εἰσάγονται τόσο ἀφθονοὶ στὴ χώρα μας, δὲν ἐξυπηρετοῦν παρὰ ἕνα περιορισμένο ἀριθμὸ Ἑλληνίδων πού γνωρίζουν ξένες γλώσσες.

Ἡ μεγάλη ὅμως μάζα τῶν Ἑλληνίδων, οἱ γυναῖκες πού ξεδεύουν τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ χρόνου τῶν σπίτι καὶ μοχθοῦν γιὰ τὴν οἰκογενεία καὶ τὸ νοικοκυριό, οἱ γυναῖκες πού ἐργάζονται, οἱ νέες γυναῖκες καὶ τὰ κορίτσια πού τώρα μπαίνουν στὴ ζωὴ, δὲν ἔχουν τὸ περιοδικὸ τους, ἕνα ἑλληνικὸ, δικό τους, περιοδικὸ, πού νὰ τὶς καθοδηγῇ καὶ νὰ τὶς συμβουλεύῃ σ' ὅλα τὰ ζητήματά τους.

Ἐκδίδοντας, λοιπὸν, τὴ «ΓΥΝΑΙΚΑ καὶ τὸ Σπίτι», πιστεύουμε ὅτι ἐξυπηρετοῦμε ἕνα σκοπὸ, νὰ βοηθήσουμε δηλαδὴ τὴ γυναῖκα τοῦ τόπου μας στὴ δύσκολη προσπάθειά της γιὰ τὴ ζωὴ, κι' ἀκόμα ὅτι μὲ τὴν ἐκδοσί μας καλύπτουμε ἕνα κενὸ πού ἦταν πολὺ αἰσθητὸ.

Φροντίσαμε νὰ πλουτίσουμε τὸ περιοδικὸ μας μὲ ὕλη καθαρὰ γυναικεῖα. Νὰ περιέχῃ, δηλαδὴ, σχέδια καὶ θέματα γιὰ τὴ Μόδα, διαλεγμένα μὲ γούστο καὶ προσοχὴ ἀπὸ εἰδικὲς συνεργάτριές μας. Θέματα γιὰ τὴν Ὅμορφιά, γιὰ τὸ Νοικοκυριό, γιὰ τὴ Μητέρα καὶ τὸ Παιδί, γιὰ τὸ Ἐργόχειρο, τὴ Γυμναστική, τὴ Μαγειρική, τὴν Ἀγωγή, τὶς Τέχνες κι' ἕνα σωρὸ ἄλλα σχετικὰ θέματα. Παράλληλα, νὰ δίνουμε καὶ θέματα πού θὰ ὠφελήσουν πρακτικὰ τὶς ἀναγνώστριές μας, ὅπως εἶναι ἡ Μέθοδος Κοπτικῆς καὶ Ραπτικῆς καὶ ἡ Ἐγκυκλοπαίδεια Κεντημάτων καὶ Πλεκτικῆς. Ἀλλὰ καὶ ὁ τομέας τῆς Ἀναψυχῆς, μελετήθηκε μὲ ἰδιαίτερη προσοχή. Ἐτσι, στὶς σελίδες μας θὰ ὑπάρχουν ὡραιότατα διηγήματα καὶ μυθιστορήματα, διαλεγμένα μὲ σχολαστικότητα, ὥστε ν' ἀνταποκρίνονται στὶς πνευματικὲς ἀπαιτήσεις καὶ νὰ συγκινοῦν τὸν ψυχικὸ κόσμον τῶν ἀναγνώστριων μας.

Θέλουμε νὰ πιστεύουμε ὅτι ἡ «ΓΥΝΑΙΚΑ καὶ τὸ Σπίτι» θὰ γίνῃ μὲ χαρὰ δεκτὴ ἀπὸ τὶς ἀναγνώστριές μας καὶ εἴμαστε βέβαιοι ὅτι θὰ τὴν ἀγαπήσουν σὰν κατὰ δικό τους. Γιατί, ἡ προσπάθειά μας δὲν ἐξαντλεῖται ἐδῶ. Φιλοδοξοῦμε καὶ θὰ κοπιᾶσουμε γιὰ νὰ ἐξελιχθῇ τὸ περιοδικὸ μας σὲ μιὰ τέλεια ἀπὸ κάθε ἀποψη ἐκδοσι πού νὰ γίνῃ ὁ μοναδικὸς σύμβουλος καὶ ὁδηγὸς γιὰ κάθε Ἑλληνίδα, γιὰ κάθε ἑλληνικὸ σπίτι.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

σὲ ὅσες θέλουν, μ' αὐτὴ τὴν εὐχάριστη καὶ οἰκονομικὴ ἀσχολία νὰ ρυθμίσουν κατὰ ἕνα ὠφέλιμο τρόπο τὰ ἐξόδα τοῦ σπιτιοῦ. Τόσο ἡ νοικοκυρὰ ὅσο καὶ ἡ νέα κοπέλλα ἔχουν νὰ διδαχθοῦν πολλὰ ἀπὸ τὴν μέθοδο αὕτη πού ἔχει γραφῇ ἀπὸ μιὰ μεγάλη ράπτρια τοῦ Παρισιοῦ.

Τὸ κείμενο, τὰ παραστατικὰ σχήματα καὶ οἱ εἰκόνες θὰ βοηθήσουν στὴ συστηματικὴ ἐκμάθησι τῆς Κοπτικῆς καὶ Ραπτικῆς καὶ πιστεύουμε ὅτι προσφέρουμε μιὰ πραγματικὴ ἐξυπηρέτησι στὶς ἀναγνώστριές μας.

Ὁ γιατρός σας

Μιὰ ἀπὸ τὶς ἐπιδιώξεις τοῦ περιοδικοῦ μας εἶναι καὶ ἡ παροχὴ ἱατρικῶν συμβουλῶν στὶς ἀναγνώστριές μας πού θὰ τὶς ζητοῦσαν. Ἐκλεκτοὶ ἐπιστήμονες τοῦ τόπου μας ἐτέθησαν εὐχαρίστως στὴ διάθεσι τῶν ἀναγνώστριων μας γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό. Παιθολόγοι, παιδίατροι, γυναικολόγοι, δερματολόγοι κι' αἰσθητικοί. Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ στέλνετε τὶς ἐπιστολὰς σας στὴ διεύθυνσί μας — σημειώνοντας στὸ φάκελλο σὲ ποῖον γιατρὸ ἀπευθύνεσθε — καὶ θὰ ἔχετε σύντομα τὴν ἀπάντησι ἀπὸ τὶς εἰδικὲς στήλες τοῦ περιοδικοῦ μας.

Τὰ κλισῆ τοῦ παρόντος τεύχους ἐκτελέσθησαν ἀπὸ τὸ καλλιτεχνικὸ τσιγκογραφεῖον ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΓΚΟΥΖΟΥ, Πλατεία Ἁγ. Θεοδώρου.

Τὸ ἐξώφυλλον ἐξετυπώθη εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν τυπογραφεῖον ΓΕΡΤΡΟΥΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΥ, ὁδὸς Γλαδστωνος καὶ Γαμβέττα.

Τὸ ἐσωτερικὸν ἐξετυπώθη εἰς τὰ κυλιωδρικὰ πιεστήρια τῶν τυπογραφικῶν Καταστημάτων Α. Ε. «Ο ΤΥΠΟΣ», ὁδὸς Ἀναξαγόρα 5.

1948

1949-1950

Ἡ μόδα κάνει στροφή

Ἡ Μόδα! Ποιὰ γυναῖκα δὲν τὴ λατρεύει αὐτὴ τὴ θεά; Ποτὲ δὲν εἶναι ἴδια. Ἀλλάζει πρόσωπο σὰν τὴ θάλασσα καὶ σὰν τὸν οὐρανὸ. Μᾶς συνεπαίρνει τὸ κύμα τῆς καὶ δὲν μπορούμε νὰ τοῦ ἀνισταθούμε, γιὰτὶ τότε διατρέχουμε τὸν κίνδυνον νὰ βουλιάξουμε μέσα στὴν ἀποδοκιμασίᾳ τῆς κοινῆς γνώμης. Κι' ὥστόσο, δὲν βαρυνώμεθα ποτέ, ἀκριβῶς γιὰτὶ ἡ μόδα μᾶς δίνει μιὰ μεγάλη καὶ ἀπαραίτητη εὐχαρίστησι, τὴν εὐχαρίστησι τῆς ἀλλαγῆς.

Μέσα στὸ χρόνιον πού μᾶς πέρασε, σημειώθηκαν στὴ μόδα οὐσιώδεις μεταβολές, ἀργὰ καὶ βαθμιαῖα, ἔτσι, πού ἕνα φουστάνι ἢ ἕνα παλτὸ τοῦ 1950 διαφέρει: βασικά ἀπὸ τὸ φουστάνι καὶ τὸ παλτὸ τοῦ 1948.

Ἄν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρεῖται τὸ πλάτος στὰ παλτά, ἔχουν ἐγκαταλειφθῇ ὀριστικὰ τὰ ἀπέραντα θάρρεϊς, ἐκεῖνα πανωφόρια, πού ἔδιναν στὴ σιλουέττα τὴν ἐντύπωσι ὅτι τὴν παίρνει ὁ ἄνεμος. Ἐμπρὸς ἐπικρατεῖ ἡ ἴσια γραμμὴ καὶ τὸ πλάτος εἶναι συγκεντρωμένο πρὸς τὰ πίσω, μὲ φύλλα καὶ μὲ γκοντέ.

Ἡ φούστα δὲν δίνει πιά τὴν ἐντύπωσι ἐμφανίσεως μαλακτοῦ. Τὰ πόδια δὲν χάνονται μέσα στὶς πτυχές της, ἀλλὰ ἡ γραμμὴ τους τονίζεται καθὼς ἡ φούστα στενεύει πρὸς τὰ κάτω. Ἡ ζώνη συνηθίζεται περισσότερο.

Τὸ κορσάζ δὲν δίνει πιά τὴν ἐντύπωσι ὅτι βουλιάζει στὸ στομάχι. Διατηρεῖ τὴ χάρι του καὶ μπλουζάρεϊ. Μιὰ νότα ἀσυμμετρίας χαρακτηρίζει τὸ κόσμημά του. Οἱ γωνίες εἶναι τὸ πιο ἰδιαίτερον γνώρισμα τῆς νέας γραμμῆς στὴν «κούπη».

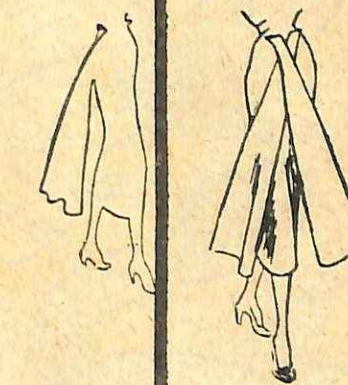
Τὰ ντεκολτέ δὲν εἶναι κλειστά. Ἀντίθετα, πολὺ τολμηρά, χωρὶς μύτες, ἀφήνουν νὰ προβάλλῃ ἡ λάμψι τοῦ ἐπάνω μέρους τοῦ στήθους καὶ ὁ λαιμὸς περιβάλλεται ἀπὸ κολλιέ, μὲ δυὸ καὶ τρεῖς σειρές, ἀπὸ χάντρες ἢ χρυσό.

Τὰ μεγάλα φύλλα τῆς παλιᾶς μόδας, στὸ πίσω μέρος τῆς φούστας, δὲν εἶναι ραφτά. Ἡ ἐντύπωσι τους δημιουργεῖται μὲ φύλλα ἀπὸ τοῦλλι ἢ ἄλλο ὕφασμα πού πέφτει ἐπάνω ἀπὸ τὴ φούστα. Μερικὲς φορές, τὰ φύλλα πέφτουν σταυρωτὰ πρὸς τὰ ἔμπροσθ, καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ τελευταία λέξις τῆς μόδας. Αὐτὰ τὰ πρόσθετα φύλλα, τὰ φουρρῶ, πού κατὰ κανὸνα μπαίνουν ἐπάνω ἀπὸ στενὲς φούστες χαρακτηρίζουν τὶς ἀμπιγιέ τουαλέττες. Ἀρχίζουν συνηθῶς ἀπὸ τὴ μέση καὶ ρίχνουν τὸ περισσότερο πλάτος τους στὴ μιὰ πλευρά. Γίνονται ἀπὸ κρέπ, σατέν, βουάλ, τοῦλλι, λαμέ κλπ. καὶ μποροῦν νὰ μεταμορφώσουν περίφημα ἕνα ἀπλὸ μαῦρο φόρεμα σὲ τουαλέττα ἀμπιγιέ. Μερικὰ φουρρῶ δὲν ἀρχίζουν ἀπὸ τὴ μέση ἀλλὰ ἀπὸ τὸ κορσάζ, σχηματίζοντας ἕνα εἶδος πελερίνας στοὺς ὤμους καὶ συνεχίζοντας, στενὰ ἔμπροσθ στὸ κορσάζ καὶ πλατεῖα στὴ φούστα. Στὴ μέση τὰ συγκρατεῖ ζώνη.

Τὸ παλιὸ ξεκατέλωμα ἔχει λήξει. Τὰ καπέλλα εἶναι πιά ἀπαραίτητα, ἰδιαίτερα μὲ τὶς νέες κομμώσεις καὶ τὰ κομμένα μαλλιά, πού μὲ τὴν ἀπλότητά τους ἔχουν ἀπόλυτη ἀνάγκη νὰ συμπληρώνωνται. Τὰ φτερά εἶναι στὴν ἡμερησίᾳ διάταξι.

Οἱ βραδυνὲς τουαλέττες ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι πάντα μακρὲς. Ἡ χαρακτηριστικὴ διαφορὰ ἀνάμεσα στὶς ντεμοντέ καὶ στὶς τουαλέττες τῆς τελευταίας μόδας εἶναι ὅτι καταργήθηκαν ἐντελῶς οἱ μακρὲς οὐρές καὶ ὅτι τὸ ντεκολτέ ἀφήνει γυμνὸ ἐντελῶς τὸν λαιμὸ. Τὰ κοσμήματα δρῖσκονται σ' ὅλη τὴν ἀπαστράπτουσα δόξα τους.

Φοροῦνται ἰδιαίτερα τὰ χρυσὰ μπίζου, τὰ διαμάντια, τὰ μαργαριτάρια. Τὰ κλιπὲ μπαίνουν στοὺς ὤμους ἢ στὸ ντεκολτέ καὶ φωτίζουν μὲ τὴ λάμψι τους τὴ φυσιογνωμία.

1948

1949-1950

ΑΠΟ ΤΟ 1948 - 1950

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Πολύ, πάρα πολύ, την λυπόμουν την καυμένη τη Λένα, την καλή μου φίλη... Ναι, είχαμε γίνει, αλήθεια, στενές φίλες από τότε που γνωρισθήκαμε τυχαία σ' ένα φιλικό σπίτι, μ' όλη τη διαφορά της ηλικίας που μας χωρίζει. Εκείνη είναι μόλις είκοσι έπτα ετών, ενώ εγώ... ας είναι, αυτό δεν σ' ενδιαφέρει τώρα. Αυτό που σ' ενδιαφέρει είναι να μάθετε γιατί την λυπόμουν.

Αν την βλέπατε, δεν θα την βρίσκατε καθόλου άξια «λυπημού». Έτσι νέα, έτσι όμορφη, έτσι κομψή, παντρεμένη από έρωτα μ' έναν εξαιρετικό νέο, όμορφο, μορφωμένο, με καλή θέσι... Πλούσιος, βέβαια, δεν είναι. Αλλά, όπως σ' όποτε, μπορεί να ζήσει το σπίτι του άνετα, χωρίς στενοχώριες. Κι' έπειτα η Λένα δεν είναι μια κοπέλλα που να γυρεύει διαρκώς γλέντια, χορούς, αυτοκινητάκια, λούσα. Νοικοκυροκόριτσο, αρκετά αυστηρά μεγαλωμένη, είχε αποσπαστεί στον άντρα της και στο νοικοκυριό της κι' από τότε που απέκτησε και τα δύο παιδάκια της — τριών και πέντε ετών τώρα — ο κόσμος δεν την πολυέλεπε.

Έτσι που σ' ας την περιγράψω, θα την βλέπατε σαν μια γυναίκα εύτυχισμένη. Αυτό θα το πίστευα κι' εγώ. Αλλά από την πρώτη μέρα που την γνώρισα, διέκρινα μια σκιά μελαγχολίας στο όμορφο προσωπάκι της. Κι' όταν γινήκαμε φίλες, μου έμπιστευσε τον μυστικό της πόνο: «Ο άντρας μου δεν μ' αγαπάει... Δεν μ' αγαπάει πιά... Ο έρωτάς του δεν βαστάει πάνω από ένα χρόνο... Μά δεν ξέρεις!... Καταντάει να μην τον βλέπω πιά παρά στις ώρες του φαγιού... Πολλές φορές μάλιστα ούτε και το μεσημέρι δεν έρχεται... Δουλειές, λέει. Τι δουλειές μπορεί να έχει μεσημεριάτικα;... Δεν μ' αγαπάει, σου λέω... Αλλά γιατί; Πες μου... Δεν είμαι όμορφη; Δεν τού άρεσα ποτέ; Δεν είμαι καλή νοικοκυρά; Δεν ανταλλάσσω όπως πρέπει τα παιδιά μας; Τι έχει, λοιπόν; Δεν μ' αγαπάει, πιά, αυτό είναι...».

Κι' αλήθεια, ήταν πολύ όμορφη η Λένα. Και όσο μπορούσα να κρίνω, ήταν και περίφημη νοικοκυρά και καλή, χαριτωμένη μαμά. Όσοι φορές έτυχε να είμαι στο σπίτι της, τάβρισα όλα να λάμπουν. Και όμως η σκιά της μελαγχολίας δεν έφευγε απ' το προσωπάκι της. Κάτι περισσότερο μάλιστα: φαινόταν διαρκώς σαν κουρασμένη, σαν βαρυστασίτη... Μόνο που δεν είχε τύχει να περάσω απ' το σπίτι της κανένα πρωινό...

Κι' αυτό έτυχε προχθές. Ήταν μεσημέρι, κόντευε 12 η ώρα, όταν έτυχε να περάσω απ' το σπίτι της Λένας. «Θα της κάνω μια έκπληξη — σκέφθηκα — ν' ανεβάω, να της πω μια καλημέρα...». Μου άνοιξε η ίδια και, βέβαια, παραξεύθηκε που με είδε. Μά εγώ σάστισα, κυριολεκτικώς τάχασα: «Η Λένα ήταν αυτή η γυναίκα η άκτινιστή, με την τριμμένη και λεκισμένη ρόμπα, με τις παντούφλες στα πόδια, με τα λερωμένα και κοκκινισμένα χέρια;... Και τι άκαταστασία, ολόγυρα, Θεέ μου! Το χώλλ, άνω κάτω. Απ' τις άνοιχτες πόρτες έβλεπα τα κρεβάτια ακόμα άστρωτα, σε μια γωνιά ήταν μαζεμένα σκόνες και σκουπίδια, μια σκούπα, ένα φαρσί, σε μια καρέκλα ριγμένο ένα ξεσκονόπανο... Και τα παράθυρα ολόανοικτα, χειμώνας καιρός... Κι' ας είχαμε περάσει κι' οι δυο σαστισμένες...».

— Τι συμβαίνει, Λένα; είπα τέλος εγώ.

— Μά πως θα προφθάσης; Είναι κιόλας 12 η ώρα... Και καθώς βλέπω όλα είναι στη μέση ακόμα...

— Τι θέλεις να κάνω; Δεν προφθάω. Δεν μπορώ να έχω δύο υπηρέτριες. Κι' αυτή που έχω είναι έξω με τα παιδιά. Βλέπεις, τις δουλειές τις κάνει μόνη μου... Με συγχωρή, περάσε στο «αλόνι»... Μια στιγμή να πάω στην κουζίνα, να ιδώ το φαί...

Προτίμησα να μην την ανησυχώ περισσότερο, την χαιρέτησα κι' έφυγα! Είχα όμως ανακαλύψει το μυστικό που την βασάνιζε. Καταλάβαινα τώρα γιατί έβλεπε τόσο λίγο τον άντρα της: Μά που να μείνει και που να σταθεί αυτός ο κακομοιρής ο σύζυγος, που σε λίγο θαρρόταν κουρασμένος απ' τη δουλειά του και δεν θα βρήκε ούτε μια γωνιά συγυρισμένη, ξεσταμένη, ούτε το φαγητό έτοιμο, ούτε μια γυναίκα πόσχαρη, περιποιημένη, τίποτα, δηλαδή, απ' όλα εκείνα που κάνουν τη γοητεία του σπιτιού...

Και τ' απόγεμα και το βράδυ, η Λένα θάναι, βέβαια, κουρασμένη, χωρίς διάθεσι, με την υποψία στο βλέμμα αν ο άντρας της δεν ήρθε το μεσημέρι, ή άργησε το βράδυ...

Θα προσπαθώ να δείξω στη Λένα το λάθος της, να της εξηγήσω... Ίσως όμως και να διαβάξω αυτές τις γραμμές μου και να καταλάβει... Ίσως μάλιστα να με διαβάσουν και άλλες «δυστυχισμένες» σαν τη Λένα και να θελήσουν να σκεφθούν λιγάκι πάνω στην αφορμή της «δυστυχίας» τους.

ΜΑΡΙΝΑ

Ο γιατρός της οικογενείας

Το φαρμακείο

Κάθε σπίτι πρέπει να έχει τ' απαραίτητα φάρμακα, που θα χρειασθούν στην οικογένεια σε περιπτώσεις ανάγκης και που δεν είναι εύκολο να τα προμηθευθεί κείνη τη στιγμή.

Γι' αυτό, το φαρμακείο του σπιτιού της οικογενείας είναι απαραίτητο. Δεν χρειάζονται πολλά φάρμακα, αλλά τ' απαραίτητα και η καλή χρήση των. Τα υπόλοιπα θα μας τα γράψω ο γιατρός και θα τα προμηθευθούμε από τον έπιστήμονα φαρμακοποιό. Και πρώτα-πρώτα καλό είναι να έχουμε ένα ντουλαπάκι με το διακριτικό σήμα του έρυθρου σταυρού και μέσα σ' αυτό ταξινομημένα τα φάρμακα με τις έτικέτες των καθαρογραμμένων, ώστε να ξέρουμε τι περιέχει το κάθε μπουκάλι, κουτάκι ή βαζάκι κ.λ.π. και να μην κάνουμε σύγχυση, που μπορεί να προκαλέσει ανεπανόρθωτο ίσως κακό στον άρρωστο μας. Πόσες φορές δεν έτυχε πάνω στην διάσι και άδημοια της ή οικοδέσποινα να μην ξέρη που βρίσκεται το φάρμακο που ζητάει έπειγόντως και να χάνη πολύτιμο χρόνο; Το ντουλαπάκι, λοιπόν, με τα ταξινομημένα φάρμακα και με τις έτικέτες των είναι από τα πρώτα.

Τα έπιδοστικά είδη, δηλαδή αποστειρωμένες γάζες, βαμβάκι αποστειρωμένο, έπιδοσμο αποστειρωμένοι, πρέπει να υπάρχουν στο φαρμακείο σας μαζί με τα λοιπά φάρμακα για τις περιπτώσεις μικροτραυματισμών, έγκαυμάτων κ.λ.π. Έπίσης αποστειρωμένη βαζελίνη, γλυκερίνη, αλοιφή πενικιλίνης, οξυζενέ και οινόπνευμα. Το βάμμα ιωδίου, το μερκουροχρώμι, το βορικό οξύ, είναι αντίσηπτικά πάντοτε χρήσιμα.

Τα καθαριστικά και τα υπακτικά είναι απαραίτητα, αλλά υπό τον όρον να μη δίδονται, όταν υπάρχει και η έλαχίστη υπόνοια σκοληκοειδίτιδος. Προσσχέ, λοιπόν, διότι και ένας κατά το φαινόμενον απλός κοιλόπονος δεξιά, μπορεί να είναι σκοληκοειδίτις. Το μόνον ακίνδυνο υπακτικό είναι το παραφινέλαιο, που δεν έρεθίζει το έντερο ποτέ, αλλά δοσθεί μηχανικώς τη λειτουργία του. Τα συνήθη καθαρτικά είναι το ρετινόλαδο, το αλάτι, το καστορέλαιον κ.λ.π. Όλα αυτά τα καθαρτικά είναι ωφέλιμα και μας εξυπηρετούν, αλλά δεν πρέπει να γίνεται συχνή ή χρήση των διότι έρεθίζουν το έντερο.

Τα αντινευραλγικά φάρμακα είναι κυρίως η άσπιρίνη, που πρέπει να έχουμε στο φαρμακείο μας και που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε άφοβα σε διάφορες νευραλγίες δοντιών, κεφαλαλγίες, οδοναλγίες, αρθραλγίες κ.λ.π. Είναι έλαχιστα τα άτομα που δεν άνεχονται την άσπιρίνη. Τα υπνωτικά και τα ναρκωτικά φάρμακα (λουμινάλ, βερονάλ, παντοπών κ.λ.π.) μην τα χρησιμοποιείτε χωρίς την οδηγία του ιατρού σας.

Η ύγρα άμυωνία είναι φάρμακο χρήσιμο ίσως στις λιποθυμίες, χορηγούμενη σε έσπινος. Μερικές ένέσεις καμφοράς πρέπει να έχουμε στο οικογενειακό φαρμακείο, όπως και μια σύριγγα μικρή με βελόνες για να γίνη η ένεσις από ένα που ξέρει να κάνει ένεσεις. Έπίσης ο ζωϊκός άνθραξ (κάρβουνο) και η σόδα είναι απαραίτητα.

Τα διάφορα αντιδιότικα φάρμακα που σήμερα βρίσκονται σε εύρεσι χρήσι, δηλαδή οι σουλφαμίδες, η πενικιλίνη, η στρεπτομυκίνη, η χρυσομυκίνη κ.λ.π. δεν πρέπει να τα χρησιμοποιούμε χωρίς την οδηγία του ιατρού, διότι πολλές φορές ή άστος και παρατεταμένη χρήση των γίνεται πρόξενος κακού.

Έκτος από τα φάρμακα, το οικογενειακό φαρμακείο πρέπει να έχει ένα θερμόμετρο, μια λαστιχένια θερμόφορα, μια παγοκύστη ή να κλύσμα και ένα μουςαμά.

ΜΠ., Ιατρός

ΞΝΑΣ ΕΧΘΡΟΣ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΟΣ

ΧΙΟΝΙΣΤΡΕΣ

Οι χιονίστρες παρουσιάζονται κάτω από την έπιδρασι του ψυχους, ιδίως όταν ο καιρός είναι ύγρος. Το ψυχός όμως είναι μόνον ή αφορμή. Τόν κύριο ρόλο παίζουν οι κυκλοφοριακές διαταραχές, ή κακή διατροφή κλπ.

Υπάρχουν πολυάριθμα μέσα, για να προλάβη και να θεραπεύση κανείς τις χιονίστρες. Η θεραπεία πρέπει να είναι τοπική, με πομάδες, υπεριώδεις άκτινες, γυμναστική και γενικά, με μουρουνό λαδο διταμίνες Ρ-Ρ. κλπ. Ο γιατρός είναι απαραίτητος, αντίθετα με την αντίληψη μερικών, που στηρίζονται σε έμπειρικά, πρακτικά μέσα.

Μερικές φορές οι χιονίστρες παρουσιάζουν περιπλοκές: οι με λανιασμένες κρούστες φουσκώνουν σπάνε, πληγιάζουν και οι χιονίστρες γίνονται έξαιρετικά έντονα χηλκτικές και επώδυνες. Τα σκασιματα τότε μπορούν να χρησιμοποιήσουν σαν είσοδος άλλων μολύσεων, που είναι πιο επικίνδυνες από τις χιονίστρες.

ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Τα πρώτα μέτρα προστασίας από τις χιονίστρες είναι: — Να μένουμε όσο μπορούμε περισσότερο σε τόπους ζεστούς και ήσυχους.

— Να προστατεύουμε τα χέρια μας και τα πόδια μας με γαντία και μάλλινες κάλτσες, με μανσόν, κλπ.

— Ν' αποφεύγουμε να μένουμε πολλήν ώρα ακίνητοι με τα πόδια και τα χέρια κρεμασμένα και άδραν.

Πρέπει όμως να δάζουμε μπροστά, όσο μπορούμε πιο γρήγορα, τη γενική θεραπεία. Συμβουλευόμε για όλες τις περιπτώσεις:

— Βιταμίνες Α και Β είτε σαν σπασιαλίτε, είτε, απλούστερα, σαν φωσφορούχο μουρυνόλαδο.

— Νικοτινικό οξύ (Βιταμίνες ΡΡ) με τη μορφή κομπριμέ σπασιαλίτε.

— Φωσφορούχο ιδιότανικό σιρόπι.

Στα φάρμακα αυτά πρέπει να προσθέσουμε τροφή πλούσια σε κάλτσιουμ και σε διταμίνες, χωρίς να πέσουμε στην υπερβολή της υπερτροφίας.

Η ΤΟΠΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Για την τοπική θεραπεία συνιστούμε τα παρακάτω:

— Για τις απαλές χιονίστρες μπάνιο με:

Γανίνη 1 γραμμ.

Γλυκερίνη 30 % 50
Τριανταφυλλόνη 20 % }

και το βράδυ την έξηξ αλοιφή:

Έξτρε ντ' άμαμελις 0,50 γραμμ.

Ιχθυόλ 1 »

Πομμάντ ντε κονκόμπρ... 30 »

— Για τις πληγισμένες χιονίστρες μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τις προηγούμενες συνταγές, αλείφοντας όμως άκρια πρώι και βράδυ τα χέρια με διάλυσι νιτράτ ντ' άρζαν 20 % ή καλύτερα με την παρακάτω πομάδα:

Συλφάτ ντε κυϊδρ 0,05 γραμμ.

Συλφάτ ντε ζέν 0,07 »

Άσιντ σαλυσιλίκ 0,50 »

Άσιντ λακτίκ 5 »

Ό ντ' άμαμελις 8 »

Λανολίνη 10 »

Μουρυνόλαδο 10 »

Η ΜΙΣΕΛ ΜΟΡΓΚΑΝ

ΓΙΗΡΕ ΠΕΝΤΕ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Δώδεκα χρόνια έχουν περάσει από τότε που η Μισέλ Μοργκάν έκανε την εμφάνισι της στον γαλλικό κινηματογράφο. Δώδεκα ολόκληρα χρόνια έπιτυχίας, δώδεκα χρόνια δόξας. Όστόσο, εξακολουθεί πάντα να έχη το ωραιότερο δέμμα και να διατηρή την όμορφιά της. Πώς το κατάρθεσε αυτό; Απλούστατα. Πριν από δώδεκα χρόνια είχε πάρει πέντε αποφάσεις, τις όποιες έτήρησε σχολαστικά ως σήμερα. «Αν θέλετε κι' έσεις να μέινετε όμορφη, δεν έχετε παρά να κάνετε το ίδιο.

Πρώτη απόφασι:

Μόλις ξυπνήσετε, σταθήτε μπροστά στο άνοιχτό παράθυρο και πάρτε τρεις βαθιές έισπνοές. Πρέπει να έισατε ξυπόλητοι και να έισπνέετε τον αέρα από τη μύτη, άνοιγοντας το στόμα και τους ώμους σας. Κρατήστε τον αέρα τουλάχιστον 5 δευτερόλεπτα και κατόπιν δγάλτε τον σε δύο χρόνους: Πρώτα τόν μισό αέρα και μετά δύο δευτερόλεπτα τόν υπόλοιπο, κάνοντας μια διακοπή 10 δευτερολέπτα. Την άσκηση αυτή μπορείτε να την επαναλάβετε και το βράδυ.

Δεύτερη απόφασι

Μία φορά την έβδομάδα ν' ακολουθήτε την παρακάτω δίαιτα για ν' αποτοξινώσετε τον οργανισμό σας:

Πρωινό: Όρα 8. Μία πορτοκαλάδα με λίγη ζάχαρι.

Μεσημεριανό: Όρα 12. Έβδομηνη δράμια κρέας (μοσχάρι ή αρνί) στη σχάρα, χόρτα σαλάτα με άφθονο λεμόνι ή ρύζι με έλαχιστο βούτυρο. Όχι κρασί.

Βραδυινό: Όρα 8. Πράσινα χόρτα ή ώμη σαλάτα με άφθονο λεμόνι. Ένα πορτοκάλλι για φρούτο. Δύο ώρες μετά το φαί μία λεμονάδα με λίγη ζάχαρι.

Σε κανένα από τα γεύματα δεν θα φάτε ψωμί και στα ενδιάμεσα δεν θα πάρετε κανένα γλυκό και δεν θα πιήτε κανένα οινόπνευματώδες ποτό.

Τρίτη απόφασι

Δύο φορές την έβδομάδα, είτε είναι λιπαρό είτε είναι στεγνό το δέρμα σας, περιποιηθήτε το πρόσωπό σας το βράδυ. Πρώτα-πρώτα καθαρίστε το καλά με την κρέμα του ντεμακιλάζ. Έστε, αφού σκουπίσετε αυτήν την κρέμα, βάλτε με το ταμπόν λίγη σουδά. Έπειτα σκουπίστε πάλι καλά το δέρμα σας, ώστε να μη μέινη απ' ο λύτως τίποτα. Βάλτε ύστερα μια θρεπτική κρέμα και κάνετε μασσάζ, από κάτω προς τα πάνω, που είχαν χωρίς πριν από λίγο καιρό, όχι μόνο συμφοιλήθηκαν, αλλά θα παίξουν και οι δύο μαζί προσεχώς σε μια ταίνια.

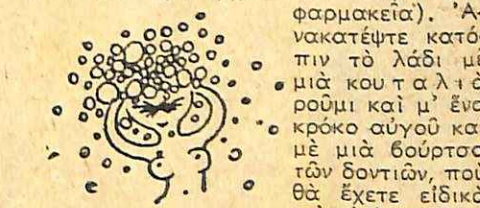

χωρίς ν' ακουμπάτε πολύ, αν δεν έχετε τη διευθυνσι των μυών. Σκουπίστε τα χέρια κι' επαναλάβετε το μασσάζ. Αυτό θα γίνη δύο φορές από τρία

λεπτά κάθε φορά. «Αν έχετε λιπαρό δέρμα, δγάλτε την κρέμα έπειτ' από ένα τέταρτο. «Αν έχετε στεγνό δέρμα αφήστε την όλη νύχτα.

Τέταρτη απόφασι

Μία φορά την έβδομάδα κάνετε στα μαλλιά σας την ακόλουθη ηερποίηση: Ζετανάτε σε άτμό 20 γραμμάρια ρετινόλαδο (υπάρχει και άσμο στα φαρμακεία). Α-νακατέψτε κατόπιν το λάδι με μια κουταλιά ρούμι και μ' ένα κρόκο αυγού και με μια βούρτσά των δοντιών, που θα έχετε είδικά γι' αυτήν τη δου-

λειά, τρίψτε τις ρίζες των μαλλιών σας. «Όταν αλείψετε όλο σ' το κεφάλι, κάνετε ένα γερό μασσάζ. Τυλίξτε μετά το κεφάλι σας με ένα όποιοδήποτε πανί για να μη λερώσετε τη μαξιλαροθήκη σας και το πρωί λούστε καλά τα μαλλιά σας.

Πέμπτη απόφασι

Μία φορά την έβδομάδα ξαπλώστε νωρίς και μέινετε τουλάχιστο δώδεκα ώρες στο κρεβάτι. Έκείνο το βράδυ δεν πρέπει τίποτα και κανένας να σας ένοχλήσει (βόρυθοι, τηλεφώνω, παιδιά, σύζυγος, φίλοι). Πριν πέσετε στο κρεβάτι, στις 7 ή 7.30, να κάνετε ένα μπάνιο ή ένα ντους και να φάτε πολύ έλαφρά. Αφού δε διαβάσετε ξαπλωμένη καμιά ώρα ένα ευχάριστα βιβλίο, προσπαθήστε να κοιμηθείτε ως τις 7 ή 8 το πρωί.

ΜΙΣΕΛ ΜΟΡΓΚΑΝ

Οι μεγάλοι άστερες του Χόλλυγουντ που άρχισαν να γερνάνε, έπειδή προβλέπουν ότι πολύ σύντομα θα παραχωρήσουν τη θέσι τους σε νέα έίδωλα, άρχισαν να προετοιμάζονται για οικονομικές έπιχειρήσεις. Έτσι, ο Μπίνγκ Κρόσμπυ κι' ο Μπόμπ Χόπ έγιναν μέτοχοι μιας μεγάλης εταιρίας πετρελαίων του Τέξας. Ο Μάρκ Στήδεν, αν και δεν είναι και τόσο γέρος, άνακατέθηκε σε μια εταιρία αυτοκινήτων του Νητρώιτ. Ο Γκάρι Κούπερ άνοιξε ένα μεγάλο ξενοδοχείο στο Άσπεν του Κολοράδο, όπου γίνονται χιονοδρομίες.

— Ο Ντάν Ντελέυ και η γυναίκα του που είχαν χωρίς πριν από λίγο καιρό, όχι μόνο συμφοιλήθηκαν, αλλά θα παίξουν και οι δύο μαζί προσεχώς σε μια ταίνια.

Από το έόμενο τεύχος του το περιοδικό μας σ'άς προσφέρει μια άκόμη πρωτοτυπία:

Πρόκειται για κάτι άπαραίτητο σε κάθε γυναίκα, για κάτι που ανταποκρίνεται στις βαθύτερες κλίσεις της και ίκανοποιεί τις καλλιτεχνικές άπαιτήσεις της. Κι' αυτό είναι:

Η απλούστερη και πιο όλοκληρωμένη

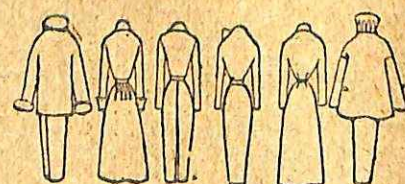
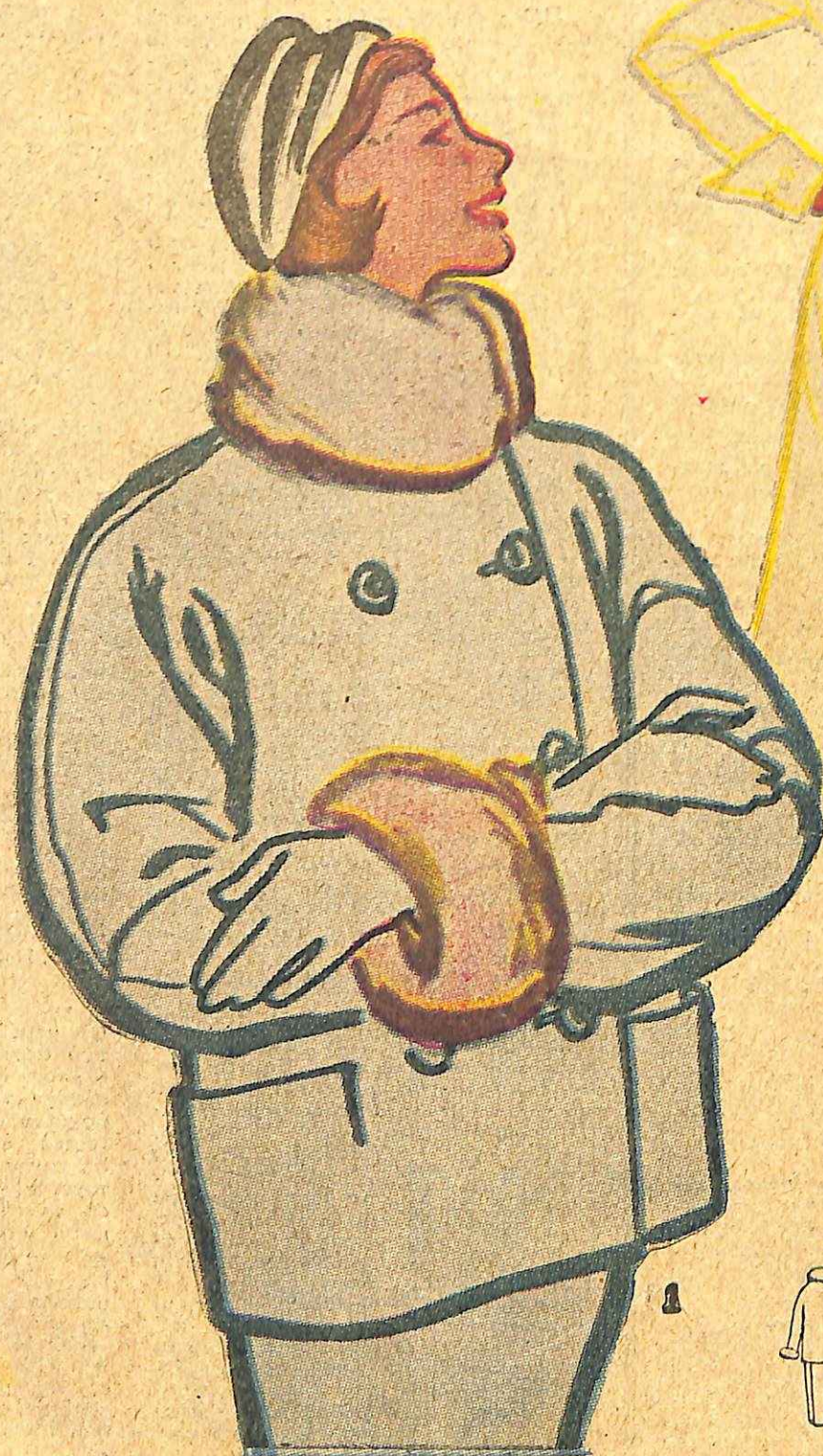
ΜΕΘΟΔΟΣ

κεντημάτων & πλεκτικής

Κάθε βελονιά έξηγειται παραστατικά με σχήματα και με λεπτομερή άνάλυσι του τρόπου της έκτελέσεώς της. Έτσι μαθαίνετε να κεντάτε και να πλέκετε από τα πιο άπλά ως τα δυσκολότερα έργόχειρα κάθε είδους. Δαντέλλες, λευκό κέντημα, άπλικασιόν Ιρλάντ φιλέ, βενίζ, κροσέ, πλεκτό κ.λ.π. κ.λ.π.

“Όλες οι γυναίκες δίνουμε πάντα σημασία στο χρώμα του φορέματος, του ταγιέρ ή του παλτού μας. Και πολύ δικαιολογημένα, γιατί ένα κατάλληλο και καλό χρώμα μπορεί ν' αναδείξει τη γυναίκα όμορφα, ενώ ένα ακατάλληλο μπορεί νά την θαμπώσει.

“Ένα από τα πιο σημαντικά χαρακτηριστικά των χειμερινών φορεμάτων είναι ή διαβάθμισι των χρωμάτων τους. Δύο χρώματα κυριαρχούν έφέτος: το πράσινο και το κακκινωπό καφέ. Δεν πρέπει νά μās διαφεύγη όμως ό ρόλος του κόκκινου. “Όλα τὰ πράσινα, τὰ «πεςμένα φύλλα», οι «λειχήνες», φαίνονται σαν πουδραρισμένα με ρόδινη δροσιά, ενώ τὰ κοκκινωπά ύφασματα θυμίζουν κάστανά που μόλις έσκασαν στο δένδρο.

1. Ζακέτα με γούνα, κλειστή ψηλά, με διπλά κουμπιά, φαρδιά μανίκια κιμονό. Ο στρογγυλός γιακάς από γούνα συνοδεύεται με δυο μανίκια.
2. Φόρεμα από χονδρό ζέρσεϋ με μανσέτες. Η φούστα εφαρμόζει με πένες, που υπάρχουν και στο κορσάζ για νά γίνει κι αυτό εφαρμοστό. Ψηλός γιακάς με κουμπιά περαστά στις μύτες.
3. Το φόρεμα αυτό κόβει τους γοφούς με τις τσέπες που έξεχουν και υπογραμμίζονται με μοτίφ από σκούρο σουτάς. Μία στενή ζώνη δένει πίσω.
4. Φόρεμα που κουμπώνει εμπρός-πλάι και τελειώνει με μύτη στον ένα ώμο. Τσέπες κοφτές λοξά. Μακρύα μανίκια κιμονό.
5. Η φούστα πλαταίνει εμπρός με μία βαθειά κουφόπια. Μία κουφόπια επίσης στο κορσάζ δίνει πολύ αέρα. Κουμπωμα ψηλά και πέτσινη ζώνη. Μακρύα, εφαρμοστά, μανίκια.
6. Ζακέτα που σχηματίζει πίσω φαρδιά γκοντέ. Μανίκια πολύ μακρύα. Ορθιος γιακάς που κρατιέται με γαζιά και είναι ντουμπλαρισμένος με άστρακάν, που μπορεί νά κατεβή όταν θέλετε. Φούστα ανοικτή πίσω-πλάι.

Μονάχα έσένα άγαπώ!

NOMIZE ΠΩΣ ΕΙΧΕ ΧΑΣΕΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΗΣ, ΜΑ, ΞΑΦΝΙΚΑ, ΑΝΟΙΞΕ Η ΠΟΡΤΑ, ΠΡΟΒΑΛΛΕ ΕΚΕΙΝΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΙΠΕ: «ΜΟΝΑΧΑ ΕΣ ΕΝΑ ΑΓΑΠΩ!...»

Εκείνο το καλοκαίρι περνούσα τις διακοπές μου στο Αϊξ Λε Μπέν. Μια μέρα απεφάσισα να πάω στην αντίπερα όχθη της όρεινης λίμνης για να θαυμάσω το ωραίο τοπίο και να ζήσω λίγες ώρες μόνη μου στην έρημιά του βουνού. Άφησα το ποδήλατό μου στο καφενείο, έκανα μια ώρα ανάπαυση κι έφτασα σ' ένα μικρό όροπέδιο κατάφυτο από πεύκα.

Όταν έφτασα επάνω ξάπλωσα στο χορτάρι και παραδόθηκα σε όνειροπολήσεις. Ξαφνικά εκεί που είχα μεταφερθώ σε άλλους κόσμους, άκουσα θήματα. Πεταχτήκα πάνω-τρομαγμένη κι είδα μπροστά μου να με κυττάζει ένας άγνωστος νέος με ήλιοκαμένο πρόσωπο και χαϊδευτικό μα θλιμμένο βλέμμα — αυτά άντελήφθηκα την πρώτη στιγμή.

Με συγχωρείτε, δεσποινίς, πού σάς ενόχλησα είπε.

Ο τόνος της φωνής του με καθησύχασε. Δεν φανταζόμουν πώς θα υπήρχαν εδώ περιπατητά, είπα.

Μένω εδώ κοντά απάντησε ο νέος, πού τώρα έβλεπα πως ήταν πολύ συμπαθητικός.

Φαίνεται όμως ότι το πρόσωπό μου εξέφραζε δυσπιστία γιατί ο νέος εξακολούθησε:

—Αν θέλετε να μου κάνετε την τιμή να επισκεφθώ το σπιτάκι μου, ακολουθείστε με.

Με κίνησε η περιέργεια και δέχθηκα την πρότασή του.

Λέγομαι Μόνικα Ροσέ, είπα καθώς ανέβαινα μια μικρή πλαγιά.

—Κι' εγώ 'Αλλαιν, απάντησε, σφίγγοντάς μου το χέρι.

Βαδίζαμε μερικά λεπτά σιωπηλοί. Ξαφνικά ανάμεσα απ' τα δέντρα πρόβαλε μια καλύβα φτιαγμένη από κορμούς δέντρων.

—Εδώ είναι ο πύργος μου, είπε, κάνοντας τόπο για να περάσω.

Στην καλύβα υπήρχαν: Ένα ντιβάνι με ένα ωραίο σκέπασμα, ένα ξύλινο χωριάτικο τραπέζι, δυο καρέκλες, και μια έταξέρα με βιβλία. Αυτή ήταν όλη η επίπλωσή.

—Πολύ ωραίο! είπα. Έδώ περνάτε τις διακοπές σας;

—Όχι. Μένω όλο το χρόνο.

Τόν κύτταξα παραξενεμένη:

—Όλο το χρόνο; Μόνος;

—Ναί!

—Είσθε περίεργος τύπος ανώνων, γελώντας.

Χαμογέλασε και κούνησε το κεφάλι του σαν να λέγε «όχι».

—Τότε, δεν καταλαβαίνω! του είπα. Μην προσπαθείτε να καταλάβετε.

—Άλλως τε δεν αξίζει τον κόπο. Θέλετε λίγο δροσερό νερό από την πηγή; Δεν έχω τίποτ' άλλο να σάς προσφέρω.

Δέχθηκα με χαρά. Καθώς έπινα το νερό τόν παρατηρούσα ανάμεσα απ' το γυαλί του ποτηριού. Είχε μια πονεμένη έκφραση στο πρόσωπό του και κύτταζε απ' την ανοιγμένη πόρτα το πανόραμα που απλώνονταν σ' απόσταση πολλών χιλιομέτρων.

Η αλήθεια είναι πως ή στάσις του με είχε πειράξει.

Περνούσα για πολλή μορφή κοπέλα και δεν μπορούσα να κυττάζω άντρα χωρίς να διαβάσω στα μάτια του θαυμασμό, επιθυμία ή παράκληση. Κι' ο μασμός μου άγνωστος ούτε πού μου έρχιχε ένα βλέμμα. Όλα σ' αυτόν ήταν στηριγμένα: ή μονήρης ζωή του, ή πονεμένη του έκφραση, ή αδιαφορία πού έδειχνε για πρόσωπα και πράγματα.

Ανταλλάξαμε ακόμα λίγες λέξεις και ύστερα από λίγο έφυγα. Καθώς κατέβαινα την πλαγιά του φώναξα:

—Θα ξανάρθω να σάς δω.

Αυτός χαμογέλασε κι' έκανε μια κίνηση αποχαιρετισμού με το χέρι του.

Στο ξενοδοχείο πού έμενα πήρα να διαβάσω ένα μυθιστόρημα για να περάσω την ώρα μου. Μα γύριζα τις σελίδες χωρίς να καταλαβαίνω τίποτα. Στο μυαλό μου στριφογύριζε αδιάκοπα ή μορφή του 'Αλλαιν.

Όταν ξύπνησα το πρωί, είχα την εντύπωση πως όλη τη νύχτα είχα όνειρευτή τον έρμητή του βουνού. Έπρεπε να τόν ξαναί-δω όπωσδήποτε. 'Αλλά γιατί όχι το ίδιο άπόγευμα; Μα πάλι τί θάλεγε για μένα;

Τέλος απεφάσισα να περιμένο μερικές ήμέρες. Μα ή ήσυχία μου έκανε φερέα. Έβλεπα αδιάκοπα τη σιλουέττα του 'Αλλαιν. Ζούσα μαζί του, κι' αυτή ή φανταστική παρουσία του ήταν ένα από τα πιο άδυσπλάστα μα και τα πιο γλυκά μαρτυρία.

Έπειτ' από δυο μέρες τόν είδα τυχαία

σ' ένα δρόμο του Αϊξ καθώς έβγαине από ένα μαγαζί.

—'Αλλαιν! του φώναξα. 'Εσείς εδώ; 'Νστε καταβαίνουν οι έρμητες και στίς πόλεις; είπα γελώντας.

Γέλασε κι' αυτός.

—'Αλλοίμονο ναί, γιατί έχουν στομάχι! 'Ερχομαι κάθε δδομάδα κι' αγοράζω τρόφιμα. Τ' άπόγευμα θα πάω για μπάνιο.

Έρχόσαστε;

Και καθώς δέχθηκα χαρούμενη, πρόσθεσε:

—Θα σάς περιμένο στίς τρεις στην λίμνη, εκεί πού σχηματίζεται ένα μικρό άκρωτήρι.

Είχα διάθεσι να φωνάξω και να τραγουδήσω απ' τη χαρά μου. Όταν ο 'Αλλαιν άπομακρύνθηκε με την άνάλαφρη περπατησιά του, μπήκα στο μαγαζί απ' όπου ο σύντροφός μου είχε βγν πρό όλίγου. Ζήτησα ένα μπουκάλι κολώνια και ρώτησα την υπάλληλο:

—Τόν ξέρετε αυτόν τόν νέο πού ήταν εδώ πρό όλίγου;

—Ό, και δέβαια! Είπε πολύ περίεργος! Ζή δυο χρόνια τώρα όλομόναχος πάνω στο βουνό και δεν κάνει παρέα με κανένα.

Δεν είχα γίνει σοφώτερη. Τό μόνο πού έμαθα ήταν ότι ο 'Αλλαιν δεν ήταν από το Αϊξ κι' ότι είχε έρθει πριν από δυο χρόνια εδώ.

Το νερό ήταν υπέροχο και κολυμπήσαμε κάπου μια ώρα.

Μετά ξαπλώσαμε στην όχθη για να κάνουμε ήλιοθεραπεία.

Σε μια στιγμή ο 'Αλλαιν μου είπε:

—Μόνικα, ξέρετε πώς είσατε πολύ άμορφη;

Ο τόνος της φωνής του ήταν τόσο σοβαρός, πού περιμένα πώς θα μου έκανε έ-ξομολόγησι. 'Η καρδιά μου πήγαινε να σπάσει. Μα ο 'Αλλαιν δεν προσέθεσε τίποτ' άλλο. Τό βλέμμα του δυθίστηκε πάλι μέσα στο γαλάζιο φόντο τ' ουρανού.

Ο ήλιος πλησίαζε προς τη δύσι. Έπρεπε να φύγω. Σηκώθηκα και ντύθηκα.

—Ελάτε να με βλέπετε όποτε θέλετε, μου είπε ο 'Αλλαιν καθώς σ' άποχαιρετούσε.

Γύρισα στο ξενοδοχείο ήου εύτυχισμένη κι' άπογοητευμένη ταυτόχρονα.

Κι' αυτό συνέβαινε κάθε φορά πού τόν έβλεπα. Πήγαινα ταχυτικά στο καλύδι του ή άνταμώναμε στη λίμνη. 'Ημουν τώρα τρελά έρωτευμένη μαζί του. Μα εκεί πού νόμιζα πως επί τέλους θα μου μίληση, γιατί στο προηγούμενο ραντεβού είχα διακρίνει μια κάποια τρυφερότητα στα λόγια του και στη στάση του, εκείνος έμενε κλεισμένος στον έαυτό του.

Με τρόπο έβλεπα να πλησιάζη ή μέρα πού έπρεπε να επιστρέψω στο Παρίσι. Μια δδομάδα ακόμα. Τέσσερις μέρες... Δυο μέρες...

Τήν παραμονή ανέδρα στο βουνό για να τόν άποχαιρετήσω. 'Ημουν άφάνταστα λυπημένη.

—Σας εύχαριστώ πολύ, Μόνικα, για την συντροφιά σας, μου είπε. Είσατε ή ήλιαχτίδα πού φωτίσει τη ζωή μου.

Δεν μπόρεσα να κρατηθώ. Ξέσπασα σε κλάματα.

—Τι έχετε, Μόνικα;

κα: άνεφώνησε πιάνοντάς μου τα χέρια.

Είχα όρκιστή να μην τού φανερώσω την άγάπη μου. Μα ήταν πιο δυνατό από την θέλησή μου. Έκρυφα το πρόσωπό μου στο στήθος του και τραύλισα, ενώ οι λυγμοί με συγκλόνιζαν όλόκληρη:

—Σ' αγαπώ... 'Αλλαιν!

Με πήρε απ' το πηγούνι και μ' άνάγκα-σε να σηκώσω το κεφάλι μου. Μέσ' απ' τα δάκρυά μου είδα πώς το πρόσωπό του είχε πάρει μια περίεργη έκφραση:

—Μικρή μου, Μόνικα, είπε όπως μιλάει κανείς στα μικρά παιδιά. Δεν τό ήξερα. Ούτε μια στιγμή δεν τό υποψιάστηκα, σου όρκίζομαι!

Είμαι πολύ στενωχωρημένος. 'Αν μπορούσα ακόμα ν' άγαπήσω, έσένα θ' άγαπούσα. Μα ζω με μια φοβερή άνάμνησι πού μ' έχει μεταβάλλει σε ζωντανό νεκρό. Είχα παντρευτή πριν από τρία χρόνια.

Τη γυναίκα μου τήν έλεγαν Λουσιέν και τήν άγαπούσα πολύ. Μια μέρα έφυγε μ' έναν άλλον. Δεν ξέρεις πόσο υπέφερα. Γι' αυτό κατέφυγα πάνω στο βουνό για να μπορέσω να ξεχάσω. Μα τη σκέπτομαι ακόμα. Μερικές νύχτες έχω τήν εντύπωση πώς θα τρελλαθώ...

Νόμιζα πώς ζούσα ένα κακό όνειρο. Κι' οι τελευταίες μου έλπίδες είχαν γκρεμιστεί! 'Ενοιωσα τα χέρια του να σφίγγουν τούς ώμους μου καθώς εξακολουούσε με πονεμένη φωνή:

—Φτώχη μου, Μόνικα! Δεν ξέρεis πόσο λυπημένος είμαι πού σ' έκανα να υποφέρης... Κι' όστόσο, εύρισκα μεγάλη εύχρηστη στη συντροφιά σου. Είσα για μένα μια άξιολάτρευτη μικρή αδελφή. Γιατί να μ' άγαπήσης;

Στο Παρίσι κύτταξα με τη δουλειά να ξεχάσω τόν πρώτο και μεγάλο έρωτα της ζωής μου. Δούλευα σ' ένα μεγάλο δικηγορικό γραφείο πού διηύθυε ένας θεός μου.

Μια μέρα ήρθε στο γραφείο μια πολύ κομψή κυρία πού ένδιαφερόταν για κάποια κληρονομική ύποθεσι.

—Τόνομά μου είνε Λουσιέν Πομιέρ, μου είπε.

Ανατινάχτηκα. 'Ηταν ή γυναίκα τού 'Αλλαιν. Προσπάθησα να μη δείξω τήν τα-ραχή μου και τη ρώτησα:

—Με συγχωρείτε, για τήν περιέργειά μου, μα δεν έχετε χωρίσει από τόν άντρα σας;

—Ναί. Μα γιατί ρωτάτε;

—Ναί, είπα, τάχατες αδιάφορα, γνώρισα πρίν μερικούς μήνες στο τράινο ένα νέο. Λεγόταν 'Αλλαιν Πομιέρ.

Τήν είδα να χλωμιάζη. Με τρεμουλιαστή φωνή είπε:

—Τόν 'Αλλαιν; Συναντήσατε τόν 'Αλλαιν; 'Όχι;

Είχα μετανοήσει τώρα πού είχα μιλήσει.

—'Ηταν καλά στήν υγεία του, είπα απλά.

—Μα σάς μίλησε για μένα; Μόνος του ήταν; Τί κάνει;

—Δεν ξέρω τί κάνει. Μα μου μίλησε πράγματι για σάς... υπέφερε πολύ. Δεν σάς έξεχασε.

Η συνομιλιτριά μου ξέσπασε σε κλάματα.

—'Ημουν τρελλή. Τόν άγαπούσα και τόν έχασα για μια άνόητη περιπέτεια. Τώρα καταλαβαίνω πόσο μου στοίχησε. Δεν ξέρετε πού μπορώ να τόν δω. Μήνες τώρα ψάχνω.

Δάγκωσα τα χείλη μου. 'Ενοιωθα γι'αυτή τη γυναίκα ένα άνακάτεμα από μίσος και περιφρόνησι. Κι' είπα μονάχα:

—Τόν γνώρισα σ' ένα τράινο πού πήγαινε στη Νίκαια. Δεν ξέσω πού μένει.

Η συνομιλιτριά μου δεν έπέμενε. Σηκώθηκε κι' άφου μου άφησε τη διεύθυνσι της για να τήν είδοποιήσουμε για τήν ύποθεσι της έφυγε.

Όταν έμεινα μόνη ξέσπασα σε κλάματα. Τα νεύρα μου είχαν σπάσει. Δεν άντεχα άλλο. 'Γιατί νάρθη αυτή ή γυναίκα να μου άνοίξη πάλι τήν πληγή μου; σκεπτόμουν μέσα στα δάκρυά μου. Και ξαφνικά κατάλαβα ότι βρισκόμουν μπροστά σ' ένα φοβερό δίλημμα: να πώ στον 'Αλλαιν τήν αλήθεια, να τόν κάνω πάλι εύτυχισμένο και ταυτόχρονα να χάσω όριστικά

Η ηλικία του γάμου

Οι διάφοροι λαοί δεν συμφωνούν μεταξύ τους, ως προς τήν κατάλληλη ηλικία τού γάμου. Κατά τήν αρχαιότητα ο Λυκούργος με τούς περίφημους νόμους του, είχε άπαγορεύσει τό γάμο στους άνδρες πού δεν είχαν συμπληρώσει τό 30ο έτος της ηλικίας τους και στίς γυναίκες πρίν από τό 17ο.

Επίσης ο μέγας 'Αριστοτέλης φρονούσε ότι οι πρόωγοι γάμοι πρέπει ν' άποφρευγώνται και γι' αυτό ύποστήριζε πώς οι πολίτες δεν πρέπει να παντρεύονται προτού συμπληρώσουν τα 40 τούς χρόνια. Για τη γυναίκα έλεγε ότι πρέπει να είναι μικρότερη από τό σύζυγο, τούλάχιστον... είκοσι χρόνια!

Ο Πλάτων πάλι έπρότεινε όπως ή γυναίκα παντρεύεται μεταξύ τού 20ου και 45ου έτους της ηλικίας της, κάθε παιδί δε πού θα γεννιόταν από μητέρα

μικρότερη από 20 χρονών, να θεωρηται παράνομο!

Όπως γράφει ο ιστορικός Γάκιτος, οι αρχαίοι Γερμανοί, πού φημιζόνταν για τή σωματική ρώμη τους, συνήθιζαν να κάνουν γάμους σε μεγάλη ηλικία, ενώ, αντίθετα, οι λαοί της 'Ανατολής παντρεύονταν από πολύ ένωρίς. Οι παλαιοί 'Ιουδαίοι επέτρεπαν τό γάμα μετά τό 12ο μόλις έτος, οι δε Αιγύπτιοι πάντρευναν τα παιδιά τους μόλις γίνονταν... 10 έτών!

Τό ίδιο έθιμο επικρατούσε και στήν 'Αθηναική, όπου ακόμα και σήμερα μπορεί να βρη κανείς συζύγους... ένένα έτών! Στη χώρα αυτή, τó παιδί πού θα περάσει τα 14 χρόνια και δεν διαλέξη τή σύντροφο τού βίου του, περιφρονείται από τούς άλλους. Ένοιώται ότι και τó κορίτσι πού θα μείνη άνύπαντρο μέχρι 20 έτών, θεωρείται... γεροντοκόρη!

και τη μικρή έλπίδα πού ακόμα άσυνειδητα διατηρούσα μέσα μου ή να κρατήσω για μένα αυτό τό μουσικό...

'Αγαπούσα πολύ τόν 'Αλλαιν κι' απεφάσισα να θυσιαστώ.

Τό Σάββατο έφυγα για τό Αϊξ. Μα δεν άνέδρα στο βουνό. Θά ήταν πολύ σκληρό για μένα να τού πώ με τα χείλη μου αυτό πού μου είχε πη ή γυναίκα του. 'Η χαρά του θα μέκανε να πονέσω πολύ. Πήρα ένα χαρτί κι' έγραφα: «'Αγαπητέ κύριε, ή γυναίκα σας έχει μετανοήσει για κείνο πού έκανε και σάς άγαπάει πάντα. Μένει τώρα στήν Βουλώνη, στήν όδό Σατώ 62. 'Ενας άγνωστος φίλος σας».

Άφησα τó γράμμα στο μαγαζί όπου ψώνιζε ο Αλλαιν με τήν παράκληση να τού δώσουν όταν θα κατέβαινε από τó βουνό. Επέστρεψα στο ξενοδοχείο κι' έλαψα πολύ. Δεν είχα πιά τίποτα να περιμένο. Τό πρωί πήρα πάλι τó τράινο για τó Παρίσι.

Ενα άπόγευμα καθώς τακτοποιούσα κάτι φακέλλους άκουσα να χτυπούν τήν πόρτα. Είπα όπως συνήθως «έμπρός» κι' εξακολούθησα τó γράψιμο για να τελειώσω τη φράσι. Μα μια άκατανίκητη δύναμι μ' άνάγκασε να σηκώσω τα μάτια μου.

Μπροστά μου στεκόταν ο 'Αλλαιν! Νόμισα πώς θα λιποθυμήσω. Τα μηνίγγια μου χτυπούσαν δυνατά. Πρίν προφτάσω να συνέλθω, ο 'Αλλαιν μ' άγκάλιασε και μου ψιθύρισε:

—Μικρή μου Μόνικα, συγχώρεσε με πού δεν κατάλαβα νωρίτερα πώς σ' άγαπούσα.

Και καθώς τόν κύτταξα παραξενεμένη, πρόσθεσε:

—Ξαναβρήκα τη γυναίκα μου, έζησα μαζί της λίγον καιρό, μα κατάλαβα πώς καί είχε σπάσει μεταξύ μας. 'Η μοναξιά μου, ο πόνος μου μου είχαν δημιουργήσει τήν ψευδαίσθησι πώς τήν άγαπούσα ακόμα. Μα όταν βρέθηκα πάλι κοντά της κατάλαβα πώς δεν τήν άγαπούσα πιά. Μονάχα έσένα άγαπώ, Μόνικα. Είσα σύ, ή ήλιαχτίδα μου. Πες μου πώς με θέλεις ακόμα.

Τα μάτια μου δούρκωσαν και κρύβοντας όπως τήν άλλη φορά τó πρόσωπό μου πάνω στο στήθος του, ψιθύρισα:

—'Αλλαιν... άγάπη μου... μοναδική μου άγάπη.

Αυτός μέσφιζε δυνατά στήν άγκαλιά του και μου είπε:

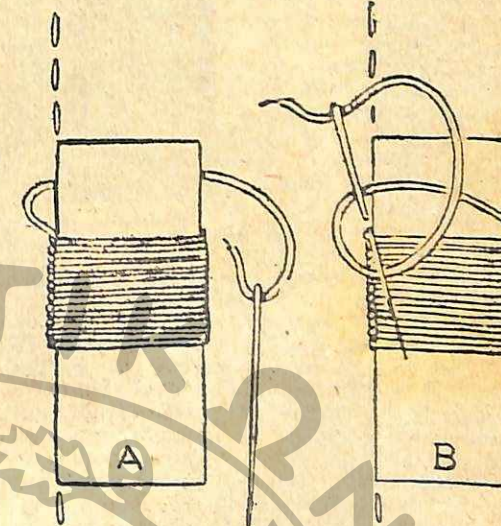
—Μικρή μου Μόνικα, θα παντρευτούμε σε λίγες μέρες και θα πάμε να κάνουμε τó μήνα τού μέλιτος στήν καλύβα τού βουνού.

Και τα χείλη μας ένώθηκαν σ' ένα άτέλειωτο φιλή.

ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ ΜΑΣΑΡ

Πρωτότυπη γαρνιτούρα

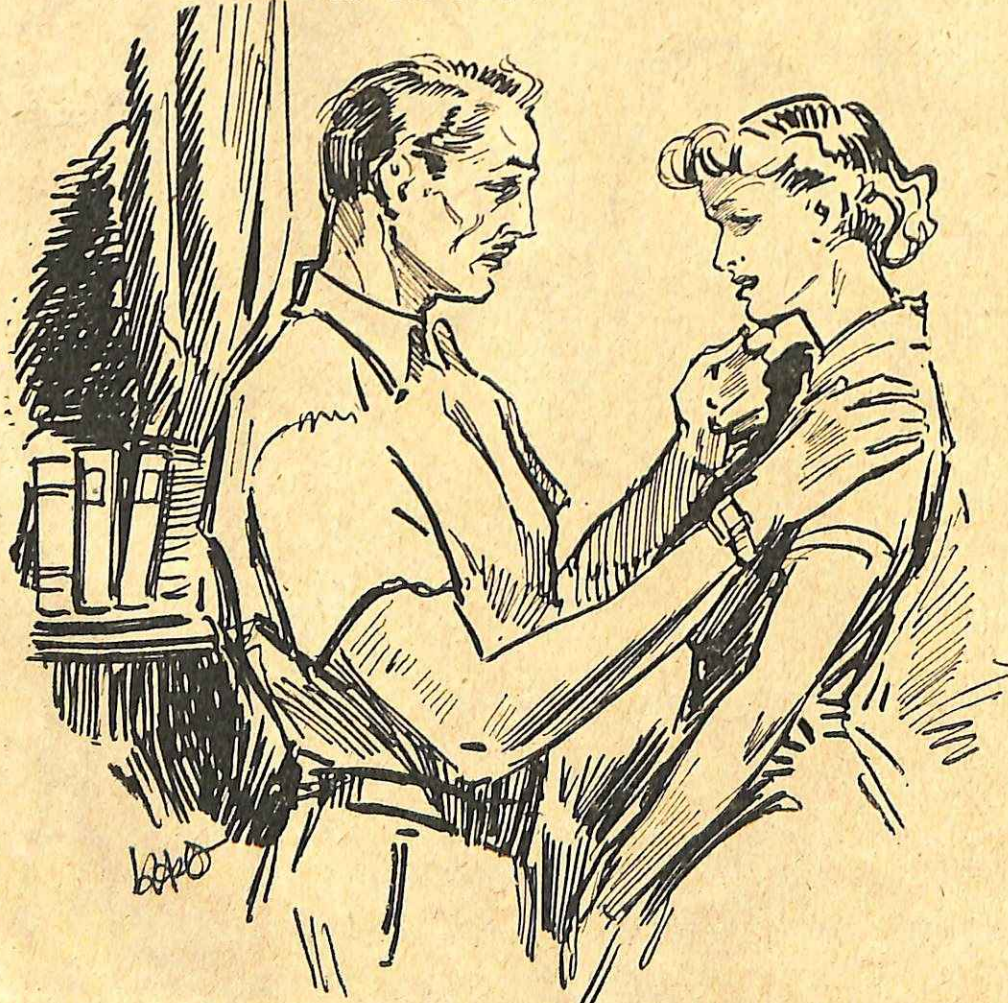
Οι φράντζες είναι πολύ της μόδας. Μπορούν να γαρνίσουν όχι μόνο κουρτινες, τραπεζομάνηλα και λοιπά, αλλά και να χρησιμοποιηθούν ως στόλισμα στα φορέματα και τα πλεκτά. 'Αν έχετε π.χ. μια μάλλινη μπλούζα πλεγμένη με ίσια πλέξι ζέρσευ, μπορείτε θαυμάσια να τη γαρνίρετε με φράντζες πού να δίνουν τήν εντύπωση ένός ωραίου άμπισεμεάν. Μία σειρά από φράντζες τοποθετείται γύρω-γύρω στη μπλούζα από τόν ένα ώμο στον άλλο. Μία

δεύτερη σειρά τοποθετείται κάτω από τήν πρώτη, σε τρόπον ώστε να πιάνη και τó επάνω μέρος τού μαυικιού, ενώ μια τρίτη σειρά σε ίση απόσταση με τήν προηγούμενη, τοποθετείται στο έμπρός μέρος τού κορσά από τη μια μασχάλη έως τήν άλλη.

Για να σχηματίσετε αυτές τις φράντζες επάνω στη μπλούζα σας, εργασθήτε με τόν εξής τρόπο:

Περάσετε ένα τρύπωμα στη θέσι πού πρέπει να τοποθετηή ή φράντζα. Έπειτα κόψετε μια πολύ λεπτή λουρίδα χαρτόνι, πλάτους 15 χιλιοστών και τοποθετήστε τη κατά μήκος τού τρυπώματος. Με πολύ λεπτό μαλλί φτιάξετε δελονιά φεστονιού, πιάνοντας τη δελονιά επάνω στη μπλούζα στη θέσι τού τρυπώματος και περνώντας τη δελονιά κάτω από τη λουρίδα τού χαρτονιού. Φέρνετε τήν κλωστή επάνω από τη λουρίδα και ξαναπιάνετε τη δελονιά επάνω στο τρύπωμα, όπως δείχνει τó σχήμα μας. Όταν τελειώσετε, τραβάτε τó χαρτόνι και ή φράντζα σας είναι έτοιμη.

Μ' έπιασε από τó πηγούνι...

Η ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΣΣΑ

Αξίζει τον κόπο να ιδούμε λίγο αναλυτικά ποιά ήταν η κοινωνική θέση της αρχαίας Ελληνίδας σε δύο αντιδιαμετρικά διαφορετικές πολιτείες του καιρού εκείνου, στην δωρική Σπάρτη και στην αιολική Λέσβο. Γιατί, ενώ η θέση της γυναίκας δεν ήταν κα θύλου αξιοζήλευτη (δεν διέφερε και πολύ από τη θέση της Ανατολίτισσας του χαρμενίου) στη Σπάρτη και στη Λέσβο οι γυναίκες έπαιζαν σπουδαίο κοινωνικό και πολιτικό ρόλο—στη Σπάρτη υπήρχε σχεδόν γυναικρατία, στην δὲ Λέσβο σχεδόν ισοτιμία των δύο φύλων.

Αρχίζουμε από την Σπάρτη. Στην ηλικία των τριάντα χρόνων ο άνδρας είχε το δικαίωμα να παντρευτεί. Αλλά αυτό που θεωρούμε σήμερα «ίπποτι κό», δηλ. το να παίρνει κανείς την γυναίκα που αγαπά, δεν συνηθιζόταν στην Σπάρτη. Ούτε και στην Αθήνα. Όπως αναφέρει ο Αθηναίος η έκλογή της συζύγου γινόταν κυριολεκτικώς «στὰ τυφλά». Και καλά καλά την έκλογή δεν την έκαναν οι γαμπροί παρά οι νύφες! Και να πώς:

Κλείνανε μέσα σε μία σκοτεινή σαλλά, τη νύχτα, κάμποσους «υπό ψηφίους» για παντρεία, αρσενικούς και θηλυκούς, και τότε οι νύφες ψαχουλεύοντας, σαν όταν παίζουμε την τυφλό μωγιά, έρπαζαν έναν άνδρα, όποιον τους τύχαινε μπροστά τους, κι' αυτός γινόταν σύζυγός τους! Αλλά σ' αυτήν την τυφλή λωτάρια του συζύγου δεν συνέβαινε, ό,τι συνηθώς συμβαίνει με όλες τις λωτρίες και τα λαχεία στους χίλιους να κερδίσει ένας! Όλοι σχεδόν οι άνδρες θγαίνανε κερδοσμένοι. Γιατί οι Σπαρτιάτισσες ήταν σχεδόν όλες του ίδιου... μόν τέλου: κορίτσαροι—γενίτσαροι, που λέει και το τραγούδι—δηλ. γέρες, χειροδύναμες, άδελφικές, που ο μοναδικός τους σκοπός στη ζωή ήταν να γεννήσουν παιδιά γέρα και δυνατά για να υπηρετήσουν με αξιο το πατρίδα!

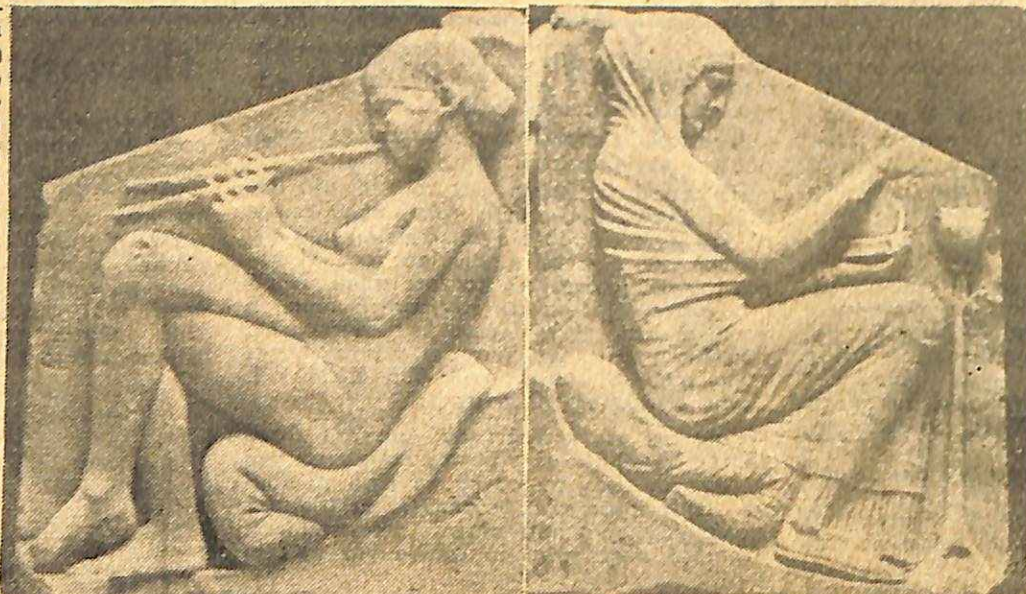
Τα κορίτσια, όπως και τ' αγόρια, ήσαν υποχρεωμένα ν' ασκούνται στον άθλητισμό και στην γυμναστική. Παλεύανε, ρίχνανε τον δίσκο και το ακόντιο και κάνανε λογής—λογής κατορθώματα άνοτης και δύναμης. Παρακολουθούσαν τα σπάρ των ανδρών και καμιά φορά συναγωνίζονταν μαζί τους στο τρέξιμο.

Σ' όλες τις ασκήσεις ήσαν υποχρεωμένες να μενουν γυμνές και να μη φορούν τίποτε άλλο παρά ένα κοντό χιτώνα όλο—όλο. Η α' ιδ' ας ήταν πράγμα κακό. Γιατί σε κάθε εποχή του ανθρώπινου γένους το μερικό κρύψιμο του σώματος υπήρχε ένα μέσον όχι άρετης παρά έρεθισμού και πόθου.

Και πραγματικά ο Εύριπίδης στην «Ανδρομάχη» του μάς πληροφορεί, πως καμιά Σπαρτιάτισσα γυναίκα δεν είχε την ευκαιρία να ντραπή κι' αν άκόμα το ήθελε! Και ο Πλούταρχος προσθέτει: «Για να ξεμπερδέψη μία και καλή με όλες τις προλήψεις, που έχουν αποκτήσει για τις γυναίκες, ο Λυκούργος ένομοθέτησε, πως όλα τα κορίτσια θα παίρνουν μέρος στις δημόσιες πομπές γυνά, όπως και τ' αγόρια, κι' έτσι γυνά θα χορεύουν και θα τραγουδούν, ενώ οι άνδρες θα στέκονται

γύρω τους να τὰ βλέπουν και να τὰ ακούουν. Και δεν υπήρχε τίπο.ε το επίσημο σ' αυτήν την ελευθερία της εμφάνισης, γιατί απαγορευόταν αύστηρά κάθε άκοσμία».

Τα κορίτσια τὰ παντρεύανε, άμα έκλειναν τὰ είκοσι. Την ημέρα του γάμου κουένανε τὰ μαλλιά της νύφης και την ντύανε με άνδρικά φορέματα. Αυτό το κόσμα και το ντύσιμο είχε μβαλική σημασία. Πάει να πη πως από τώρα η γυναίκα γίνεται... άνδρας, δηλ. ίσα με τον άνδρα και στο σπίτι της άνωτερη από την άνδρα: κυβερνήτρια. Αφο' λοιπόν την κουρέυαν και την άντρώνουν, την έκλειναν σ' ένα σκοτεινό δωμάτιο και την έα-

Η αρχαία Έλληνίδα ήταν θήσκα. Στον οικογενειακό χώρο προσφέρει θυσία, όπως δείχνει η εικόνα, ακριβώς όπως η σημερινή ανάδει το καντήλι.

Έκτός από το νοικοκυριό, η αρχαία Έλληνίδα αγαπούσε και τη μουσική. Στο ανάγλυφο αυτό του 470 π. Χ. μία Αθηναία κόρη παίζει τον δαύλο, τον διπλό αυλό.

πλυναν σ' ένα άχυρένιο στρώμα. Κι' ο γαμπρός, Συχνά ούτε αυτή τον ήξερε, ούτε κι' έκείνος την ήξερε. Είπαμε: λωτάρια. Τον έπαιρναν και εύθειαν από τὰ γυμνάσια, με τὰ ρούχα της δουλειάς, τον σπρώχνανε μέσα στο δωμάτιο κι' αυτός ψαχουλεύοντας εύρισκε την γυναίκα του. Υστερα από μερικές ώρες ξαναγύριζε ο γαμπρός στο γυμναστήριο.

Στην αρχή το νέο ζευγάρι δεν είχε δικό του σπίτι. Χρησιμοποιούσε κάποιο πρόχειρο κατάλυμα. Και συχνά, μάς λένε, συνέβαινε η γυναίκα να γεννά και να μεγαλώνη τὰ παιδιά χωρίς να έχη ιδη τον άνδρα της στο φώς της ημέρας. Αυτή η πληροφορία δεν συμβιβάζεται με το γεγονός, πως οι νέες γυναίκες και οι νέοι άνδρες βλέποντόσαν ελεύθερα κάθε μέρα στα γυμνάσια μαζί. Μά οι παντρεμένες δεν πήγαιναν πλέον στα γυμνάσια.

Αργότερα το άνδρόγυνο έφτιαχνε δικό του σπίτι. Και σ' αυτό το σπίτι η γυναίκα ήταν απόλυτος κυβερνήτης. Κι' ενώ στα περισσότερα μέρη της Ελλάδας η γυναίκα ώνόμαζε τον άνδρα της «κύριο της» και «δεσπότην», στη Σπάρτη ο άνδρας ώνόμαζε την γυναίκα του «δεσποινίαν». Η γυναίκα περισσότερο από τον άνδρα διαχειριζόταν την περιουσία την οικογενειακή, γιατί οι άνδρες ήταν πολυ άπασχολημένοι με το στρατιωτικό. Και στον 3ο αιώνα π.Χ. η μισή γη της Λακωνίας άνηκε στις γυναίκες. Και γενικά, αν τους απαγορευόταν η συμμετοχή στα γυμνάσια, οι παντρεμένες γυναίκες ήσαν πολυ πιο ελεύθερες από τους άνδρες. Πνευματικά, όμως, οι νόμοι του Λυκούργου τους είχαν καταδικάσει όλους τους

Σπαρτιάτες, άνδρες και γυναίκες, σε μίαν αντίπνευματική ζωή.

Ο καθάυτο σκοπός του γάμου και στην Σπάρτη και στην Αθήνα ήταν ο ά γνησίαν θέρους πολίτης. Στη Σπάρτη όμως όταν το άνδρόγυνο δεν έκανε παιδιά, τότε η γυναίκα είχε το δικαίωμα να διαλέξη έναν άλλον άνδρα γέρον, για να έκτελεση το χρέος της στην πολιτεία: να κόμη παιδιά. Κι' όταν δυο γυναίκες, δεν ήταν εύχαριστημένες από τὰ παιδιά τους, μπορούσαν ν' αλλάξουν τους άνδρες τους. Κάποτε πάλι, όταν ο άνδρας ήταν γέρας ή άρρωστος, έμπιστευόταν την γυναίκα του (φυσικά με την συγκατάθεση της) σ' ένα γερό και καλεστισμένο. Πάντα για τὰ παιδιά. Και το πιο περίεργο είναι τούτο: πολλές φορές η γυναίκα δοκίμαζε δυο και τρεις άντικαταστάτες του συζύγου της επί πολύν καιρό, όσο να πετύχη τον καταλληλότερο για την «εύνοια».

Αν η γυναίκα έδωκε πώς δεν αγαπά τον άνδρα της, είχε το δικαίωμα να πάρη τὰ πράγματά της και να φύγη—κι' άργότερα έπαιρνε και το διαζύγιο.

Οι Σπαρτιάτισσες μά θαινανε να θεωρούνε τὰ παιδιά τους άπολυτην ι δικαιοσύνη του Κράτους και είναι γνωστά τὰ ακόλουθα ανέκδοτα, που αναφέρονται οι άρχαιο ιστορικοί: οι μάνες, παραινώντας την άσπίδα στο γυίο τους, όταν έφευγε για τον πόλεμο, του λέγανε: «Η τάν η επί τας», δηλ. η να την φέρης πίσω την άσπίδα ζωντανός η να σε φέρουν άπανά της σκοτωμένο μ' άλλα λόγια, όχι φευγάδα, όχι δειλία. Μιά άλλη μάνα σκότωσε η ίδια το γυίο της, γιατί σώθηκε στη μάχη φεύγοντας και μία άλλη, όταν της φέρανε το μαντάτο, πως σκοτώθηκε στον πόλεμο και τὰ όχτω παιδιά της, φώναξε: «εύγε»!

Όταν οι άντρες φάνανε τὰ έξηντα, τότε η πολιτεία τους άφηνε ελεύθερους. Δηλ. τότε μπορούσαν να φύγουν από το στρατό και να πάνε να ήσυχάσουν στο σπίτι τους. Αν σ' αυτήν την περίπτωση ήσαν χρεωμένοι, έπρεπε να ξαναπαντρευτούν. Τους άνύπαντρους τους θεωρούσαν σαν έγκληματιες. Και τους τέτοιους τὰ κορίτσια τους πιάνανε, πολλά μαζί, και τους σπάζανε στο εύλο. Φυσικά τὸ να φάη κανείς εύλο από τις άντρογυναίκες της Σπάρτης, δεν ήτανε και πολυ εύχαριστη υπόθεση.

Σ' όλες τις δωρικές πολιτείες η θέση της γυναίκας ήτανε πολυ άνωτερη από τη θέση που είχανε οι γυναίκες στις Ιωνικές πολιτείες—και στην Αθήνα. Αυτό δεν φανερώνει πως οι Δωρείες ήσαν πιο προχωρημένοι στον πολιτισμό από τους άλλους Έλληνες παρά πως σ' αυτούς, λαόν κατακτητικό και μισοβάρβαρο, που κατέβηκε τον θον αλωνα από τὰ βορεινά να καταστρέψη τον άχαϊκό πολιτισμό, βαστούσε ακόμα το μητρικό δικαιο, δηλ. επιδιόχε ακόμα από τους προϊστορικούς χρόνους η ύπεροχή της γυναίκας άπέναντι του άνδρος.

Η Λέσβος, αϊολική μεγαλόνησος, δέχτηκε την επίδραση και του Ιωνικού και του δωρικού πολιτισμού σχετικά με την κοινωνική θέση της γυναίκας. Και ποιά ήταν η θέση αυτή, θα τὸ ιδούμε στο επόμενο τεύχος του περιοδικού.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ΝΕΙΛΑΤΑ, ΧΑΡΙ ΟΜΟΡΦΙΑ

Τὰ έφετεινά νεανικά φορέματα είναι πραγματικά χαριτωμένα και ύπογραμμίζουν τη σβεστάδα της σιλουέτας. Είναι σαν άνοιξιάτικος ήλιος μέσα στη δορυχειμωνιά.

Η χαρακτηριστική τους λεπτομέρεια είναι τὸ εφαρμοστό κορσάκι και η πλατεία φούστα. Το ντεκολτέ η είναι έντελως κλειστό ή πολυ τολμηρό, αναδεικνύοντας τον κύκλιο λαιμό των είκοσι Μαϊών. Τα κουμπιά είναι πολυ μικρά και η μπαίνουν σταυρωτά σε μεγαλύτερη απόστασι τὸ ένα από τὸ άλλο προς τὰ έπάνω και μικρότερη προς τὰ κάτω η κλείνουν τὸ φόρεμα σε εύθεια κάθετη γραμμή.

Γενικά, η χειμωνιάτικη μόδα για τις νέες, ενώ έχει πλάτος, τὸ έχει κάπως κρυμμένο, ανάμεσα στα φύλλα της φούστας. Οι ώμοι διατηρούν την καμπυλότητά τους και τὸ μήκος της φούστας τείνει να φθάση στα παλὰ του έπίπεδα, είναι δηλαδή η φούστα κοντή.

Τὰ φορέματα που σὰς παρουσιάζουμε σ' αυτή τη σελίδα είναι όλα μοντέλα μεγάλων παρισινών οίκων μόδας και ταιριάζουν άόλυττ στην κομψή σιλουέτα της Έλληνίδας.

1. Φαίγ μπλέ μαρέν. Η φούστα κλείνει έμπρός με δύο λοξά πανώ, που πέφτουν δεξιά και άριστερά με χάρι και σχηματίζουν γκοντέ. Μανίκι τρουά-κάρ με δαντέλλα όμοια με τὸ γιακαδάκι.

2. Μοντέλο του Μολινέ, από ταφτά σανζάν. Ένα τεχνητό λουλούδι φανταζι στο σημείο που τελειώνει τὸ κομμάτι του σταυρωτού κορσάκι, δίνει νεανική χάρι σ' αυτό τὸ φόρεμα. Το ντεκολτέ του στολίζεται με άσυνήθιστο γιακά, που φοριέται όρθιος πίσω και καταλήγει σε μύτη.

3. Φόρεμα από λεπτό όττομάν σε χρώμα ζωηρό κόκκινο, του Κριστιάν Ντιόρ. Τα μανίκια είναι κομμένα ρεγκλάν. Η μανέτα τους άνεβαίνει ψηλά και φουσκώνει τὸ μανίκι στη βάση. Ένα άμπιεσεμάν που σχηματίζει έπωλότες στους ώμους, δίνει μεγάλη πρωτοτυπία σ' αυτό τὸ μοντέλο. Όρθιο γιακαδάκι και πλούσια φούστα με πυκνές πιέτες.

4. Μοντέλο του Χάιμ, από ταφτά σερίζ. Σε κάθε πλάι σχηματίζει πλισέ, άνοιγμα που δίνει έξαιρετικά νεανική έντύπωση. Λοξός γιακός, γυριστός, άφίνει ελεύθερο τον λαιμό και τολμηρό άνοιγμα στο στήθος.

5. Ο Πιέρ Μπαλμαίν πρωτοτυπεί πολυ με τὸ τρογωνικό ντεκολτέ που κλείνει με λοξό γιακά, γαρνιρισμένο έμπρός με δαντέλλα. Ένα φανταζι λουλούδι στολίζει στο κέντρο του ντεκολτέ.

6. Φόρεμα του Ρομπέρ Πιγκέ, με γραμμή ντεκολτέ όμοια με τὸ προηγούμενο. Ο γιακός σχηματίζει όρθιο άμπιεσεμάν στο στήθος και γυρίζει πίσω με μεγάλη χάρι. Μανίκι κοντό. Φούστα λοξή.

Εξη ώραιες μπλούζες

1. Πολύ χαριτωμένη ή μπλούζα αυτή. Έχει την πρωτοτυπία να εφαρμόζει με πλατύ άμπιεσεμάν στην μέση, που σχηματίζει σειρές από σούρες, με περαστό λάστιχο. Μπορεί να φορεθώ με οποιαδήποτε φούστα. Η εργασία του άμπιεσεμάν επαναλαμβάνεται στις ψηλές μανσέτες, που τελειώνουν στον καρπό, όπως και στη βάση του άμπιεσεμάν της μέσης με λεπτό βολάν.

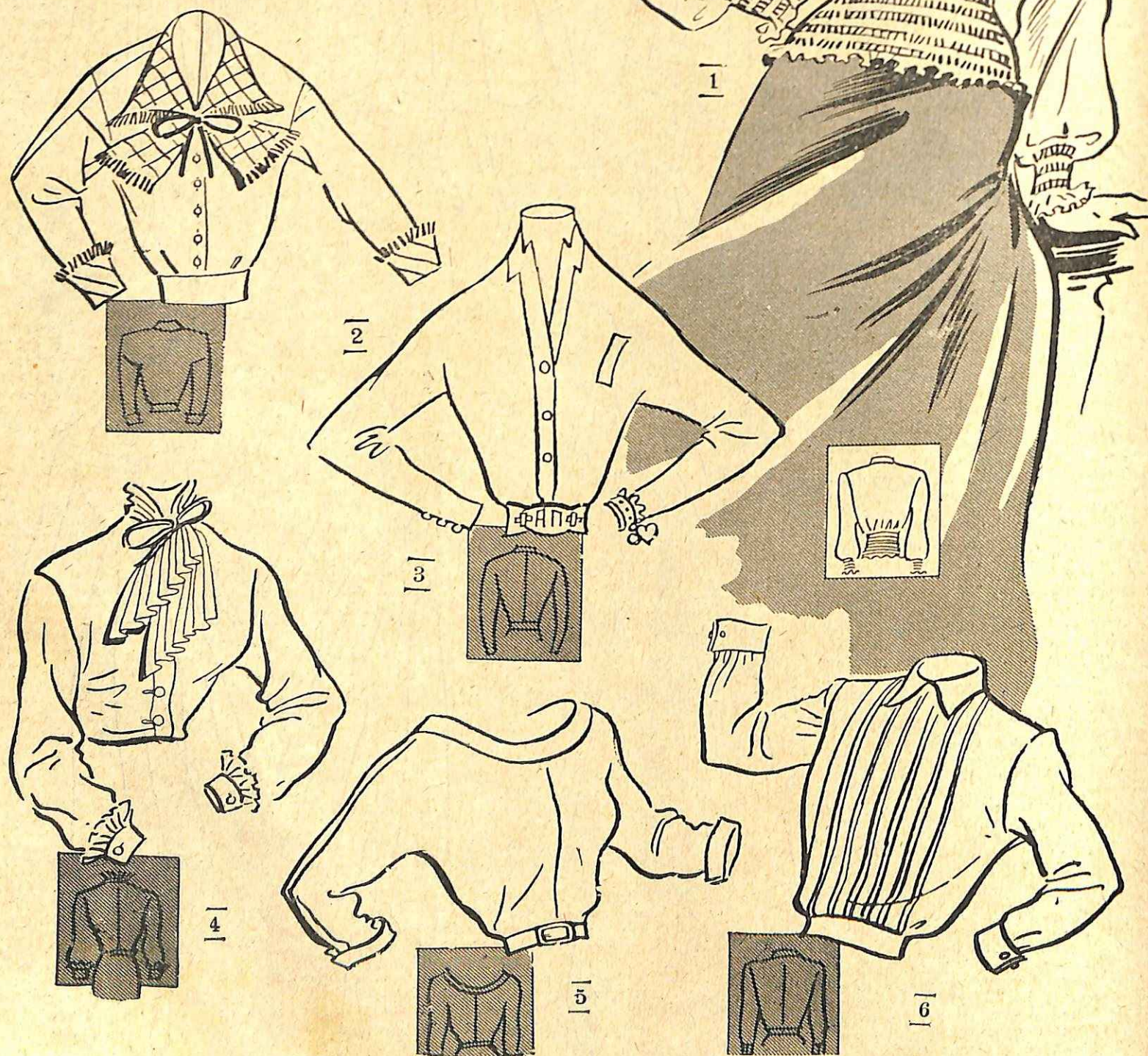
2. Μπλούζα άμπιγιέ με μεγάλο γιακά και μανσέτες από πικέ.

3. Η πρωτοτυπία της μπλούζας αυτής είναι το υτεκοτέ της, που σχηματίζει μύτες.

4. Μπλούζα από σουρά ή κρέπ μαροκαίν, γαρνιρισμένη με πλισσεδιαστό ζαμπό, που στερεώνεται με δελουδίνη κορδέλλα, δεμένη φιόγγο.

5. Στρογγυλό υτεκοτέ με λοξό, ξεχειλωτό γιακάκι γύρω-γύρω, κάνει τη μπλούζα αυτή κατάλληλη για νέες κοπέλλες. Όταν γίνη από ταφτά ή μουάρ μαύρο φοριέται σαν επίσημη βραδυνη μπλούζα. Μανίκια τρουά-κάρ ρεγκλάν.

6. Πολύ ωραίο σπόρ σεμιζιέ με διπλές πιέττες και κλειστό γιακά.

TOTE APXIZEI

ΝΑ ΖΗ ΑΛΗΘΙΝΑ

Ο Γερμανός φιλόσοφος Κάουζερλινγκ μου έγραψε κάποτε: «Η ηλικία των 40 ετών είναι η ηλικία που αρχίζει για τη γυναίκα η αληθινή ζωή. Στα 40 χρόνια μία γυναίκα ολοκληρώνεται, ικανοποιεί τις φιλοδοξίες της, εκπληρώνει τον προορισμό της».

Πραγματικά, άλλοτε, η γυναίκα των τριάντα ετών λογαριαζόταν πως είχε φτάσει κιόλας στην κρίσιμη ηλικία, αλλά η εποχή αυτή ξεπεράστηκε και οι σημερινές γυναίκες μένουν νέες για πολλά χρόνια. Μερικές, μάλιστα, νέες κοπέλλες δεν μπορούν να καταλάβουν πως είναι δυνατόν να παντρευτούν πριν από τα τριάντα τους χρόνια. Και στα σαράντα, η σημερινή γυναίκα είναι ακόμα στην πλήρη της άνθησι.

Τό παν εξαρτάται από τη γραμμή, από τη γενική εντύπωση, τέλος, από το κάπως ακαθόριστο στοιχείο που ονομάζεται «σεξ-άπήλ».

Οι νέες δεν θα με πιστέψουν κι' ίσως να χαμογελάσουν εις βάρος μου αν τους πω ότι είναι ευχάριστο νάναι μία γυναίκα σαράντα ετών. Ωστόσο, θάρρη μία μέρα, που θα πουν: «Τι όμορφο είναι νάσαι σαράντα χρονών!»

Η πορεία προς τα σαράντα χρόνια είναι μία σκάλα που οδηγεί σ' ένα ύψος, απ' όπου μπορείς να αντικρύσεις μία γυναίκα άνοιχτον και πλατύν όριζοντα.

Η δύναμη της νέας είναι μάλλον φυσική, κάπως είδωλολατρική. Αλλά οι γυναίκες των σαράντα ετών έχουν τη δύναμη της πείρας και της διακρίσεως. Πόσα πικρά μαθήματα, πόσες μυστικές απογοητεύσεις, πόσες λεπτομέρειες όσπου να κατακτηθεί η δύναμη και η πληρότητα!

Στα σαράντα της χρόνια μία γυναίκα έχει πληγωθεί πολλές φορές και έχει μάθει πια πως ο πόνος δημιουργεί τον χαρακτήρα.

Η κατανόηση φέρνει την άνεκτικότητα και οι νέες δεν είναι καθόλου άνεκτικές. Από αυτό πηγάζουν και οι στενοχωρίες τους. Ένώ μία γυναίκα άνεκτική είναι ο καλύτερος, ο αληθινός σύντροφος του άνδρος.

Όσο περισσότερο πλησιάζει στα σαράντα μία γυναίκα, τόσο περισσότερα έχει να δώσει. Μία γυναίκα σαράντα χρονών δείχνει πραγματική, τέλεια αφοσίωση. Η αφοσίωση αυτή είναι το καταστάλαγμα της προηγούμενης πείρας της. Η γυναίκα των σαράντα ξέρει πως το μέλλον της επιφυλλάσσει από δω και πέρα λιγότερες χαρές από όσες τις έδωσε το παρελθόν. Έτσι η περιπέτεια των σαράντα παίρνει χαρακτήρα κάπως τραγικό, υψηλό, εξαγνιστικό.

Η γυναίκα των σαράντα δεν έχει κανένα συναίσθημα μειονεκτικότητας απέναντι στις νέες. Αντίθετα, η στάση της είναι συγκρατημένη, όπως η στάση ενός καθηγητού απέναντι στους μαθητές του. Δοκιμάζει μίαν αίσθηση σαν του θριάμβου. Πραγματικά, ο έρωτας μίας γυναίκας σαράντα χρονών είναι το στεφάνωμα της αισθηματικής της ζωής, είναι έρωτας σαρκικός μαζί και γεμάτος πνευματικότητα.

Ο άντρας που αγαπάει η γυναίκα των 40 ετών μπορεί ναχή την ίδια ηλικία μ' αυτήν. Ο κόσμος όμως θα τον λησέ! Αυτό γυμνάζει με αγωνία τη γυναίκα των σαράντα γιατί η νέα της πείρα μπορεί να είναι η τελευταία. Το αίσθημα της έλλειψης ασφαλείας, ο φόβος μήπως χάσει τον αγαπημένο, κάνει τον έρωτα πιο έντονο, πιο βαθύ. Ο αγαπημένος της είναι ο πιο αγαπημένος όλης της ζωής της. Όσο περισσότερο κινδυνεύει να τον χάσει, τόσο περισσότερο του αφοσιώνεται. Ο έρωτάς της είναι σαν μελωδία, που ανεβαίνει από το άργό κρεσέντο στο φορτίσιμο. Οι έρωτες της νεότητας είναι τραγουδάκια, αλλά οι έρωτες των σαράντα χρόνων είναι βαγνερικές ραψωδίες.

Οι πιο λαμπρές κατακτήσεις μίας γυναίκας είναι συχνά οι κατακτήσεις των σαράντα της χρόνων. Η νεότητα έχει μπροστά της την ποσότητα, αλλά στα σαράντα μονάχα η ποιότητα λογαριάζεται.

Γνωρίζω μία γυναίκα που στα πενήντα της παντρεύτηκε για τρίτη φορά έναν άντρα μ' επιρροή, πλούσιο, ωραίο ακόμα, που της χάριζε τόσα δώρα, που δεν της χάριζαν ποτέ οι νέοι σύζυγοί της όταν ήταν η ίδια νέα. Χαμογελώντας με βεβαιώνει ότι μόλις

είναι πάντα τόσο περήφανος και θέλουν να τις περιποιούνται πολύ οι άντρες.

Στα σαράντα η γυναίκα θέλει να είναι ευχάριστη στον άντρα. Ξέρει ότι στον έρωτα δεν υπάρχει τόπος για την αλαζονεία, ξέρει ότι ο έρωτας είναι μετρίφων και θέλει να υπηρετήσει. Μάλιστα, ο αληθινός έρωτας είναι καμωμένος από εγκατάλειψη και γενναίωση. Αλλάστε, όλες το ξέρουμε τι είναι ο έρωτας. Τον έχουν περιγράψει στα διβλία τους τόσοι άνθρωποι.

Η διαφορά ανάμεσα στη νέα γυναίκα και τη γυναίκα των σαράντα είναι, ότι η πρώτη παίρνει, ενώ η δεύτερη δίνει. Συμβαίνει ακόμα μία γυναίκα, που δεν αγαπά ή ίδια να έμπνευ έρωτα βαθύ. Είναι όμορφο να σ' αγαπούν, όταν μάλιστα δεν είσαι πια νέα. Είναι τόσο όμορφο να σ' αγαπούν τρελλά και να διατηρήσουν την ψυχραιμία σου, όταν ο άλλος τη χάνει και μάλιστα όταν αυτός ο άλλος είναι άνθρωπος με ακτινοβολία, που οι άλλες γυναίκες τον θαυμάζουν.

Η γυναίκα θριαμβεύει τότε από τα κατάβαρα της υπαρκτά της. Είναι υπέροχος θρίαμβος: να βλέπεις τη ζήλια στα μάτια όλων εκείνων, που ανεβαίνουν ακόμα, που μαθαίνουν τη ζωή! Τι ευχάριστη να νοιώθεις ότι αγαπίσαι από κάποιον άλλον, που άλλες τον επιθυμούν και μάλιστα σε μία ηλικία, που οι νέες τη θεωρούν σαν ηλικία της παρακμής.

Ηλικία της παρακμής; Η ηλικία που η γυναίκα αρχίζει να ζή την αληθινή, τη μεστή, την πλήρη ζωή της ωριμότητας, όταν πια έχουν τελειώσει τα περάσματα και οι αναζητήσεις, όταν έχει τελειώσει η μητρότητα και τα καθηκόντα της, όταν η γυναίκα έχει απαλλαγή από τις μεγάλες οικογενειακές φροντίδες.

Στο πρόσωπο έχουν αρχίσει να παρουσιάζονται τα πρώτα σημάδια του χρόνου και στα μαλλιά ξεφυτρώνουν σκόρπια οι πρώτες άσημες τρίχες, αλλά τι ευχάριστη να ξέρεις και να ζής το γεγονός ότι έχεις γίνει το αντικείμενο της λατρείας και του πάθους ενός άνδρος, που με τη σειρά του βρίσκει σε σένα ενωμένα το ώριμο πάθος και την έμπειρη τρυφερότητα, με την συνειδητή κατανόηση και τον σεβασμό που αξίζουν ίσως περισσότερο από τον άκριτο θαυμασμό και την είδωλολατρική εξιδανίκευση της άπειρης νεότητας!

Έξω όμως από την πλευρά αυτή της ζωής, τη στενά έρωτική, όπου η γυναίκα των σαράντα ετών έχει πολλά στοιχεία υπεροχής απέναντι στις νέες κοπέλλες, στις άλλες πλευρές της ζωής η γυναίκα των σαράντα ετών βρίσκεται σε άπαιρα πλεονεκτική θέση απέναντι στις νέες και στο πρόσωπό της ο άντρας μπορεί να δρή όχι μονάχα ένα συντροφο με κατανόηση, αλλά κι' ένα συμπαραστάτη και συνεργάτη, επίσης ώριμο και έμπειρο, έναν πολύτιμο βοηθό. Δεν ήταν άπειρες κομμάτια οι γυναίκες που έγιναν το αντικείμενο της αφοσίωσης, των σπών και τόσων ανδρών, ηρώων της δράσης και του στοχασμού.

Και είναι τόσο πλεονεκτικότερη η θέση της ώριμης γυναίκας, όσο πιο ανεδασμένη στον πολιτισμό είναι μία χώρα και όσο λιγότερο η γυναίκα λογαριάζεται μονάχα για κούκλα και αντιμετωπίζεται σαν άνθρωπος ολοκληρωμένος και ικανός για δημιουργία. Παράδειγμα γι' αυτό η σύγχρονη Γαλλία, που μπορεί να θεωρηθεί σαν παράδεισος της γυναίκας των σαράντα ετών κι' από κοντά οι άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Σήμερα που έπαυσε πια να κρίνεται η νεότης μίας γυναίκας από τους Μαϊούς που φέρει, η γυναίκα των σαράντα ετών μπορεί και κρατεί υπερήφανα τα σκήπτρα της υπεροχής όχι μονάχα στο σαλόνι, αλλά και στο γραφείο, στο εργαστήριο και στην έδρα και πάνω απ' όλα στο σπίτι της, και στην καρδιά του αγαπημένου της.

Η γυναίκα

ΤΩΝ 40 ΧΡΟΝΩΝ

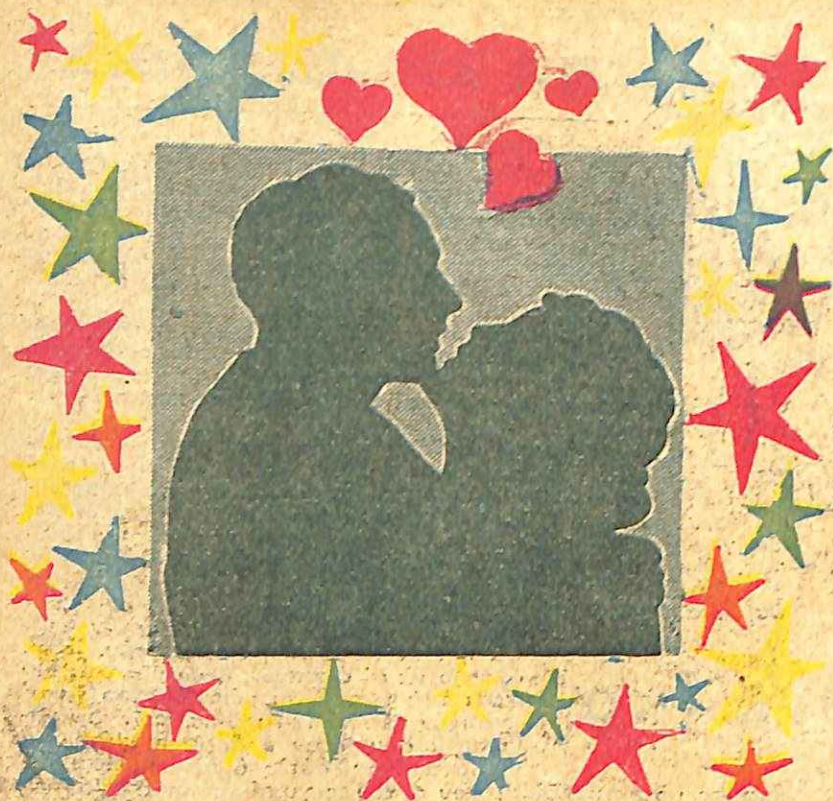
«Ας μη γυρίζει ο λογισμός στα χρόνια εκείνα πίσω, κάλλιο μία τέτατη θυμηση για πάντα να χάρη. Ποιός ξέρει, τώρα θάτανε γραφτό να σ' αγαπήσω, και τόσο που καμιά ποτέ δεν έχει αγαπήσει».

Κι' αν έφυγε η νιότη σου, πιά θλίβεσαι για δαύτη, ως για πουλί που πέταξε μ' άλλα μαζί πουλιά, περισσότερο από μια άνοιξη τον έρωτά μου ανάφει το φθινόπωρο τ' άγγιγμα στα ώραία σου μαλλιά».

Κι' ακόμα φτάνω ν' αγαπώ σ' εσέ μίαν άλλη εικόνα — τ' όρκίζομαι στα μάτια σου που τόσο λαχταρώ — τον ήμερο κι' ανέμελο και το γλυκό χειμώνα, που στο χλωμό σου πρόσωπο μία μέρα θα θωρώ».

Και μάθε το. Τις μελιχρές λαμπάδες του Δεκέμβρη, και τις φεγγαροσκέπαστες του Γενναίου όμορφες, μήτε στις τρέλλες τ' Απριλίου κανένας θαν τις εύρει μήτε στις μονότονες του Μάη καλοκαιριές...

M. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

ΟΙ ΑΚΑΤΑΜΑΧΗΤΟΙ ΓΟΗΤΕΣ

6 ΤΥΠΟΙ ΕΡΑΣΤΩΝ ΤΗΣ ΘΟΟΝΗΣ

Κανένας άλλος τομέας της ζωής του ανθρώπου δεν απασχόλησε τόσο πολύ τον κινηματογράφο όσον ο έρωτας. Τίποτα δεν ύμνησε ο κινηματογράφος τόσο πολύ, όσο τον έρωτα, σ' όλες τις εκδηλώσεις: τα πάθη, τις ιδιότητες, την τρυφερότητα, την στοργή.

Οι έρωτικές σκηνές έγιναν ο πιο συνηθισμένος και αγαπημένος στόχος της κινηματογραφικής δημιουργίας. Απειροί δε είναι οι ήθοιοι που απόκτησαν όλη τους τη φήμη και την λατρεία του κοινού παίζοντας μ' έναν ξεχωριστό τρόπο ο καθένας τους τις έρωτικές αυτές σκηνές. Για να επιτύχουν οι σκηνές αυτές χρειάστηκε όλη η τέχνη των ήθοιων και η ικανότητα των σκηνοθετών.

Είναι γεγονός, ότι κάθε ήθοιος που παίζει σε μια έρωτική σκηνή — όπως και σε άλλες σκηνές — δημιουργεί τον δικό του τύπο. Μπορούμε, όμως, αγνοώντας τις πολύ μικρές διαφορές ανάμεσά τους, να κατατάξουμε τους έραστές της θόνης σε έξι κατηγορίες:

Η πρώτη κατηγορία είναι ο τύπος του «σκληρού άντρα», που έχει τόσες συμπτώσεις στην εποχή μας στη γυναίκα. Οι ήθοιοι αυτού του τύπου παίζουν συνήθως σε έργα που χαρακτηρίζονται ως περιπετειώδη και αισθηματικά συγχρόως. Σ' αυτό του είδους τα έργα παίζουν τον δυναμικό πρωταγωνιστή και οι έρωτικές τους σκηνές είναι κι αυτές γεμάτες τραχύτητα και σκληρότητα. Οι γνωστότεροι ήθοιοι αυτού Χόλλυγουντ αυτού του τύπου, είναι ο Άλαν Λάντ, ο Τζέιμς Κάρνεϋ, ο Κλάρκ Γκέϊμπλ, ο Μπάρτ Λάνκαστερ, ο Ρίτσαρντ Γουίντμάρκ και ο Ντάν Ντούρια. Τελευταία προσετέθη και ο Κίρκ Ντούγκλας, που παίζοντας τη ζωή ενός πυγμάχου, θαράει γνώριες στον αντίπαλο και σκαμπιλιά στίε

τρεις γυναίκες που έχουν μπη στη ζωή του.

Η δεύτερη κατηγορία είναι ο δυναμικός — ρομαντικός τύπος, δηλ. όπως ακριβώς ήθελαν τον δυναμικόν άντρα και συγχρόως φλογερών έραστών οι περασμένοι αιώνες. Ο δυναμικός πρωταγωνιστής αυτού του τύπου παίζει σε έργα περιπετειώδη ή πολεμικά, αλλά είναι σκληρός μόνον προς τους αντιπάλους του, όχι όμως και προς τις γυναίκες. Σε κείνες είναι άπειρα τρυφερός, τις κερδίζει δε επιδεικνύοντας την δύναμή του όχι μπροστά τους, αλλά στα πεδία των μαχών και στις μονομαχίες. Οι πιο γνωστοί ήθοιοι αυτού Χόλλυγουντ αυτού του τύπου είναι ο Έρρολ Φλυν, ο Ντούγκλας Φαίρμπαρντ και ο Τζών Κέλλυ, μερικές δε φορές και ο Ράντολφ Σκότ και ο Βίκτωρ Ματσίον. Τον Έρρολ Φλυν τον είδαμε στο αποκορύφωμα αυτού του ρόλου, στον «Δόν Ζουάν», και τον Τζών Κέλλυ θα τον δούμε προσεχώς στους «Τρεις Σωματοφύλακες».

Η τρίτη κατηγορία είναι ο τύπος του άντρα που κατακτάει με την παιδιαστική ή φειδιά του, τον αυθόρμητισμό του και την καλωσύνη που σκορπίζει το πρόσωπό του. Οι γυναίκες, βέβαια, που συγκινούνται από αυτούς τους τύπους, δεν είναι φτιαγμένες για δράσι και δυναμισμό κι ούτε ικανές να εμπνεύσουν φλογερά αισθήματα και να στείλουν στην κόλαση. Οι ήθοιοι αυτού Χόλλυγουντ αυτού του τύπου είναι ο Βαν Τζόνσον, ο Μπίλ Χόλντεν και ο Πίτερ Νόουφορντ.

Μια παραλλαγή θα μπορούσαμε να πούμε αυτού του τύπου είναι και μερικοί άλλοι που έχουν και δυναμισμό και ένστικτο, που έχουν τον τύπο του κανονικού άντρα, που είναι απλός και φυσικός με τις γυναίκες, όπως και σ' όλες τις εκδηλώσεις του στη ζωή. Ηθοιοί αυτού του τύπου είναι ο Γκάρι Κούπερ, ο Τζέιμς Στιούαρτ, ο Ρόμπερτ Τέλλορ, ο Ρόναλντ Ρήγκαν, ο Μάρκ Στήβενς.

Ο τέταρτος τύπος είναι ο ευχάριστος μαζι και σοβαρός άντρας που και όταν ακόμα παίζει κωμωδία, δεν γίνεται ποτέ κωμικός. Αντιπρόσωποι αυτού του τύπου στο Χόλλυγουντ είναι ο Κάρυ Γκράντ, ο Ρόμπερτ Μοντγκόμερι, ο Φρέντ Μάκ Μιουρραϊν, ο Γουόλτερ Πίτζον και ο νέος ήθοιος Μάικελ Γουάιλντινγκ, που τους ξεπέρασε όλους, παίζοντας με την Μπέρκμαν στο έργο «Υπό τον άσπερισμό του Αϊγόκω». Ο πέμπτος τύπος είναι ο τύπος του κλειστού και μυστηριώδους άντρα, που πολλές φορές ένας άλλος του σκοπός στη ζωή τον ενδιαφέρει — ή δείχνει πως τον ενδιαφέρει — περισσότερο από τον έρωτά του. Αντιπρόσωποι αυτού του τύπου στο Χόλλυγουντ είναι σήμερα δυο νέοι ήθοιοι, ο Στέφεν Μάκ Νέλλυ και ο Μοντγκόμερι Κλίφτ, που παίζει με την Ολίβια ντε Χάβιλαντ στην «Κληρονομία».

Ο έκτος τύπος είναι ο κατ' έσοχον τέλειος και ιδανικός έραστής. Είναι ο τύπος που ένστικτο, ο Σάμλ Μπουαγιέ, ο Γκρέγκορ Πέκ, ο Λούι Ζουρντάν, ο Πάλ Χενράϊτ, ο Τζόζεφ Κόττεν.

Ενώ οι προηγούμενοι τύποι επιβάλλονται με την φυσική τους κυρίως δύναμη και την σωματική τους κατασκευή, ο έκτος τύπος επιβάλλεται με την εμπιστοσύνη που εμπνέει στις γυναίκες, με τη στοργή και την τρυφερότητά του.

ΣΠΗΛ. ΠΑΠ.

Κινηματογραφικές ανμνήσεις

Δεν πρόκειται να επιχειρήσουμε εδώ κανέναν απολογισμό, ούτε καμμία αναδρομή στο συνολικό έργο του κινηματογράφου. Αυτά γίνονται συνήθως στο τέλος κάθε χρόνου κι' επειδή μόλις πριν από λίγες εβδομάδες μπήκαμε στον καινούργιο χρόνο, θα τα έχετε βαρεθή όλα αυτά. Έμεις εδώ απλώς θα θυμηθούμε μερικές από τις πιο χαρακτηριστικές ιδιότητες των μεγάλων ήθοιων του κινηματογράφου κατά την διάρκεια της ιστορίας.

Ποιός θα ξεχάσει ποτέ το μουστάκι του Σαρλώ, το μονόκλ του Έριχ φον Στρονχάϊμ, την έντασι και τη δύναμη της ήθοιαις του Πάλ Μιούνι, τη γκαμάτα του Μισέλ Σιμόν, την εξυπνάδα του Πιέρ Φορνέ και την ζωηρότητα του Σπένσερ Τρέισυ. Τα θέματα των έργων που έπαιξαν δλοι αυτοί οι ήθοιοι είναι ο πόλεμος, ο έρωτας, η φτώχεια, το έγκλημα: τα αιώνια θέματα της ανθρώπινης κωμωδίας.

Στις γυναίκες πάλι τα πιο κύρια χαρακτηριστικά τους ήταν: η διαφάνεια της Λιλιαν Γκίς, η εξωκοσμη ομορφιά της Γκρέτα Γκάρμπο, οι γάμπες της Μάρλεν Ντήτριχ, το ένστικτο της Κάθριν Χέμπαρντ, η εξυπνάδα της Μπέττυ Νταϊνίς, ο αυθόρμητισμός της Ίνγκριτ Μπέργκμαν, το ευμετάβλητο της Τζένιφερ Τζώνς, η λεπτότητα της Βίβιαν Λή, η ευαισθησία της Τζόαν Φονταϊν και η πρόωρη θηλυκότητα της Τζην Σίμμονς.

Το θέμα των έργων όπου έπαιξαν όλες αυτές οι μεγάλες δεντέτες του κινηματογράφου ήταν πάντα ένα: ο έρωτας και η φιλοδοξία. Ένσάρκωσαν όλες τις ήρωδες της παγκόσμιας λογοτεχνίας που εκφράζουν τη θηλυκότητα με διαφορετικό τρόπο ή καθεμιά και σε διαφορετική σφαίρα ζωής: την Άννα Καρένινα, την Ζαν ντ' Άρκ, την Μίλντρετ, τη Βασίλισσα Γερτρούδη, τη Νέλυ, την Βερνάρδέττη, την Κα Μίνιερ. Και ποιός θα ξεχάσει μερικούς ρόλους, όπως ο ρόλος της Αλκοολικής που έπαιξε η Άνν Μπάστερ στην «Κόψι του ευεαφίου» ή της ψυχοπαθούς, που έπαιξε η Ολίβια ντε Χάβιλαντ στο «Λάκκο με τα φίδια».

Θα ήταν δε πολύ ενδιαφέρον να δούμε ποιοι ήταν οι δέκα καλύτεροι ρόλοι των μεγάλων τραγικών ήθοιων του κινηματογράφου από την αρχή της ιστορίας του. Ένας ειδικός παραθέτει τον εξής κατάλογο:

- 1919: Η Λίλιαν Γκίς στο «Μαραμένος Κρίνος».
- 1927: Η Ρενέ Φαλκονέτι στο «Πάθος της Ζαν ντ' Άρκ».
- 1932: Η Χέρτα Πέλ στο «Παρθένας με στολή».
- 1934: Η Κάθριν Χέμπαρντ στο έργο «Οι τέσσαρες κόρες του κ. Μάρς».
- 1935: Η Γκρέτα Γκάρμπο στην «Άννα Καρένινα».
- 1936: Η Μπέττυ Νταϊνίς στο «Πετρωμένο Δάσος».
- 1938: Η Κορίν Λυσέρ στο «Φυλακές χωρίς σίδερα».
- 1941: Η Ίνγκριτ Μπέργκμαν στο «Δρ Τζέκυλ και κ. Χάυντ».
- 1943: Η Τζένιφερ Τζώνς στην «Ουράνια Όπτασία».
- 1948: Η Ολίβια ντε Χάβιλαντ στο «Λάκκο με τα φίδια».

Δεν ξέρω αν οι αναγνώστριάς μας συμφωνούν με αυτήν την εκλογή. Πρέπει να προσθέσουμε ότι τα κοιτήρια αυτής της εκλογής είναι δύο: η δραματική τέχνη των ήθοιων αυτών και ότι χρησιμοποίησαν την τέχνη αυτή για να εκφράσουν πλήρως την γυναίκα, για να μείνουν γυναίκες και μάλλον γυναίκες.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΠΛΕΛΤΑ

Η ΚΙΤΡΙΝΗ ΜΠΛΟΥΖΑ

Η μπλούζα αυτή είναι ωραία, αν γίνη σε ανοικτό χρωματισμό. Πλέκεται αποκλειστικά με κροσοβέλονο και με μαλλιά Ζεφύρου. Η εργασία γίνεται με πούαν ντιάμπλ: έναλλάσσουμε το καθιστό ποδαράκι με όρθιο. (Καθιστό π ο δ α ρ ά κ ι = μπήγουμε το δελονάκι σ' ένα πόντο μιας αλυσίδας, δαγάζουμε μία θηλιά και την περνούμε μέσα από τις δυο θηλίες που δρίσκονται πάνω στο δελονάκι. Ο ρ θ ι ο π ο δ α ρ ά κ ι = παίρνουμε με το μαλλί ένα ανοίγμα, δηλαδή περνούμε το μαλλί μία φορά στο δελονάκι και έπειτα μπήγουμε το δελονάκι στην αλυσίδα, δαγάζουμε μία θηλιά και την πλέκουμε, την περνούμε σ' έναν πόντο, δηλαδή μέσα από τις δυο πρώτες θηλίες. Τη θηλιά που δαγάζουμε την περνούμε κατόπιν από τις δυο θηλίες που μένουν).

Οι μπάντες της γαρνιτούρας στα δύο εμπρός, στο γιακά και τις μανσέτες γίνονται με δέκα σειρές κατά τον εξής τρόπο: σε μιά αλυσίδα, με ανάλογο μήκος κάθε φορά, πλέκουμε τον 1ο γύρο, μία σειρά όρθια ποδαράκια με ένα ανοίγμα (ένα ποδαράκι σε κάθε πόντο). Στο 2ο γύρο σχηματίζουμε τα δοντάκια, ως εξής: ξεκινώντας από το 1ο καθιστό ποδαράκι, πλέκουμε 6 πόντους στον αέρα. Μπήγουμε το δελονάκι στον προηγούμενο πόντο της αλυσίδας, δηλ. στον 5ο και φτιάχνουμε ένα καθιστό ποδαράκι. Έπειτα μπήγουμε στον επόμενο πόντο το δελονάκι και πλέκουμε ένα όρθιο ποδαράκι με ένα ανοίγμα. Μπήγουμε πάλι στον επόμενο πόντο και πλέκουμε ένα διπλό ποδαράκι: (περνώντας το μαλλί 2 φορές στο δελονάκι — 2 ανοίγματα — και κλείνοντας τις θηλίες 3 φορές). Πλέκουμε έπειτα ένα τριπλό ποδαράκι στον επόμενο πόντο (περνώντας το μαλλί 3 φορές στο δελονάκι — 3 ανοίγματα — και κλείνοντας τις θηλίες 4 φορές). Ο πόντος όπου μπήγουμε το τριπλό αυτό ποδαρά-

κι είναι ο 2ος στον αέρα. Έπειτα, πηδούμε 5 καθιστά ποδαράκια και μπήγουμε στο 6ο, πλέκοντας ένα καθιστό ποδαράκι. Στον 3ο γύρο πλέκουμε έναλλάς ένα καθιστό ποδαράκι, μπήγοντας στη μύτη κάθε δοντιού και 5 π. αλυσίδα, για να ένωθούν τα δοντάκια μεταξύ τους. Στον 4ο γύρο, πλέκουμε σε κάθε πόντο της αλυσίδας από ένα καθιστό ποδαράκι. Ο 5ος, ο 6ος, ο 7ος, ο 8ος και ο 9ος γύρος είναι καγκελάκια που σχηματίζονται με όρθια ποδαράκια χωρισμένα το ένα από το άλλο με 1 π. στον αέρα και μπήγμένα στις τρύπες που σχηματίστηκαν από τους πόντους στον αέρα της προηγούμενης σειράς. Ο 10ος γύρος τελειώνει με όρθια ποδαράκια (που δεν χωρίζονται πια με 1 π. στον αέρα, αλλά γίνονται σε κάθε π. της προηγούμενης σειράς, όπως και στον 1ο γύρο).

Χρησιμοποιείτε άσπρινα δελονάκια Νο 12 για το πούαν ντε ντιάμπλ και Νο 22 για τις γαρνιτούρες.

ΕΜΠΡΟΣ. — Ά ρ ι σ τ έ ρ η π λ ε υ ρ ά : Αρχίσετε από κάτω, με μιά αλυσίδα 30½ εκατοστών μήκους και εργασθείτε με πούαν ντε ντιάμπλ, προσθέτοντας πόντους προς τα δεξιά, ώστε όταν το πλεκτό φθάση σε ύψος 25 εκατοστών, να έχη πλάτος 32½ εκατοστά. Κόψετε τη μασχάλη, σύμφωνα με το πατρόν. Στα 35 εκατοστά κόψετε τον λαιμό και στα 44 εκατοστά λοξώσετε τον ώμο, σε 2 εκατ. ύψος. Η εργασία για τη δεξιά πλευρά θα γίνη αντίστροφα.

Π λ α τ η. Πλέξτε την με βάση μιά αλυσίδα 40 εκατ., ακολουθώντας τις προηγούμενες οδηγίες και το πατρόν.

Μ α ν ί κ ι α. Αυτά αρχίζουν από κάτω, πάνω σε μιά αλυσίδα 34 εκατ. με πλέξι πούαν ντε ντιάμπλ, ίσια, χωρίς ανοίγματα. Όταν φθάσετε σε ύψος 37 εκατοστών σχηματίστε το στρογγύλεμα του υακινθίου, κόβοντας πόντους από κάθε πλευρά, όπως δείχνει το σχήμα του πατρού.

Γ ι α κ ά τ η. Η δαντελλένια λουρίδα του γιακά πλέκεται κατόπιν. Αρχίσετε από την εξωτερική πλευρά. Σε μιά αλυσίδα 35 εκατ. πλέξτε μία σειρά διπλά ποδαράκια (2 ανοίγματα από δελονάκι και κλείσιμο των θηλειών 3 φορές). Συνέχιστε κατόπιν με καγκελάκια (όρθια ποδαράκια χωρισμένα μ' ένα πόντο αλυσίδα

(Συνέχεια στη σελίδα 65)

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ τῆς ἀνύπαντρης γυναίκας

Είμαι μιά απόλυτα κανονική κοπέλλα, τριάντα πέντε χρονών. Δεν ζω αποτραπημένη από την κοινωνική ζωή. Συναναστρέφω άνδρες και ξέρω πώς έχω αγαπηθῆ. Μά πιστέψετε με πώς κανείς από όσους με αγάπησαν δεν ήταν ο ιδανικός άνδρας γιά μένα.

Σπάνια συναντώ ἀνύπαντρη κοπέλλα που να είναι τόσο λίγο ἐλκυστική, ώστε να μην τῆς δόθηκε ποτέ ἡ εὐκαιρία να παντρευτῆ. "Ο-λες ἐμεῖς, που ἀνῆλθε σ' αὐτὴ τὴν κατηγορία, δεν διαφέρουμε σὲ τίποτα ἀπὸ τῆς παντρεμένες. Κι' ὅμως ὁ κόσμος μᾶς φέρεται με τέτοιον τρόπο, που μᾶς πληγώνει συχνά. Πολλές φορές δέχθηκα τέτοια σκληρά πλήγματα.

Ἡ κοινωνική ζωὴ μας εἶναι ἔτσι φτιαγμένη, ὥστε να ὑπάρχουν παντὺ ζευγάρια. "Ετσι, σπάνια πηγαίνω σὲ σπίτι ὅπου να μὴν γίνωμαι πρόσβλημα γιά τὴν οἰκοδόμοισα.

— "Αγαπητὴ μου, μὲ τηλεφώνουσε προχθές ἡ φίλη μου Σ., κά-νω τραπέζι πρὸς τιμὴν τῆς Ἑλένης καὶ τοῦ Νίκου. Μὰ σπάζω τὸ κεφάλι μου να βρῶ κάποιον κα-τάλληλο που να καθῆ-αι πλάι σου. Μήπως ἔμπορείς να φέρῃς ἐσὺ κανένα;

"Βάλεκα λοιπὸν να βρῶ τὸ συνοδό καὶ τὸν ὁμοτράπε-ζο μου. Οἱ συνομήλικοι φίλοι μου εἶναι ὅλοι σχεδὸν παντρεμένοι. Τῇν λεφώνησα τοῦ Γιάννη, που ἔμεινε ἐργένης γιά χάρι τῆς μητέρας του, μὰ κι' αὐτὸς μὲ εἶπε πὼς ἤθελε πολὺ νάρθη, ἀλλὰ δεν μπορούσε γιὰτὶ ἡ μητέρα του ἦταν ἀρρώστη. Μίλησα τοῦ Γιώργου, που χώρισε πρὶν ἀπὸ λίγον καιρὸ, μὰ στενοχω-ρέθηκε γιὰτὶ ἔκλεισε τὴν βραδυὰ ἀ-κριδῶς τοῦ τραπέζιου, σ' ἓνα φιλι-κό του σπίτι, ὅπου τὸν θεωρούσαν ἀπαραίτητο γιά τὸ μπριζ. Σκέφθη-κα πὼς δεν ἔπρεπε να καλέσω οὐ-τε τὸν "Ηλία που εἶναι ἀρραβωνια-σμένος. "Απευθύνθηκα σ' ἓνα συνά-δελφό μου, αὐτὸς ὅμως μὲ ἔρριξε μιά ματιά γεμάτη οἶτο καὶ ζήτησε συγγνώμη που δεν μπορούσε νάρθη γιὰτὶ εἶχε να πᾶν κάπου ἄλλου.

Τηλεφώνησα στὴ φίλη μου καὶ ἀκουσα τὴ φωνή τῆς να λὲν ἀπὸ μακριὰ μὲ φανερὴ στενοχωρία:

— "Αφοῦ εἶν' ἔτσι, ἀγαπητὴ μου, δεν πιστεύω να στενοχωρεθῇς σὸ τραπέζι που δε θάχῃς καβαλιέρο. "Ελπίζω να σοῦ δοθῇ ἡ εὐκαιρία μετὰ τὸ τραπέζι να ξεσκάσης λί-γο, με δὴ μαζί τὴν παρέα.

Μερικὲς φορές τὰ πράγματα εἶ-ναι ἀκόμη χειρότερα. "Ο κόσμος που δε σε γνωρίζει, νομίζει πὼς ὁ καβαλιέρος σου εἶναι ἀρραβωνια-στικός σου ἢ σύζυγός σου ἢ πὼς ἀγαπιόσαστε. "Αλλες φορές πάλι ἡ οἰκοδόμοισα θέλει σῶναι καὶ καλὰ να τὰ φτιάξτε με τὸν καβαλιέρο που σὺ συστήνεις, γιὰτὶ νομίζει πὼς ἔτσι ἐξασφαλίζει τὸ γάμο καὶ τὴν εὐτυχία σας.

Μὰ ἡ ἀνύπαντρη κοπέλλα δεν ἀν-τιμετωπίζει τὴ δυστυχία τῆς μο-

νάχα στὴν κοσμικὴ ζωὴ τῆς. "Αν θελήσῃ να νοικιάσῃ δωμάτιο, ἀμέ-σως ἡ νοικοκυρὰ θὰ τῆς πῇ πὼς προτιμᾷ τοὺς ἐργέντες, που δεν ἔχουν πλυσίματα καὶ φασορίες στὴν κουζίνα, ἀλλὰ ἔρχονται τὸ βράδυ καὶ φεύγουν τὸ πρωί. "Αλλοὺ πάλι συναντᾷ τὴν καχυποψία, ὅσον ἀφο-ρᾷ τὴν κοινωνικὴ τῆς συμπεριφορὰ καὶ τοὺς ἐπισκέπτες τῆς.

Προσπάθησα να ζῆσω μόνη μου, ἀλλὰ δεν μπόρεσα. Συγκεντρωνό-μουν πάρα πολὺ στὸν ἐαυτὸ μου καὶ δαρυνόμουν να μαγειρεύω μὲ-νάχα γιά μένα. "Ετσι, δεν ἔτρωγα καλὰ. Παρὰ λίγο να μὲ πιάσῃ αὐ-τὴ ἡ ἀρρώστεια που λέγεται γε-ροντοκορισμός. Τόσο κακό μὲ ἔ-κανε ἡ μοναξιά.

Προσπάθησα ἀκόμα να ζῆσω μαζί με ἄλλα κορίτσια, ἀλλὰ μὲ-λο που στὴν ἀρχὴ τὰ πηγαίναμε καλὰ, δεν ἀργούσαμε να γίνουμε ἐνοχλητικὲς ἢ μιά στὴν ἄλλη.

Προσπάθησα τέλος να ζῆσω μα-ζί με συγγενεῖς μου, ἀλλὰ καὶ κεὶ δεν τὰ κατάφερα, γιὰτὶ ἤθελαν να κάνουν ἐγὼ ὅλες τῆς βαρεῖες δουλειές τοῦ σπιτιοῦ.

"Ας ἀφήσω τὰ προσβλητικὰ λόγια που ἀκούμε συχνὰ ἐμεῖς οἱ ἀνύ-παντρες. "Πῶς; μὲ εἶπε κάποιος. Εἶσαι τόσο συμπαθητικὴ καὶ καλὴ κοπέλλα καὶ δε βρῆκες ἀκόμη γαμ-πρό;». Αὐτὴ ἡ παρατήρησις εἶναι τοῦλάχιστον κολακευτικὴ. "Αλλοι ὅ-μως μὲ λένε: "Πότε θὰ παντρευτῇς λοιπὸν κι' ἐσύ;». Σὰ να μπορούσα να παντρευτῶ μόνάχα με τὴ δική μου θέλησι.

Στεροῦμαι τὴν εὐχαρίστησι που αἰσθάνεται κάθε γυναίκα κοντὰ στὰ παιδιά. Πολλές φορές συγκρατῶ τὸν ἐαυτὸ μου καὶ δε δείχνω τὴ λαχτάρα μου να φι-λήσω τὰ παιδιά τῶν γνωστών μου, μόνον καὶ μόνον γιὰτὶ δε θέ-λω ν'ἀκούσω μιά συμ-

Μιά κοπελίτσα 35 χρονῶν ἔξο μολο- γεῖται τὸν πόνο τῆς

παθητικὴ φωνὴ να μὲ λήν:

"Εἶσαι ἀπὸ τοὺς τύπους που πρέπει να κάνουν παιδιά. Τί κρίμα που δεν παντρεύτηκες!». Τὸ παραμικρὸ στὴ συμπεριφορὰ τῆς ἀνύπαντρης παρεξηγείται. "Ενα ἀπόγευμα, ἔπειτα ἀπὸ μιά νύχτα ἀ-διαθεσίας καὶ μίαν ἐξαντλητικὴ ἡ-μέρα δουλειᾶς, εἶχα ἀναστατωθῇ ἔ-πειδὴ δεν πῆρα τὴν αὔξησι που πε-ριμένα καὶ ἔκλαψα. "Ξέρεις τί σοῦ χρειάζεται ἐσένα; μὲ εἶπε ἀπὸτο-μα ὁ προϊστάμενος. "Αντρες σοῦ χρειάζεται!».

"Αλλες φορές, ἡ ἴδια ιδέα ἐκφρά-ζεται με ἀκόμα λιγώτερο λεπτὸ τρόπο.

— "Ο,τι καὶ να κάνουμε εἴμα-στε καταδικασμένες — μὲ εἶπε μιά φίλη μου καὶ εἶχε δίκιο.

Μὰ ἐκεῖνο που μᾶς τσακίζει πε-ρισσότερο, εἶναι ὅταν βρισκόμαστε μαζί με παντρεμένες καὶ ἀρχίζουν να μιλοῦν γιά τὴν εὐτυχία τους σὸ γάμο, ἀδιάφορο ἂν εἶναι πραγμα-τικὴ ἢ φανταστικὴ. «Ἐπρεπε να εἶ-χες παντρευτῇ γιά να καταλάβῃς!», λένε. Σὲ κυττάζουν ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς προνομιακῆς τους θέσεως καὶ σοῦ σπαράζουν τὴν καρδιά, σὰ να μὴν εἶσαι κι' ἐσὺ ἄνθρωπος καὶ να μὴν δικαιώσαι στοργή, ἔρωτα, κατα-νόησι καὶ χαρὰ σ' αὐτὸν τὸν κό-σμο!...

"Αχ, ὅλες ἐσεῖς που παντρευτῇ-κατε, πάψετε να μᾶς νομίζετε διαφο-ρετικὲς ἀπὸ τὸν ἐαυτὸ σας. Πάψετε να μᾶς κάνετε να δικαιολογούμαστε γιὰτὶ δεν παντρευτήκαμε. Καὶ μὴ μᾶς λυπόσαστε γιά ὅ,τι δεν ἔχομε. Εἴμαστε αὐτὸ που εἴμαστε, εἴμα-στε ἄνθρωποι, κι' ἂς μὴν ἔχομε κι' ἐμεῖς να... ἐπιδικνούμε ἓνα ἕτερον ἥμισυ!».

ΤΑ ΧΕΡΙΑ

Τὰ χέρια! Αὐτὰ μιλοῦνε πὶο καλὰ κι' ἀπὸ τὸ πρό-σωπο κι' ἀπὸ τὸ σῶμα γιά τὰ χρόνια σας, γιὰτὶ αὐτὰ ὑποφέρουν περισσότερο. Κι' αὐτὸς ἀκριδῶς εἶναι ὁ λόγος που χρειάζονται ἰδιαίτερη προστασία καὶ φρον-τίδα. Μὴ θαρρῆτε, ὅμως, πὼς ἡ ἐργασία καὶ τὸ νοι-κοκυριὸ σας ἐμποδίζουν να ἔχετε ὡραία χέρια. Τὸ γὰν-τι, που τὰ προστατεύει ἀ-πὸ τὸ κρύο ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ εἶναι ἐπίσης ἀ-παραίτητο ἐξάρτημα τῆς τουαλέττας σας, μπόρει να τὰ προστατεύσῃ μιά χαρὰ καὶ ἀπὸ τῆς κακῶ-σεως που προξενοῦν οἱ χονδρὲς δουλειές τοῦ σπι-τιοῦ. "Ενα ζευγάρι παλὰ γάντια, βαμβάκερὰ ἢ πέτινα σας ἐξυπηρετεῖ ἀπό-λυτα. "Αν συναντήσετε δυσκολία στὴν ἀρχή, μὴ ἀ-πογορευθῆτε. Σκεφθῆτε πὼς οἱ χειρουργοὶ κάνουν τῆς λεπτότερες ἐγχειρήσεις με γάντια!

Τὰ χέρια τὰ πειράζει ἰδιαίτερα ἡ ὑγρασία. Πρὸ παντός τὸ χειμῶνα. Γι' αὐτὸ, πρέπει να τὰ σκου-πίσετε πάντα προσεκτικὰ. Προσοχή, ὅμως. Τὸ σκου-πίσμα τῶν χερῶν πρέπει να γίνεται ἀπὸ τὰ δάκτυ-λα πρὸς τὸν καρπὸ καὶ ποτέ στὴν τύχη.

Δεν φθάνει ὅμως ἡ προφύλαξι αὐτὴ μοναχὰ γιά να ἔχετε ὡραία χέρια. Οὔτε καὶ τὰ θαμμένα ἀπλῶς νύχια κάνουν ὡραῖο τὸ χέρι. Καθαρίσετε τὰ πρῶτα με σαποῦνι ἢ ἀλοιφὴ πικραμυγδάλου, που μαλακῶ-νει τὴν ἐπιδερμίδα. Στεγνώστε τα καλὰ. "Αλείψτε τα με λανολίνη, κάνοντας μασσὰξ ἀπὸ τῆς ἄκρες τῶν δακτύλων ὡς τὴ βάση τοῦ καρποῦ.

Μὲ τὰ χέρια σας τελειώσατε. Φτιάξτε κατόπιν τὰ νύχια σας: Βγάλτε τὸ βερνίκι με ἓνα διαλυτικὸ, με βάση τὸ λάδι, που δεν χα-λάει τὸ νύχι, καὶ κόψετε τα στὸ σχῆμα που προτιμάτε, χωρίς νὰ τ' ἀφίνετε πολὺ μακριὰ. Μπορεῖτε να τὰ στρογγυλεψτε ὅχι με τὴ σιδερένια λίμα, ἀλλὰ με μιά ἐλαφρὰ λίμα ἀπὸ σμυρίδι. Νὰ περνάτε τὴ λί-μα ἐλαφρὰ χωρίς να πιέζε-τε τὸ νύχι.

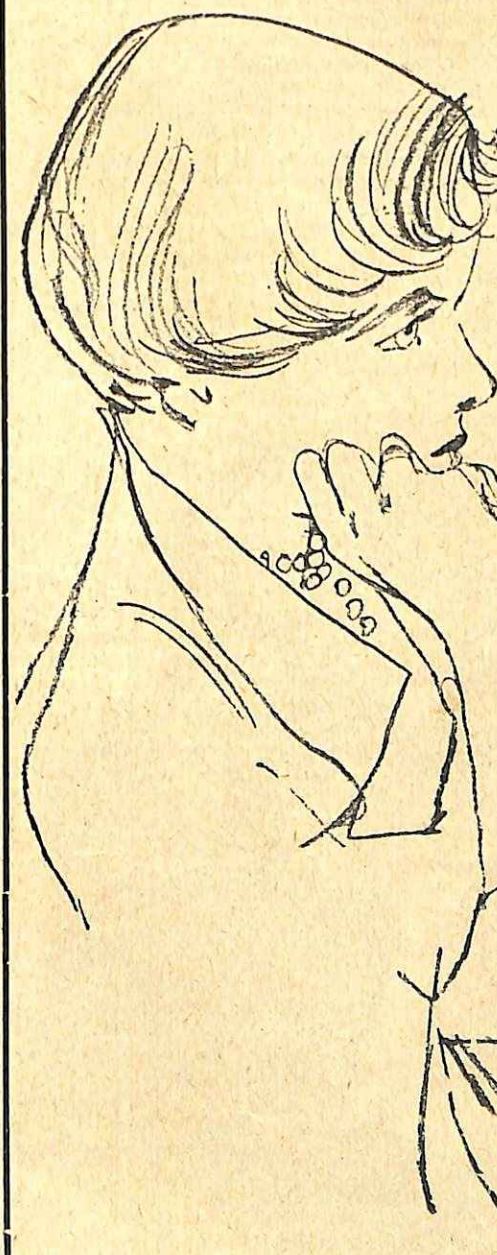
Βάλετε ἔπειτα τὰ νύχια σας ἐπὶ δέκα λεπτὰ μέσα σὲ σαποῦνάδα, να μαλακῶ-σουν τὰ πετσάκια. Σκουπίστε τα καλὰ. Πάρετε ἓνα καλοεσμμένο φυλάκι ἀπὸ δάφνη καὶ τυλίξτε γερά τὴν ἄκρη του με λίγο βαμβάκι. Βουτήξτε τὸ βαμβάκι στὸ ὀξυζενέ καὶ καθαρίστε τὰ νύχια κάτω ἀπὸ τῆς ἄκρες. "Υστερα με ρεπουσουάρ ἀπὸ καουτσούκ, ἀλείμνο με λίγη βαζελίνη, σπρώξτε με ὑπομονὴ τὰ πετσάκια. Σας συμβουλεύουμε να μὴν τὰ κόβετε. Σηκώστε μο-νάχα τῆς ἄκρες καὶ μὴν ξεχνάτε πὼς δεν πρέπει να τ' ἀνασηκώνετε πολὺ. "Αν κοπῆτε, βάλετε λίγο οἰνό-πνευμα. Ξαναπλύνετε τὰ χέρια σας. Τρίψτε κάθε δά-κτυλο με ἐλαφρόπετρα καὶ σκουπίστε τα. Δεν μένει τώρα παρὰ να βάλετε τὸ βερνίκι. Καλὸ εἶναι να περ-νάτε πρῶτα τὸ ἀχρωμο ὑγρὸ, τὴ βάση, κι' ἔπειτα τὸ βερνίκι. Τὸ τελευταῖο μπαίνει ἀνάλογα με τὸ γούστο σας καὶ στὸ μισοφέγγαρο τοῦ νυχιοῦ ἢ τὸ ἀφίνετε ἀχρωμάτιστο. Πρέπει ὅμως να εἶναι πάντα ἐναρμονι-σμένο με τὸ ρούζ καὶ τὸ κραγιὸν τοῦ προσώπου σας. Συνηθίζονται πάλι οἱ ἀνοιχτοὶ τόνοι.

Τὰ χέρια σας ἀσπρίζουν εὐκόλα ἂν τὰ πλύνετε με γάλα. ἄμυγδαλιν κα-λὴς ποιότητος, που θὰ διατηρήσῃ τὴν ἀπαλό-τητά τους.

"Αν ἰδρῶνουν τὰ χέ-ρια σας — καὶ μὴν ξε-χνάτε πὼς δεν πρέπει ποτέ να χαιρετάτε με χέρι ἰδρωμένο — θὰ ἀ-ποφύγετε τὸ δυσάρεστο αὐτὸ ἂν τὰ ἀλείψετε με διάλυσι ἀλὸς (μια

ΚΟΝΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΩΡΑΙΟ ΚΕΦΑΛΙ

"Ἡ μόδα δεν ἄφησε τίποτα ἄθι-κτο. Δεν μᾶς πῆρε μόνο τὰ μυαλὰ ἀλλὰ καὶ τὰ μαλλιά μας! Πᾶνε πιά οἱ μπούκλες ἀλὰ Μποτιτσέλι, τὰ περιτέχνα χτενίσματα που ἔ-καναν τὸ γυναικεῖο κεφάλι ἐπιτη-δευμένο καὶ θαρὺ. Πᾶνε τὰ μπου-μπάρια καὶ τὰ ἵπποτικά χτενίσμα-τα που μᾶς ἔκαναν μαρκήσιες δι-χως να τὸ θέλουμε.

"Ἡ μόδα, χωρίς να χάνῃ τὴ χάρι καὶ τὴν ἐξαιρετικὰ μελετημένη γραμμὴ τῆς, εἶναι πὶο ἀπλὴ. "Εγι-νε λοιπὸν ἀναγκαστικὰ καὶ τὸ χτε-νισμα ἀπλούστερο. Τὰ μαλλιά ἔ-γιναν κοντά.

Καὶ προσέξατέ το αὐτὸ ἰδιαίτε-ρα, ἀγαπητὲς ἀναγνώστριες: ἂν δεν κόψετε τὰ μαλλιά σας, κινδυ-νεύετε να μείνετε χωρίς καπέλλο, γιὰτὶ, ἀπλούστατα, τὰ φεινὰ μοντέλα καπέλλων θέλουν κομμέ-να μαλλιά.

1. Τὰ μαλλιά κόβονται κοντὰ καὶ κτενίζονται πρὸς τὰ ἔμπρὸς με χαριτω-μένο κυμάτισμα στὸ μέτωπο.

2. Πολὺ ἴσια μαλλιά, κοντὰ καὶ γυριστὰ πρὸς τὰ ἑπάνω, δίνουν τὴν ἐν-τύπωσι πὼς τὰ φυσὰ ὁ ἀέρας.

3. Τὰ πίσω μαλλιά εἶναι κομμένα κοντὰ, ἀλλ' ἔμπρὸς εἶναι πὶο πυκνὰ, πὶο μακρὰ καὶ λίγο ἀνασηκωμένα καὶ πέ-φτουν ἀπαλὰ πάνω ἀπὸ κάθε αὐτὴ.

4. Καινούργιο στὺλ κομμώσεως ἱ-σιο καὶ σγουρὸ μαζί. Τὸ φρύδι γίνεται ἀπαλότερο με μιά μικρὴ ἀφέλεια. Τὰ μαλλιά δουρτίζονται πρὸς τὰ ἔμπρὸς καὶ ἔπειτα, τὰ ὑπόλοιπα, γυρίζουν πίσω.

5. Κόμωσι γιά μαλλιά με χον-τρή τρίχα. Τὰ μαλλιά εἶναι ἐπιδέξια κομμένα, ὥστε να ἔχουν φυσικὴ χάρι. Τὸ κυμάτισμα στὸ πίσω μέρος δείχνει καλοφτιαγμένο κεφάλι. Εἶναι θαυμάσια κομωσι γιά τὴν κομψὴ ἡλικιωμένη γυ-ναίκα.

ΚΑΙ αν ακόμα τα γραπτά μνημεία της Μόδας ήταν τα μόνα που υπήρχαν στον κόσμο, πάλι θα μπορούσαμε να πάρουμε απ' αυτά μια σχετικώς ακριβή ιδέα της κοινωνικής και πολιτικής ιστορίας της εποχής. Περιγράφοντας έτσι τη μόδα των τελευταίων πενήντα χρόνων, θα δούμε — σύμφωνα με την ηλικία μας — τον ίδιο τον εαυτό μας, τις μητέρες μας ή τις γιαγιάδες μας. Και μία και μιλήσαμε για ιστορία, μπορούμε να δούμε και κάτι άλλο. Υπάρχουν πάντοτε γυναίκες με στυλ και πνεύμα, που είναι ηγέτιδες της γενιάς τους — ζούν και ντύνονται δηλαδή όπως θα ήθελαν να κάνουν και όλες οι άλλες. 'Η ικανότητα αυτή της ηγεσίας και στη

ΜΙΣΟΣ ΑΙΩ

όδα, όπως και σ' άλλα πεδία, προέρχεται από την ανιότητα του ταλέντου που χαρακτηρίζει τους ανθρώπους. Αυτές που κάνουν κάτι πρώτες ή το τελειοποιούν, δίνουν μια πύθα και ανάβουν φλόγες στις άλλες. 'Εκείνο που έχει αξία είναι ότι πάντα οι ηγέτιδες έχουν όπαδούς. Είναι φανερό πως όταν μπήκε δέκοστος αιώνας, οι ηγέτιδες αυτές της μόδας είχαν ελάχιστες όπαδους. Καθώς ο-

ΝΑΣ ΜΟΔΑΣ 1900-1950

μως τα χρόνια περνούσαν, οι κοινωνικές μεταβολές φαινόταν στα φορέματα. Οι νέες δυνατότητες μαζικής παραγωγής κατέστησαν προσιτή τη μόδα στον πολύ κόσμο. Υπήρχαν βέβαια — και υπάρχουν — διαφορές και στην ποιότητα και στην κατασκευή των φορεμάτων. Οι διαφορές όμως αυτές είναι ελάχιστες σε σύγκριση με τις ομοιότητες. Γιατί η μόδα δεν χωρίζει πια τις τάξεις, αλλά τις συνενώνει. Γιατί επίσης ο ρεαλισμός στο σχεδιασμό των φορεμάτων κι' η μαζική παραγωγή τους, τονίζουν τώρα την προσωπι-

κότητα πολύ περισσότερο από όσο ή καταγωγή και ο πλούτος. 'Ετσι, μπορούμε να κυττάσουμε χωρίς ζήλεια τα λεπτεπίλεπτα φορέματα του 1900 και του 1910. Μπορούμε να κυττάσουμε με ενδιαφέρον εκείνα του 1927 και να νιώσουμε συμπάθεια για τα κοντά μαλλιά και τις ασύμμετρες φούστες. Να φανούμε άνετικοί στην έλλειψη θηλυκότητας των πολεμικών εντών και να κυττάσουμε με την ίδια εμπιστοσύνη που κυττάμε το 1950 και προς το άλλο μισό του αιώνα μας, που είναι άγνωστο ακόμα.

1900

'Η περίοδος αυτή ήταν μία περίοδος αμέριμνης κομψότητας: λεπτή μέση, πλούσιες καμπύλες, κυματιστές φούστες, μεγάλα καπέλλα που γίνονταν μεγαλύτερα όσο η μόδα έφτανε στο απόγειό της. Μαλλιά ανασκηκωμένα ψηλά σε διάφορα σχέδια. Την ημέρα όλα σκεπασμένα, οι γιακάδες ως επάνω ψηλά στο λαιμό, μακρυά μανίκια και γάντια, δαντέλλες παντού. Το βράδυ αρκετά χαμηλό ντεκολτέ, κοντά μανίκια, πολύ μακρυά γάντια, κολλιέ, κοσμήματα. Πολύπτυχα μεσοφόρια. Διάφορα αξεσουάρ που έδειχναν μία πληθωρική θηλυκότητα, κεντητά ομπρέλλια, δαντελωτές κάλτσες παπούτσια με κουμπιά.

'Αρχή του είκοστού αιώνα. Με τί λαχτάρα και πόσες ελπίδες την υποδέχθηκε η ανθρωπότητα! 'Όλα τα περίμενε απ' τον καινούργιο αιώνα που αποκορύφωσε το μηχανικό πολιτισμό με τον ηλεκτρισμό και το αυτοκίνητο. Θα σταματούσαν οι πόλεμοι, οι λαοί θα ζούσαν αδελφωμένοι, θα υπήρχεν άφθονία και όλοι οι άνθρωποι θ'απολάμβαναν τα αγαθά του πολιτισμού. Στην 'Αγγλία βασίλευε η γαληνοτάτη Βικτώρια και στη Γαλλία μεσουρανούσε ο Ζολά, ο συγγραφέας της περίφημης «Νανάς», του βιβλίου που σημείωσε καταπληκτική επιτυχία.

'Η Μιστεγκέτ κάνει την εμφάνισή της στα παρινα Φολι-Μπερζέρ, επιδεικνύοντας τις εξαιρετικές γάμπες της. 'Ο θρίαμβός της είναι καταπληκτικός. Δειά-δειά εμφανίζεται και ο Μωρίς Σεβαλιέ. Κι' οι δυο τους, εξακολουθούν και σήμερα ακόμα, να σημειώνουν επιτυχίες.

1910

Μία εποχή πολυέξοδων διασκεδάσεων, λαμπράς κοινωνικής ζωής. Οι πλούσιες γυναίκες προμηθεύονταν τα φορέματά τους κατ' ευθείαν από το Παρίσι. Οι καμπύλες παραχώρησαν τη θέση τους στην ευθεία σιλουέτα, η μέση φτάνει σχεδόν κάτω από το στήθος. Τα μεσοφόρια έφευγαν όσο οι φούστες γίνονταν στενότερες, σε σημείο, που να εμποδίζουν το βάδισμα. Τα ταγίερ γενικεύθηκαν. Τα μαλλιά πρὸς τα πίσω, σκέπαζαν τα αυτιά. Τα καπέλλα ήταν φανταστικά: έβλεπε κανείς επάνω φρούτα, λουλούδια, φτερά. Μπορ γυριστά σαν μανιτάρια, πελώρια τουρμπάνια.

Δυστυχώς οι ελπίδες των ανθρώπων διεψεύσθηκαν. Και ναί μὲν η μηχανική πρόοδος συνεχίστηκε με γοργό ρυθμό και έκανε την εμφάνισή του το αεροπλάνο, αλλά ταυτόχρονα άρχισαν να μαζεύονται τα σύννεφα που θα εξαπολούσαν τη θύελλα του πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Τρομεροί έξοπλισμοί των Μεγάλων Δυνάμεων, διεθνή έπεισόδια και οι πρώτες αναταραχές στα Βαλκάνια. Στο Παρίσι έδιναν ραντεβού οι βασιλιάδες, οι πρίγκηπες και οι ηγεμόνες όλου του κόσμου, μαζί με τους 'Αμερικανούς εκατομμυριούχους. 'Εμφανίζονται οι «σομφραζέττες» (ή νέα γυναίκα, που θα καπνίζουν και θα ψηφίζουν).

Οι πουριτανοί δεν βλέπουν με καλό μάτι την διεκδίκηση των «δικαιωμάτων της Γυναίκας» και εξαπολύουν ισχυρές επιθέσεις έναντιόν κάθε φεμινιστικής κινήσεως.

1918

Την περίοδο αυτή κυριαρχεί ο πόλεμος και οι συνέπειές του. 'Ενας νέος τρόπος ζωής αρχίζει. 'Η μόδα δεν είναι πια πρόνομιο των πλουσίων, αλλά των μαζών. 'Η κοντή φούστα, που θεωρήθηκε σκανδαλώδης όταν πρωτοφορέθηκε και άπείχε 20 πόντους από το έδαφος, έδωσε για ένα μικρό διάστημα τη θέση της στη μακριά ως το έδαφος, για να ξανσέλθει ακόμα κοντή. Τα φορέματα τονίζουν πολύ την θηλυκότητα. 'Η μέση αφήνεται ελεύθερη, φυσική. Τουνίκες χωρίς ζώνη και παλτά «εραγκλάν» παρουσιάστηκαν. Καπελλάκια μικρά που φοριόνταν χαμηλά στο μέτωπο, τα μαλλιά κυματιστά, ως τα φρύδια σχεδόν, σκέπαζαν τ' αυτιά. Μερικές «πρωτοπόροι» τα είχαν κομμένα κοντά.

'Η θύελλα που ξέσπασε και σάρωσε εκατομμύρια ανθρώπους, πέρασε. 'Ο κόσμος μουδιασμένος απ' τη φρίκη του πολέμου, άρχίζει να συνέρχεται και ρίχνεται στη ζωή με καινούργιες ελπίδες, αλλά και με μεγαλύτερο πάθος από αντίδραση. Κυριαρχεί μία άσυγκράτητη μέγη για διασκεδάσεις και απολαύσεις και όλοι είναι σύμφωνοι ότι αυτές ήταν ο τελευταίος πόλεμος που γνώρισεν η ανθρωπότητα. 'Η γυναίκα πλέον αποτελεί σημαντικό παράγοντα στην κοινωνική ζωή. Οι γυναικείες οργάνώσεις πληθαίνουν και ταυτοχρόνως η γυναίκα αρχίζει ν' ανακατεύεται και στην πολιτική...

1942

'Εδώ έχουμε γυναίκες με στρατιωτικές υτολές, στα εργοστάσια. Τέλειος συσκοτισμός, αεροπορικές επιδρομές. Οι έξωφρενικοί φαρδείοι ώμοι και τα βραδυνά με ούρα φορέματα έχουν εξαφανισθί. Το ίδιο και τα καπέλλα. Τα φορέματα ήταν ή στολή ή απλά κι κοντά. Παπούτσια χαμηλά, τσάντες κρεμασμένες στον ώμο, μάλλινα σρσσόνια και θερμά εσώρουχα. Μαλλιά εις τους ώμους, συχνά δεμένα ή τυλιγμένα πίσω την ημέρα. 'Η μόδα, που ήταν ήδη άπλη έγινε ακόμη απλούστερη εξ αιτίας των έλλείψεων του πολέμου.

'Ο κόσμος είναι θυτισμένος στην έφιαλτική νύχτα του δεύτερου Παγκοσμίου πολέμου, που αυτή τη φορά είναι φοβερότερος και αιματηρότερος από κάθε προηγούμενο. 'Όλη η Εύρωπη κατέχεται από τους Γερμανούς. Το κανόνι δροντά σχεδόν σε όλες τις γωνίες της γης και οι άνθρωποι, τσακισμένοι απ' τα βάσανα, τους κατατοηγμούς και τις στερήσεις, δεν βλέπουν από πουθενά να ροδίζη το φῶς της ειρήνης.

Τα πάρτυ είναι πολύ της μόδας και αποτελούν τη μοναδική ψυχαγωγία στα χρόνια της σκληδιάς. 'Η γυναίκα μάχεται στις πρώτες γραμμές του αγώνα για την απελευθέρωση.

1927

'Η εποχή αυτή ήταν μία ανήσυχη εποχή, κατά την οποία χάθηκαν ή αποκτήθηκαν περιουσίες, έποχη ανοικτών και θορυβωδών αυτοκινήτων σπορ. Τα φορέματα «πουκάμισσα» με στρογγυλούς γιακάδες, χωρίς μανίκια, που κρέμονταν από τον ώμο ως κάτω είχαν νενικευθί, κι για την ημέρα και για το βράδυ. Τα φορέματα ήταν χωρίς μέση, τα μαλλιά αλά γκαρσόν, τα πέλλα κλός. Μακρυά πικουλάρικια, μακρυές πίπες, καλλιέ κοσμήματα κλπ. Οι γάμπες γενικώς σε μπέζ κάλτσες φυσικό μετάξι για τις πλούσιες, ιερηντό για τις φτωχές. Οι φούστες στο ανώτατο ύψος πάνω από το γόνατο το 1925 άρχισαν να κατεβτίνουν, ιδίως το βράδυ. Το 1930 η μόδα καθώρησε δυο μήκη κοντά την ημέρα και μακρύ ως το πάτωμα το βράδυ.

Το κορψωμα του Μεσοπολέμου και η μεγάλη κατάκτηση της εποχής ήταν ο ουλίων κινηματογράφος. Χορευοκωμία των Βωδών αστέρων και μεσομάνημα νέων ειδώλων. 'Η «Θεία» Γκάρμπο με τον Τζόν Τζιλντ αλχημολογίζουν τ' αμέτρητα πλήθη σε όλη τις γωνίες της γης, ενώ στην 'Αμερική ξεσπά η μεγαλύτερη οικονομική κρίση που γνώρισεν ο κόσμος και πολλοί εκατομμυριούχοι νίνονται πρώτες από τη υιά μέρα στην άλλη. Τα εστέρλστανα ο χορός τ' η μόδα δεν έπηρεάζει όλον τον κόσμο ενώ ο περίφημος ντε Βαλέν οργανώνει τα πρώτα καλλιστεία, και δημιου-

1950

Μετά τον πόλεμο — το 1947 — ο Οίκος Ντιόρ με το «Νιού Λούκ» του. Κολλητό στο δέρμα το επάνω μέρος, λεπτή μέση, φαρδιά και μακριά φούστα, μία ωραία «υπερθηλυκή» μόδα. Σήμερα και αύριο έχουμε το τρίγωνο αυτό αντεστραμμένο: Μεγάλα μανίκια από πεσμένους ώμους, ελεύθερο μπουστό που κολακεύει το στήθος, κοντή φούστα που στενεύει ελαφρά από πάνω. 'Η μέση έχει ζωή ακόμα αλλά όχι τόσο σφιχτή. Τα μαλλιά είναι κοντά, ή πίσω του τριανόρου μακρυά. Θα επαναληφθί, άραγε, η μεταπολεμική ιστορία; 'Ο πόλεμος έληξε πρό πολλού, μα η ειρήνη δεν έχει ακόμα πραγματοποιηθί. Είναι η εποχή της ατομικής βόμβας, του ψυχρού πολέμου, του Μπούγκι-Γκούγκι, της σάμπας, του σουτγκ και τόσων άλλων «τρελλών» χορών. 'Ατελείωτοι συνεδριάσεις διαδεχονται ή μια την άλλη στον Ο. Η.Ε. Οι άνθρωποι όμως, αδιόρθωτοι πάντοτε, εξακολουθούν να ελπίζουν και να φοβούνται...

'Η γυναίκα ξανσβρίσκει σιγά-σιγά τη γαλήνη και αφοσιώνεται σε έργα ειρηνικά, με πίστη και επιμονή, αλλά και με άγαπη... Είναι η εποχή της περισυλλογής και του νοικοκυρέματος, και το βάρος δλο πέφτει κυρίως στη γυναίκα, γιατί αυτή φροντίζει γι' αυτά τα τόσο βασικά πράγματα, που συντελούν στην εύτυχία του σπιτιού.

Είστε καλή νοικοκυρά;

Ακούτε να λένε για μια γυναίκα: «Δεν είναι όμορφη, αλλά είναι πρώτης τάξεως νοικοκυρά». Και για μίαν άλλη: «Είναι πολύ όμορφη, μα δεν είναι καθόλου νοικοκυρά».

Ο λαός λέει: «Η πάστρα είναι μισή άρχοντιά». Η νοικοκυρσύνη είναι το πρώτο προσόν για μια γυναίκα. «Όλα τ' άλλα έρχονται μετά. Έσείς είστε καλή νοικοκυρά; Σας άκουε να μάς απαντάτε: «Και βέβαια είμαι καλή νοικοκυρά!». Γιατί καμιά γυναίκα δεν λέει πως δεν είναι. Μη διάξεσθε όμως. Την απάντησι δεν πρόκειται να την δώσετε σε μένα, αλλά μόνο στον εαυτό σας. Αυτό είναι το προσόν των «τέστ», που θα σας προσφέρουμε σε κάθε φύλλο. Κανένας άλλος εκτός από σας δεν θα γνωρίσει τον εαυτό σας. Έμεις, απλούστατα, θα σας βοηθήσουμε να κάνετε την ανατομία του εαυτού σας. Γι' αυτό στις απαντήσεις να είστε ειλικρινής. Μην κρυφτήτε από τον εαυτό σας, δεν έχετε να κερδίσετε τίποτα.

Απαντήστε με ΝΑΙ ή ΟΧΙ στις δεκαπέντε ακόλουθες ερωτήσεις:

1. Αν ο άντρας σας, χωρίς να σας είδο- ποιήσει, φέρη το μεσημέρι ένα φίλο του για φαί, είστε σε θέση να ετοιμάσετε ά- μέσως ένα καλό γεύμα; **Ναι Όχι**
2. Τελειώνετε τις δουλειές σας μέσα στο αναγκαίο χρονικό διάστημα; **Ναι Όχι**
3. Οι φίλες σας σας συμβουλεύονται συ- χνά για ένα φαί ή για ένα γλυκό; .. **Ναι Όχι**
4. Μπορείτε να βγείτε δυο συνεχή δράδα χωρίς αυτό να έχη συνέπειες στο νοικο- κυριό σας; **Ναι Όχι**
5. Σας λέει καμιά φορά ο άντρας σας: «Δεν μπορείτε να καταλάβω πως τα κα- ταφέρεις!»; **Ναι Όχι**
6. Αν σας λείπη ένα χιλιάρικο από την τσάντα σας, μπορείτε να βρήτε άμέ- σως αν κάνατε λάθος στο λογαριασμό ή αν το χάσατε; **Ναι Όχι**
7. Ετοιμάζετε πρώτα τα ρούχα πριν τα δώσετε στην παραδουλεύτρα για πλύ- σιμο; **Ναι Όχι**
8. Έχετε πάντοτε στο ντουλάπι σας ένα θερμόμετρο, οινόπνευμα, ασπιρίνη, ιώ- διο και βαμβάκι; **Ναι Όχι**
9. Υπάρχει στο δωμάτιο όπου συνήθως κάθεστε μια τουλάχιστο καλή πολυ- θρόνα; **Ναι Όχι**
10. Σκοτώνεσθε στη δουλειά μία μέρα για να μην έχετε να κάνετε τίποτα την επομένη; **Ναι Όχι**
11. Οι άνθρωποι που έρχονται πρώτη φορά σπίτι σας λένε: «Ω, τί ώραία που είναι δω!»; **Ναι Όχι**
12. Αποφεύγετε να κάνετε το ίδιο φαγητό πολλές φορές την εβδομάδα; **Ναι Όχι**
13. Πριν βγείτε για ψώνια γράφετε σ' ένα χαρτί τα πράγματα που θέλετε ν' ά- γοράσετε; **Ναι Όχι**
14. Διατηρείτε την κοκεταρία σας ακόμα κι' όταν κάνετε τις βαριές δουλειές του σπιτιού; **Ναι Όχι**
15. Οργανώνετε έτσι την ημέρα σας, ώστε να μην κάνετε περιττούς κόπους; .. **Ναι Όχι**

Και τώρα οι καλοί λογαριασμοί κάνουν... τις καλές νοικοκυρές. Διαγράψτε τα **Ναι** και τα **Όχι**.

Εάν έχετε άθροισμα:

- Από 15 έως 11 ΝΑΙ: Τότε είστε μια πρώτης τάξεως νοικοκυρά.
- » 10 » 7 ΝΑΙ: Είστε καλή νοικοκυρά.
- » 6 » 3 ΝΑΙ: Είστε μετρία νοικοκυρά.
- » 2 » 0 ΝΑΙ: Δεν είστε καλή νοικοκυρά.

Αν άγαπητή αναγνώστριά, ανήκτε στην τελευταία κατηγορία, φροντίστε το γρηγορότερο να διορθώσετε, γιατί ο άντρας σας δεν θα σας το συγχωρήσει.

NINON

Ο ΕΡΩΣ ΧΡΟΝΙΑ ΔΕΝ ΚΥΤΤΑ...

Μην ανησυχείτε όταν περνούν τα χρόνια. Ένας συγ- γραφέας είπε: «Μία ώραία γυναίκα δεν έχει ηλικίας. Και είναι σωστό, γιατί έχει εξακριβωθεί πως οι ωραιό- τερες γυναίκες της ιστορίας, είχανε περάσει τα τριάντα όταν η όμορφιά τους βρισκόταν σε πλήρη άκμή».

Η ώραία Έλένη π.χ. ήταν 40 ετών όταν την έρω- τεύτηκε και την έκλεψε ο Πάρις.

Η Άσπασία σε ηλικία 36 ετών έγοήτευσε τον Περι- κλή. Άλλα και επί 40 χρόνια ακόμα είχε του κόσμου τις κατακτήσεις.

Η Κλεοπάτρα είχε περάσει τα 30 όταν ξετρέλλανε τον Αντώνιο, που της έμεινε πιστός δέκα ολόκληρα χρόνια, δηλαδή μέχρι του θανάτου της. Άλλα και στη νεώτερη ιστορία, έχουμε άπειρα παραδείγματα γυναι- κών που ενίκησαν τον χρόνο. Η περίφημη Νινών ντε Λαγκλός εξακολουθούσε ακόμα και στα δαθεία γηρατειά της να συγκινή και να γοητεύει.

Και για νάρθουμε και στην εποχή μας, η κυρία Σίφ- φον είχε περάσει τα 40 όταν ξετρέλλανε τον βασιλέα της Αγγλίας Έδουάρδο που για χάρη της θυσιάσε τον λαμπρότερο θρόνο του κόσμου.

Πώς να καθαρίζετε τα γάντια σας

Το καθαρίσμο των γαντιών εί- ναι δύσκολη δουλειά, μπορεί ό- μως να γίνη και στο σπίτι. Χρει- αζεται μόνο μεγάλη προσοχή, για να επιτύχη. Γιατί αλλιώς τα γάντια καταστρέφονται.

Η γυναίκα που θ' άποφασί- ση, να καθαρίση μόνη τα γάν- τια της, πρέπει να ξέρη τα εξής:

«Όλα τα δέρματα περιέ- χουν λίπη φυσικά, που τα διατηρούν μαλακά κι' ελλύ- γιστα. Όταν όμως χρησι- μοποιηθί βενζίνη ή οινό- πνευμα για το καθαρίσμά τους, τα λίπη αυτά διαλύ- ονται. Τότε τα δέρματα χά- νουν το χρώμα τους και κα- ταστρέφονται».

Γι' αυτό αν τα γάντια σας είναι πέτσινια, δεν πρέ- πει να μεταχειρισθίτε βεν- ζίνη.

Αν τα γάντια σας είναι από δέρμα σαμουά, μπορεί- τε να τα καθαρίσετε με το πλύσιμο, ως εξής: Θά τα φορέσετε στα χέρια σας και θά τα βουτήξετε μέσα σε χλιαρή σαπουνάδα. Μετά θά τρίψετε το ένα χέρι με τ' άλλο, ώσπου να καθαρί- σουν. Πρέπει όμως να πο- σέξετε να είναι καθαρή ή σαπουνάδα και το σαπούνι να μην έχη πολλή ποτάσα, γιατί μπορεί να τα κατα- στρέψη.

Δεν πρέπει μετά να τα ξεβγάλετε με καθαρό νερό, αλλά να τα βουτήξετε μέσα σε καινούρια, καθαρή σα- πουνάδα. Όταν τα βγάλετε από τα χέρια σας, θά τα τυ- λίξετε μ' ένα πανί, που θ' απορροφήση την υγρασία τους. Μετά θά τα κρεμά- σετε για να στεγνώσουν με τ' δάχτυλα προς τα κάτω, αφού πρώτα τα φυσήξετε ά- πο μέσα για να πάρουν το κανονικό τους σχήμα. Πρέ- πει να στεγνώσουν στη σκιά, μακριά από μεγάλη θερμότητα.

Αν τα γάντια σας πάλι είναι πέτσινια κοινά, πρέπει να τα πλύνετε μέσα σε χλια- ρή σαπουνάδα, στην οποία θά προσθέσετε μία κουτα- λιά τού τσαγιού λάδι. Αυτό θά βοηθήση στο να κρατη- θή το δέρμα μαλακό. Θά τα πλύνετε και θά τα στεγνώ- σετε, όπως και τα γάντια από δέρμα σαμουά. Μόνο που στο τέλος πρέπει να τα ξεβγάλετε με καθαρό νερό.

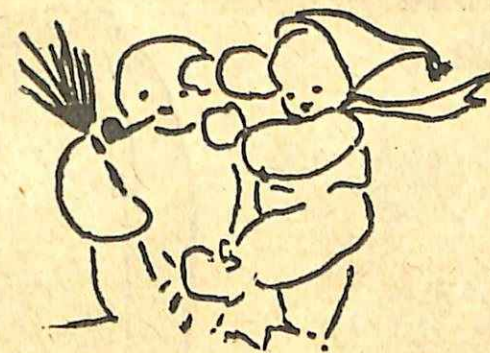
Τα πάνινα γάντια πρέπει να πλυθούν με κρύο νερό, στο οποίο θά προστεθί λίγο ξύδι. Τα μάλλινα γάντια πλένονται, όπως κάθε μάλ- λινο ύφασμα. Πρέπει δηλα- δή να βουτηχτούν μέσα στη σαπουνάδα και να τριφτούν.

Και στα πάνινα και στα μάλλινα γάντια πρέπει να χρησιμοποιηθί κρύο νερό, για να μη ξεχειλώσουν ή χάσουν το χρώμα τους. Πρέπει ν' αφαιρεθί και σ' αυτά η πολλή υγρασία και ν' άπλωθούν για να στε- γνώσουν, αφού πάρουν το κανονικό τους σχήμα.

«Όλα τα άλλα είδη γαν- τιών, όπως τα σουέτ και γε- νικά τα καλής ποιότητος πέ- τσινα γάντια, δεν πρέπει να καθαρισθούν στο σπίτι. Και τούτο, γιατί τις πιό πολλές φορές αποτυχαίνει το καθαρίσμο, και τα γάντια καταστρέφονται. Πρέπει να δοθούν στο καθαριστήριο, όπου υπάρχουν ειδικοί τε- χνίτες για το καθαρίσμά τους».

ΤΟ ΜΩΡΟ γεννήθηκε τὸ χειμῶνα

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΗΤΕΡΕΣ!

Ο χειμώνας δεν είναι ή πιό ευχάριστη εποχή για ν' αναθρήψη μία μητέρα ένα νεογέννητο. Πριν από μερικούς μήνες ακό- μα το παιδί ήταν ασφαλισμένο από κάθε καιρική μεταβολή μέσα στα μητρικά σπλά- χνα. Και τώρα πρέπει ν' αντιμετωπίση τις δυσκολίες του χειμώνα με εξαιρετικά αδύ- νατα μέσα φυσικής άμυνας. Μονάχα οι ά- διάκοπες φροντίδες της μητέρας μπορούν να το βοηθήσουν να προσπεράση, χωρίς ζημιές, την επικίνδυνη αυτή εποχή και οι φροντίδες αυτές δεν είναι μι- κρές.

Η ΘΕΡΜΑΝΣΙ ΚΑΙ Ο ΑΕΡΙΣΜΟΣ

Τί πρέπει να κάνουμε για να μη κρυώνη το μωρό; Να το κλείσουμε σ' ένα δωμάτιο με ό- σο το δυνατό μεγαλύτερη ζέ- στη; Όχι, ασφαλώς όχι. Όχι μπουμπουλιμένα παιδιά! Άν- τίθετα, όμως, χρειάζεται ένα δωμάτιο που να συνδυάζη αέρα καθαρό, φώς και ζεστα- σιά. Και πρώτα απ' όλα πρέπει να εφοδιασθίτε με τρία θερμό- μετρα: το ένα να το κρεμάσετε κοντά στην κούνια, το άλλο απ' έξω, σε μέρος που να μωρήτε να το συμβουλευέσθε χωρίς ν' ά- νοίγετε το παράθυρο, και το τρίτο — εφοδιασμένο μ' ένα έ- πιπλωτήρα από ξύλο ή από φελ- λό — για το μπάνιο.

Έτσι θα μωρήτε να ελέγχετε αδιάκοπα τη θερμοκρασία μέσα στο δωμάτιο, που πρέπει να κυμαίνεται ανάμεσα στους 16- 20 βαθμούς πάνω από το μηδέν, τη θερ- μοκρασία του εξωτερικού περιβάλλοντος, και τη θερμοκρασία του μπανιού. Και μη ξεχνάτε ποτέ πως πρέπει να διαθέσετε για το μωρό το καλύτερο δωμάτιο του σπι- τίου σας, το μεσημερινό αν είναι δυνα- τόν. Και μ' όλο που πρέπει να ανανεώ- νεται ο αέρας, πρέπει ταυτόχρονα να παρ- θούν όλα τα μέτρα για να μη χάνεται ά- σκopia ή ζεστασία του δω- ματίου κι' ένα από τα μέσα είναι τα ειδικά μπουμπάρια που σκεπάζουν τις χαρ- μάδες στις πόρτες και τα παράθυρα.

Αλλά το λεπτότερο ζή- τημα είναι ή θέρμανσι του δωματίου. Αν δεν υπάρ- χη κεντρική θέρμανσι, το καλύτερο μέσο είναι ή ή- λεκτρική θέρμανστρα, ενώ το χειρότερο είναι το γκά- ζι, που πρέπει ν' αποκλει- σθί, γιατί κλείνει μεγά- λους κινδύνους. Επίσης προτιμότερες εί- ναι οι σούπες που καίνε ξύλα παρά κάρ- βουνα. Οποιοδήποτε όμως μέσο κι' αν χρησιμοποιήσετε για θέρμανσι, δεν πρέ- πει να ξεχνάτε ότι ή τεχνητή θέρμανσι ζη- ραίνει, στεγνώνει την ατμόσφαιρα, που πρέπει να διατηρη ένα καλό υγρομετρικό βαθμό. Πρέπει λοιπόν να τοποθετήσετε πά- νω στη θέρμανστρα ένα βραστήρα με νερό. Φροντίστε να μη καπνίζη ποτέ ή θερ- μάστρα και να μην υπάρχουν αναθυμιά-

σεις ανθρακικού οξέος που βγάζει ένα μαγ- κάλι.

Η ΤΟΥΑΛΕΤΤΑ

Το χειμώνα πρέπει να προσέχουμε πολύ το ντύσιμο του βρέφους. Η θερμοκρασία του δωματίου την ώρα της αλλαγής πρέ- πει να είναι γύρω στους 18 βαθμούς. Και πρόκειται για την τουαλέττα του ύπνου, γιατί θά μιλήσουμε άλλη φορά για το μπάνιο, που χρειάζεται ιδιαίτερες προφυ- λάξεις. Το πλύσιμο πρέπει να γίνεται μεθοδικό, με υδρό- φιλο βαμπίκι ή γάζα, αλλά ό- σο- πιό- γρήγορα μπορεί, για ν' αποφευχίται κά- θε ψύξι. Για το σκούπισμα, χρησιμοποιήτε μία φλοκωτή πετσέτα, ζεσταμένη από τα πριν. Και κάμετε πάντα μία καλή εντριβή στο σώμα του παιδιού, πριν να το ξαπλώ- σετε πάλι στην κούνια. Και στην καλή αερισμένη και φρεσκαρι- σμένη κούνια, βάζετε πάντοτε την κλασική θερμοφόρα, όχι ό- ποιαδήποτε θερμοφόρα, αλλά μία θερμοφόρα ά- π- ό- λ- υ- τ- α σ- τ- ε- γ- α- ν- ή, που να διατη- ρη καλή θερμότητα. Φυσικά, ή θερμοφόρα πρέπει να είναι πάν- τοτε τυλιγμένη με κάποιο πανί.

ΤΑ ΡΟΥΧΑ

Οι περισσότερες μητέρες νομίζουν λα- θεμένα ότι όσο πιο σφιχτοδεμένο είναι μέ- σα στα ρούχα του το παιδί, τόσο πιο ζε- στο διατηρείται. Γενικά, συμβαίνει το άν- τίθετο, γιατί το παιδί, όπως και οι μεγά- λοι, κρυώνει τόσο πιο εύκολα, όσο πιο στε- να ρούχα φοράει, επειδή δυσκολεύεται ή κυκλοφορία του αίματος. Πρέπει λοιπόν τα πανιά να είναι όσο γίνεται πιο μαλακά, για να κυκλοφορή και ν' ανανεώνεται ο θερμός αέρας ανάμεσα στα διάφορα στρώ- ματά τους, καθώς επίσης και για να έχη το παιδί ή μεγαλύτερη δυνατή ελευθερία για να κινηται και, κυρίως, για να κινή τα πόδια του.

ΟΙ ΕΞΟΔΟΙ

Με καλό καιρό μωροϋ- με να βγάλουμε το παιδί έξω δέκα μέρες μετά τη γέννησί του. Το χειμώνα, όμως, είναι προτιμότερο να περιμένουμε και τρεις και τέσσερις εβδομάδες. Είναι ίσως περιττό να πωμε ότι αποκλείεται να βγάλουμε έξω το παιδί, αν έχη έστω και το ελάχιστο σημάδι πυρετού ή αρχόμενου συναχίου. Πρέπει επίσης ν' αποφεύγουμε τις εξό- δους με ύγρο, βροχερό ή πολύ κρύο καιρό. Οι καταλληλότερες ώρες για έξοδο εί- ναι γύρω από το μεσημέρι και γενικά ό- ταν υπάρχει ήλιος και πρέπει να ζεσταί- νεται καλά τα στρώσιδια του κοιτοσίου και να τα διατηρήτε ζεστά και σ' όλη τη διάρκεια του περιπάτου με μία θερμο- φόρα. Ακόμα πρέπει να τονίσουμε ότι

πρέπει να προσέχετε περισσότερο από την πολυτέλεια, τη βολικότητα του άμαξιού και την ευκίνησία των ελατηρίων του. Και πρέ- πει να προσέχετε ακόμα και στον περι- πατο να έχη το παιδί αρκετή άνεσι να κινή τα μέλη, φτάνει να προστατεύετε το κεφαλάκι του με μία σκουφίτσα και τα χεράκια του με γάντια.

Εάν αποκοιμηθί μέσα στο άμαξάκι, φροντίστε να βασίλευη γλυκειά ζεστασία κάτω από τα σκεπάσματα, γιατί δεν ύ- πάρχει πιό επικίνδυνο πράγμα για το βρέφος, από το να κρυώνη μέσα στον ύ- πνο του.

Όταν το μωρό γίνη τριών μηνών πρέ- πει να χαιρείται όσο μπορεί περισσότερο το ύπαιθρο. Τουλάχιστο δυο ώρες την ή- μέρα. Ο καθαρός χειμωνιάτικος αέρας πρέπει να γίνη σύμμαχος κι' όχι έχθρος της υγείας του παιδιού.

Περιβάλλοντας το παιδί με όλες αυτές τις στοιχειώδεις προφυλάξεις και τελειο- ποιώντας αδιάκοπα τις μεθόδους σας, ά- νάλογα με τις περιστάσεις, θά βοηθήσετε το παιδί, και το νεαρό οργανισμό του, ν' άν- τιμετωπίση το χειρότερο έχθρο του, το κρύο. Και όταν θά έρθη ή άνοιξι, ό- μπε- μπις θά έχη κερδίση την πρώτη του μάχη μέσα στη ζωή.

KATEPINA ΧΩΛΛ

★

Μικρά — Μικρά

...Τα γοβάκια και οι τσάντες από σατέν ξαναπαίρνουν τη λάμψη τους και αναζωο- γονούνται τα χρώματά τους αν τα τρί- ψετε ελαφρά μ' ένα καθαρό πετσετάκι, μέ- σα στο οποίο έχετε κλείσει λίγη βάτα, βουτηγμένη σε καθαρό οινόπνευμα.

... Όταν «κάθεται» το δελουδό από τη χρήσι, μπορείτε να το φρεσκάρете, αν το ραντίσετε ελαφρά με νερό από την ανά- ποδι και έπειτα περάσετε, άργα και πολ- λές φορές από την καλή του όψι ένα πολύ ζεστό σίδερο, προσέχοντας εξαιρετικά να μην έγγισι το σίδερο το πέλος του δελου- δού.

...Μ' ένα μαλακό πετσετάκι, βουτηγμέ- νο σε διάλυτο οινόπνεύματος και σαπου- νιού, μπορείτε να βγάλετε από τις φωτο- γραφίες τους λεκέδες που άφησαν επάνω τους οι μύγες.

...Τα ποντικάκια δεν μωρούν να υποφέ- ρουν τη μυρουδιά του φρέσκου δυόσμου. Βάλετε μερικά κλωνία σ' ένα βάζο και τα ποντικάκια θά εξαφανισθούν.

... Αν αναμείξετε 20 γραμμάρια σόδα, 160 γραμμ. οινόπνευμα και 60 γραμμ. κηωλία, θά σχηματίσετε μία πάστα, με την οποία θά καθαρίζετε στην εντέλεια όλα τα μπρούτζινα αντικείμενα σας.

...Οι μεγάλοι λεκέδες που σχηματίζουν πάνω στην ταπεταρία των τοίχων οι θερ- μοσίφωνες μωρούν να βγούν αν τους τρί- ψετε ελαφρά με ψύχα από φρέσκο ψωμί.

...Τα αντικείμενα από τερρακότα και πορσελάνη, πλένονται με σαπουνάδα, από διάλυσι 15 γραμμαρίων σαπουνιού μέσα σε 162,5 δρ. χλιαρό νερό.

...Τα γλυκά επιτυγχάνουν πάντα καλύ- τερα, αν μέσα στο φούρνο όπου θά ψη- θούν, τοποθετήθι ένα δοχείο με νερό.

... Όταν ξεραθούν και τριφτούν τα φύλ- λα της τσουκνίδας, αποτελούν θαυμασία τροφή για τις όρνιθες, τις χήνες, τις πά- πτες και τους γάλους.

...Τα ραδίκια γίνονται πάντα πράσινα όταν στο νερό που τα βράζετε ρίξετε προ- τού βάλετε τα χόρτα μία μυτη του κουτα- λιού του καφέ σόδα.

...Τα μπουκαλία καθαρίζονται περίφημα αν ρίξετε μέσα σαπουνάδα, τριανάλ και μι- κρά κομματάκια από έφημερίδα και τα τα- ράξετε δυνατά.

... Όπως ξέρετε, το τάλκ ανακουφίζει τα πόδια. Δεν διατηρεί όμως στεγνά μονάχα τα πόδια σας. Σώζει και τα παπούτσια σας από τον ιδρώτα και τη μυρωδιά. Πα- σταλίζετε με τάλκ τα πόδια σας κατά γύρω κι' ανάμεσα στα δάχτυλα και κατόπιν ρί- χνετε και λίγο μέσα στα παπούτσια σας.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΦΟΥΣΤΑ ΣΑΣ ΚΑΝΕΙ ΚΟΜΨΗ

Η μόδα της φούστας με τη μπλούζα εξακολουθεί να παίζει σημαντικό ρόλο στο γυναικείο βεστιάριο. Επιτρέπει πολλούς συνδυασμούς και οικονομίες, ώστε με μία και την ίδια φούστα να παρουσιάζεται η γυναίκα ντυμένη διαφορετικά και ανάλογα με την περίσταση. Εκείνο που προέχει είναι το επιμελημένο διάλεγμα στο ύφασμα, στο σχέδιο καθώς και η καλή εφαρμογή της φούστας, που πρέπει να ταιριάζει πάντα στον τύπο της γυναίκας που την φορεί. Αν είστε π.χ. κάπως παχιά γυναίκα, η πολύ στενή φούστα δεν θα σας πηγαίνει κ.λ.π. Οι χειμωνιάτικες φούστες έχουν κανονικό μήκος, 26-28 πόντους πάνω από το έδαφος και σκεπάζουν καλά τα γόνατα. Γίνονται ή στενές κάτω και ίσιες ή πολύ πλατειές. Οι σούρες έχουν πέσει. Οι πιέτες, όμως, τα ανοίγματα, τα κλός και τα πολλά κουμπιά, βρίσκονται στην ημερησία διάταξη.

1. Φούστα με πέντες γύρω-γύρω στη μέση, που συντελούν στην τέλεια εφαρμογή της. Ζωναράκι από το ίδιο ύφασμα, κλείνει με ένα κουμπί. Μία πατ κλείνει την εμπρός ραφή ψηλά.

2. Δύο πάνω σχηματίζουν τέσσερις πιέτες, δύο δεξιά και δύο αριστερά, και δαίνουν κάτω από τις τσέπες, που έχουν στενό καπάκι. Ζώνη με άγκράφ. Ένα μεγάλο εμπριμέ-μαντήλι δαίνει από τη δεξιά τσέπη και δίνει την εντύπωση βολάν.

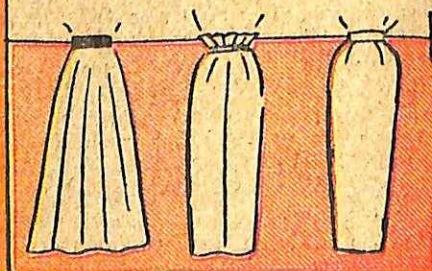
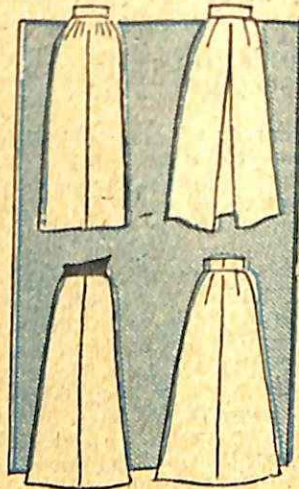
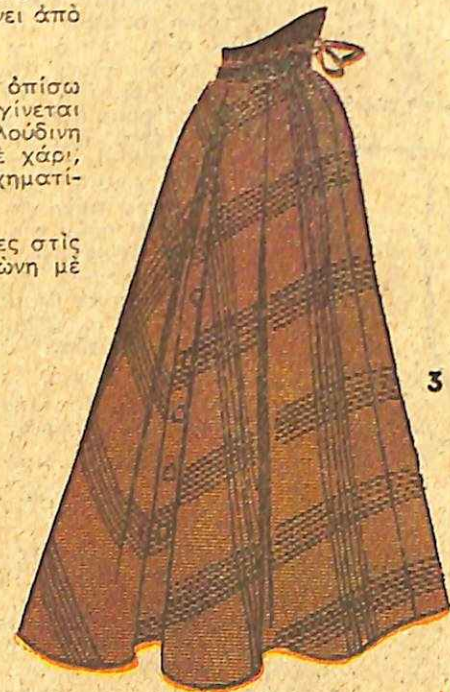
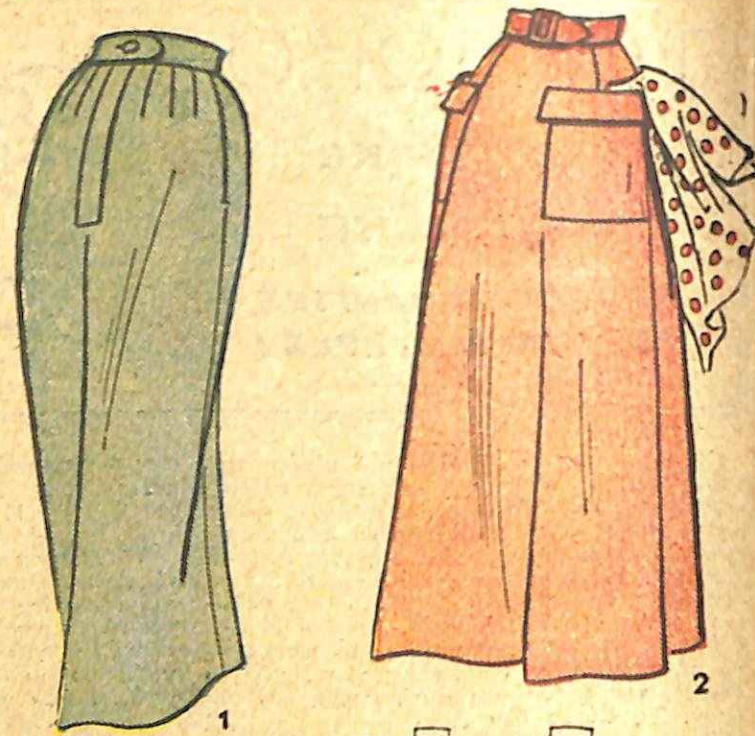
3. Το άνοιγμα της καρδιάς αυτής φούστας είναι προς τα πίσω και σχηματίζει πιέτα, γαρνιρισμένη με κουμπιά. Η ζώνη γίνεται από ύφασμα μονόχρωμο, σ' ένα τόνο του καρρώ. Μία βελούδινη κορδελίτσα στη μέση από ζωηρό χρώμα δίνει εμπρός με χάρη, επάνω στο ζωναράκι που ανεβαίνει προς τα εμπρός και σχηματίζει στο κέντρο μύτη.

4. Λοξή φούστα, με άνοιγμα εμπρός και τσέπες κρυμμένες στις πλάινες ραφές. Το πίσω σκέτο, με ραφή στη μέση. Ζώνη με άγκράφα.

5. Φούστα κλός, τουαλέτας. Η ζώνη της από βελούδο, σχηματίζει τριπλό βολάν.

6. Φούστα που λεπταίνει εξαιρετικά, από γκρι φανέλλα, που ανεβαίνει πάνω από τη μέση. Η τσέπη σχηματίζει καμπύλη και είναι κορτή. Πίσω σχηματίζει επάνω από τη μέση ένα είδος βολάν, με πατητά πιετικά.

7. Ίσια φούστα από λαϊνάς ριγτό, με πολύ πρωτότυπο ένκρουστέ πάνω στο πίσω μέρος, που σχηματίζει προς τα κάτω κουμπωτό ντραπάρισμα.

"Ένα ώραίο ΚΕΝΤΗΜΑ

Το περιοδικό μας με τον ευγενικό σκοπό που έταξε να εξυπηρετήσει κάθε ανάγκη της γυναίκας, σε κάθε τομέα της ζωής και των ασχολιών της, εγκαινιάζει και μία σελίδα εργοχείρου.

Παράλληλα με τα ωραιότατα πλεκτά που θα βρίσκουν πάντα στις σελίδες του περιοδικού οι αναγνώστριές μας, θα βρίσκουν επίσης και σχέδια για τους πιο διαφορετικούς τύπους εργοχείρων, μετρητό, χρωματιστό, ασπροκέντημα, λασέ, βενίζ, φιλέ, απλικασιόν, δαντέλλες κ.λ.π. Για κάθε εργοχείρο θα υπάρχει και η επεξηγήσι του τρόπου της εργασίας, ώστε να μη συναντά καμιά δυσκολία η αναγνώστριά σου θα θελήσει να το φτιάξει.

Στο σημερινό μας φύλλο σας δίνουμε τη γωνία μιας μπορντούρας, που μπορεί να στολίσει τραπεζομάνδηλο. Το σχέδιο είναι σταφύλια, κεράσια και φύλλα, με αρμονικούς και φανταχτερους συνδυασμούς χρωμάτων. Η μπορντούρα γίνεται γύρω-γύρω, με σταυροβελονιά. Μπορεί να κεντηθεί με καμβά, που όταν τελειώσει το κέντημα, αφαιρείται. Μπορεί επίσης να γίνει και απ' ευθείας επάνω στο τραπεζομάνδηλο όταν η ύφανσή του είναι αρκετά άραιη, ώστε να επιτρέπη το μέτρημα.

Το κέντημα γίνεται με τα εξής χρώματα: Σκούρο καφέ για τους βλαστούς και τα χωρίσματα, δύο τόνους πράσινο για τα φύλλα, δύο τόνους κόκκινο για τα σταφύλια και μπλε-σιέλ βαθύ για τις φωτοσκιάσεις, καφέ ανοικτό, δύο τόνους κόκκινο, πορτοκαλί και κίτρινο για τα κεράσια.

Η στενή μπορντούρα πλαισιώνει το κέντρο στις τέσσερις πλευρές όταν το τραπέζι είναι τετράγωνο ή ορθογώνιο, ή το πλαισιώνει σαν γιρλάντα όταν το τραπέζι είναι στρογγυλό. Αν προτιμάτε, μπορείτε να σπειρέτε το κέντρο του τραπεζομάνδηλου κεντητά-μπουκετάκια, με τη λεπτομέρεια της γιρλάντας ή με κεράσια ή με τη λεπτομέρεια των σταφυλιών.

Την ίδια μπορντούρα μπορείτε να την κεντήσετε στο ντιβανόσκέπασμα της τραπεζαρίας σας ή σε μαξιλαράκι του ντιβανιού ή σε μπάντα του τοίχου. Το αποτέλεσμα θα είναι πολύ χαρούμενο και πολύ εύχρηστο, γιατί πάντα μία χαρούμενη τραπεζαρία δημιουργεί εύχρηστη εντύπωση.

Έχουμε ωστόσο να σας κάνουμε μίαν υπόδειξη: "Αν έχετε χονδρό ύφασμα για το ντιβανόσκέπασμα, τη μπάντα ή τα μαξιλάρια, μπορείτε να κεντήσετε το σχέδιο με μαλλιά ή με κοτόν περλέ Νο 8, όποτε η σταυροβελονιά που θα πιάσετε θα είναι μεγαλύτερη.

Έχουμε απόλυτη βεβαιότητα πως το σχέδιο που σας προτείνουμε θα σας ικανοποιήσει και θα σας επιτρέψει να δώσετε χαρά στα μάτια των δικών σας.

(Η Κλάρα κάθεται μπρός σ' ένα τραπέζι. Κρατάει στα χέρια της δυο φωτογραφίες και τις κοιτάζει σαστισμένη).

Ποιά απ' τις δυο; Ποιά είναι η καλύτερη;... Σε ποιάν απ' τις δυο είμαι πιο όμορφη;... (Διακόπτοντας τον εαυτό της) Σε ποιάν απ' τις δυο είμαι λιγότερο άσχημη;... Ούτε εγώ ξέρω... Σ' αυτή ή σε αυτή;...

Η μητέρα μου προτιμάει αυτήν εδώ... μα ο πατέρας μου προτιμάει την άλλη. Γι' αυτό εγώ πρέπει να διαλέξω μεταξύ των δυο... (Ξαναπαίρνει τις φωτογραφίες και τις εξετάζει διαδοχικά.) Τα μάτια μου είναι πιο μεγάλα εδώ... μα στην άλλη το στόμα μου είναι πιο σεμνό, πιο γλυκό, πιο απλό... (Κυττάζοντας την πρώτη φωτογραφία.) Απεναντίας εδώ φαίνομαι πολύ κοκέτα... Φοράω βραδυνη τουαλέττα... Έχω τα μαλλιά μου όντουλαρισμένα της ώρας... Χμ!... Χμ!... Φαίνομαι σαν μια νέα όπ' αυτές που δεν κάνουν άλλο παρά να τρέχουν στις κοσμικές συγκεντρώσεις... (Ζωηρά.) Πράγμα που δεν είμαι καθόλου... (Ξαναπαίρνει τη δεύτερη φωτογραφία.) Σ' αυτή πάλι φαίνομαι σαν μια φρόνιμη μικροαστή... Το φόρεμά μου είναι μάλλον κλειστό... Το ύψος μου απλό, γαλήνιο... μα λιγότερο γοητευτικό...

(Με άτυπο μνηστήρα.) "Έτσι μουρχειται να διαλέξω μια από τις δυο φωτογραφίες στην τύχη..."

(Αναποδογυρίζει τις φωτογραφίες, τις μπερδεύει, μα στέκεται ξαφνικά.) "Όχι, ή τύχη ξεγελάει συχνά..."

Η καρδιά μου ταλαντεύεται ανάμεσα και στις δυο... Μα τί λέω;... Δεν ταλαντεύεται καθόλου η καρδιά μου... Βασανίζομαι έτσι γιατί φροντίζω για τη δική του καρδιά...

Ναί, για την καρδιά του υποψηφίου και αγνώστου μνηστήρου μου. Αγνώστου;... "Όχι έντελως, γιατί από το πρωί έχω τη φωτογραφία του..." Η θεία μου την έστειλε από την πόλη που μένει, στους γονείς μου. Αυτή φροντίζει γι' αυτό το συνοικέσιο...

"Αν μ' άρεση; Θεέ μου, ναί..." Αν δεν συνέβαινε αυτό, δεν θ' ανησυχούσα τόσο για να του άρεσω κι' εγώ με τη σειρά μου...

Δεν είμαι βέβαια σε θέσι απελπιστική. Έχω την προίκα μου, τα μάτια μου, που είναι ωραία... το στόμα μου... Μα τί

τά θέλετε, θα σάς ομολογήσω κάτι με σιγανή φωνή. Αυτός, ανήλικος σε τόσοι άλλους νέους, με κατέκτησε εξ' απόστασεως.

Ναί, εξ' απόστασεως... Η περίπτωση ή δική μου θα λέγεται ασφαλώς "έρως κεραυνοβόλος χάρις σε μια φωτογραφία".

Στην αρχή, ωστόσο, έρριξα στη φωτογραφία του ένα βλέμμα αδιάφορο... φαινομενικό... (Δεν πρέπει ποτέ να κολακεύουμε τους άντρες, έστω και στη φωτογραφία τους... Αυτό είν' ένα αξίωμα.)

Και είπα ύστερα στη μαμά, που περίμενε την απάντησή μου, με αγωνία: (Με τόνο ελαφρό): Δεν είναι κακός!

Μα μέσα μου συγχρόνως άκουγα μια φωνή που μου έλεγε: «Είναι έκτακτος! Ναί! Ναί! Αυτὸν θα τον αγαπήσεις!»

Τί ώραίος, αλήθεια, που είναι με τη στολή του του λοχαγού, με το λεπτό του μουστακάκι που ισιώνει τα χαμογελαστά χείλη του... Τα μεγάλα του μάτια είναι γεμάτα ελκρινεία και χάδια (Μ' ένθουσιασμό): Είναι στ' αλήθεια. (Χαμηλώνοντας τα μάτια κι' αλλάζοντας τόνο): Είναι στ' αλήθεια πολύ, πολύ ωραίος.

Μα τί είν' αυτό που έπαθα; Νά τον έρωτευθώ από μια φωτογραφία;... Σίγουρα θαμια μια κοπέλλα επιπόλαιη... Ξέρω τί άνθρωπος είναι στο χαρακτήρα; Μά όχι! Η θεία μου τον ξέρεi καλά και μάς έγραψε πως έχει όλα τα χαρίσματα που μπορεί να συγκεντρώνη ένας άνδρας... Είναι σοβαρός, έξυπνος, μορφωμένος, αγαθός... Το μέλλον του ως αξιωματικού, αν οιγεται μπροστά του λαμπρό...

(Ξαναπαίρνοντας τις φωτογραφίες): Κι' εγώ;... Κι' εγώ τί έντυπωσι θα του κάνω; Θα νοιώση την καρδιά του να χτυπάει λίγο πιο δυνατά καθώς θα κοιτάζει τη φωτογραφία που θα του στείλω;... Θα νοιώση τον κεραυνοβόλο έρωτα που αισθανθήκα εγώ γι' αυτόν σήμερα το πρωί, καθώς τον είδα για πρώτη φορά στη φωτογραφία του; Η θεία μου του έγραψε πως έχω γούστα σοβαρά, ήθικες άρχες... και τα λοιπά...

ΒΡΕΘΗΚΕ ΜΠΡΟΣΤΑ Σ' ΕΝΑ ΦΟΒΕΡΟ ΔΙΛΗΜΜΑ: ΔΕΝ ΉΞΕΡΕ ΠΟΙΑΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΥΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΗΣ ΝΑ ΣΤΕΙΛΗ ΣΤΟΝ ΜΕΛΛΟΝΤΑ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ. ΞΑΦΝΙΚΑ ΟΜΩΣ ΤΗΣ ΗΡΘΕ ΜΙΑ ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΙΔΕΑ.

ΠΟΙΑΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΥΟ;

και τα λοιπά... Ναί, αλλά η φωτογραφία μου με την τουαλέττα έσπερίδος μπορεί να τον τρομάξει. Έχω σ' αυτή ύφος κοκκίτικο, ειρωνικό, προκλητικό... Τα μάτια μου είχαν έκφρασι κάπως τολμηρή που δεν θα του άρεση ίσως... Έξ' άλλου αυτή η φωτογραφία δεν δίνει την πραγματική μου φυσιογνωμία... Δίνει τη φυσιογνωμία που έχω όταν πηγαίνουμε σε κοσμικές συγκεντρώσεις, όταν, όπως είναι φυσικό, θέλω να φανώ λίγο κοκκέτα...

Είναι προτιμότερη ή άλλη, που με παρυσιάζει σαν φρόνιμη φοιτήτρια... "Ναί, ναί... αυτή δεν θα τον τρομάξει... Έχω ύφος υποτακτικό εκ των προτέρων... Ναί, ναί, κύριε, άγνωστε μνηστήρα μου, θα με κάνης ό,τι θέλεις όταν θα παντρευτούμε..." Η γυναίκα πρέπει να υπακούη στον άνδρα!...

Φαίνομαι σ' αυτή τη φωτογραφία έτοιμη να υποκύψω στο συζυγικό ζυγό...

Ναί... αλλά αν αυτή η φωτογραφία δεν τούκανε καμιά έντύπωσι;

"Αν βλέποντάς την, με νόμιζε για καμιά άνοητη κοπέλλα, που δεν ξέρει καθόλου από κόσμο; Για μια γυναίκα που θα τ'α χάση μόλις θα την πάη σε μια συγκέντρωσι και θ' άρχιση να τραυλίζει;... Για μια άσημαντη νοικοκυρούλα;

Θεέ μου! Θεέ μου!

Ποιάν απ' τις δυο να διαλέξω; "Ναί, ναί... να μπορώ να διαβάσω μέσα στη σκέψη του! Νά μη ξέρω τα γούστα του!

(Βγάζοντας έξαφνα μια φωνή χαρούμενη): "Ναί, μου ήρθε μια ιδέα! Ποιος μ' έμποδίζει να του στείλω και τις δυο;

Ναί, τις δυο φωτογραφίες... Κι' αυτήν που με παριστάνει σαν κοσμική νέα και την άλλη που με δείχνει για κορίτσι του σπιτιού. Αυτήν όπου φαίνομαι κοκέτα κι' αυτή όπου φαίνομαι απλή... Ποιος μ' έμποδίζει να του τις στείλω, αφού και στις δυο είμαι εγώ, αφού κι' ή μια κι' άλλη θάχουν την ίδια καρδιά για να τον αγαπήσω;...

Θα του φανώ έτσι όχι πια μια γυναίκα... αλλά ή Γυναίκα με αρχικό κεφαλαίο... Η διπλή και γοητευτική γυναίκα...

Θα είμαι έτσι ή ίδια αντίχρισος του έαυτού μου.

"Αν τον παντρευτώ, θα γίνω ή μια ή ή άλλη, σύμφωνα με τη θέλησή του. (Αποφασιστικά): Έκτός πια αν θέλη να είμαι και τα δυο... κοκέτα και απλή... κοσμική και γυναίκα του σπιτιού...

(Σηκώνεται χαρούμενη κι' ένώνει με μια κορδέλλα τις δυο φωτογραφίες). Είπαμε, λοιπόν. Θα του τις στείλω και τις δυο... Κι' αυτός θ' ά διαλέξη...

ΖΙΝΕΤ ΝΤΥΒΑΛ

ΜΑΥΡΟ, τὸ ἐπίσημο χρώμα τῆς μόδας

1. Φόρεμα με πολύ άνοι-
κτό λαιμό, με γιακά που
δίνει έντύπωσι πελερίνας.
Φούστα φαρδιά, πτυχωτή.
2. Φόρεμα χωρίς ώμους, με
έφαρμοστό κορσάκι. Φούστα με
λοξά φύλλα.
3. Το φόρεμα αυτό είναι
πολύ κομψό. Ο πολύ έφαρμο-
στός και όρθιος γιακάς με
τις έφαρμοστές μύτες του δί-
νει πολλή πρωτοτυπία. Δυο
πιετούλες δίνουν πλάτος στο
κορσάκι. Η φούστα παίρνει
πλάτος με πιέτες. Ζώνη
στενή.
4. Βελούδινο φόρεμα με ά-
μπιεσεμέν από δαντέλλα λα-
μέ. Η μέση ανεβαίνει ψηλά
έμπρός και χαμηλώνει πίσω.
Η φούστα πλαταίνει στο πί-
σω μέρος με φαρδύ φύλλο.
5. Ένα πτυχωτό ντραπέ
δίνει κόμπο στο έμπρός πλάι
του βραδυνού αυτού φορέμα-
τος. Ο γιακάς στρογγυλός,
λίγο παρακάτω από τη γραμ-
μή του λαιμού, άφήνει χώρο
για το κολλιέ.

Μιά πρακτική μέθοδος για να μάθετε :

ΚΟΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗ

ΚΑΘΕ γυναίκα θέλει να ξέρη να ράβει καλά μόνη της. Το κέρδος της είναι διπλό, γιατί τα ραφτικά είναι πάντα μεγάλο πρόβλημα στον οικογενειακό προϋπολογισμό. Οικονομώντας τα ραφτικά μία γυναίκα, μπορεί ν' αποκτήσει αντί για ένα, δυο φορέματα. Παράλληλα, έχει τη μεγάλη ικανοποίηση να είναι πάντα κομψά ντυμένη. Οι επιδιορθώσεις στη μολίστρα κοστίζουν όσο σχεδόν και το ράψιμο καινούργιου φορέματος, ενώ είναι γνωστό ότι, συχνά, μία μεταποίηση παρουσιάζει αποτέλεσμα όμοιο και καλύτερο μερικές φορές ακόμη και από το φόρεμα που ράβεται καινούργιο.

Είναι αλήθεια, ότι πολλές γυναίκες δεν ασχολούνται με το ράψιμο. 'Αλλ' αυτό συμβαίνει όχι επειδή δεν θέλουν ν' ασχοληθούν, αλλά επειδή δεν τους δόθηκε η ευκαιρία να μάθουν τα στοιχειώδη μυστικά του ραψίματος.

Επίσης πολλές γυναίκες έχουν μεγάλο διαταγμό στο κόψιμο του υφάσματος, μολοντι έχουν μάθει να ράβουν αρκετά καλά και έτσι στερούνται την ευχαρίστηση να ράβουν και να διορθώνουν μόνες τα φορέματά τους.

Το περιοδικό σας, αγαπητή αναγνώστριά, θέλει να σας δώσει αυτή την ευχαρίστηση. Θέλει να σας προσφέρει την ευκαιρία να καλλιεργήσετε την έμφυτη κλίση που έχει κάθε γυναίκα για το ράψιμο και να πραγματοποιήσετε οικονομίες, που τόσο επιβάλλονται στη σημερινή εποχή. Θα σας δώσει όχι μονάχα κάθε απαραίτητη οδηγία αλλά και καλοδιαλεγμένα μοντέλα, βοηθώντας σας έτσι έμπρακτα και με τον καλύτερο τρόπο να είστε πάντα κομψή γυναίκα και υποδειγματική νοικοκυρά. Για να μπορέσετε ωστόσο να σημειώσετε επιτυχίες στο ράψιμο σας πρέπει πριν απ' όλα:

1ον

ΝΑ ΕΧΕΤΑΙ Ο,ΤΙ ΣΑΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ

Μέσα στις σημερινές συνθήκες, είναι δύσκολο να έχετε ιδιαιτέρως δωμάτιο για το ράψιμο, αφού δεν το επιτρέπει η κρίση της στέγης. 'Υπάρχουν όμως και τυχερές γυναίκες που διαθέτουν άνετο σπίτι. 'Αν είστε απ' αυτές τις εξαιρετικά τυχερές, επωφεληθήτε. 'Αν είστε όμως μία από τις εκατοντάδες χιλιάδες 'Ελληνίδες που υποφέρουν από έλλειψη χώρου, μην απογοητεύεστε. Με τις υποδείξεις που σας κάνουμε παρακάτω θα μπορέσετε να λύσετε το πραγματικά δύσκολο αυτό πρόβλημα.

'Ανεξάρτητα όμως από το χώρο, μην ξεχνάτε πως κάθε τέχνη θέλει τα εργαλεία της, για να μπορεί και η σχετική εργασία να γίνει όσο το δυνατόν τελειότερη. Οι αρχαίες πρέπει να έφοδιασαν ιδιαιτέρως με τα απαραίτητα όργανα της ραπτικής, γιατί αν συνδυασθή η αδεξιότητά τους με ακατάλληλα εργαλεία, δεν θα επιτύχουν στην προσπάθειά τους και θ' απογοητευθούν.

Σας είναι γνωστό ασφαλώς, αγαπητή αναγνώστριά, ότι και οι μεγαλύτερες μοδίστρες, και ιδίως αυτές μάλιστα, δεν μπορούν να εργασθούν χωρίς τα απαραίτητα όργανά τους. Διότι η τέχνη του ραψίματος εις την πραγματικότητα είναι η γνώση και καλή χρησιμοποίηση των οργάνων της ραπτικής.

Μιλούμε, λοιπόν, παρακάτω για όλα τα πράγματα που συντελούν στην επιτυχία του ραψίματος και έχουν κεφαλαιώδη σημασία. Γιατί δεν αρκεί μονάχα η καλή διάθεση για εργασία!

Και τα όργανα αυτά της ραπτικής είναι:

ΜΕΓΑΛΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Είναι σχεδόν αδύνατο να κόψετε υφάσμα αν δεν έχετε αρκετά μεγάλη και επίπεδη ξύλινη επιφάνεια. Τα πατρών δύσκολα τοποθετούνται επάνω στο ύφασμα που ξεγυλιστρά προς όλες τις κατευθύνσεις και δεν πετυχαίνετε ποτέ καλά αποτελέσματα. Για να είναι βολικό το τραπέζι του ραψίματος πρέπει να έχει ύψος 90 εκατοστά. Θα εργάζεσθε όρθια, όταν πρόκειται να κόψετε.

Το μεγάλο τραπέζι είναι ενοχλητικό στο σπίτι. Γι' αυτό μπορείτε να εξασφαλίσετε μία μεγάλη πλατεία σανίδα με δυο στρίποδα, που εύκολα κρύβονται μέσα στο πατάρι ή σ' ένα ντουλάπι. Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε επίσης για το κόψιμο, το τραπέζι του φαγητού. 'Αν και αυτό δεν είναι αρκετά μεγάλο, τότε να καταφύγετε στο εξής: Βάλετε επάνω στο κρεβάτι τρεις σανίδες, τη μία πλάι στην άλλη, και έτσι μπορείτε κατόπιν να τις κρύψετε.

ΚΑΛΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΣ

'Ο καλός φωτισμός είναι ουσιαστικό στοιχείο για το καλό ράψιμο. 'Ενα μεγάλο φωτεινό παράθυρο και μία καλή ηλεκτρική ή εγκατάσταση, μπορούν να σας δώσουν περιήλιο φωτισμό. 'Εκτός από την κρεμαστή ηλεκτρική λάμπα, έχετε πολλές ηλεκτρικές πρίζες, που να σας επιτρέπουν να χρησιμοποιήτε μία λάμπα πορτατίφ στο σημείο που την χρειάζεσθε, χωρίς να σας φέρνει πρόσκομμα το μεγάλο κορδόνι. 'Εχετε πάντα το φως άριστερα και λάμπα τουλάχιστον των 60.

Λάμπα πορτατίφ

ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ

'Ο μεγάλος καθρέφτης είναι απαραίτητος για την καλή δοκιμή. 'Αν δεν έχετε τρίφυλλο καθρέφτη, κρατάτε στο χέρι σας μεγάλο καθρέφτη του χεριού, που να σας επιτρέψει να βλέπετε εύκολα πίσω σας. Πάντα είναι δυνατόν να βάλετε ένα καθρέφτη χωρίς κορνίζα στην πόρτα μιάς ντουλάπας. 'Αν η ντουλάπα είναι διπλή, βάλετε ένα καθρέφτη σε κάθε πόρτα και θα βλέπετε την πλάτη σας πολύ καλά.

Το αντικαθρέφτισμα

ΒΕΛΟΝΕΣ ΚΑΙ ΚΑΡΦΙΤΣΕΣ

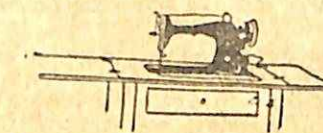
Είναι απαραίτητο να έχετε βελόνες ανάλογες με το κάθε ράψιμο που έχετε να κάνετε. Για το τρύπωμα έχετε μακρές και χονδρές βελόνες. Λιγότερο μακρές και αρκετά λεπτές για τις φιλές βελονιές, και κοντές για το καρύκωμα και το καθαλουρίκι. Είναι πιο οικονομικό ν' αγοράσετε πακέτα με διάφορα νούμερα, γιατί οι μέτριες βελόνες χρησιμοποιούνται συχνότερα. Οι ατσάλινες βελόνες είναι καλύτερες, γιατί φτιάχνουν σχεδόν αδιόρατες τρύπες και δεν λυγίζουν. 'Εχετε δυο πελότες, παραγεμισμένες με πίτουρο, μία για τις βελόνες και μία για τις καρφίτσες. Τό πίτουρο θα τις προφυλάσσει από τη σκουριά και θα τις απαλλάσσει από τη σκόνη.

Καθρέφτης με τρεις όψεις

ΜΙΑ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ

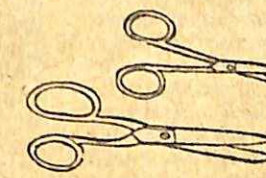
Είναι απαραίτητη αν πρόκειται να γίνει επιμελημένο ράψιμο, πρό πάντων στα εξωτερικά ρούχα.

'Η απαραίτητη ραπτομηχανή

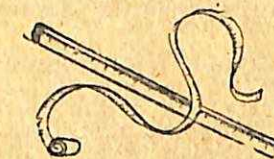
ΨΑΛΙΔΙΑ

Χρειάζεσθε πρώτ' απ' όλα μεγάλο ψαλίδι, αρκετά γερό, ραφτάδικο, όπως λέμε, και έπειτα ένα μικρότερο. Το κομπερό ατσάλινο και καλής ποιότητας ψαλίδι, έχει το πλεονέκτημα να κόβει καλά για πολύ μεγαλύτερο διάστημα και να μπορεί ν' ακονισθεί πολλές φορές. 'Αλλά μη δίνετε ποτέ ν' ακονίζουν τα ψαλίδια σας ακονιστάδες που δεν είναι ειδικοί. 'Όταν αγοράζετε ψαλίδι, παίρνετέ το στο χέρι, δοκιμάζετε το και διαλέγετε τη φόρμα που ταιριάζει καλύτερα στο χέρι σας. Φυλάτε τα ψαλίδια σας μέσα σε θήκη ή μέσα σε κουτί, για να μη χαλά η μύτη τους και μην κόβετε μ' αυτά ούτε χαρτιά, ούτε χαρτόνια, ούτε σπάγγους...

Ψαλίδια σε δύο μεγέθη

ΜΑΛΑΚΗ ΜΕΖΟΥΡΑ, ΡΙΓΑ ΚΑΙ ΤΡΙΓΩΝΟ

Για να μετράτε καλό

'Εξασφαλίστε μία μαλακιά μεζούρα, μίαν ίσια ρίγα μήκους 1,10 του μέτρου περίπου και ένα τρίγωνο. Θα χρησιμοποιήσετε τη ρίγα και το τρίγωνο για να πάρετε το ίσιο του υφάσματος και για να μετράτε τις αποστάσεις που χαράζονται επάνω στο ύφασμα με σαπουνάκι του ραψίματος. Τέτοια σαπουνάκια πρέπει να έχετε σε πολλά χρώματα και θα χρησιμοποιήτε πάντα σαπουνάκι διαφορετικού χρώματος από το χρώμα του υφάσματος.

ΕΝΑ ΝΤΟΥΛΑΠΙ ΛΥΝΕΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ

Όπως είπαμε και προηγουμένως, πολύ λίγες νοικοκυρές διαθέτουν ειδικό χώρο για το ράψιμο. Και όμως, παρ' όλα αυτά, οι γυναίκες ασχολούνται σήμερα σε μεγάλο βαθμό με το ράψιμο. Το επιβάλλει η ανάγκη, γιατί το μαγικό χέρι της γυναίκας κάνει τα παλιά καινούργια, κατορθώνει από τα χαλασμένα ρούχα τών μεγάλων να εμφανίσει στην έντελεια τα παιδιά της και να πραγματοποιήσει στον τομέα του ρουχισμού τις μεγαλύτερες οικονομίες.

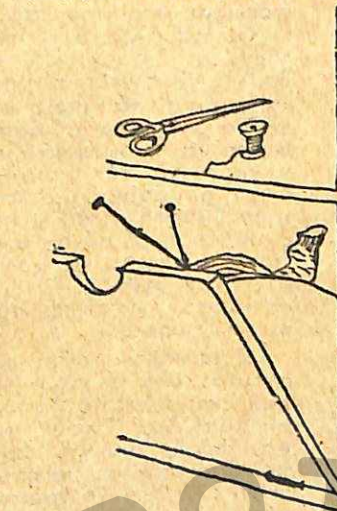
'Ωστόσο, η πρακτική νοικοκυρά, πρέπει να βρει τρόπο να λύσει το πρόβλημα του χώρου, χρησιμοποιώντας όσο γίνεται καλύτερα αυτόν που έχει στη διάθεσή της. Ειδικά για το ράψιμο, υπάρχουν λύσεις. 'Όσο περιορισμένος και αν είναι ο χώρος σας, αγαπητή αναγνώστριά, πρέπει να προσπαθήσετε να βρείτε έτσι τα πράγματά σας που να είναι καλά φυλαγμένα, χωρίς να φαίνονται. 'Η μέθοδος και η τάξη είναι τα βασικά στοιχεία, πάνω στα οποία στηριχθήτε για αυτό το σκοπό. 'Εκμεταλλευθήτε κάθε δυνατότητα: την άκρη ενός διαδρόμου, ένα πατάρι, μία γωνία της κάμαρας, όπου θα μπορέσετε να συγκεντρώσετε τα αντικείμενα της ραπτικής σας.

Τι θα κρύψετε; Τη ραπτομηχανή σας, πριν απ' όλα. 'Αν αυτή που έχετε είναι μηχανή του ποδιού, ζητήσετε σχετικές πληροφορίες και κυττάξετε μήπως μπορείτε να την συγχρονίσετε. Θα δώτε πως η μετατροπή της σε ηλεκτρική δεν κοστίζει και πολύ. 'Όταν αποφασισθεί η ραπτομηχανή σας με ηλεκτρικό υατέρ, θα πιάνη λιγότερο τόπο και θα γίνει λιγότερο κουραστική. Το μόνο που σας χρειάζεται τότε είναι το τραπέζι. Γιατί να μην είστε αισιόδοξη και να μη βάλετε τα δυνατά σας να εξοικονομήσετε ένα ντουλάπι σαν αυτό που δείχνει το σχέ-

διά μας και έχει κανονικές διαστάσεις;

Στην περίπτωση αυτή, το τραπέζι σας μπορεί να στερεωθεί στο εσωτερικό της πόρτας του ντουλαπιού. 'Ο πρώτος τυχόν μαραγκός μπορεί να σας φτιάξει έτσι το τραπέζι που να διπλώνει. 'Αφού τελειώνετε τη δουλειά σας θα το στερεώσετε με δυο γάντζους. Μόλις θα το κατεβάσετε, δε θα σας μείνει παρά ν' ακουμπήσετε τη μηχανή σας επάνω και να σπρωχθεί στη δουλειά, γιατί φθάνει ν' απλώσετε το χέρι σας για να έχετε το κάθε τί στη διάθεσή σας.

Κυττάξετε καλά το σχέδιο του ντουλαπιού μας. 'Όλα τα συγκεντρώνει και όλα τα έχει βολικά και τακτικά: τη ραπτομηχανή, την κούκλα, το ηλεκτρικό σίδερο, το πασκαρό, τις σανίδες για το σιδέρωμα, όλα. Στο εσωτερικό της πόρτας, το τραπέζι με τη μηχανή. 'Από κάτω, μία μεγάλη τσέπη από ύφασμα, που χρησιμεύει για να βάσετε μέσα τα αποκόμματα και που μπορεί να είναι χωρισμένη σε δυο και σε τρεις θήκες. 'Επάνω συρώνει με περισσό λάστιχο. Πάνω από το διπλωμένο τραπέζι υπάρχει ένα ράφι, όπου μπορεί η ράφτρα να βάζει τις κουβαρίστρες της και να μπορεί να δρίσκει ποιά της χρειάζεται με μία ματιά. Και ψηλότερα, είναι αραιασμένα κουτιά και μπουκαλάκια: με βενζίνη, υγρό καθαρισμού κλπ. Στο βάθος του ντουλαπιού, ο χώρος είναι μοιρασμένος έτσι που μπορεί να στεγάσει την κούκλα, δεξιά και άριστερα τη μηχανή, όταν δεν χρησιμοποιείται. Στο ένα του τοίχου μπάινει η σανίδα του σιδερώματος. 'Αντίκρου, δυο ή τρεις εταζέρες έχουν το σίδερο, το πασκαρό και άλλα. Το ψαλίδι είναι κρεμασμένο στο καρφί του. Και οι βελόνες του πλεξίματος βολώνονται μία χαρά στις πάνινες θήκες. Τα πατρών, τα φιγουρίνια, οι πελότες, τα μαλλιά, τα κουμπιά, μπαίνουν τακτικά μέσα στα τέσσερα συρτάρια. Κάτω από τα συρτάρια, υπάρχουν δυο κάσες, ή μια για τα πάνινα και η άλλη για τα μάλλινα ρούχα που χρειάζονται καρίκωμα. Για να μπορούν να τραβιούνται εύκολα οι κάσες αυτές, έχουν στις τέσσερις γωνίες μικρές ρόδες.

Μέσα στο ντουλάπι. Λεπτομέρεια του εμπροσθινού φύλλου της κάσας, που προσορίζεται για τα μάλλινα και ανοιγοκλείνει με σούστα.

Το ντουλάπι της ραπτικής μπορεί να διαρρυθμισθεί ακόμη και με διαφορετικό τρόπο. Το τραπέζι για το ράψιμο και τη μηχανή, οι εταζέρες με τα διάφορα απαραίτητα και το ράφι για το σίδερο κλπ. είναι στο λάστιχο. Τα έξη βολικά συρτάρια του επιτρέπουν να τοποθετηθούν επάνω τους ή κοίταλα. Στα έσωφύλλα του ντουλαπιού μπαίνουν οι πάνινες θήκες, κρεμιούνται οι πελότες, τα ψαλίδια κλπ.

'Ακόμη απλούστερο είναι επίσης και το έπιπλο, που σας παραθέτουμε, υπολογισμένο έτσι, ώστε να τα παίρνει όλα το ντουλάπι αυτό. Χωρεί ακόμη και στο μικρότερο διαμέρισμα. Το μόνο κάτω μέρος του κρύβει τέσσερα συρ-

('Ακολουθεί)

Πίσω από το παραπάνω, το τραπέζι με τα δύο πόδια στερεώνεται στον τοίχο με θηλίες και γάντζους.

σο γὰρ τὰ χρήματά του, ὅσο
 Ἀν μιὰ γυναίκα ἱκανοποιηθῇ
 ἑαυτὸ της, μὲ τὴν ὁμορφιά
 ἢ ἐξυπνάδα της, διαλύεται ἡ
 ὁ ἄντρας νοιώθει τὸν ἑαυτὸ

Ὁ ἄνδρας εἶναι ρομαντικός κι' ἔχει
νάγκη ἀπὸ αὐταπάτες. Μιὰ ἀπ' αὐτὲς τ
αὐταπάτες εἶναι ὅτι ἡ γυναῖκα τὸν ἔχει

MAPYA MANNEΣ

που περνούν όλες αυτές οι γυναίκες;
 Και όμως έτσι είναι. Δεν είναι καθόλου
 εύκολο νάναι μια γυναίκα μητέρα, σύζυ-
 γος, έρωμένη ενός καλλιτέχνη. Είναι κάτι
 τόσο πολύ μεγάλο, τό πολύ βαρύ, τό πολύ
 δυσβάστακτο. Κάτι που την απορροφεί ό-
 λόκληρη, που την δίνει, που την καθυλά-
 νει, που της σκαθώνει όλη της τή ζωή.
 Παύει πιά νάχη δική της ζωή καί δική της
 προσωπικότητα. Έμπνευστρια καί οδηγός
 είναι συνάμα καί σκαδά εκείνου που ά-
 γασάει. Κι' έτσι πρέπει νάναι. Άλλοιώς
 ο καλλιτέχνης είναι ένα δυστυχισμένο όν,
 όπως ήταν ο Ριχάρδος Βάγκνερ δίπλα στή
 Μίννα Πλάνερ (στήν πρώτη του γυναίκα),
 που δέν μπορούσε νά τον καταλάβη, γιά
 νά γίνη ο θριαμβευτής καί κυρίαρχος,

τὴν πίστι καὶ τὴν ἀ-
φοσίωσι πού ὤνει-
ρευόταν, τὴν ἔβριχε
καὶ τὴν ἐπλάσε μὲ
τὴ φαντασία του.
Ἡ Λεωνώρα μένει
πιστὴ στὸν ἀδίκαι
καταδικασμένο Φλο-

A. G.

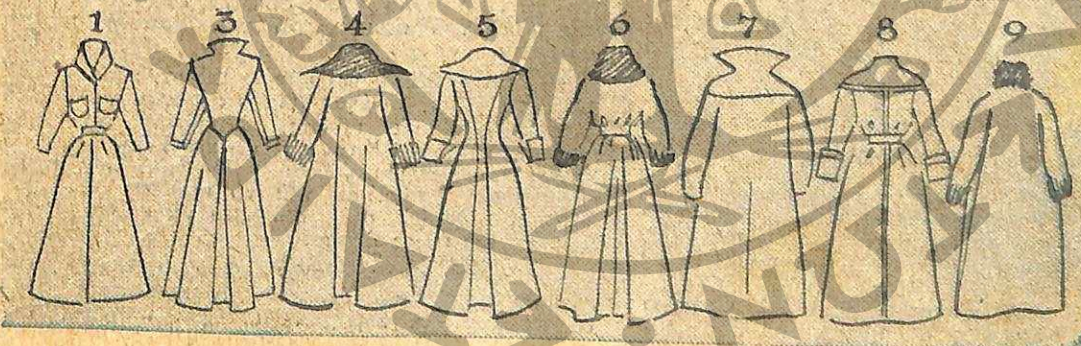
'Αρμονία - Χρῶμα - Γραμμιστὰ παλτὰ

Ἡ μόδα μᾶς θέλει πάντα κομψές, κυρίες μου, ἀλλὰ ἡ ἐφετεινὴ μόδα μᾶς κάνει ἰδιαίτερα κομψές. Προσέξτε τὰ παλτὰ μᾶς. Εἶναι ὅλα μοντέλα καὶ μπορεῖτε ἀφοδὰ νὰ διαλέξετε ὁποῖο ταιριάζει καλύτερα στὸν τύπο σας. Ὅπως βλέπετε, τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ τοῦ φετινοῦ πανωφορίου εἶναι τὸ πλάτος, ἡ μελετημένη κουπ καὶ ἡ... γούνα.

Ἡ τελευταία σας δάξει χωρὶς ἄλλο σὲ ἐγνοίες, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἀπελπίξεσθε. Μπορεῖτε νὰ εἰσθε κομψές καὶ χωρὶς αὐτή. Μπορεῖτε νὰ τὴν ἀντικαταστήσετε ἐπίσης καὶ μὲ σατὲν ἢ ψεύτικο λούτρ.

1. Μαινὼ κιμονό, πολὺ πλατὺ, ποὺ μπλουζάρεϊ στὴ μέση. Καθὼς πέφτουν οἱ τσέπες, τονίζουν τὸ μπλουζέ. Ὁ γιακάς κλείνει μὲ διπλὰ κουμπιά.
2. Τὸ μαντῶ αὐτὸ εἶναι ἡ τελευταία λέξι τῆς μόδας. Ἐχει σὰν χαρακτηριστικὴ λεπτομέρεια τὰ ἀνίστα ρεδέρ, ποὺ εἶναι ντουμπλαρισμένα μὲ γούνα ἢ σατὲν καὶ μποροῦν νὰ φορεθοῦν ἀνοικτὰ ἢ κλειστὰ. Στὴν πλάτη, μιὰ λοξή ραφή δίνει ἀέρα στὸ ὕφασμα καὶ κάνει τὴν ἐντύπωση κουφότητας. Ἡ ζώνη εἶναι κομμένη ἀν' ὄρμ.
3. Ἡ πρωτοτυπία τοῦ πανωφορίου αὐτοῦ βρίσκεται στὸ ἀμπιεσεμάν τοῦ κορσᾶς, ποὺ σχηματίζει καὶ τὸ γιακά. Ὁ γιακάς μπορεῖ νὰ φορεθῇ ὀρθίος ἢ πεσμένος μὲ κασκόλ. Ἡ ραφή πλάϊ ποὺ καταλήγει σὲ τσέπη, κόβει τὴν κοιλιά.
4. Κομψὸ ριχτὸ μαντῶ, σὲ χρῶμα γκρι-πέρλ ἢ μπέζ, συμπληρωμένο μὲ μαύρο λούτρ. Αὐτὸ τὸ μοντέλο ταιριάζει σὲ κάθε γυναικεῖο τύπο.
5. Ἐφαρμοστὸ πανωφόρι μὲ γιακά ποὺ κλείνει ὅλο τὸ λαιμὸ ἀπὸ τὸν ἑνὰν ὅμο στὸν ἄλλο, σταυρωτὸ ἐμπρός, μὲ τσέπες στὰ πλάγια καὶ πίσω στὸ κάτω μέρος σχηματίζει πιέτα. Μοντέλο τοῦ Χαίμ. Παλτὸ γαρνιρισμένο στὸ γιακά μὲ πλατεῖα γούνα. Δεξιὰ καὶ ἀριστερά, κάτω ἀπὸ τὴ μέση, σχηματίζει μεγάλες τσέπες, γαρνιρισμένες στὴν ἄκρῃ μὲ γούνα, ποὺ συνεχίζονται ἕως τὸ στρίψωμα. Γούνινα κουμπιά δίνουν ἐξαιρετικὴ πρωτοτυπία σ' αὐτὸ τὸ πανωφόρι, ποὺ μπορεῖ ἐπίσης καὶ νὰ φορεθῇ ριχτὸ, χωρὶς τὴ ζώνη.
7. Ἐνὰς διπλὸς ἀραφτὸς γιακάς καὶ μιὰ γαρνιτούρα ἀπὸ λούτρ, τονίζουν τὴν κουπ τοῦ πανωφορίου αὐτοῦ ἀπὸ μουφλόν. Ὁμοῖ μὲ ἀμπιεσεμάν σὲ σχῆμα πελερίνας.
8. Πανωφόρι σπόρ, πολὺ ἀσυνήθιστο καὶ κατάλληλο γιὰ ταξίδι. Μιὰ διπλὴ ραφή τονίζει τὸ ἀμπιεσεμάν, ποὺ σχηματίζει στοὺς ὅμους στρογγυλάδα καὶ καταλήγει στὸ γιακά. Φαρδεῖα ρεδέρ μὲ διπλὴ ραφή. Τὸ κάτω σχηματίζει διπλὴ ραφή σὲ συνέχεια τῆς διπλῆς ραφῆς τοῦ κορσᾶς. Ζώνη μὲ ἀγκράφ. Κλείνει στὸ κορσᾶς μὲ τρία κουμπιά.
9. Αὐτὸ τὸ φαρδὺ μαντῶ θὰ εἶναι πιὸ κομψὸ καὶ πιὸ ζεστὸ ἀν' γαρνιρισθῇ μὲ γούνα σκόνης. Τόσο βελούδινη.

Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία, κυρία μου, πώς αγαπάτε την οικονομία. Σας άρεσει το σπιτικό σας να είναι ευχάριστο για τους δικούς σας και για σας κι' όταν γίνεται μια ζημία ή χαλάει κάτι, θα προτιμούσατε χίλιες φορές να μην είχε γίνει. Διαβάσετε λοιπόν με προσοχή τους όκτώ τρόπους οικονομίας και δεν θα μετανιώσετε ποτέ.

ΑΔΗ ΣΥΝΤΗΡΗΣΙ

— Διαβάστε πάντα προσεκτικά τις οδηγίες που συνοδεύουν τις συσκευές τα όργανα και τις μηχανές που χρησιμοποιείτε. Και προ πάντων να τις ξαναδιαβάσετε πού και πού. Συχνά οι μηχανές χρειάζονται καθαρίσματα, λάδι, καθαριστικά, διασπαστικά. "Αν το παραμελήσετε, μπορεί να βρεθείτε ξαφνικά σε πολύ δύσκολη θέση: να μη ράβει καλά η ραπτομηχανή σας, να μην ανάβει η μηχανή του μαγειρέματος κλπ.

— Μην αφήνετε τα ρούχα να κοιμούνται μέσα στις ντουλάπες, ακόμη και αν τα έχετε σε σακούλια ή στη ναφθαλίνη. Συνήθως τα ξεβιδώνουν ή τα ξεβιδώνουν. Είναι πάντα δυνατές δυσάρεστες εκπλήξεις για τι πολύ εύκολα ένα μάλλινο καταστρέφεται.

— Σοβαρές οικονομίες μπορείτε να έχετε αν βάσετε τα παπούτσια στα καλά πόδια της οικογενείας σας. Μια και αυτό δεν είναι εύκολο, γεμίστε τα με έφημερίδες όταν δεν φοριούνται κι' έχετε τα πάντα καλογιαλισμένα, ακόμη και στην περίπτωση, πού δεν τα φορείτε. Φροντίστε επίσης να τα στεγνώνετε, όταν είναι βρεγμένα, στη θερμοκρασία του σπιτιού και να μην τα εκτίθεται ποτέ στη ζεστασιά της σόμπας ή στον ήλιο.

— Αν ανακαλύψετε πως ξηλώνει ένα κουμπι ή μια ραφή, πως ξεσφίγγει μια βίδα, πως δεν κλείνει καλά μια πόρτα, με λίγα λόγια αν αντιληφθείτε πως κάτι χαλάει στα ρούχα ή στο νοικοκυριό σας, μην το αμέσως με μια βελόνα ή μ' ένα κατσάβιδι, ανάλογα με την περίπτωση, είναι καλύτερα να προλαμβάνετε παρά να διορθώνετε ή ν' αντικαθιστάτε.

2) ΠΑΗΡΩΜΕΣ

— 'Ελέγχετε πάντα τις αποδείξεις που σας δίνουν και μη θαρρεύετε να σπάσετε λίγο το κεφάλι σας για να δεβαιώσετε ποιες ακριβώς είναι οι υποχρεώσεις σας και ποιά τα δικαιώματά σας. Μπορούν να ξεγλυστρήσουν λάθη στα μικροποσά. Μη λέτε ποτέ: «Δεν θαρρεύω! Τι είναι ένα-τό δραχμές;» Με κάμποσα εκατοστάρικά μαζεμένα κάθε τόσο μέσα σε χρόνια βγαίνει ένα σοβαρό ποσόν. 'Ελέγχετε επίσης όλα τα τιμολόγια των προμηθειών σας.

4) ΘΕΡΜΑΝΣΙ — ΦΩΤΙΣΜΟΣ

Φροντίστε να ελαττώνετε με κάθε τρόπο την απώλεια θερμότητας. 'Αερίζετε καλά τα δωμάτια σας προκαλώντας σύντομο και δυνατό ρεύμα αέρος, πού θα σαρώσει τη μολυσμένη ατμόσφαιρα και τις κακές οσμές. Μην αφήνετε παρά πολύ τα παράθυρα ανοικτά τον χειμώνα, για να μην κρυώνουν οι τοίχοι.

— 'Η ύγιεινή απαιτεί να κοιμάστε με ανοικτά παράθυρα; Βεβαίως, αλλά μπορείτε να τ' αφήνετε μισάνοιχτα όσες ώρες κοιμάστε και ο αέρισμός αυτός είναι τον χειμώνα αρκετός.

— Κλείνετε τα παντζούρια μόλις νυχτώσει. 'Αφήνετε όλη την ημέρα τα παντζούρια

ρια κλειστά στα δωμάτια που δεν χρησιμοποιείτε. Τα παντζούρια προστατεύουν επίσης από το κρύο.

— Κάνετε όσο μπορείτε τη μεγαλύτερη οικονομία στα κάρβουνα, στο πετρέλαιο, στο γαζί ή στο ηλεκτρικό ρεύμα που χρησιμοποιείτε στη μαγειρική. Μην αφήνετε τις λάμπες που ηλεκτρικού να καίνε άσκοπα. Και ο λογαριασμός σας θα είναι μικρότερος και γίνεται γενικότερη οικονομία στο ρεύμα

της πόλεως.

— Το θράβυ, αν είναι δυνατόν, φροντίστε να μαζεύεται όλη η οικογένεια σ' ένα δωμάτιο, για να μην καίτε περισσότερα φώτα. Πρέπει όμως η λάμπα του δωματίου να έχει μεγάλη ένταση φωτός, για να βλέπουν όλοι καλά. Διαφορετικά θα τρέχετε και θα ξεθεύσετε στον οφθαλμίατρο.

— 'Αποφεύγετε να ανοιγοκλείνετε άσκοπα τους διακόπτες. "Αν πρόκειται να πάτε από τη μία κάμαρα στην άλλη για σύντομο διάστημα, είναι προτιμότερο ν' αφήσετε τα φώτα αναμμένα, γιατί όπωρ βαιώνουν οι ηλεκτρολόγοι, ή κατανάλωση ρεύματος είναι τότε πιο μικρή.

— Χρησιμοποιείτε πάντα καλούς λαμπτήρες.

5) ΑΓΟΡΕΣ

— Πριν αγοράσετε, τι δήποτε, σκεφθείτε αν π.χ.:

α') Το έπιπλο που θέλετε ικανοποιεί τη χρήση που του προορίζετε, αν οι διαστάσεις του, το σχήμα του, το χρώμα του ταιριάζουν με το πλαίσιο όπου θα το τοποθετήσετε, αν η τιμή του δεν ξεπερνά την οικονομική σας άντοχη.

β') Το πενιουάρ, που βάλατε στο μάτι να πάρете δεν είναι ιδιότητα που μπορεί να την ξεχάσετε, αν σας άρεση αληθινά κι' αν θ' αρέσει και σ' εκείνον.

γ') Το τρι-μπουσόν αν είναι απαραίτητον μπορείτε να βουλευθείτε με το παλιό.

δ') Το κρέας που ζητάτε από τον σάπη φθάνει για όλα τα μέλη της οικογενείας σας και δεν εξαντλεί τον προϋπολογισμό σας για άλλα τρόφιμα. (Με τις αλλαγές των τιμών, πρέπει να παρακολουθείτε κάθε μέρα την τιμή όχι μόνον του κρέατος, αλλά και όλων των τροφίμων.).

— Τα φθηνά πράγματα είναι επικίνδυνος πειρασμός. «Το ακριβό είναι και φθινό» γιατί η καλή του ποιότητα εγγυάται μια πολύ πιο μακρόχρονη χρησιμοποίησή του.

— "Όταν θέλετε να κάνετε ψώνια, κάνετε ένα σχέδιο. Γράψτε όλα τα ψώνια που λογαριάζετε να κάνετε. Χωρίστε τα έπειτα ανάλογα με την επείγουσα ή όχι ανάγκη τους, σημειώνοντας την τιμή που αντιστοιχεί περίπου για το καθένα. Ο λογαριασμός θα σ' βοηθήσει να κάνετε μερικές σωτήριες αφαιρέσεις.

— "Όταν αποφασίσετε να αγοράσετε κάτι πραγματικά απαραίτητο, εξετάστε το προσεκτικά. Ζητήστε έντεχνα πληρο-

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΕΙ ΧΟΡΟ

"Ένα κοριτσάκι λέει μια μέρα στους γονείς του: «Θέλω να γίνω χορεύτρια!...» Κι' οι γονείς του κυττάζουν μεταξύ τους με ανησυχία. 'Ασφαλώς σκέπτονται: «Καμμία γυναίκα στην οικογένειά μας δεν πήρε τον κακό δρόμο!» Κι' απαντούν στο κοριτσάκι τους πως ένα τέτοιο φοβερό πράμα πρέπει να το βγάλει από το μυαλό του.

Οι γονείς θα έπρεπε να σκεφθούν λογικότερα: «Βέβαια αποκλείεται να κάνουμε την κόρη μας χορεύτρια, αφού όμως θέλει να μάθει χορό, δεν πρέπει να την εμποδίσουμε».

Και βέβαια, έτσι είναι. "Αλλο πράμα είναι να γίνει μια κοπέλλα χορεύτρια κι' άλλο να μάθει χορό.

Στην εποχή μας ο χορός είναι ένα κοινωνικό είδος πρώτης ανάγκης. Ρίξτε μια ματιά στα προγράμματα των συγχρόνων παρθεναγωγείων. Θα δείτε να έχουν εξέχουσα θέση σ' αυτά, η ρυθμική γυμναστική και ο χορός. 'Επίσης σ' όλες τις μεγάλες πόλεις υπάρχουν σχολές που διδάσκονται οι κλασικοί χοροί. Οι κοπέλλες που φοιτούν σ' αυτές τις σχολές δεν πηγαίνουν φυσικά για να δώσουν επαγγελματίες χορηγίες.

Ο χορός δίνει στο κοριτσάκι σας την αίσθηση του ρυθμού και της ομορφιάς. Ο χορός θα του δώσει ακόμα ένα ωραίο πλαστικό και αρμονικό σώμα. Τη δύναμη που δίνει τον πνευματικό επίπεδο και την απομακρύνει απ' ό,τι ασχολία και χυδαίο.

Μια κοπέλλα που έμαθε χορό, ξέρει να χαιρετήσει, να μιλήσει και δεν τ' αχνεί ποτέ.

'Επομένως, αν το κοριτσάκι σας εκφράσει την επιθυμία να μάθει χορό, μην το εμποδίζετε... "Αν έχετε τα οικονομικά μέσα, δώστε του την δυνατότητα να διατηρήσει σ' όλη του τη ζωή ένα ελαστικό κορμί και μια αγνή ψυχή!

φορίες από τον πωλητή, κολακεύοντας την επαγγελματική του φιλοτιμία και ζητήστε να σας εξηγήσει τον προορισμό και τη λειτουργία της συσκευής που σας ενδιαφέρει. Να στηρίξετε πάντα στην έκλογή σας και όχι στην όψη του, πού μπορεί να ξεγελά, αλλά στη βολικότητα και στην ποιότητά του. Μάθετε να ξεχωρίζετε τις ποσότητες.

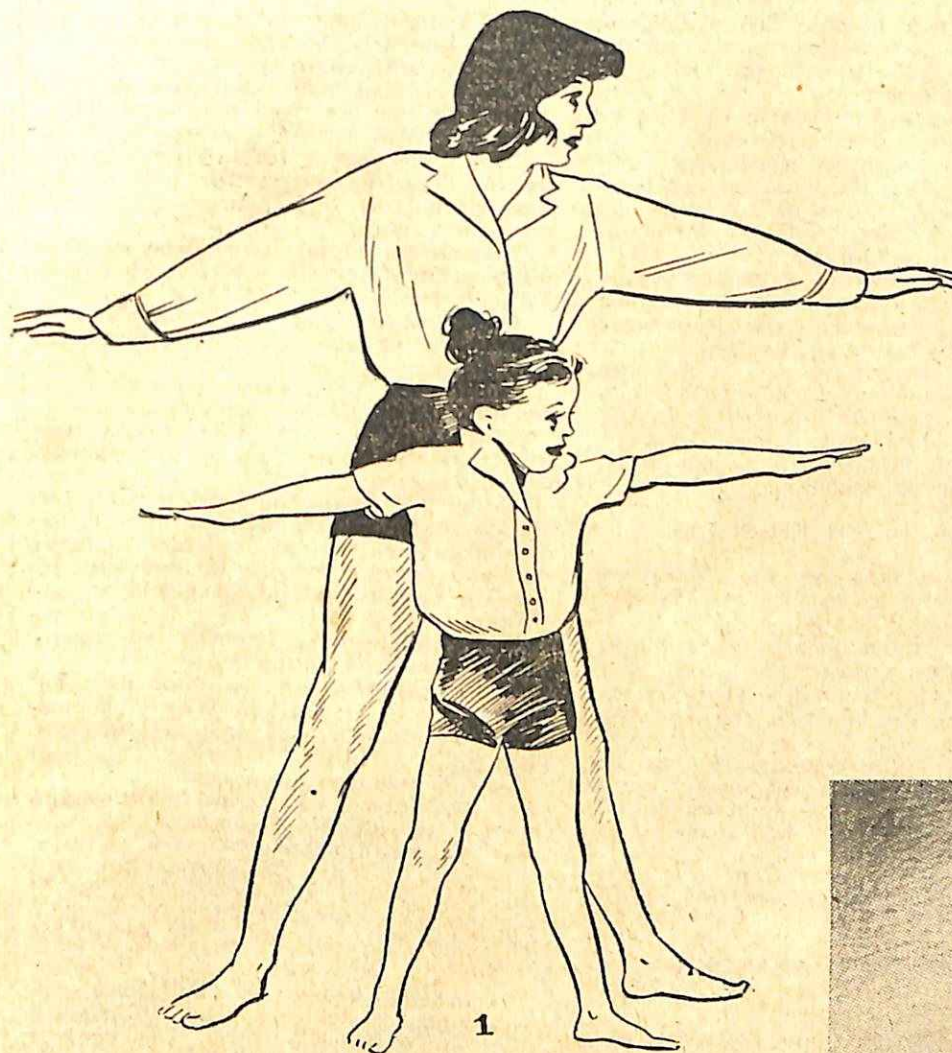
— Να είσαστε επιφυλακτικές στις υπερβολές και στις πρωτοτυπίες. 'Η απλότης πάντα κοστίζει λιγώτερο.

— Γνωρίζετε καλά τις ανάγκες σας. "Αν πρόκειται π.χ. να πάρете ψυγείο καλύτερα να το πάρете μεγαλύτερο για να μπορούτε να διατηρήτε περισσότερα τρόφιμα. 'Η διατήρησής τους θα σας ανταποδώσει τη διαφορά της τιμής.

ΚΑΘΕ ΠΡΩΙ

ΚΑΝΕΤΕ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΜΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Ένα τέταρτο της ώρας

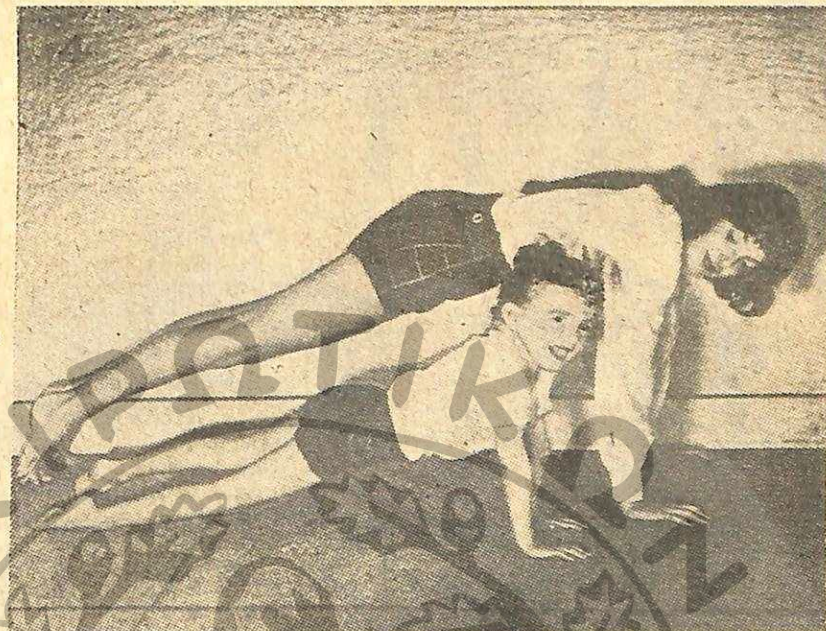
1. Θέσι έκκινήσεως: κνήμες σε διάστασι, βραχίονες εκτεταμένοι, παλάμες ίσιες.

2. Με τις άκρες των δακτύλων και των δύο χεριών, τα γόνατα τεντωμένα, εγγίστε πρώτα το δεξιό πόδι, ύστερα το αριστερό, κι' επαναλάβετε την άσκηση είκοσι φορές κατά συνέχεια.

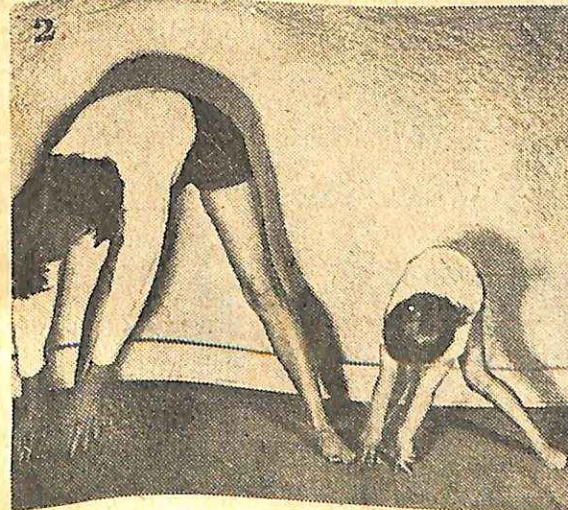
3. Κνήμες ενωμένες, γόνατα τεντωμένα. Κάμψτε τον κορμό σε όρθη γωνία, ρίχνοντας τους βραχίονες πίσω, σε τρόπο που οι ώμοι πλάτες να συγκλίνουν ή μια προς την άλλη. 'Επαναλάβετε σαράντα φορές την άσκηση, κρατώντας το στόμα κλειστό όταν αναπνέετε.

4. Και τώρα πέσετε μπρούμυτα στο πάτωμα, ανασηκώθητε στα μπράτσα κι' ύστερα αφήστε να χαμηλώσετε πάλι στο πάτωμα. 'Επαναλάβετε την άσκηση είκοσι φορές, με το στόμα κλειστό όταν αναπνέετε.

5. Και τέλος, ξαπλωθήτε με την πλάτη, με τα πόδια τεντωμένα και τους βραχίονες κατά μήκος των πλευρών. 'Α-

νασηκώστε ταυτόχρονα κνήμες και βραχίονες και ξαναγυρίστε στην αρχική θέση, επαναλαμβάνοντας την άσκηση είκοσι φορές. Θ' αποκτήσετε ευκινησία, λυγεράδα και ύγεια.

‘Η συζυγική σκηνή...

ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ ΜΗΝ ΤΗΝ ΧΑΣΕΤΕ!

Είναι μοιραίο δυο άνθρωποι, που ζούν διαρκώς μαζί, να δημιουργούν μεταξύ τους κάθε τόσο σκηνές.

Μά πρέπει κανείς να ξέρει να τις κάνει αυτές τις σκηνές.

Γι' αυτό θα πρέπει να διδάσκει στο σχολείο ιδιαίτερο μάθημα «συζυγικών σκηνών», τόσο στ' αγόρια, όσο και στ' κορίτσια, όπως διδάσκονται η μαγειρική, η γυμναστική κ.λ.π.

Έτσι, όταν παντρευτούν, θα ξέρουν τον τρόπο ν' αποφεύγουν μερικούς απ' αυτούς τους ανόητους καυγάδες που βάζουν σε κίνδυνο την οικογενειακή γαλήνη.

Αν όμως καθηγήτρια των «συζυγικών σκηνών», θα διαίρουσα τη διδασκαλία μου σε έννα μαθήματα. Θα διδάσκα «συζυγική στρατηγική», γιατί κάθε σκηνή είναι και μία μάχη, που θέλουν και τα δύο αντίμαχόμενα μέρη να κερδίσουν.

ΜΑΘΗΜΑ 1ο: Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ

Κάθε πράγμα στην ώρα του. Έτσι και η καλή σκηνή πρέπει να γίνει στην κατάλληλη στιγμή.

Μην κάνετε παρατηρήσεις στον άντρα σας επειδή πέταξε χάρμη τη στάχτη του τσιγάρου του τη στιγμή που είναι στενωχωρημένος για τις δουλειές του που δεν πήγαν καλά.

Μην κάνετε παρατηρήσεις στη γυναίκα σας επειδή δεν έγραψε το κουμπί στο πουκάμισό σας, τότε που είναι νευρισμένη εξ αιτίας ενός πόντου που έφυγε από την καινούργια κάλσα της.

Τό γεμάτο ποτήρι μπορεί με μία σταγόνα να ξεχειλίσει. Μην ρίξετε έσεις αυτή τη σταγόνα.

ΜΑΘΗΜΑ 2ο: Η ΑΝΑΚΩΧΗ

Αν πητέ:

— Προσεξε, αγάπη μου... Ρίχνεις χάρμη τη στάχτη του τσιγάρου σου...

Αυτός θα αισθανθή το λάθος του και θα σ' ζητήσει συγγνώμη.

Μ' αν προσθέσετε:

— Βέβαια, τί σε νοιάζει έσένα; Μάπως θα σκουπίσεις έσύ; Αυτό το σπíti έχει γίνει σταύλος. Όταν κανείς δεν κερδίζει αρκετά χρήματα για νάχη υπηρέτρια, προσέχει λιγάκι.

Τότε πάει! Χάνετε το έδαφος που είχατε κερδίσει. Έκείνος είναι ο ένοχος, μά έσεις έχετε το άδικο. Αυτός τότε θυμώνει και σ' ασυμίζει πώς αρκετά χρήματα κερδίζει για νάχη μία υπηρέτρια. Άλλα σεις με τις στατάλες σας στ' αλφούσα, στίς του αλέττες και στίς περιμαντ δεν άφινετε περιβώριο για υπηρέτρια.

Γι' αυτό, ό,τι έχετε να πητέ, πητέ το σύντομα και μην αφήσετε να παρασυρθήτε σε μία ζωηρή σκηνή.

Δεν ξέρετε ποτέ πώς μπορεί να εξελιχθή μία σκηνή. Οί καυγάδες φθείρουν την γαλήνη του σπιτιού περισσότερο από κάθε άλλο πράγμα.

ΜΑΘΗΜΑ 3ο: ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ

Τί θέλετε να του πητέ;... Ότι κυττάζει πολύ τη φίλη σας τη Μαρία;

Λοιπόν, πείτε το, μά μην προσθέτετε:

—Τό παρατήρησε κι' η μαμά... (ή η αδελφή μου ή η εξαδέλφη μου).

Θα σ' απαντήσει:

—Η μητέρα σου άνακατεύεται σε πράγματα που δεν την ενδιαφέρουν. Η μητέρα σου είναι τρελή.

Έσεις θα πρέπει τότε να υπερασπίσετε την θέση της οικογενείας σας... Κι' ένας Θεός ξέρει τί εξέλιξι μπορεί να πάσσει αυτή η σκηνή.

Αφήστε τη «μαμά» στην άκρη κατά τη διάρκεια μίας σκηνής. Είναι πολύ επικίνδυνο να την άναφέρτε.

Οί άντρες συνήθως την επικαλούνται όταν η γυναίκα τους δεν φτιάξει καλά ένα φαγητό.

—Θάπρεπε, λένε, να ρωτήσης τη μητέρα μου για να μάθης πώς μαγειρεύουν.

Γνωρίζω μία νέα γυναίκα που κάποτε άπάντησε στον άντρα της μ' ένα χαριτωμένο χαμόγελο:

—Αν μου ξαναμιλήσης άλλη φορά για τις συνταγές και τις οδηγίες της μαμάς σου, θ' άρχισω να σου άραδιάζω τα δώρα που μου έκανε ο πρώτος μου άντρας.

Κι' η «μαμά» εξαφανίσθηκε από τη συζήτηση.

Ένα όπλο, που δεν πρέπει να χρησιμοποιείται είναι η υπερβολή.

Έχετε ραντεβού με τον άντρα σας. Κι' εκείνος άργεί... Και θ' έλανε να μάθετε γιατί. Έπί τέλους ήρθε. Τί του λέτε τότε:

— Σε περιμένω μισή ώρα.

— Άδύνατον! Τηλεφώνησα πριν από είκοσι λεπτά και δεν ήσουν εδώ.

— Έν πάση περιπτώσει, ένα τέταρτο.

— Ένα τέταρτο δεν είναι μισή ώρα...

Δεν θα μάθετε ποτέ γιατί άργησε. Η συζήτηση θα μεταφερθή στον ύπολογισμό της ώρας και στο τέλος θα θυήτε και φταίχτρα.

ΜΑΘΗΜΑ 4ον: Η ΕΙΡΗΝΗ

Κερδίσατε και του άποδείξατε ότι έχετε δίκαιο. Καλά. Θριαμβεύσατε κι' έκείνος ταπεινωμένος, άναγνώρισε πώς είχε άδικο.

Είναι η στιγμή να του προσφέρετε κλάδον έλαιάς, αν θέλετε η μετάνοιά του να μη γίνει μνησικακία.

Στό τέλος μίας σκηνής, εκείνος που έχει δίκιο, πρέπει να επιδιώξη την ειρήνη. Για να του συγχωρηθή άκριβώς το ότι έχει δίκιο.

Τό πρώτο καθήκον του νικητού είναι να άποκαταστήσει την καλήν άτμόσφαιρα.

ΜΑΘΗΜΑ 5ον: ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ

Όσο επείγουσες, όσο σοβαρές κι' αν είναι οι παρατηρήσεις που έχετε να κάνετε, ποτέ μην άνοίξετε το στόμα μπροστά σε κόσμο. Τό πεδίο αυτό είναι πολύ επικίνδυνο και οί αντίμαχοίμοι θα χάσουν άσφαλώς και οί δύο τη μάχη.

Ο νικημένος δεν θα συγχωρήσει ποτέ στον νικητή, ότι τον ταπεινώσε και τον έξευτέλισε μπροστά σε κόσμο.

Οί μάχες αυτές δημιουργούν άτράνταχτες πληγές.

Νομίζετε, κυρία μου, ότι ο άντρας σας ήπιε πολύ κρασί; Για ποιά λόγο να του τό πητέ;... Πιστεύετε σοβαρά ότι θα σ' άπάντησει:

— Έχεις δίκιο...

μπροστά στους φίλους του που είναι έ-

είναι μία μάχη

τοιμοί να δγάλουν τό συμπέρασμα: «Τόν τραβάει από τη μύτη...»

—Οχι. Θα σ' άπάντησε με μία αυθάδεια και θα πη περισσότερο για να δείξει ότι είναι έλεύθερος άνθρωπος. Άν τό κρασί τον βλάπτει πραγματικά, πείτε στον οικοδεσπότη με τρόπο να μην του βάζη πολύ... ή βρήτε κάτι άλλο... πάντως μην του κάνετε σκηνή δημοσία. Δεν θα τό ξεχάσει ποτέ.

ΜΑΘΗΜΑ 6ον: Η ΒΟΛΗ

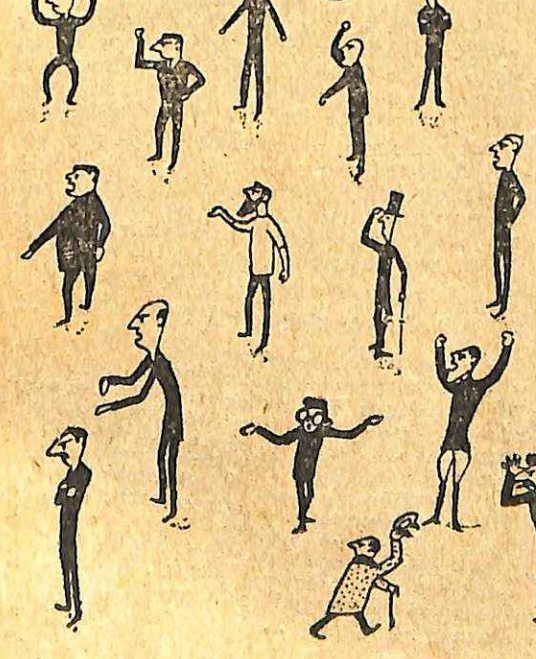
Κάτι βαραίνει την καρδιά σας, όμως δεν τό λέτε. Νομίζετε πώς δεν κάνετε σκηνή τηρώντας σιωπή;

Κατεβάστε μία όκιά μουτρα, άπαντάτε μονολογικά και άποφεύγετε με έπιμέλεια να μιλήσετε για κάτι που, μοιραία, θ' άνοιγε συζήτηση. Θέλετε να ζητήσετε κάτι που σ' άναγκάζει στο σπíti κι' ώστόσο άποφεύγετε να τό ζητήσετε για να μη μιλήσετε.

Καμιά φορά η σιωπή είναι χειρότερη από τις φωνές. Οί βουδές σκηνές είναι άνώφελες, γιατί στο τέλος θα ξεσπάσουν άπωσθήποτε.

Η έπιθετική σιωπή είναι μία χαμένη σφαίρα. Κάνετε προσεχτικό τον αντίπαλό σας πριν έπιτεθήτε. Υπέροστη πλάνη.

Όσο περισσότερο σοβαρή είναι η πα-

ρατήρησις, τόσο πιδ έλαφρή πρέπει να την κάνετε και ν' άποφύγετε τον τραγικό τόνο. Άν έπειτα από μισή ώρα σιωπή πητε στον άντρα σας που έφλερτάρει με τη φίλη σας Μαρία:

—Θάπρεπε να μου πης ότι δεν μ' άγαπάς πιά κι' όχι να με γελοιοποιήσ...

Έκείνος θα σκεφθή: «Είναι τρελή... Τώρα θα βάλη και τα κλάμματα...» Καί, νάσθε βέβαιη, φέρνει μπροστά του τό γελαστό πρόσωπο της Μαρίας, που δεν τό είδε ποτέ κλαμένο.

Κακή βολή.

Είναι πολύ πιδ λίγο επικίνδυνο να πητέ:

— Ξέρεις, η Μαρία φαντάζεται ότι είσαι έρωτευμένος μαζί της... Τό λέει σ' όλον τον κόσμο...

Αυτός θα καταλάβη δεν θα μιλήσει και θα πάψη να φλερτάρη

ΜΑΘΗΜΑ 7ον: ΟΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Η σκηνή δεν είναι πάντα άναπόφευκτη. Άς πάρουμε μία αισθηματική γυναίκα, που σέβεται τις ήμερομηνίες. Άν ο άντρας της ξεχάσει τα γενέθλιά της ή την έπέτειο των γάμων τους ή την έπέτειο της πρώτης τους συναντήσεως και δεν της εύχηθή, υποφέρει πολύ... Κι' έκείνος ξεχνάει

Άποτέλεσμα: σκηνή;

—Οχι. Είναι έξυπνη και τον έμποδίζει άπλουστα να ξεχάσει. Άν δεν τό κατορθώσει με άλλον τρόπο, άναθέτει στον καλύτερο φίλο του να υποδοθήσει λίγο τη μνήμη του.

Σήμερα έκείνος είναι πολύ εύτυχης που της προσένει μία εύχαρίστηση.

Έκείνη είναι πολύ εύτυχης που βλέπει ότι σέβεται τις άδυναμίες της.

ΜΑΘΗΜΑ 8ον: ΕΞΟΡΜΗΣΙ

Πολλά ζεύγη λένε μεταξύ τους τα πιδ άνώδυνα πράγματα, μά τον πιδ άσχημο τρόπο.

Κι' έκείνος κι' εκείνη είναι συνήθως πολύ εύγενικοί μ' όλον τον κόσμο. Μόλις άπειθούν τον λόγο ο ένας στον άλλον, ο τόνος τους γίνεται όδύς:

— Σ' άρέσει τό καπέλλο μου;

— Ε: Τί;... Μή με σκοτίζης...

— Δέν είναι έτοιμο τό φαί;

— Δέν ξέρω δεν πεινάω...

— Φυσικά είσαι τόσο έγωιστής.

— Φυσικά, είσαι τόσο άσχημη.

Πολύ κακή συνήθεια. Κι' όταν καμιά μέρα ξεσπάσει κανένας σοβαρός καυγάς δεν θάναί πιά σκηνή αλλά δράμα.

ΜΑΘΗΜΑ 9ον: ΣΥΡΡΑΞΙ

Υπάρχει επίσης και η σκηνή—πρόφασι αυτή που ξεσπάει χωρίς κανένα σοβαρό λόγο.

Γιατί η γυναίκα είναι κουρασμένη και νευρισμένη—γιατί ο άνδρας έχει σκοτούρες στο κεφάλι του.

Είναι η εξαγνιστική σκηνή.

Σ' αυτήν όλες οι ξεχασμένες αντίθεσεις έρχονται στην έπιφάνεια.

Να περίπου τί είναι αυτή η σκηνή:

Έκείνη: — Δέν μπορείς να σόησης τό φαί; Θα κουρασής;

Έκείνος: — Τί έχεις;

Άν έκείνη άπαντούσε:

«Με συγχωρή, είμαι κακόκορη γιατί μου συνέβη τό τάδε πράγμα ή γιατί έχω πονοκέφαλο», ή σκηνη θ' άλγη. Έκείνη θα αισθανόταν κάποια άνακούφιση που θάχε μιλήσει έκείνος θα τη λυπόταν.

Έκείνη όμως άπαντάει συνήθως:

— Δέν έχω τίποτα...

Άπλουστα βαρέθηκε.

Όταν μία γυναίκα «έχη βαρεθή», είσαστε χαμένος, άγαπητέ κύριε. Η σκηνή δρίσκεται πολύ κοντά τίποτε δεν μπορεί να την έμποδίσση να ξεσπάσει.

Άν δεν άπαντήσετε, θα σ' άπροκαλέσει:

— Τί σε νοιάζει έσένα, φυσικά... Έρχεσαι σπíti και βάζεις τις παντόφλες σου. Άν είχες κάνει τό τέταρτο από κείνα πούκανα έγώ σήμερα... Βέβαια, για να πλύνεις τα χέρια σου πρέπει να γεμίσης όλο τό μπάνιο νερά... Προπαντός να μην ένοχληθής!

— Δώσε μου ένα πανί να σκουπίσω τα νερά.

— Σ' εύχαριστώ, θα τά κάνης χειρότερα... Θα τά μαζέψω έγώ... Όλη μέρα δεν κάνω τίποτ' άλλο παρά να καθαρίζω

— Κουράζεσαι πολύ.

— Α, μ' αυτό παρά εί-

ναι! Μου κάνεις τώρα παρατηρήσεις γιατί κουράζομαι;

— Δέν σούκανα καμιά παρατήρηση...

— Μά μόλις τό είπες Μη λές ψέμματα!...

Νομίζω πώς δεν είναι άναγκη να συνεχίσω. Μπορείτε να συνεχίσετε μόνη σας.

ΦΡΑΝΣ. ΖΙΡΟΥ

ΤΟ ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΒΑΖΟ

Μιά άσχημη αιτία μπορεί να γκρεμίσει την ετυχία σας

Ο Γκρέγκ έτοιμαζε τη βαλίτσα του. Είχε μαλλώσει με την γυναίκα του για μία γελοία αιτία: Για το που θα περνούσαν τις ημέρες της άδειάς τους. Η Τζούντι ήθελε να πάνε στη Φλωρίδα, όπου θα μπορούσε να κολυμπήσει. Αυτός όμως ήθελε να πάνε σε κανένα βουνό, όπου θα μπορούσε να κάνει σκι.

Πάντα αυτά συνέβαιναν μεταξύ τους. Κανένας τους δεν ήθελε να υποχωρήσει πρώτος και να συμβιβασθεί. Το προηγούμενο βράδυ είχαν πη τόσος άσχημα λόγια ο ένας στον άλλον, ώστε ο Γκρέγκ αποφάσισε να φύγει από το σπίτι. Η Τζούντι θυμωμένη, όπως ήταν, ένθουσιάζτηκε...

Ο Γκρέγκ διαζόταν τώρα να φύγει από αυτό το σπίτι, που του θύμιζε τον χθεσινό καυγά. Το βλέμμα του έπεσε ξαφνικά στο μπλε κινεζικό βάζο, που βρισκόταν πάνω στο γραφείο του. Το είχαν αγοράσει μαζί πριν από ένα χρόνο, όταν ακόμα ήταν νιόπαντροι. Είχε γίνει το πιο αγαπημένο τους αντικείμενο. Σε ποιόν θ' ανήκε τώρα;

Ο Γκρέγκ είχε αποφασίσει για όλα τα άλλα πράγματα. Η Τζούντι θα έπαιρνε τα έπιπλα. Όσο για τα βιβλία, αυτά θα έπαιρνε όσα είχε πριν παντρευτούν.

Κύτταξε το ρολόι του. Είχε αργήσει. Σε λίγο θα σκοτεινίαιζε έξω. Η Τζούντι δεν είχε έρθει από το πρωί στο σπίτι, για να αποφύγει να τον δει.

Η Γκλάντις, η υπρέτρια και μαγειρίσά τους, τον είχε βοηθήσει να ετοιμάσει τις βαλίτσες του.

Το βλέμμα του ξαναγύρισε στο κινεζικό βάζο. Το σήκωσε και το χάιδεψε. Κύτταξε στο έσωτερικό του. Στον πάτο, βρισκόταν ένα σημείωμα διπλωμένο. Το ξεδίπλωσε και διάβασε:

«Λυπούμαι πολύ για όσα σου είπα. Ήμουν νευρισμένη και κουρασμένη. Δεν έπρεπε να ξεσπάσω επάνω σου. Με συγχώρησε. Θα είμαι στο γραφείο μου, αν με βλεπείς. Το βράδυ θέλω μπιφτέκι για φαγητό. Τζούντι»

Το χέρι του Γκρέγκ άρχισε να τρέμει. Αισθανόταν άνακούφισι. Όστε η Τζούντι δεν ήθελε να τον χάσει. Το προηγούμενο βράδυ είχαν πη ο ένας τον άλλον έγωιστή και πεισματάρη. Κι' οι δυο είχαν δίκιο. Τώρα όμως η Τζούντι του είχε αφήσει αυτό το σημείωμα. Ήξερε ότι αυτός προτού φύγει θα κύτταζε το κινεζικό βάζο.

«Με συγχωρείς», του έγραφε. Δύσκολες λέξεις αυτές για να τις πη κανείς. Η Τζούντι όμως τις είχε πη. Είχε ρίξει πρώτη τον έγωισμό της. Ήθελε να της το ανταποδώσει. Να ρίξει κι' αυτός τον έγωισμό του.

Η σκέψις ότι θα την εσφίγγε πάλι στην αγκαλιά του, τον έκανε να διστάσει. Απεφάσισε να μην της τηλεφωνήσει. Θα πήγαινε ο ίδιος στο γραφείο της. Έβαλε το σημείωμα στην τσέπη του και δγχε έξω.

Όταν έφθασε στο γραφείο, ο Γκρέγκ στάθηκε για μία στιγμή άναποφάσιστος. Ύστερα άνοιξε την πόρτα, χωρίς να χτυπήσει, και μπήκε μέσα. Άκουσε την Τζούντι να φωνάζει: «Τ' όνομά του, γεμάτη έκπληξι. Έπεσαν ο ένας στην αγκαλιά του άλλου.

— Τζούντι, αγάπη μου, της είπε. Ήμουν ένας δλάκας χθες το βράδυ. Συγχώρεσέ με, χρυσή μου. Δεν με ενδιαφέρει που θα περάσω τις ημέρες της άδειάς μου. Φτάνει να είμαι μαζί σου.

Η Τζούντι τύλιξε τα χέρια της στο λαιμό του.

— Ό! Γκρέγκ, του είπε. Κι' εγώ το ίδιο σκεφτόμουν όλη την ημέρα. Πώς θα με συγχώρησης, για όσα σου είπα;

Ο Γκρέγκ την κρατούσε στην αγκαλιά του σφιχτά, σαν να φοβόταν μήπως την χάσει πάλι.

— Έστω κι' αν έφευγα, πάλι σε σένα θα ξαναγύριζα, της ψιθύρισε φιλώντας τα μαλλιά της. Παρά λίγο να χάσω αυτό, που

χαλιά κι' ετοιμαζόμουν να πάω στην αγορά. Δεν βρίσκω όμως το σημείωμά σας, για να ξέρω, τι θα φάτε το βράδυ. Δεν είπατε ότι θα τ' αφήνατε μέσα στο κινεζικό βάζο;

Η καρδιά της νέας χτύπησε δυνατά. Τώρα καταλάβαινε. Το σημείωμα, που είχε αφήσει για την Γκλάντις το είχε βρει ο Γκρέγκ και νόμιζε πως απευθυνόταν σ' αυτόν.

— Ξέχασα να σ' αφήσω, Γκλάντις, είπε στο τηλέφωνο. Μη σε νοιάζει όμως. Ο κύριος κι' εγώ θα φάμε έξω. Μπορείς να πάρης άδεια. Επίσης λυπούμαι πολύ, Γκλάντις, που σου φέρθηκα έτσι άσχημα για την πλατέλλα που έσπασες. Έξ' άλλου δεν αξίζει και πολλά. Δεν έπρεπε να σου πω τέτοια λόγια. Με συγχωρείς, ε;

Αφού η Τζούντι έκλεισε το τηλέφωνο, γύρισε στον άνδρα της. Τα μάτια της ήταν γεμάτα καλωσύνη και τρυφερότητα. — Γκρέγκ, του είπε. Μήπως έχεις μαζί σου το σημείωμά μου;

Αυτός έδωσε το σημείωμα από την τσέπη του και της το έδωσε.

— Θέλω να το φυλάξω, εξήγησε αυτή καθώς το έριχνε στην τσάντα της. Θέλω να θυμάμαι πάντοτε, ότι δεν ήταν τόσο δύσκολο να ρίξω τον έγωισμό μου. Σκέψου, χωρίς αυτό παρά λίγο να χωρίζαμε.

Με πρόσωπο που ακτινοβολούσε από χαρά, η νέα έπιασε τον άντρα της από το μπράτσο και βγήκαν έξω. Γι' αυτούς άρχισε πια μία καινούργια ζωή. «Όχι μ' έγωισμούς και πείσματα, αλλά γεμάτη αγάπη και κατανόηση.

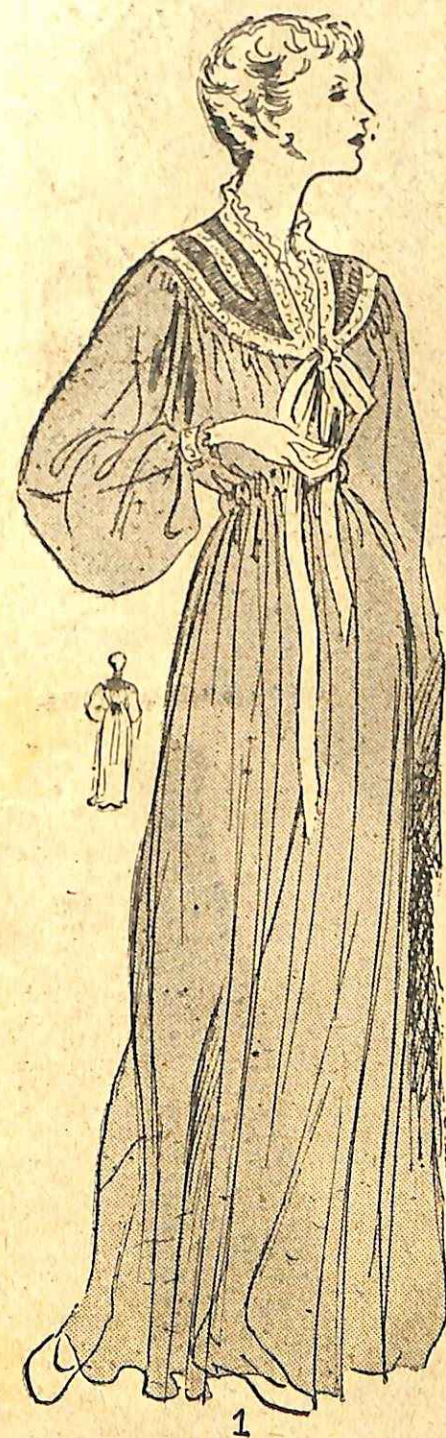
ΝΕΛ ΟΝΤΕ-Ι-

Ο ΖΟΛΑ ΚΑΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ο γνωστός συγγραφέας Αιμίλιος Ζολά, δεν διακρίνονταν και τόσο πολύ για τη λεπτότητα του άπέναντι των γυναικών. Έλεγε εκείνο που σκεπτότανε όρθα-κοφτά, χωρίς περιστροφές. Κάποτε μία ωραία κυρία παραπονέθηκε στο Ζολά γιατί κακομεταχειρίστηκε με τα πειράγματά του τα άδρα πλάσματα του Θεού, «που ή ψυχή τους μοιάζει με χιόνι».

— Μα γι' αυτό ακριβώς δεν έχω έμπιστοσύνη σ' αυτές τις ψυχές, κυρία μου. Γιατί το χιόνι, μόλις λερωθεί, μεταβάλλεται σε βόμβορο!...

Η ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗ ΘΕΛΕΙ απλόχωρες νυκτικές και μακρυές ρόμπες

Το χαριτωμένο αυτό νυκτικό με τις πλούσιες σούρες στη μέση, που μπορούν ν' ανοίγουν όσο επιτρέπει το πλάσμα του σώματος, χωρίς και να το στενοχωρούν, δεν κρύβει μόνο την κοιλιά, αλλά επιτρέπει στην έγκυο να διατηρή την κομψή της εμφάνιση, την οποία σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να παραμελή η γυναίκα. Ένα άμπιεσεμάν από πιετιάκια και δαντέλλες δίνει με χάρη έμπρός στο στήθος με κορδέλλα. Τα μανίκια, πλούσια, κλείνουν με ανάλογη μανσέτα με δαντελλένιο φιογκάκι.

Η υγεία σας, αγαπητή μέλλουσα μητέρα, και η υγεία του παιδιού σας επίσης, επιβάλλουν ώριμες τροποποιήσεις στο ντύσιμό σας. Μήνα με το μήνα τα παλιά σας ρούχα στενεύουν, τα νυκτικά σας στενοχωρούν, οι ρόμπες σας ένοχλούν. Η υγιεινή της έγκυου άπαιτεί τα ρούχα να μην περιορίζουν διόλου την κυκλοφορία του αίματος. Αν δεν το λάβετε αυτό υπ' όψι σας, όχι μόνο θα είσθε άκομψη, αλλά και θα βλάψετε σημαντικά τον έαυτό σας και το παιδάκι που ετοιμάζεται να δη μία χαρούμενη μέρα το φώς.

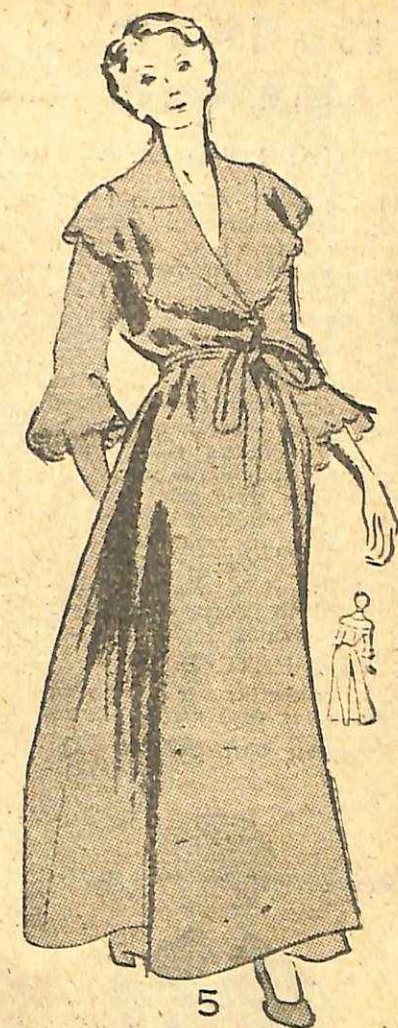
Ιδιαίτερα το στομάχι, που κατά την έγκυμοσύνη δεν λειτουργεί πάντα με τον προηγούμενο ρυθμό, πρέπει να μένει έλευθερο. Όταν το σώμα κινείται, η κυκλοφορία είναι έντονωτερη, αλλά τη νύχτα, που το σώμα άδρανει, όλα πρέπει να βοηθούν την καλή κυκλοφορία του αίματος. Ο καθαρός άέρας, το άνετο κρεβάτι, το έλαφρό σκέπασμα και το εύρύχωρο νυκτικό.

Επίσης σας δίνω μια συμβουλή: Μη νομίζετε πως μία έγκυος γυναίκα χάνει όλη της την κομψότητα. Αν λάβη υπ' όψι τις ανάγκες του σώματός της και έχη γούστο, θα μπόρεση να κρύψει την έντύπωσι που δίνει η μεγάλη κοιλιά και θα διατηρήσει μία όλοτελα δική της χάρη.

Τα μοντέλα που σας δίνω, θα σας βοηθήσουν πολύ. Θα σας έξασφαλίσουν όχι μόνο ήσυχο ύπνο, αλλά και τη χάρη που πρέπει να έχετε, για να σας βλέπη ο άνδρας σας πάντα χαριτωμένη και ωραία.

Αν, αντίθετα, το στρίψωμα του νυκτικού και της ρόμπας σηκώνη, αν οι ραφές πάνε να σπάσουν από τη στενότητα, είναι πολύ φυσικό να δίνη την έντύπωσι ότι την έχουν φουσκωμένη.

Όπως το μικρό που σαλεύει μέσα σας είναι αντιληπτό χωρίς να φαίνεται, έτσι και η έντύπωσι από το ντύσιμό σας πρέπει να θυμίζει τον κρυμμένο σας θησαυρό, χωρίς να τον δείχνη έντονα.

Ένα φεστοναρισμένο βολάν πλαισιώνει το γαϊάκι και τα μανίκια σ' αυτό το ντεζαμπιγιέ από μεταξωτό κρέπ ή ραγιόν. Μπορείτε να το φορέσετε με ζώνη πρόσθετη ή να το δέσετε με ζώνη περασστή, που στερεώνεται δεξιά και αριστερά στην άκρη της μέσης.

Τρία χαριτωμένα νυκτικά

Νυκτικό από βουάλ έξαιρετικά πρακτικό, με πολύ νεανική εμφάνιση. Ο νωμίτης είναι κομμένος ζαпонέ και έχει στενό γυριστό γαϊακάκι στο ντεκολτέ. Το πλάτος του μοντέλου αυτού γίνεται με τις σούρες, που αρχίζουν από το νωμίτη και επιτρέπουν στο στήθος να έχη όλη την άνεσι που χρειάζεται, όσο και αν το φουσκώνη το γάλα. Μια περοστή κορδέλλα δένει κάτω από το στήθος, έμπρός, πάνω από τη μέση, αφήνοντας το σώμα έντελως έλευθερο. Ο τύπος του θυμίζει αρχαία Έλληνίδα.

Σεμιζιέ από κρέπ έμπριμέ, γαρνιρισμένο με σφηκοφαλές στο νωμίτη και στα μανίκια. Αφήνει έλευθερο το σώμα.

Νυκτερινό σεμιζιέ. Ένα άμπιεσεμάν από πιετιάκια γαζωτά στο επάνω μέρος του κορσάκι κλείνει έμπρός με διπλή, καθιστή πιέτα και κουμπάκια. Όμοια πιετιάκια σχηματίζουν το πλάτος της φούστας, αρχίζοντας κάτω από το επάνω άμπιεσεμάν του κορσάκι και σβήνοντας στη μέση. Μια στενή ζωνούλα τα συγκρατεί στη μέση.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΕΝΟΣ ΠΑΤΕΡΑ

Στην παντρεμένη κόρη μου

Κόρη μου... Για να σου υποδείξω με δυο λόγια το μυστικό της συζυγικής σου πολιτικής, θα σου πω ότι πρέπει να έμπνεσαι από το ιερώτερο παράγγελμα του Ευαγγελίου, αλλά επιδιωκόμενο και τελιωμένο λιγάκι. Το Ευαγγέλιο δηλαδή λέει: «Αγάπα τον πλησίον σου ως σεαυτόν». Εγώ σου λέγω: «Αγάπα τον σύζυγό σου υπέρ σεαυτήν».

Να έχης λίγες, πολύ λίγες, άπαιτήσεις από το σύζυγό σου, κι' αυτός θα σου ίκανοποιή κι' εκείνο άκμή που δεν έχεις.

Να είσαι έπικειχης άπέναντί του, έφόσον είναι κι' αυτός περιποιητικός και σε αγαπά, να μην έπεμβαίνης δε στις διασκέδασεις του και στις ιδιοτροπίες του.

Στη διέθυνσι του σπιτιού να υποχωρής πάντοτε στο σύζυγό σου σε κάθε λεπτομέρεια, για να μπορείς έπειτα να έπιμείνης σε ζητήματα σοβαρώτερα.

Η αντίλογιά, κι' όταν άκμή είναι δίκαιη, είναι σκουριά που κρυφotrώνει και καταστρέφει τον έρωτα.

Όταν έχης θέλησι — και δικαιούσαι να έχης όση και ο σύζυγός σου — να τη στηρίξης στη λογική κι' όχι στην άκρη της βελόνας. Όταν έκφράξης κάτι τί, φρόντιζε να το διατυπώνης ως έπιθυμία και με τον ήπιωτερο τρόπο.

Ο άνδρας είναι τόσο πεπεισμένος για τα κυριαρχικά του δικαιώματα, τόσο συννητισμένος να διατάξη, ώστε έγεγείρεται όταν του πης «θέλω» και υποχωρεί όταν του πης «δεν νομίζεις ότι...». Αυτό είναι διπλωματία, αλλά και φρόνησι, πολιτική, αλλά και άρετή.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΟΝΤΕΓΚΑΤΣΑ

ΠΛΕΚΤΟ ΑΝΔΡΙΚΟ

ΤΟ ΔΙΧΡΩΜΟ ΖΙΛΕ

Πλέξι: Λάστιχο (1 π. ίσιος, 1 π. ανάποδος). Ζέρσευ: 1 σειρά ίσια, 1 σ. ανάποδη. Ζέρσευ κοτλέ: 1η σειρά, στην ίσια: πλέξετε 1 π., περάστε τον επόμενο χωρίς να τον πλέξετε 2η σειρά. Πλέξετε όλους τους π. από την ανάποδη. Έπαναλαμβάνετε πάντα τις 2 αυτές σειρές. Μαλλί πεντάκλωνο ή εξακλώνο. Βελόνες Νο 2½. Αν ακολουθήσετε τις οδηγίες μας όσον αφορά το μαλλί και τις βελόνες που σας υποδεικνύουμε, θα φτιάξετε ένα τέλειο ζιλέ, σαν αυτό που δείχνει το σχήμα μας. Χρώμα μπέζ για τα μανίκια, την πλάτη, το λάστιχο και το ρεβέρ. Μαρόν για το κύριο σώμα.

ΤΡΟΠΟΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ:

Άριστερά πλευρά:
Αρχίστε από κάτω. Πιάστε-
(Συνέχεια στη σελίδα 62)

ΥΛΙΚΑ: Για το ζιλέ χρειάζονται 162,5 βρ. μαλλί πεντάκλωνο ή εξακλώνο, από το οποίο τα 112,50 είναι μπέζ και τα 50 βρ. μαρόν. Βελόνες Νο 2½. Για το πουλόβερ 100 βρ. μαλλί πεντάκλωνο ή εξακλώνο, από το οποίο τα 37,50 βρ. ανοικτό και τα 72,50 βρ. σκούρο. Βελόνες Νο 2 και 3. Για τη γραβάτα 17,5 βρ. μαλλί δίκλωνο, από το οποίο τα 12,5 βρ. κίτρινο, τα 2,5 πράσινο και τα 2,5 βρ. μαρόν. Για τις κάλτσες 45 βρ. μαλλί, από το οποίο 37,5 μπέζ, 2,5 μαρόν, 2,5 ρούιγ και 2,5 πράσινο.

ΜΠΕΡΕΔΑΚΙ ΚΑΙ ΓΑΝΤΙΑ

Το μπερεδάκι και τα γάντια είναι για κοριτσάκι. 10 χρονών, πολύ μοντέρνα και πολύ σίκ. Τα ζωηρά χρώματα του κεντήματος ταιριάζουν με μπλέ ή κόκκινο ή γκρι πανωφοράκι ή φόρεμα. Τα μοτίφ γίνονται μετρητά, σύμφωνα με τις οδηγίες μας. Το πλέξιμο γίνεται με πουάν ζέρσευ (πάντα από την ίσια όταν πλέκετε στρογγυλά) και με λάστιχο (μία ίσια μία ανάποδη), με τρίκλωνο μαλλί και με βελόνες Νο 2 και 2½.

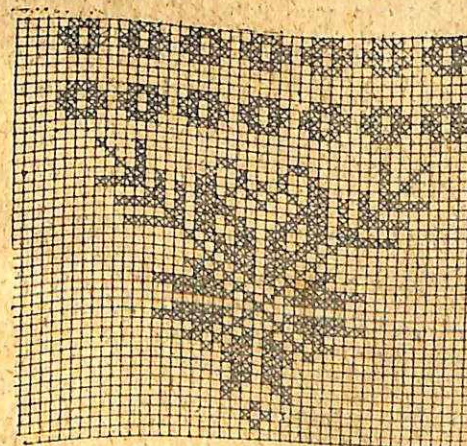
ΜΠΕΡΕ. Το επάνω και το κάτω μέρος του μπερέ γίνονται χωριστά. Το επάνω γίνεται ως εξής: Ρίξτε 252 πόντους με γκριζο μαλλί, με 6 βελόνες Νο 2½ (42 πόντοι σε κάθε βελόνα) και εργασθήτε στρογγυλά με πουάν ζέρσευ με μίαν 7η βελόνα. Πλέξετε 3 σειρές γκρι και έπειτα αρχίστε τα κόκκινα πλακάκια που δείχνει το σχήμα, γύρω-γύρω στο μπερέ. Αυτά απέχουν 1 πόντο το ένα από το άλλο και στολίζονται στο κέντρο με χρωματιστές βελονιές, που κεντιούνται επάνω στο πλεχτό, όταν αυτό τελειώσει. Πάνω από τα κόκκινα πλακάκια πλέξετε 3 σειρές γκρι και έπειτα μία σειρά από ανοιχτά μπλε πλακάκια, όπως πλέξατε και τα κόκκινα, αφήνοντας μονάχα ένα γκριζό πόντο ανάμεσα στο κάθε ένα. Κατόπι πλέξετε 2 σειρές ζέρσευ γκρι. Στη δεύτερη γκρι γραμμή κάνετε 6 στενέματα, ένα σε κάθε βελόνα. Μένουν τώρα 246 πόντοι (41 σε κάθε βελόνα). Αρχίζετε έπειτα τα μεγάλα κόκκινα μοτίφ πάνω σε γκριζό φόντο, αρχίζοντας από το κέντρο της κάθε βελόνας. Το κόκκινο μοτίφ έχει στη βάση του 33 πόντους. Έτσι, έξω από την κάθε πλευρά του πλέκονται από 4 πόντοι γκρι. Κάνετε επίσης, αρχίζοντας από την πρώτη σειρά του μοτίφ, 12 στενέματα σε όλη τη σειρά, επαναλαμβάνοντας τα στενέματα κάθε 2 σειρές, κάνοντάς τα δηλαδή στους γκριζούς πόντους που μεσολαβούν ανάμεσα στα μοτίφ, για να μη χαλάσει το σχήμα του κάθε μοτίφ με τα στενέματα. Τα στενέματα γίνονται στην αρχή και στο τέλος της κάθε βελόνας και ο αριθμός τους είναι πάντα σε κάθε βελόνα ο ίδιος, ένα στενέμα δεξιά και ένα αριστερά σε κάθε βελόνα. Το μοτίφ γίνεται σε 30 σειρές. Έτσι, όταν τελειώσει το μοτίφ μένουν επάνω σε κάθε βελόνα 11 πόντοι. Πλέξετε τότε 2 σειρές άκομη με γκρι χρώμα, κάνοντας 2 στενέματα σε κάθε βελόνα στη 2η γραμμή. Μένουν ακόμη 54 πόντοι (9 σε κάθε βελόνα). Στους πόντους αυτούς ρίχνετε μία

σειρά από μπλε πλακάκια, ένα στο κέντρο κάθε βελόνας και αφήνοντας (πάντα ανάμεσα στο μπλε) 1 γκριζό στενέμα στη 2η και στην 4η σειρά του κάθε πλακακιού. Από πάνω, στους 42 πόντους που μένουν συνολικά (7 στην κάθε βελόνα) πλέξετε 3 σειρές γκρι, κάνοντας στη 2η σειρά 6 στενέματα, πάνω από τα προηγούμενα.

Πάρτε έπειτα τις βελόνες Νο 2, πλέξετε πάνω στους 36 πόντους που μένουν συνολικά μία σειρά κόκκινα πλακάκια σαν τα μπλε, 1 σειρά ίσια γκριζα, πλέκοντας όλους τους πόντους μαζί, 3 με 3, περνάτε κατόπι το μαλλί των 12 πόντων που μένουν, τους σφίγγετε και τελειώνετε. Τους δένετε στην ανάποδη, πλέκοντας μία σειρά αλυσίδα με μπλε μαλλί με λεπτό κροσέ.

Το κάτω μέρος του μπερέ αρχίζει από το στενό μέρος γύρω-γύρω στο κεφάλι και τελειώνει στο φαρδύ. Πιάστε 150 πόντους με γκρι μαλλί, με 4 βελόνες Νο 2½, εργασόμενες στρογγυλά με την 5η. Κάνετε 5 σειρές γκρι ίσια και ανάποδη και έπειτα συνεχίστε ίσια πλέξι, πουάν ζέρσευ. Κάνετε 3 σειρές γκρι, ρίχνοντας στην 3η σειρά 18 ανοιγμάτα. Έχετε λοιπόν 168 πόντους, πάνω στους οποίους κάνετε μία σειρά μπλε πλακάκια, έπειτα 3 σειρές γκρι, και στην 3η σειρά ρίχνετε 66 ανοιγμάτα. Έχετε 234 π. όπου κάνετε μία σειρά πλακάκια κόκκινα. Από πάνω, πλέκετε 4 σειρές γκρι, ρίχνοντας στην 3η σειρά 36 ανοιγμάτα. Στους 270 πόντους που έχετε, κάνετε πάλι μία σειρά μπλε πλακάκια και πάλι 4 σειρές γκρι, ρίχνοντας 6 ανοιγμάτα στην 3η. Τελειώνετε με μία σειρά κόκκινα πλακάκια, 2 σειρές ίσιες γκρι και κλείνετε με μία σειρά μπλε. Κεντάτε το γκριζό κέντρο κάθε πλακακιού με δύο βελονιές, που ή κάθε μία τους σχηματίζει «Υ», εναλλάσσοντας επίσης και τα χρώματα: στο κέντρο των μπλε πλακακιών κόκκινο, ζωηρό πράσινο, άσπρο, κόκκινο, μπλε νατιέ και στο κέντρο των κόκκινων πλακακιών νατιέ, άσπρο, κίτρινο, πράσινο. Σιδερώστε τα δύο μέρη του μπερέ από την ανάποδη με ύγρο πανί και ενώστε τα με μία ωραία ένωση, με μπλε μαλλί.

ΓΑΝΤΙΑ. Δεξιά χέρι: Αρχίστε από τη βάση. Ρίξτε 66 πόντους κόκκινο σε 4 βελόνες Νο 2 και πλέξετε λάστιχο με την 5η. Πλέξετε 1 σειρά μπλε, 8 σειρές γκρι, 1 κόκκινη, 1 γκρι, 1 μπλε, 1 γκρι, 1 κόκκινη και 8 γκρι. Από πάνω εργασθείτε με ίσια πλέξι, πάντα στρογγυλά. Κάνετε 3 σειρές γκρι, έπειτα μία σειρά πλακάκια μπλε, όπως δείχνει το σχέδιό μας. Πλέξετε κατόπι 4 σειρές γκρι αρχίζοντας στην πρώτη σειρά τα ανοιγμάτα του αντίχειρα, φροντίζοντας να τα ρίξετε από κάθε πλευρά του πόντου (1 γκρι ανάμεσα σε 2 μπλε πλακάκια) που θα δείχνει τη μέση του αντίχειρα) 1 ανοιγμά (πλέκοντας 2 φορές τον ίδιο πόντο) κάθε 2 σειρές 10 φορές. Ενώ γίνεται η εργασία αυτή, πλέξετε πάνω από τις 4 γκρι σειρές μία γραμμή κόκκινα πλακάκια (όπως δείχνει το σχέδιο) και συνεχίστε (Συνέχεια στη σελίδα 57)

A black and white line drawing of a young girl in a traditional Russian folk costume. She is wearing a headscarf (povoy) and a long, full skirt with a wide, fringed hem. She is standing on a small patch of ground, and there are some scribbles around her feet.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ φοιτητής της φιλολογίας διὰ νὰ παραθερίσῃ μὲ μιάν οἰκογένειαν παραδίδων μαθήματα. Κατοικία, μισθὸς καὶ τροφή. Ἀπευθυνθῆτε εἰς τὴν κυρία τὴν στρατηγοῦ Γκρόελιν, οἰκία Μιά-λωφ, Τβέρσκαγια, ἐν Μόσχᾳ.

Σηκώθηκε, φόρεσε τὸ ἀλαφρὸ ἀνοιξιάτι-
κο πανωφόρι του καὶ βγήκε νὰ δρᾷ μάση
τὴν τύχη του.

νοικία μιας πρωτεύουσας του δεκάτου έ-
νάτου αιώνα. Σταματούσε παντού, έτοιμο
νά ξαναγυρίσει πίσω με την παραμικρό-
τερη αφορμή. Ή μοίρα όμως δεν του πρόσ-
φερε καμιά δικαιολογία στην άναποφασ-
στικότητα του, κ' έφτασε μπροστά στη
πόρτα της σρανήγινς Γκερέλιν, δίχως να
βούη λόγιο νά ίσχυαρήσιν. Μπήκε μέσα.

44

περιόριζε τόσο γρήγορα! "Υστερα, εκατό

45

—Λυπούμαι πολύ, κυρία, που δε μπο-

—Λύνγια, παιδί μου, είπε ἡ μητέρα, ἐ-

ρειά ή άλυσίδα μου, ξανάλεγε, κι' άπολο-
γιόταν στον εαυτό του. Καί τρεις μήνες,
περνάνε τόσο γρήγορα! Ύστερα, έκατό

ρούβλια... δηλαδή μια δυνατότητα να μη δίνω μαθήματα τον ερχόμενο χειμώνα και να μελετήσω απεριόριστο...»

Για να τινάξει από πάνω του τη μελαγχολία, που τον κυριεύει, μπήκε μέσα στους κήπους του Κρεμλίνου και ανέθηκε στον λόφο. Είχε ανάγκη να αναπνεύσει ελεύθερα, λές και οι τοίχοι του σαλονιού με τα κόκκινα δελουδά, τον έπνιγαν από μακριά.

Φτάνοντας στον πλάτωμα, το σκεπασμένο από τις εκκλησίες, που στεφανώνουν το αρχαίο παλάτι, ακούμπησε στο παραπέτο και κύτταξε το πανόραμα που απλωνόταν μπροστά του. Οι αμέτρητοι τρούλλοι και τα κάθε λογής πολυχρώμα καμπαναριά ξετρύπωναν από παντού ανάμεσα από τα σπία και την πρασινάδα. Μια χαρούμενη άχτιδα του ήλιου έκανε ν' αστράφει ο τεράστιος ολόχρυσος τρούλλος του Σωτήρος. Στά πόδια του, ο ποταμός Μόσχα άστραφε, σαν μία μεταλλινή γαλάζια κορδέλλα, και πιο μακριά, στην εξοχή, οι λόφοι πρασίνιζαν και τα μοναστήρια φωτίζονταν από χίλια φωτεινά χρώματα ανάμεσα στους εύφορους κάμπους και τα δάση με το τρυφερό ανοιξιάτικο φύλλωμα.

Τα χελιδόνια φτερουγίζαν ξεφωνίζοντας χαρούμενα γύρω από τα καμπαναριά. Η ζωηρή αίσιοδοξία της νεότητος ξεαναπήκε ξαφνικά στην καρδιά του φοιτητή. Μι' δυνατή πνοή φρέσκου αέρα, παραλίγο να πάρη το καπέλλο του. Το συγκράτησε γελώντας και, σαν όλους τους καταχτητές, όλους τους ποιητές και πολλούς άλλους ακόμη, που δεν άφησαν κανένα όνομα, φώναξε: «Θά γίνω κάτι! Το μέλλον είναι δικό μου!» Χαιρετώντας με μία συμβολική χειρονομία την πολιτεία, που άγνοουσε ακόμη την ύπαρξή του, κατέθηκε με γρήγορο ύμη, γύρισε στο σπίτι του και κάθισε να γράψει στη μητέρα του:

«Αγαπημένη μου μητέρα, «Σου είχα γράψει πως έψαχνα να δω καμιά θέσι για το καλοκαίρι, ώστε να μπορέσω να μαζέψω μερικά χρήματα και ν' αποσιωθώ ολόκληρος στις σπουδές μου του χρόνου τον χειμώνα. Βρήκα ένα σπίτι που ζητούσε εσωτερικό προγυμναστή. Έκει, χωρίς πολύ κόπο, και διατηρώντας αρκετές ώρες για τον εαυτό μου, θα κερδίσω εκατό ρούβλια. Είμαι βέβαιος, πως θα χαρή και συ όσο κι' εγώ με τη σκέψη, πως θα μου είναι πολύ χρήσιμο αυτό το ποσό. Φυσικά, θα προτιμούσα να περάσω το καλοκαίρι μαζί σου, στο καλό μας χωριουδάκι...»

Ο Μπόρις σταμάτησε: το καλό, τ' αγαπημένο χωριουδάκι, με τις μικρές καλύδες του, την εσπερη πηγή του, τις δμορφες συμψίδες του και το παχύ χορτάρι, τις μικρές χωριατοπούλες του στα κόκκινα ντυμένες τις γιορτινές μέρες και τόσα άλλα αγαπημένα πράγματα, γεμάτα από παιδικές αναμνήσεις, πέρασαν για μία στιγμή μέσα από τη σκέψη του Μπόρις. «Ακούμπησε το κεφάλι πάνω στα σταυρωμένα μπράτσα του κι' ένοιωσε στα μάτια του δάκρυα...»

Για πρώτη φορά, ύστερα από είκοσι χρόνια, δεν θα ξαναβλέπε, εκείνο το καλοκαίρι, το χωριό του. Και παύει ξέρι τι τον περίμενε σε κείνο το σπίτι που είχε υποσχεθεί να πάη, και που είχε δεθεί τώρα σ' αυτό με τον λόγο του.

Σηκώθηκε απότομα κι' έκανε δυο βήματα κατά την πόρτα, έτοιμος να τρέξη και να πάρη τον λόγο του πίσω. «Υπερνικάντας όμως την αδυναμία του, ξαναπήρε την πένα και συνέχισε:

«... στο καλό μας χωριουδάκι, που, πλύ φοβάμαι, θα σου φανή λιγάκι έρημο, εφέτος, χωρίς έμένα. Αλλά, ξέρεις, καλή μου μαρούλα, πως η μικρή μας περιουσία δεν σου επιτρέπει να κάνεις μεγαλύτερες δαπάνες για το μέλλον μου. Αρκετά στερήθηκες ως τώρα για μένα. Είναι κ' ιός πια να κερδίζω τη ζωή μου μονάχα, όπως κάναμε οί περισσότεροι φοιτητές στην ηλικία μου, και μάλιστα χωρίς να παραπονιούνται καθόλου. Ωστόσο, δεν θα περιμένω τις διακοπές των Χριστουγέννων για να σε ξανα-ιδώ και θα βρω τρόπο να πεταχτώ στο χωριό μας πριν αρχίσουν τα μαθήματα στο Πανεπιστήμιο. Γράψε μου, καλή μου μητέρα, πως έγκρινες και συ το σχέδιό μου, γιατί αν η άποψή σου πρόκειται ν' σε

στενοχωρήσει πολύ, θα προτιμήσω ν' αλλάξω πρόγραμμα.»

Πρόσθεσε λίγα λόγια ακόμα, σφράγισε το γράμμα του και το διέυθνε στη Βαρβάρα Πετρόβα, χτηματία στο χωριό της Γκρέμποβα, διοίκηση της Κοστρόμα.

Την επόμενη Κυριακή έλαβε μίαν απάντησι. Η καλή μητέρα αγαπούσε τόσο πολύ τον γιό της, ώστε μπορούσε να τον στερηθή — αφού ήταν για καλό — να λάβει πολύ, γράφοντας το γράμμα της, αλλά κανένα από τα δάκρυά της δεν έβρεξε το χαρτί. Οι αγίες εικόνες, που γονάτιζε μπροστά τους πρώι και δράδυ, ήξεραν μονάχα πόσο της στοίχιζε αυτή η έγκαρτερή της.

«Προσπάθησε, όμως, τουγραφε το τέλος, νάρθης να σε δώ το εθινόπωρο. Γέρασα, αλλά, ακόμα δεν συνήθισα να μη σε βλέπω.»

Ο Μπόρις διάβαζε ανάμεσα από τις γραμμές κι' ήξερε καλά τι έκρυβε εκείνη η απλή παράκλησι. Α' ούμνησε το γράμμα στα χείλη του και βγήκε για να πάη στο γεύμα της κυρίας Γκορέλιν.

Η δεσποινίς Λύντια θα είχε πάρει, φαίνεται, από κακό μάτι τον φοιτητή χάρις στη γαλλική γραμματική, γιατί δε, παραβρέθηκε στο οικογενειακό γεύμα. Είχε διαλέξει εκείνη την ημέρα για να επισκεφθή μια φίλη της και κατά τις τέσσερις η ώρα πόνεμα ήρθαν να ειδοποιηθούν, πως έμεινε εκεί για το φαγητό και να μην τη περιμένουν. Η κυρία Γκορέλιν δυσάρεστη, κατέβη από αυτό και, όπως ήταν επόμενο, διάλεξε για θύμα της κακοκεφιάς της, τον άντρα της.

Δεν θα μπορούσε κανείς να φανταστή πλάσμα πιο μικρό, πιο δραστήριο και πιο φιλοσοφημένο από τον στρατηγό Γκορέλιν. Συντηρημένος να μην ανοίγει το σπίτι του μπροστά στο έτερον του ήμισυ, είχε από πολύ νωρίς εφαρμόσει το σύστημα της σιωπής. «Όταν όμως παρηυσιαζόταν κανένας άλλος συνομιλητής, ο στρατηγός έβγαζε το άχτι του! Χωρίς καμμιάν επιείκεια για τους άλλους — στη συζήτηση δηλαδή — όπως σχεδόν κι' η γυναίκα του γι' αυτόν τον ίδιο, εκσφενδόνιζε τις γνώμες το όλες μαζί, σαν ομοβροντία της πυροβολαρχίας του. «Όμως πολύ συχνά, του συνέβαινε να ξεχάσει από τη μία μέρα στην άλλη, γνώμες αυτές που με τόσο πάθος και αδιαλλαξία είχε υποστηρίξει και τις γκρεμίζει με καινούργια επιχειρήματα.

Το «χαριτωμένο παιδί» της κυρίας Γκορέλιν, ο γιός της ο Εύγένιος, ήταν ένα παιδί ανυπόφορο, κοινοτατικός τύπος, ούτε πιο κουτό, ούτε πιο έξυπνο από τ' άλλα παιδιά, αλλά με μίαν εξαιρετική αυθάδεια προς τον πατέρα του, πράμα πολύ φυσικό, αφού η κυρία Γκορέλιν μιλούσε με τέτοιο τρόπο στον άντρα της μπροστά στα παιδιά της.

Το γεύμα αρκετά πενιχρό αλλά με αξιοίσεις, ήταν ακριβώς εκείνο που θα περίμενε κανείς ύστερ απ' το κόκκινο σαλόνι. Υπήρχε ένα εκλεκτό λεπτό ψάρι, πολύ μικρό όμως για τον αριθμό των καλεσμένων, που, μερικοί απ' αυτούς δεν πήραν στο μερτικό τους παρά κάποια σκελιδάκια βουτηγμένα σε μία θάλασσα από μαγιονέζα. Το λάδι της σαλάτας ήταν τσαγκό και το ξύδι νερόμενο.

Το γεύμα, κατά τα άλλα, τελείωσε πολύ ομαλά. Η οικοδέσποινα περιποίηθη ιδιαίτερα τον Μπόρις. Ο Εύγένιος, φοβισμένος ακόμη απ' την παρουσία του και νούργιου, μούσαφίρη, έμεινε αρκετά φρόνιμος, κι' ο στρατηγός ήταν τόσο απασχλημένος με το φαγητό του, ώστε δεν άνοιξε το στόμα του να πη τίποτε ύστερ απ' την πρώτη φιλοφρόνησι που έκανε με δυο λόγια:

— Χαίρω πολύ για την γυναιμία σου. Οί άλλοι καλεσμένοι, τέσσερες — πέντε άνθρωποι αρκετά αδιάφοροι, είχαν άνοιξη συζητήσι μετ'αυτούς πάνω στις διάφορες γνώμες.

Ο Μπόρις βαρύνταν τρομερά και διέβλεπε την ώρα να φύγη. Το πρόσωπό του, ίσως, πρόδιδε την κακή του διάθεση,

γιατί η κυρία Γκορέλιν προθυμοποιήθηκε ν' αρχίσει μία πολύ κολακευτική περιγραφή του εξοχικού τους σπιτιού.

Πέρασαν στο σαλόνι για να πάρουν τον καφέ.

Ο Μπόρις έψαχνε να βρη τρόπο να το στρίψει χωρίς να φανή άγενής, όταν, ξαφνικά άνοιξε η πόρτα του σαλονιού και μπήκε η Λύντια, ολόδροση και χαμογελαστή, ντυμένη στ' άσπρα με πλατείες θαλασσικές κορδέλλες, και μ' ένα μουκέτο άσπρα λουλούδια στο χέρι. Ο Μπόρις, γονητευμένος από την ομορφιά και την φρεσκάδα της, την κοίταξε με περισσότερη προσοχή από άλλους. Εκείνη το κατάλαβε και τούκανε την πιο χαριτωμένη υπόκλησί της, χαμογελώντας του με ύφος σεμνής ικανοποίησης.

— Τι γρήγορα που ήρθε! της είπε η μητέρα της. Φάγατε, φαίνεται, πολύ νεαρί.

— Όχι, απoκρίθηκε η Λύντια, ενώ καθόταν αντίκρυ στον Μπόρις. Αλλά θα ρυθμίζω κι' έφουγα άμέσως ύστερ απ' το φαγητό.

— Τι χρειαζόταν να μείνης εκεί πέρα; φώναζε ο Εύγένιος. Όμως, καλά έκανε, φάγαμε, έτσι, περισσότερο γλυκό.

Η κυρία Γκορέλιν γούλωσε τα μάτια της για να φοβερική το ανυπόφορο παιδί. Χαμένος κόπος, εκείνο εξηκολούθησε:

— Αν έπαιρνες και συ μερίδιο, δεν θα φτανε για όλους, ο μπαμπάς είχε πάρει πάρα πολύ.

Η γυναίκα του στρατηγού έκρυψε τον θυμό της κάτω από ένα έσπασμα γέλιου. Αλλά η Λύντια φαινόταν πολύ στεναχωρημένη απ' την τροπή που έπαιρνε η συζήτηση. Γύρισε προς τον Μπόρις και του είπε με την πιο γλυκιά φωνή της:

— Θα ρήθε να φύγουμε μαζί την ερχομένη Τρίτη, κύριε;

— Δεν έχω άποφασίσει ακόμη, δεσποινίς.

— Πρέπει να τ' αποφασίσεται, Μπόρις. Ίδανόβιτς, είπε η στρατηγία. Αν έρθει, θα πάρουμε το κλειστό άμάξι και την καλιάσκα (1). Αλλιώς, θα πάρουμε μονάχα το κλειστό άμάξι και θα στείλω την καμαριέρα με το λεωφόρειο.

— Εμείς οί τέσσερες μες το κλειστό άμάξι; την διέκοψε η Λύντια. Α. όχι! θαλα κι' εγώ, μαμά! Δεν θα μπού στο κλειστό άμάξι με τον μπαμπά που καπνίζει όλη μέρα, και με τον Εύγένιο που δίνει κλωταίες δεξιά κι' αριστερά.

— Τι θα σάς δόλεσε καλλιτέρα; ρώτησε ο Μπόρις την στρατηγία Γκορέλιν.

— Μά, αν έρχόσαστε σεις, θα μπορούσα να σας δώλω με τον Εύγένιο μέσα στη καλιάσκα. Και τότε θαπαιρνα μαζί μου την καμαριέρα.

Η Λύντια έκανε μία άόριστη χειρονομία.

— Έλδτε, κύριε Μπόρις, είπε. Είναι πολύ διασκεδαστικό να ταξιδεύη κανείς με καραβάρι. Ύστερα, σε κάποιο χάνι θα σταματήσουμε για να περάσουμε τη νύχτα.

— Όχι, είπε η μητέρα της, αυτή τη φορά θα ταξιδέψουμε συνέχεια, χωρίς σταθμό.

— Ε, λοιπόν, τόσο το καλλίτερο! θαλαίνουμε να ταξιδεύω τη νύχτα, όταν φη η δροσιά κι' αρχίζει το κρύο!

Ο Μπόρις θυμήθηκε το μεγάλο δάσος τ' αντριμμένα άβάνια, που διέσχιζε για να φτάση στο χωριό του, κι' ένοιωσε γέλιο στην καρδιά.

— Θα ρήθε, λοιπόν, δεν είν' έτσι; Έλλω, πρόσθεσε χαμηλώνοντας τη φωνή, δεν είναι βέβαια πως θαχέτε για την ομορφιά τον Εύγένιο μονάχα σ' όλο το έτος.

Ο Μπόρις την κύτταξε άεργα. Μην τοντάς τ' θατρέπε να σκεφθή.

— Θα σάς δώσουμε και τον μπαμπά λίγη ώρα, εξηκολούθησε με πονηρό λιο η Λύντια. Μαμά, τα συνιωνήσαμε κύριος Μπόρις θα ρθη μαζί μας.

Κι' αλήθεια, ο Μπόρις έκανε το ταξίδι, σ' τους. Κι' η παμπόνηρη Λύντια που

(1) Α'νάξι ελαφρό, ανοιχτό μπροστά με τέσσερις ρόδες.

κατάρθωνε πάντα εκείνο που ήθελε, σαν παραχαϊδμένο παιδί, τα καίνισε τόσο καλά, ώστε κατάφερε να βρσεται μες στην καλιάσκα, πότε μονάχη της με τον Μπόρις και πότε μαζί μ' αυτόν και με το μικρό της αδερφό.

Το παράθυρο ήταν ανοιχτό, οι φλαμουριές απέξω έριχναν την παιχιδιάρικη σκιά των φύλλων τους πάνω στο άσπρο χαρτί του τετραδίου, που βρισκόταν ανοιχτό στο τραπέζι. Το ζουζούνισμα των φτερών εντόμων γέμιζε τον αέρα μέσα στον κήπο, κι' η κοντινή λίμνη, μες τον μεσημεριάτικο ήλιο, έστελνε χρυσαφένιες σαιτίες στα μάτια του Μπόρις, ενώ υπαγόρευε ορθογραφία στην χαριτωμένη μαθητριά του, που, επί τέλους, είχε υποταχθή.

Το μεγάλο γυμνό δωμάτιο, όπου γινόταν το μάθημα, ήταν δροσερό κι' ίσως μάλιστα λιγάκι: ύγρο, παρ' όλες τις ζέστες του Ιουνίου. Η Λύντια, είχε καρφώσει εκείνη την ημέρα, εν' άσπρο τριαντάφυλλο στις πλεξίδες των καστανοχρωσών μαλλιών της με τους παραξενους κυματισμούς. Μία επαναστατημένη μπούκλα έκρυβε σχεδόν το λουλούδι, που ξαναφαινόταν, σε, κάθε κίνησι του ωραίου κεφαλιού καθώς έγερνε πάνω απ' το τετραδίο.

«Τα λουλούδια που μαζέψαμε χτές», υπαγόρευε ο νέος, «θαχουν αύριο μαραθή», πως γράφετε τη λέξη μαραθή;

Κάνοντας μηχανικά αυτή την ερώτησι, ο Μπόρις, νερκαμένος, παρακολουθούσε με τα μάτια το άσπρο τριαντάφυλλο που, όλο και περισσότερο ζύγωνε στο χέρι του.

«Εδώ κι' ένα μήνα που είχε φτάσει στην έξοχή, δεν άνηκε πια στον εαυτόν του. Ένα αίσθημα ακατανίκητο είχε κυριέψει την ψυχή του.

«Σε τότε, ο έρωτας του φαινόταν σαν ένα θεοπέσιο όνειρο, πολύ μακρινό ακόμη. Μά να που, απ' τη μία μέρα στην άλλη, δεν ζούσε πια την ατομική του ζωή και δεν εύρισκε το φως παρά μονάχα μέσα στο δλέμμα — το άλλοτε πονηρό κι' άλλοτε σεμνό, κατά τις στιγμές — της αλλόκοτης εκείνης νεαρής κοπέλλας.

Την αγάπησε μ' όλο το είναι του, όπως αγαπάει κανείς στην ηλικία του όταν έχει μείνει άγνος. Η αγάπη εκείνη δεν είχε θεμέλια γερά. Ωστόσο, ότι κι' αν ήταν, ο Μπόρις είχε δοθή στη Λύντια μ' όλη του την ψυχή.

— Λύντια, γράφεις με τη μύτη χαμένη στο τετραδίο! φώναξε η κυρία Γκορέλιν, που περνούσε κείνη τη στιγμή μπρος απ' την ανοιχτή πόρτα.

Η Λύντια πήδηξε απ' την καρέκλα της πήγε τρέχοντας να κλείση την πόρτα και ξαναγύρισε στη θέσι της γελώντας.

Ο Μπόρις είχε γίνει κατάχλωμος. Ακούστηκε η φωνή της κυρίας Γκορέλιν που άπομακρυνόταν και μάλωνε τον κηπουρό.

Η Λύντια ξανακάθισε, πήρε την πένα της και επανέλαβε την τελευταία φράσι της ορθογραφίας: «θαχουν μαραθή αύριο».

— Δώστε μου το τετραδίο σας, είπε ο Μπόρις με φωνή που έτρεμε.

— Όχι, ακόμη. Υπαγορεύετε μου στίχους, όπωςπροχτές! απoκρίθηκε η Λύντια κρατώντας το τετραδίο με τα δυο της χέρια.

Ο Μπόρις τράβηξε κοντά του μία συλλογή από ποιήματα.

— Όχι, όχι αυτά, είναι βαρετά. Υπαγορεύετε μου κάτι απ' τον «Ζοσλέ» του Λαμαρτίνου, την «Άνιξη στις Άλπεις», ξέρετε;

Αμύλητος πάντα, ο Μπόρις πήρε τον μικρό κίτρινο τόμο και τον άνοιξε στην τύχη. Η Λύντια, τότε, τράβηξε το διδίο απ' τα χέρια του και διάλεξε μία σελίδα.

— Νά, αυτό, και διαλέξε μία σελίδα βιβλίο προς τον δασκαλό της.

«Εκείνος ξαναρχισε να της υπαγορεύη την πασκίε, πότε πότε, να πάρη ένα τόνο αδιάφορο. Αλλά η μεθυστική αρμονία της παθητικής εκείνης ποιήσεως, τον παράσενε χωρίς να το θέλη. Σταμάτησε απότομα, νιώθοντας τον εαυτό του νικημένο.

ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΤΕ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

Τώρα το χειμώνα το κρύο καταστρέφει το δέρμα σας

Για τα μαλλιά σας

Ο χειμωνατικός αέρας στεγνώνει συχνά τα μαλλιά. Αν έπαθαν κάτι τέτοιο και τα δικά σας, το κακό διορθώνεται: Κάνετε από θραδύς ένα γερό μασσάζ στα μαλλιά σας με λάδι (ή παραφίνη, ή λάδι άραχιδας, ή άμυγδαλόλαδο ή ρετινόλαδο). Το μασσάζ πρέπει να κρατήση πολλήν ώρα, ώσπου αίσθανθήτε μία ζέση στο κεφάλι και να κοκκινίση το δέρμα του. Την άλλη μέρα σσπουνίζετε τα μαλλιά σας με κροκούς αγγών και τα ξεπλένετε.

Για τα χείλη σας

Με το κρύο τα χείλη σας έχουν σκάσει. Αγοράσετε λίγο δούτυρο του κακάου και άλείφετε τα χείλη σας κάθε δράδυ. Αν δεν έχετε δούτυρο του κακάου, χρησιμοποιείτε λαυολίνη. Φροντίσετε να είναι λιπαρό το κραγιόν των χελιδών σας.

Για το λαιμό σας

Τώρα με το κρύο, συνειθίζετε ασφαλώς να τυλίγετε το λαιμό σας με κάποιο κασκόλ, μεταξωτό ή μάλλινο, ή φορείτε γούνα. Ο λαιμός σας δεν έρχεται σ' επαφή με τον άτμοσφαιρικό αέρα και το δέρμα του χάνει τη λάμψη του και φαίνεται σαν μαραμένο. Για να τονώσετε λοιπόν την κυκλοφορία του, άλείψετε το λαιμό σας με μία θρεπτική κρέμα ή με άδύνη καμφορά (από το φαρμακείο) και καμείτε του μασσάζ, από επάνω προς τα κάτω, όπως γίνεται η κυκλοφορία. Αφήσετε την κρέμα να διεισδύση μέσα στους πόρους και έπειτα τυλίξετε το λαιμό σας με ζεστές κομπρέσες.

Για τα χέρια σας

Ο χειμώνας καταστρέφει τα χέρια σας. Αν έχουν τραχήνη ή σκάσει, άλείφετε τα θραδύα παρά θραδύα με το ακόλουθο μίγμα: Βράσετε πατάτες και λιώσατε τις μέσα σε λίγο γάλα. Προσθέστε στο μίγμα λίγο τριανταφυλλόνηρο ή νερό λεβάντας. Καμείτε μασσάζ στα χέρια σας μ' αυτό το μίγμα και αφήστε τα έτσι μία ώρα. Έπειτα ξε-

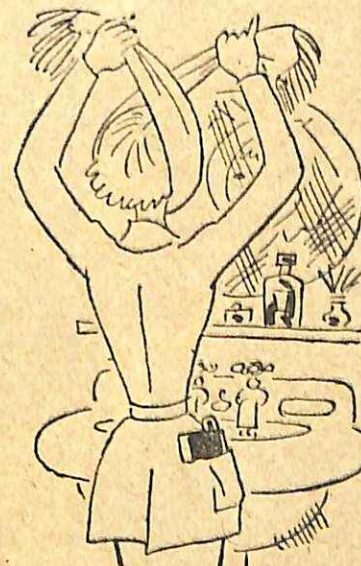
— Το τετραδίο σας, μουρμούρισε. Και η φωνή του κόπηκε.

Η Λύντια, δίχως να σηκώση τα μάτια της, πρότεινε προς το μέρος του το τετραδίο.

Εκείνος ήταν ζαλισμένος. Έδω κι' ένα μήνα που την έβλεπε κάθε μέρα, πότε ταχπίνια και πεισμάταρα, πότε εύθυμη σκληρή και ειρωνική, αλλά πάντοτε τόσο άπολυτα ομορφή και άξολάτρευτη, δυσκολευόταν όλο και πιο πολύ να της κάνει μάθημα. Προσπαθώντας να φανή ψύχραιμος, πήρε το τετραδίο να το φέρη κοντά του.

— Παρντόν, είπε η Λύντια με φωνή χαμηλή που εκείνος μόλις την άκουσε. Και προχώρησε το χέρι της να γυρίση την σελίδα.

Τα δαχτυλά τους άγγίχτηκαν. Ο Μπόρις, ανατριχιάζοντας ολόκληρος, έπιασε το δροσερό και ρόδιο εκείνο χεράκι που έρχόταν προς το μέρος του. Εκείνη τρεμούλιασε λίγο μ' αυτόν το τράβηξε. Ο νέος κύτταξε την κοπέλλα. Είχε γυ-

πλύνετε τα με χλιαρό νερό, όπου έχετε ρίξει λίγη σόδα.

Για τα μάγουλά σας

Το κρύο και ο αέρας δίνουν στα μάγουλα κάποια τραχύτητα. Για να την εξαλείψετε:

Μην χρησιμοποιήτε στην τουαλέτα σας σαπούνι. Πλένεσθε με άφησημα χαμομηλιού ή άφησημα δενδρομολόχας.

Καθαρίζετε την επιδερμίδα σας με κρέμα λαυολίνης και καμείτε στα μάγουλά σας μασσάζ από κάτω προς τα επάνω. Όταν είσχωρήση καλά η κρέμα στο δέρμα, βάλετε κομπρέσες από τριανταφυλλόνηρο.

Για το ντεμακιγιάρισμα χρησιμοποιήστε μία λωσιόν με άμαελίς.

Για τη μύτη σας

Ο αέρας κοκκινίζει την άκρη της μύτης σας. Πολύ δυσάρεστο, φυσικά. Και θα το αποφύγετε αν υποβάλετε τη μύτη σας στο... σκωτσέζικο ντούς: ένα λεπτό σε ζεστό νερό, ένα λεπτό σε νερό παγωμένο, εναλλάξ, επί πέντε έως έξη λεπτά.

Επίσης καμείτε τοιμηματάκια στη μύτη σας, αρχίζοντας απ' την άκρη έως τη ρίζα της, ή χτυπάτε την ελαφρά με τα δαχτυλά, ξεκινώντας πάντα από τη βάση προς τη ρίζα.

Για τη σκληρυνσι της επιδερμίδος

«Αν η επιδερμίδα σας σπενγώνη ή σκληραίνη, ένα μόνο γιατρικό υπάρχει: το άφθονο άλειμμα του δέρματος με λιπαρή ούσια, που να του δίνει τη δύναμη να αντέχει στις επιδράσεις του καιρού. Προτιμάτε πάντα τις ζωϊκές λιπαρές ούσιες από τις χημικές. Μην ξεχνάτε πως το χλιαρό νερό της βροχής είναι αλάνθαστο καλλυντικό για τις λεπτές επιδερμίδες. Το συνειθισμένο νερό επίσης γίνεται καλλίτερο αν του προσθέσετε μία πρέζα σόδα. Πρόπαντός, όμως, μην πλένεσθε με πολύ ζεστό ή πολύ παγωμένο νερό.

ρίσει άλλο το κεφάλι της, κι' ο Μπόρις δεν έβλεπε πια παρά μονάχα το λαιμό και τ' αυτή της, που τα σκέπαζε ένα ζωηρό ρόδιο χρώμα. Δεν ήξερε πια αν ζούσε ή αν η ψυχή του είχε πετάξει από τουτόν τον κόσμο. Με τα μάτια γυρισμένα κατά το πρόσωπο εκείνο που η σεμνότης τούκανε να γυρίζη άλλο, έφερε απαλά στα χείλη του το χέρι που κρατάγε. Εκείνη τρεμούλιασε περισσότερο και θέλησ να φύγη.

— Λύντια, σ' αγαπώ. Σ' αγαπώ περισσότερο κι' απ' τη ζωή μου, της μουρμούρισε.

Αυτή δεν απάντησε, άλλ' αναστένανε μ' ανακούφισι, σαν ναθελε να πη: «Επιτέλους!»

— Λύντια, αν τελειώσε την ορθογραφία σου, έλα να μαζέψω φρούδες, φώναξε η μητέρα της που περνούσε κάτω απ' το παράθυρο.

— Έρχομαι! απoκρίθηκε το κορίτσι και σηκώθηκε απότομα.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

Πρέπει
νά είναι
ώραία
και
πρακτικά

ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΖΑΚΕΤΟΥΛΑ ΓΙΑ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ (11 ετών). 350 δρ. μαλλί. Βελόνες Νο 2½. Πλέξι: Ζέρσευ γκοντρόν: 3 σειρές ζέρσευ, 3 σειρές ανάποδη.

Έκτέλεσι: Πλάτη: Πιάστε 98 π., πλέξτε μία ούγια (7 σειρές, 1 σειρά ανάποδη στην καλή όψη). Συνεχίστε το πλέξιμο με πλέξι ζέρσευ, κόβοντας από κάθε πλευρά 1 π. κάθε 2 εκατοστά. Όταν το πλεχτό σας φθάσει σε ύψος 10 εκατ., πλέξτε λάστιχο 2 εκατ. να σχηματίσετε τη μέση (2 και 2), έπειτα πλέξτε ζέρσευ, προσθέτοντας από κάθε πλευρά 1 π. κάθε 2 εκατ. ½ (7 φορές). Στα 21 εκατ. ύψος σχηματίστε τις μασχάλες, κόβοντας από κάθε πλευρά, κάθε 2 σειρές 3 π., 2 π., και 3 φορές 1 π. έπειτα ίσια. Στα 15 εκατ. ύψος από το κόψιμο της μασχάλης σχηματίστε τους ώμους, κόβοντας από κάθε πλευρά 3 φορές 11 π. Συνεχίστε πλέκοντας 7 σειρ. ζέρσευ με τους π. που μένουν στη μέση για να κάνετε ούγια στο λαιμό και έπειτα κλείστε.

Δεξιό μπροστινό: Πιάστε 67 π., πλέξτε ούγια όπως και στην πλάτη, έπειτα πλέξτε ζέρσευ, με τα ίδια στενέματα και ανοίγματα που κάνατε στην πλάτη. Στην 8η σειρά πάνω από τη σειρά ανάπ. και σε απόσταση 24 π. από την άκρη (το άνοιγμα), αρχίστε να πλέκετε τη λουρίδα με πλέξι γκοντρόν, πλέκοντας 23 π. ανάποδη από την καλή όψη του πλεκτού. Στα 10 εκατ. ύψος πάνω από την ανάπ. σειρά πλέξτε ίσια 2 εκατ. για το λάστιχο της μέσης, εξαιρώντας τους 23 π. της λουρίδας γκοντρόν, που εξακολουθεί να πλέκεται πάντα με πλέξι γκοντρόν. Στα μισά του ύψους της μέσης 2 και 2 και 12 π. από το μπροστινό άνοιγμα, φτιάξτε κουμπότρυπα, έπειτα, σε κάθε απόσταση 7 εκατ. φτιάξτε άλλες δύο κουμπότρυπες. Ταυτοχρόνως έπειτα από την 7η

ρής 4 π., 3 π., 10 φορές 1 π. Ταυτόχρονα, στα 5 εκατ. πάνω από την τρίτη κουμπότρυπα, σχηματίστε το ντεκολτέ, κόβοντας στους 12 π. από τη μεριά που ανοίγει 1 π. κάθε 4 σειρές (9 φορές). Έπειτα πλέξτε ίσια. Στα 15 εκατ. ύψος από τη μασχάλη κλείστε τους πόντους που μένουν σε 3 φορές.

Πλέξτε το αριστερό μπροστινό με ίδιο τρόπο, αντικρουστά, χωρίς κουμπότρυπα, κάνετε ένα γύρισμα από 10 π. για να ντυμπλάρετε την άκρη και των δύο μπροστινών.

Μανίκια: Πιάστε 56 π., πλέξτε μία ούγια, έπειτα πλέξτε ζέρσευ, προσθέτοντας σε κάθε πλευρά 1 π. κάθε 2 εκατ. ½. Στα 38 εκατ., πάνω από την ανάποδη σειρά, σχηματίζετε το στρογγυλό του μανικιού, κόβοντας 3 π. για το εμπρός, έπειτα 1 π. από κάθε πλευρά κάθε 2 σειρές. Στα 52 εκατ. συνολικού ύψους κλείστε το λαιμό. Τσ επάκια: Κутτάξτε τις σχετικές οδηγίες για το πουλόβερ του αγοριού.

ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΓΙΑ ΑΓΟΡΑΚΙ (11 ετών).

Υλικά: 300 δράμια τρίκλωνο μαλλί. Βελόνες Νο 2½.

Έκτέλεσι: Πλάτη: Πιάστε 30 π., πλέξτε 5 εκατ. λάστιχο 2 και 2, έπειτα πλέξτε ζέρσευ προσθέτοντας κάθε 30 π. 1 π., έπειτα πλέξτε ίσια. Όταν η πλάτη φθάσει σε συνολικό ύψος 33 εκατ., σχηματίστε τις μασχάλες, κόβοντας από κάθε πλευρά κάθε 2 σειρ. 6 π., 4 π., 2 φορές 2 π., έπειτα ίσια. Στα 15 εκατ. ύψος από τη μασχάλη λοξεύετε και κλείνετε 32 πόντους σε 3 φορές για κάθε ώμο και έπειτα τους πόντους που μένουν στο κέντρο όλους σε 1 φορά.

Μπροστινό: Πλέκετε στις ίδιες αναλογίες με τη ράχι. Αλλά στα 4 εκατοστά πάνω από το λάστιχο της μέσης, ξεκινών-

τας από τη δεξιά πλευρά προς τ' αριστερά, πλέξτε σε 1 σειρά 23 π. ζέρσευ, 23 π. ανάποδη από την καλή πλευρά (αυτό για ν' αρχίσετε τη λουρίδα με την πλέξι γκοντρόν) και τους υπόλοιπους π. με ζέρσευ. Αφού πλέξτε 6 γραμμές ανάπ. στην καλή πλευρά, σχηματίστε το άνοιγμα της 1ης τσέπης, κλείνοντας τους 23 π. αν. τους ξαναπιάνετε στην επόμενη σειρά και συνεχίστε το πλέξιμο ίσια. Όταν αρχίσετε την 8η σειρά ανάπ. στην καλή πλευρά σχηματίστε τη 2η λουρίδα γκοντρόν, που απέχει κατά 28 π. ζέρσευ από την 1η σειρά. Συνεχίστε να πλέκετε το ζέρσευ και το πουάν-γκοντρόν. Ταυτόχρονα σε 33 εκατ. συνολικό ύψος σχηματίστε τις μασχάλες όπως και στην πλάτη. Αφού πλέξτε στη 2η λουρίδα με πουάν-γκοντρόν 6 ρίγες ανάποδη στην καλή όψη, σχηματίστε το άνοιγμα της τσέπης, όπως και την προηγούμενη φορά, στην πρώτη λουρίδα χαμηλά. Συνεχίστε να πλέκετε το ζέρσευ και το γκοντρόν ίσια. Μετά την 11 ρίγα ανάπ. στη 2η λουρίδα σχηματίστε το λαιμό, κόβοντας στη μέση 8 π., συνεχίστε πλέκοντας κάθε πλευρά του μπροστινού χωριστά, κόβοντας 2 π. κάθε 2 σειρές (5 φορές). Ύστερα ίσια. Στα 15 εκατ. ύψος από τη μασχάλη λοξεύετε τον ώμο σε 3 φορές.

Μανίκια: Πιάστε 52 π., πλέξτε 5 εκατ. λάστιχο 2 και 2, έπειτα στην 1η σειρά προσθέστε ανοίγματα 1 π. κάθε 2 π., πλέξτε ζέρσευ προσθέτοντας σε κάθε πλευρά 1 π. κάθε 3 ½ εκατ. Στα 38 εκατ. από τη βάση κόβετε 3 π. για το εμπρός του μανικιού, έπειτα από κάθε πλευρά 1 π. σε κάθε τέλος της βελόνας. Στα 52 εκατ. συνολικού ύψους κλείστε τους πόντους.

Τσ επάκια: Πιάστε 24 π., πλέξτε 3 σειρές ζέρσευ, 1 σειρά ανάπ. από την καλή όψη, ύστερα πλέξτε, τους 2 π. των άκρων πουάν-μους και τους άλλους ζέρσευ, κόψετε 1 π. στο ζέρσευ από κάθε πλευρά κάθε 2 σειρές (7 φορές). Στο μισό ύψος αυτών των σειρών κάνετε μία κουμπότρυπα στο κέντρο του ρεδέρ. Τελειώστε με 4 σειρές μους.

Εσωτερικό της τσέπης: Πιάστε 23 π., πλέξτε 10 εκατ. ίσιο ζέρσευ, κλείστε.

Λαιμός: Ξαναπιάνετε στους πόντους του λαιμού λάστιχο με 2 και 2, αφήνοντας άνοιγμα στον αριστερό ώμο.

Και τώρα, δεν έχετε παρά να δοκιμάσετε τις πλεκτικές σας ικανότητες, ακολουθώντας πιστά τις παραπάνω οδηγίες. Το πλέξιμο άλλωστε είναι μία ευχάριστη ασχολία, που γίνεται ακόμα πιο ευχάριστη, όταν το πλεκτό θα το φορέσει ένα αγαπημένο σας πρόσωπο..

ΤΩΡΑ ΤΙΣ ΑΠΟΚΡΗΣ

ΜΑΘΕΤΕ

μαζί μας

ΣΑΜΠΛΑΦΟΦ

"Αν ήθε κανέναν να χορεύει τον μοντέρνο χορό «Σάμπα» και προσπαθήσετε να τον χορέψετε και σεις, θα ήθετε ότι δεν είναι αδύνατο να το καταφέρετε. Θα είναι μάλιστα διασκεδαστικό. Κι' αν ακόμη δεν ξέρατε ότι η Σάμπα ήταν ένας χορός των Ισπανών ναυτών, θα το μαντεύατε καθώς θα πέφτατε προς τα εμπρός και και προς τα πίσω, όπως το κύμα της θάλασσας, με το ρυθμό των 4)4.

Τώρα η Σάμπα χορεύεται παντού. Κι' όμως υπάρχουν πάρα πολλοί που δεν ξέρουν και τόσο καλά τα βήματα, ή άλλοι που θα ήθελαν να τα πρωτομάθουν κλεισμένοι στο δωμάτιό τους. Γι' αυτές που επιθυμούν να μάθουν τον καινούργιο χορό, αλλά δεν έχουν τον απαιτούμενο χρόνο ή ευκαιρία, δίνουμε σήμερα ό,τι πρέπει να ξέρετε για τη Σάμπα.

Θάρρος, λοιπόν, και όπως θα ήθετε, δεν είναι και τόσο δύσκολο.

Έλατε να μάθετε μαζί μας Σάμπα!

1) Τα πόδια βρίσκονται το ένα δίπλα στ' άλλο. Ο καθαλιέρος προβάλλει το δεξιό πόδι, το τραβάει πάλι προς τα πίσω, σηκώνει το αριστερό πόδι προς τα πίσω και το κατεβάζει πάλι στο δάπεδο.

2) Από το δάπεδο φέρνεται το δεξιό πόδι σταυρωτά μπροστά στο αριστερό και το ξαναφέρνεται πάλι στην αρχική του θέση στο δάπεδο. Επίσης το αριστερό πόδι σταυρωτά μπροστά στο δεξιό και πάλι πίσω στο δάπεδο. Το ίδιο εκτελείται και προς τα πίσω, ούτως ώστε το δεξιό πόδι να σηκώνεται σταυρωτά πίσω από το αριστερό και να ξαναφέρνεται μπροστά πάλι στο δάπεδο. Το ίδιο ισχύει και για τ' αριστερό πόδι.

3) Το δεξιό πόδι φέρνεται σταυρωτά από το αριστερό και ξαναφέρνεται πίσω στο δάπεδο. Το αριστερό πόδι σταυρωτά στο δεξιό προς τα πίσω και επίσης πάλι στο δάπεδο. Στους αριθμούς 2 και 3 το χορευτικό ζευγάρι κρατιέται από τα δύο χέρια, αντίθετα προς την κανονική χορευτική θέση του αριθμού 1 και του επομένου αριθμού 4 που

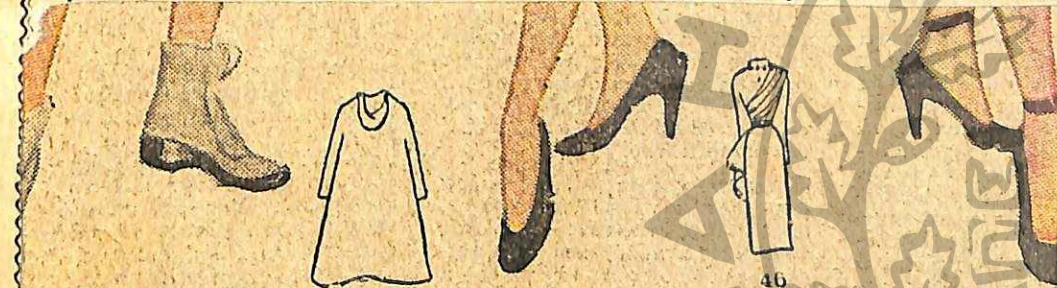

Στην εικόνα μας βλέπετε τα βήματα της Σάμπα στην τρίτη φιγούρα.

τα χέρια κρατούνται οριζόντια.

4) Από το δάπεδο, σχεδόν όπως στο πρώτο σχήμα, το δεξιό πόδι φέρνεται προς τα εμπρός — δάπεδο — το αριστερό πόδι προς τα πίσω — δάπεδο. Ύστερα σηκώνεται χωρίς διακοπή το δεξιό πόδι προς τα εμπρός, προς τα πίσω, πάλι προς τα εμπρός κι' ύστερα πάλι ξανά προς το έδαφος όπως στην αρχή. Οι τέσσερες αυτές φιγούρες μπορούν να συνρμοσθούν σ' όποια σειρά θέλουμε και να χορευτεί κάθε μία, όση ώρα μας άρει. Επίσης όσοι ξέρουν να χορεύουν μπορούν να ηγηθούν τα χέρια, που κρατούνται οριζόντια, μπρος και πίσω σύμφωνα με τον ρυθμό. Η κίνησι αυτή μοιάζει με την κίνησι του έμβολου μιας ατμομηχανής, αλλά δεν είναι και πολύ εύκολη.

Ισως στα παραπάνω να μην αναπτύξαμε με σαφήνεια ώρισμένες λεπτομέρειες. Στην περίπτωση αυτή μπορείτε ν' αποτανθήτε στη Σχολή Χορού «Αυτοκρατορικό» (κ. Τάσου Αποστολοπούλου) οδός Καραγεώργη της Σερβίας 6, πλατεία Συντάγματος. Θα σας δοθή ευχάριτως κάθε πληροφορία.

αδιάβροχο δεν πρέπει να λείπει από καμιά εξοπλιστική. Ένα μεγάλο πρόσθετο φέλλο σχηματίζει μια τσέπη αλη πιάτα, που επιπλέον αδιάβροχο ν' ανοίγει κουκούλα ενώνεται με

ΙΔΙΟΤΡΟΠΟ και πολύ χαριτωμένο φόρεμα από ύφασμα καρό. Το κορσάκι είναι φτιαγμένο κιμονό, που σουρώνει με χάρη στον ένα ώμο και σχηματίζει εσάρπα που πέφτει στο άλλο πλάι σαν ζώνη. Δεξιά στη φούστα τοποθετείται τσέπη.

ΚΙΜΟΝΟ, έξαιρ κτικό μοντέλο το ίδιο μαντίριο για να φορεθεί και διπλή πελερίνα, που ται στο κομμάτι του. Το φοράτε ανάλογα με το που κάνει.

ΕΞΩ

οί λεκέδες !...

Οι γιορτές είναι βέβαια πολύ ευχάριστες, δημιουργούν όμως πολλά προβλήματα για τη νοικοκυρά. Όλη η εύτυχια του σπιτικού της και η δική της στήριξη στη στήν ακούραστη και χαρούμενη διάθεσί της, στην έφευρετικότητα και την ψυχραιμία της στις δυσκολίες στιγμές. Πολλές φορές π.χ. η νοικοκυρά πληρώνει με πρόσθετη προσπάθεια και κόπους το κέφι των δικών της και των καλεσμένων της, που λερώνουν, χωρίς να το θέλουν φυσικά, τα τραπεζομάνδρα και τις πετσέτες.

"Αν τυχόν αντίληφθηκε πως το καλό σας τραπεζομάνδρα λείκασε την ώρα του φαγητού, μη χαλάσετε το κέφι και των άλλων και το δικό σας, δείχνοντας στενοχώρια. Αφήστε κατά μέρος τους λεκέδες κι' ασχοληθείτε μ' αυτούς την άλλη μέρα ή αργά το βράδυ, αν μπορείτε. Όσο πιο νωπός είναι ο λεκέδες, τόσο ευκολότερα διαβιβάζουν.

Μη στενοχωρήστε διόλου για τους λεκέδες από φαί, κρέμα, σαλάτα, σάλτσες, ξύδι, λεμόνι κ.λπ. που γίνονται πάνω στα λευκά ύφασματα. Τέτοιοι λεκέδες διαβιβάζουν στο κανονικό πλύσιμο. Μουσκεψτε πρώτα το ύφασμα σε κρύο νερό. Έπειτα πλύνετε το με καφή σαπουνάδα, όπου έχετε ρίξει αλυσίδα ή ποτάσσα ή λίγο τριανάλ.

Οι λεκέδες από κερί, από κραγιόν ή λίπος επάνω στα χρωματιστά τραπεζομάνδρα απαιτούν ιδιαίτερη προσοχή.

Οι λεκέδες αυτοί καθαρίζονται με ειδικό υγρό καθαρισμό, όπως το Μπωκαίρ, καθαρή βενζίνη και άλλα.

Κερί. Για να διαβάτε λεκέδες κεριού από το τραπεζομάνδρα ή το καρέ ντε τάμπλ σας, αφαιρέστε πρώτα το κερί που έχει κολλήσει στο ύφασμα με την πλευρά του μαχαιριού που δεν είναι κοφτερή. Βυθίστε κατόπιν το λεκιασμένο μέρος επί 10 λεπτά μέσα σε υγρό καθαρισμό. Το κερί όλο φεύγει, μπορεί όμως να μείνει ένας ελαφρύς λεκές. Μερικές φορές, φθάνει να πλύνετε το ύφασμα με καφή σαπουνάδα για να φύγει ο λεκές. "Αν δεν φύγει, χρησιμοποιήστε κατάλληλο αποκηλιδωτικό. Για τα άσπρα λινά, βαμβακερά ή ραιγιόν, χρησιμοποιήστε χλωριούχο λευκαντικό, σύμφωνα με τις οδηγίες που αναφέρει πάντα η ετικέτα του μπουκαλιού του. Αλλά για τα χρωματιστά που δεν καθαρίζουν εύκολα, χρησιμοποιήστε υπεροξειδίο του υδρογόνου. Διαλύστε δυο κουταλιές της σούπας υπεροξειδίο του υδρογόνου σε 1½ όκα νερό. Βυθίστε μέσα σ' αυτή τη διάλυσι τα λεκιασμένα μέρη και αφήστε τα 1½ ώρα ή και περισσότερο. Ξεπλύνετε τα πολύ καλά.

Κραγιόν. Κανείς δεν μπορεί να είναι ήσυχος για τους λεκέδες που αφήνουν στις πετσέτες τα δαμμένα χέρια. Πολλοί διαβιβάζουν με το συνηθισμένο πλύσιμο, άλλοι όμως βάφουν άσχημα τα ύφασματα. Βυθίστε το λεκιασμένο από κραγιόν ύφασμα σε υγρό καθαρισμό για λίγα λεπτά. Έτσι διαβιβάζουν οι λιπαρές ουσίες των λεκέδων και συνηθώς ένα μέρος από το χρώμα τους. "Αν οι λεκέδες εξακολουθούν να μένουν και μετά το πλύσιμο, καθαρίστε το ύφασμα, όπως σας υποδείξαμε παραπάνω, σχετικά με το κερί.

Λίπος ή λάδι. Λεκέδες από λερωμένα με λιπαρές ουσίες δαχτυλά είναι πραγματικά ενοχλητικοί επειδή στο πλύσιμο φαίνονται πως διαβιβάζουν κι' έπειτα παρουσιάζονται πάλι στο σιδερωμα. Οι λεκέδες αυτοί μένουν ιδιαίτερα στα χρωματιστά τραπεζομάνδρα. Στα λευκά τραπεζομάνδρα, ένα φεύγουν με την πρώτη πλύσι, παρουσιάζονται μερικές φορές σαν άσχημες κιτρινάδες. Γι' αυτό δουάτε μετά το πλύσιμο τα τραπεζομάνδρα σε υγρό καθαρισμό επί 10 λεπτά. Αυτό αφαιρεί σίγουρα τους λεκέδες. Όταν χρησιμοποιήτε υγρό καθαρισμό, βάζετε λίγο ποσόν απ' αυτό σ' ένα κεσεδάκι ή σ' ένα δισκάκι. Χρησιμοποιήστε όσο χρειάζεσθε χωρίς να σπαταλάτε το υγρό.

ΠΟΛΥ κομψό αὐτὸ τὸ κοινὸ παλαιοῦδακι, φοριέται πᾶν ἀπὸ μιᾶ στενῇ φούστα, ἀνοιχτὴ κάτω. Ἡ ζάκετα ἔχει μανίκια κιμονό, γυριστὸ πλατύ γιακά μὲ φαρδεῖα γαζιά καὶ σχηματίζει στήν πλάτη γκοντέ. Στέητ μὲ γαζιά.

ΡΑΤΕ συνολικό ύψος 30 πόντους από τις μασχάλες, κόβοντας από ζάα κάθε 2 σειρά, 6 π., 4 π., 2 π., έπειτα ίσια. Στά 15 εκατ. τὴ μασχάλη λοξεύετε καὶ κλεί- τὸ φόρεμάπόντους σὲ 3 φορές γιὰ κάθε ὡμο- ξαιρετικὰ τοὺς πόντους πὺ μόνον στὸ Μανίκι τρὺς σὲ 1 φορά.

ΤΙΝΩ: Πλέκετε στὶς ἴδιες ἀνα- νιακάς. Τινώ: Ἀλλά στὰ 4 εκατοστά- ἔκινω. ἔκινω.

ἐκατ., πάντα ἀπὸ τῆς
χηματίσετε τὸ στρογγυλὸ τοῦ μανι-
βόντας 3 π. γιὰ τὸ ἐμπρός, ἔπειτα
ὁ κάθε πλευρὰ κάθε 2 σειρές. Στὰ
συνολικὸ ὕψους κλείσετε.
ἱκίνα: Κυττάξετε τὶς σχετικὰς
γιὰ τὸ πουλόβερ τοῦ ἀγοριοῦ.
(11 ἐτών).

ΒΕΡ ΓΙΑ ΑΓΟΡΑΚΙ (11 ΕΤΩΝ)
 & α: 300 δράμια τρίκλωνο μαλ-
 υνec No 2 1/2. Πάστετε 30 π.,
 υτιστα

5 ἑκατ. λάστιχο 2 καὶ 30 π.
ζέρσεϋ προσθέτοντας κάθε πλάτη
σιτα πλέξετε ἴσια. 23 ἑκατ., σχη-

...το συνολικό ύψος 35 π., 4 π., 15 εκατ.
...τις μασχάλες, κόβοντας 6 π., 4 π., 15 εκατ.
...κάθε 2 σειρ. 6 π., 4 π., 15 εκατ.
...2 π., έπειτα ίσια. Στα και κλεί-
...τη μασχάλη λοξεύετε για κάθε ώμο
...στο

...πόντους σὲ 3 φορές ἰσχυρότεροι
...αὐτὰ τοὺς πόντους πού μένουν
...τρους σὲ 1 φορά.
...τινὸ· Πλέκετε στὶς ἴδιες ἀνα-
...τὴ ράχι. Ἀλλὰ στὰ 4 ἑκατοστὰ
...τὸ λάστιχο τῆς μέσης, ξεκινῶν-

11. Πάλιν, από καὶ τὸ ἐμπρός, ἀπὸ
 μανικίου, ἔπειτα ἀπὸ κάθε πλευρὰ 1 π.
 σὲ κάθε τέλος τῆς βελόνας. Στὰ 52 ἐκατ.
 συνολικοῦ ὕψους κλείσετε τοὺς πόντους.
 Τ σ ε π κ ι α : Πιάσατε 24 π., πλέξτε 3
 σειρὲς ζέρσευ, 1 σειρά ἀνάπ. ἀπὸ τὴν κα-
 λὴ ὀψι, ὑπέραν πλέξ. τοὺς 2 π. τῶν ἁ-
 κρῶν ποὐάν-μους καὶ τοὺς ἄλλους ζέρσευ,
 κόψετε 1 π. στὸ ζέρσευ ἀπὸ κάθε πλευρὰ
 καὶ 2 σειρὲς (7 φορὲς). Στὸ μισὸ ὕψος
 αὐτῶν τῶν σειρῶν κόψετε μιὰ κουμπιότρυπα
 στὸ κέντρο τοῦ ρεβέρ. Τελειώσατε μετὰ
 σειρὰς μούς.

Ἐσωτερικὸ τῆς τσέπης: Πιάσατε 23 π., πλέξτε 10 ἑκατ. ἴσιο ζέρσευ, κλείστε.

Λαίμνος: Ξαναπιάσατε στοὺς πόντους τοῦ λαιμοῦ λάστιχο μὲ 2 καὶ 2, ἀφήνοντας ἄνοιγμα στὸν ἀριστερὸ ὤμο.

Και τώρα, δεν έχετε παρά να δοκιμάσετε τις πλεκτικές σας ικανότητες, ακολουθώντας πιστά τις παραπάνω οδηγίες. Το πλέξιμο άλλωστε είναι μια εύχρηστη σχολιά, που γίνεται ακόμα πιο εύχρηστη, όταν το πλεκτό θα το φορέση ένα αγαπημένο σας πρόσωπο..*

Ο αδιάδροχο δὲν πρέπει
νὰ λείπη ἀπὸ καμμιὰ
γκαρνταρόμπα. Ἐνα
μεγάλο πρόσθετο φύλ-
λο σχηματίζει μιὰ τσέ-
λη μεγάλη πιέτα, πού ἐπι-
στε αδιάδροχο ν' ἀνοίγῃ
κουκούλα ἐνώνεται μὲ

Ι ΔΙΟΤΡΟΠΟ και πολύ χαριτωμένο φόρεμα από ύφασμα καρό. Το κορσάζ είναι φτιαγμένο κιμονό, που σουρώνει με χάρη στον ένοχο και σχηματίζει εσάρπα που πέφτει στο άλλο πλάι σαν ζώνη. Δεξιά στη φούστα τοποθετείται τσέπη.

ΚΙΜΟΝΟ, εξαιρετικά πρακτικό μοντέλο, αυτό το ίδιο μοντά, με γυριστό γιακά, μπορεί να φορεθῇ καί χωρίς τη διπλή πελερίνα, που στερεώνει στα κουμπιά του πάλτου. Τό φοράτε ανάλογα μέ τόν καιρό που κάνει.

ΑΝΣΑΜΠΛ, εξαιρετικής κομψότητας. Άπλη· ζακέτα, εφαρμοστή στη μέση, από λαϊνάς και τριγίε, με το οποίο του μπλόρεται επίσης και το παλτουδάκι με τα στρουγγυλά μπότα. Η φούστα γίνεται ίσια, με μιά ραφή έμπρος.

ΜΕΧΡΙ που μπορεί να φθάσει η φιλαρέσκεια μιας γυναίκας; Δεν ξέρετε; Τότε διαβάστε αυτή την ιστορία για να το μάθετε.

«Η Μικελίνα ήταν όμορφη, χαριτωμένη και τυχερή... Η Μοίρα την είχε ευνοήσει από τον καιρό που ήταν ακόμα μωρό μέσα στην κούνια της. Της έστειλε για νουνό τον κύριο Γουστάβο Σωράκ, έναν πάμπλουτο χήρο, χωρίς παιδιά, και πολύ γενναιοδωρό.

Την πρώτη φορά που ο κύριος Σωράκ έσκυψε πάνω από την κούνια της Μικελίνας, ακούμπησε στο δαντελλένιο της προσκεφάλο ένα κόκκινο βελούδινο κουτάκι, μέσα στο οποίο ήταν κλεισμένο ένα πολύτιμο μαργαριτάρι.

«Η χαριτωμένη μπεμπέκα κύτταζε χαμογελώντας τον κύριο Σωράκ, σαν να καταλάβαινε τι διαλεχτό δώρο της είχε κάνει. Κι' αυτός, συγκινημένος, υποσχέθηκε στους γονείς της μικρής Μικελίνας ότι κάθε χρόνο, την επέτειο των γενεθλίων της, θα της χάριζε πάντα ένα παρόμοιο μαργαριτάρι, κι' έτσι, όταν θα μεγάλωνε η «δεσποινιδούλα», θα είχε ένα πολύτιμο μαργαριταρένιο περιδέραιο.

«Εκείνον τον καιρό τα ψεύτικα μαργαριτάρια δεν ήταν καθόλου της μόδας και δεν τα φορούσαν παρά οι χορεύτριες κι' οι θεατρίνες. Μια κυρία καθώς πρέπει, δεν φορούσε παρά μόνο αληθινά μαργαριτάρια, που κόστιζαν πανάκριβα. Γι' αυτό, το δώρο του κυρίου Σωράκ στη βαφτιστικά του κι' η υπέσχεσής του ότι θα το έπα-

ναλαμβάνη κάθε χρόνο, έκανε μεγάλη εντύπωση σε όσους το έμαθαν.

«Όταν θα γινόταν είκοσι χρόνων, η Μικελίνα θα είχε είκοσι αληθινά μαργαριτάρια, μια περιουσία, μια προίκα!... Και τα χρόνια περνούσαν... Και τα μαργαριτάρια της Μικελίνας πληθύναν ολοένα.

Τα πρώτα χρόνια έπαιρνε τα μαργαριτάρια από τα χέρια του κυρίου Σωράκ ή μητέρα της Μικελίνας, αλλά έπειτα, όταν μεγάλωσε λίγο, τα έπαιρνε ή ίδια ή Μικελίνα. Και κάθε χρόνο δεχόταν με περισσότερη χαρά το μαργαριτάρι που θα μεγάλωνε το περιδέραιό της. Την ημέρα που η Μικελίνα έκλεισε τα δεκάδη της χρόνια, ξεχάστηκε κυττάζοντας μέσα στον καθρέφτη της. Με μια παράξενη έκπληξη, ανακάλυψε ότι ήταν ωραία. Ναί!... Της φάνηκε πως για πρώτη φορά έβλεπε τα ωραία εκείνα χαρακτηριστικά, τα φωτεινά της μάτια, τα χρυσά της μαλλιά, το τριανταφυλλένιο της στόμα, όλη την όμορφη της, την τόσο δροσερή, μα και την κάπως άλλοιωτική τώρα. Ναί!... Είχε ένα ύφος διαφορετικό από πριν, ένα ύφος καινούργιο, ένα ύφος γυναικείο, που έδινε μια βαθύτερη έκφραση στη φυσιογνωμία της.

Δεν ήταν πια παιδούλα ή Μικελίνα. Ήταν μια μικρή γυναίκα δεκάδη χρόνων... Δεκάδη μαργαριτάρια, δεκάδη χρόνια!... Μικελίνα, μεγάλωσε πιά!... Εί-σαι νέα κι' όμορφη... Μικελίνα!

«Έπειτα από δυο χρόνια η Μικελίνα παντρεύτηκε. Ο νουνός της έδωσε τότε τα μαργαριτάρια της σ' ένα χρυ-

Τὰ μαργαριτάρια

ΠΙΚΑΝΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

σοχό να τα δέση σε περιδέραιο και να τ' ασφαλίση μ' ένα ωραίο φερμουάρ. Και τα χρόνια περνούσαν... Ο κύριος Σωράκ εξακολουθούσε ωστόσο να προσφέρει στη Μικελίνα, κάθε επέτειο των γενεθλίων της, ένα μαργαριτάρι. Κι' έτσι, το περιδέραιο μεγάλωνε και μεγάλωνε μαζί και η αξία του...

«Η Μικελίνα ήταν περήφανη για το περιδέραιό της, που το ζήλευαν οι φίλες της. Κι' όταν την ρωτούσαν πώςων χρόνων είναι, απαντούσε γελώντας: — Μετρήστε τα μαργαριτάρια μου...

Τα χρόνια και τα μαργαριτάρια της Μικελίνας είχαν γίνει τριάντα. Η όμορφη της έλαμπε. Το πρόσωπό της είχε μια νεανική δροσιά και το σώμα της μια παιδιάστικη σβελτάδα. Ένα βράδυ όμως σ' ένα χορό, ένας κύριος της είπε, κυττάζοντας τα μαργαριτάρια της:

— Περιέργο! Δεν φαίνεσθε καθόλου τριάντα χρόνων.

Τα λόγια αυτά έκαναν μεγάλη εντύπωση στη Μικελίνα. Γύρισε σπίτι της σκεπτική κι' όταν έβγαλε το περιδέραιό της, τα τριάντα του μαργαριτάρια της φάνηκαν βαρειά, πολύ βαρειά, καθώς τα κρατούσε στη φούχτα του άσπρου της χεριού. Τριάντα μαργαριτάρια!... Τριάντα χρόνια!...

«Η Μικελίνα πέταξε το περιδέραιο μέσα σ' ένα συρτάρι, και από κείνη την ημέρα δεν φορούσε τόσο συχνά τα μαργαριτάρια της. Και τα χρόνια περνούσαν.

«Η Μικελίνα τώρα δε δεχόταν πια με τόσο χαρά το μαργαριτάρι του νουνού της. Και με λύπη παρατηρούσε πως όλα άλλαζαν γύρω της. Αυτοί που είχαν δει το πρώτο της μαργαριτάρι ανάμεσα στα κουφέτα της βαφτίσεώς της, είχαν φύγει για πάντα ένας-ένας... Ο άντρας της πέθανε κι' αυτός ένα ανοιξιάτικο πρωινό απ' την καρδιά του.

Πέρασαν χρόνια. Την ημέρα που έκλεινε τα 41 της χρόνια, ήρθε όπως πάντοτε ο νουνός της, γέρος πολύ, και της έφερε ως δώρο για τα γενεθλιά της ένα ακόμα μαργαριτάρι. Και ο κόσμος έλεγε βλέποντας το περιδέραιό:

— Σαράντα ένα μαργαριτάρια!... Σαράντα ένα χρόνια!... «Η Μικελίνα, παρ' όλα τα σαρανταένα της χρόνια, διτηρείτο πάντα αρκετά όμορφη και παντού όπου πήγαινε, άκουγε λόγια θαυμασμού. Μόνο που πολλοί, καθώς της μιλούσαν, κύτταζαν με προσοχή το περιδέραιό της σ' να μετρούσαν τα μαργαριτάρια του. Και πολλοί νέοι που φαίνονταν στην

αρχή σ' να έπεδωκαν τη συναναστροφή της, όταν πήγαιναν κοντά της και κύτταζαν τα μαργαριτάρια της, έφευγαν απογοητευμένοι.

«Ω! αν δεν ήταν στο λαιμό της τα μαργαριτάρια εκείνα, θα μπορούσε μια χαρά η Μικελίνα να κρύψη τα χρόνια της.

«Ένα βράδυ η Μικελίνα πήγε με μια θεία της σ' έναν επίσημο χορό. Φορούσε ένα θαυμάσιο μπλέ βελούδινο φόρεμα και το περίφημο περιδέραιό της.

Στο χορό ήταν κι' ένας νεαρός πολυεκατομμυριούχος, που κύτταζε με θαυμασμό την ωραία γυναίκα. Η Μικελίνα ήταν ενθουσιασμένη, γιατί, ανάμεσα σε τόσες άλλες γυναίκες νεότερες ξεχώριζε αυτήν. Για μια στιγμή, μάλιστα, καθώς δρισκόταν πίσω από ένα παραβάν ακούσε τον νεαρό πολυεκατομμυριούχο να λέει σε μια γυναίκα στή της κυρία:

— Τί ωραία που είναι αυτή η νέα κυρία με το μπλέ βελούδινο φόρεμα. Σας παρακαλώ, συστήστε με!

— Η νέα κυρία... Χά! Χά! Δεν είναι τόσο νέα όσο φαίνεται.

— Μα δεν θα είναι παραπάνω από τριάντα χρόνων.

— Πόσων χρόνων είναι ακριβώς θα σάς το πούν τα μαργαριτάρια της, είπεν η μοχθηρή κυρία. Κάθε χρόνο στα γενεθλιά της ο νουνός της της προσθέτει κι' ένα μαργαριτάρι στο περιδέραιό της.

«Η Μικελίνα τότε έφυγε σιγά-σιγά και βγήκε σε μια βεράντα που έβλεπε στο ποτάμι. νοιώθε την καρδιά της βαρειά και ήθελε ν' αναπνεύσει... Δάκρυα κυλούσαν από τα μάτια της.

Καταραμένα μαργαριτάρια! Ξαφνικά, άκουσε δήματα, ρισε και είδε. Ο νεαρός λυεκατομμυριούχος την αναγούσε. Βρισκότανε κιόλας από την πόρτα της βεράντας. «Η Μικελίνα, τότε, χωρίς να ρη κι' αυτή καλά τί κάνει, βήξε με δύναμη το περιδέραιό από το λαιμό της και το κούμπωσε. Ύστερα, με μια νησι γεμάτη μίσος, το πέταξε στο ποτάμι... Κι' ένοιωσε τον έαυτό της λυτρωμένο, σκέφηκε καθόλου πως πέτ' μια ολόκληρη περιουσία στα θαθεία και σκοτεινά. Θά μπορούσε πια να είναι χρόνων ήθελε αυτή.

«Ένα φιθύρισμα την έκανε γυρίσει πίσω. Ο νεαρός εκατομμυριούχος την είχε επιτέλους... Και μ' ένα θριαμβικό χαμόγελο, η φιλόσκη γυναίκα αποκρίθηκε δειλό χαμόγελό του...

Τώρα δε φοβόταν πια ότι μαργαριτάρια θα πρόδιδαν χρόνια της...

Α

- 1 Σπανάκι νερόδραστο.
- 2 Καρότα νερόδραστα.
- 2 μπισκότα άδουτύρωτα.
- 1 πορτοκάλι.
- 1 φλυτζάνι καφέ χωρίς ζάχαρη.

- Δείπνο: 1 κολολέττα της σχαράς.
- 2 ντομάτες ώμες.
- Μερικά ξηρά μπισκότα.
- 1 φλυτζάνι καφέ χωρίς ζάχαρη.

Το πρωί αυτών των τεσσάρων ημερών, ένα φλυτζάνι καφέ χωρίς ζάχαρη με μια φρυγανιά μαύρο ψωμί, χωρίς βούτυρο.

Μ' άλλα λόγια: καθόλου βούτυρο, καθόλου ζάχαρη, (αν αφιτιάτε τους σκέτους καφέδες και τα σκέτα τσάγια, χρησιμοποιήστε ζάχαρη). Και καθόλου ή πολύ όλιγο αλάτι. Και τιποτέ έξω από τα άσα γράφει ή διαίτα. «Υπάρχουν και δίαιτες, που βαστάνε δεκαπέντε μέρες κι' ένα μήνα. Άλλ' αποφεύγω να τις περιγράψω, γιατί είναι πολύ κουραστικές και πολύ εξαντλητικές. Σε τέτοιες μακροχρόνιες δίαιτες μονάχα οι πολύ γερές γυναίκες θα μπορούσαν ν' αντέξουν.

Δ. ΔΙΑΙΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

«Άλλοτε ήταν πολύ της μόδας, μα τώρα δεν τη συνήθισαν. Και όμως, είχε ένα προτέρημα: δεν έβλαπτε. Τουναντίον, σε πολλές περιπτώσεις αποδείχτηκε πως όφειλε. Και πολλές γυναίκες χάσανε βάρος μ' αυτήν τη διαίτα, που είναι εύκολη, γιατί δεν επιβάλλει στερήσεις. Φτάνει μονάχα να μην ανακατεύουμε μερικά φαγητά, που ο συνδυασμός τους βλάπτει. Άλλοιώς, μπορούμε να τρώμε ό,τι θέλουμε και να τα μαγειρεύουμε τα φαγητά μας, όπως θέλουμε.

Χαρίζουμε τις τροφές σε τρεις ομάδες: Α, Β, Γ. Οι τροφές των ομάδων Α και Γ δεν πρέπει ποτέ να φηγοράρουν μαζί στο τραπέζι μας. Τουναντίον, οι τροφές της ομάδας Β μπορούν να συνδυασθούν με των ομάδων Α και Γ.

Ομάδα Α' Αζώτουχα

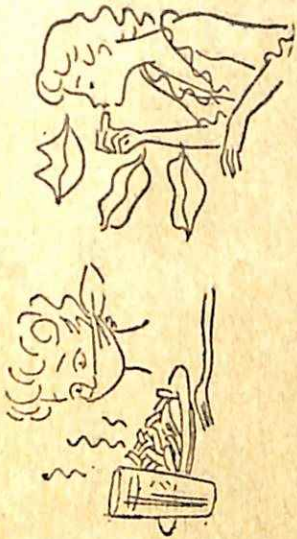
Κρέατα, ψάρια, αυγά, γάλα, τυριά, λίγο ψωμί, όχι σούπα, κρασί λίγο, καφές και τσάι.

Ομάδα Β' Λαχανικά φρέσκα ή βραστά, φρούτα ψημένα ή ώμα.

Σπαράγγια, φασολάκια, αγκινάρες, σπανάκι, μαρούλια, κουνουπίδι, κάρδαμο, πράσα, βλήτα, κολοκύθα, ντομάτες, αγγούρια, παντάρια, σέλινο, ρεπάνι, αντίδια,

ΤΟ
Α Ε Ε Ι Κ Ο
Τ Η Σ
Ο Μ Ι Ο Ρ Φ Ι Α Σ
Κ Α Ι Τ Η Σ Χ Ε Ι Λ Α Σ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Α Ν οί άγκώνες, σας είναι πολύ μυτεροί και πολύ άδύνατοι, κένετέ τους μασσαί, τόν καθένα μέ τή φου-
χτα τού άλλου χεριού, άφού πρώτα τούς άλειψετε μέ μι ά
κρέμα θρεπτική (πού τρέφει τ ό δέρμα). Τό ίδιο μασσαί
χρησιμοποιείτε κι όταν τ ό δέρμα είναι σκληρό και τραχύ.
Όταν όμως τ ό δέρμα παρσαίνει σκληρό, τότε τρίψτε
τους άγκώνες σας κάθε πρωί μ' ελαφρόπετρα, τήν ώρα
πού πλένεσθε και κάπου-κάπου βουτάτε τους επί δεκα-
πέντε λεπτά μέσα σέ άμυδαλόαδο. (Γιά τήν κατασκευή
τού άμυδαλόαδου θά βρήτε οδηγίες στή λέξι ΣΥΝΤΑ-
ΓΕΣ).

ὁ μέγας καὶ μὲν ὅλων τῶν
διατήρησαν τὴν σιλουέττα
καὶ πῶς νὰ τὴν ἀποκτήσουν, ὅταν
τρίαντα χρόνια τοὺς κ' ὕστερα, οἱ
ἐκ βασιλεύοντων μ' αὐτὸ τὸ
ἀδίκιο. Τὰ λέει καὶ μιὰ ξενὴ παροιμία:
«Ὑστερα ἀπὸ τὰ
τρίαντα ἡ γυναῖκα πρέπει νὰ
διὰλέξη μετὰ τὸν πρῶτον
σώπου τοῦ καὶ τῶν γοφῶν
της». Αὐτὸ πᾶν νὰ πῇ, ὅτι
λέει ἡ δικὴ μας παροιμία:
«ἔμπρὸς βαθὺ καὶ πίσω
ρέμα», δηλ. ὅταν ἡ
γυναῖκα κἀνὶ διαίτα
γιά νὰ μὴ παχαίνει,
κουράζει καὶ
ρυτιδώνει τὸ
πρόσωπὸ της· κ' ὅταν
βελή τὴν φρεσκάδα τοῦ
προσώπου, χάνει τὴν
σιλουέττα της. Κι
εἶναι ἀναμφισβήτητο,
πῶς μιὰ ντελικάτ
σιλουέττα εἶναι
πάντα νεανικὴ, ἂν
τυχαίνει νάνα μαζί
μὴ λυγρὴ καὶ ἴσια.

τους ιστούς σας από το νερό που τους έπληξε, νοιώθετε πόν έαυτόν σας έλαφρόν, κεφαίον και τόν όέρμα σας έχει ξαναδóρñ τñ φρεσκάδα του.

Γ. ΔΙΑΙΤΑ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Αὕτῃ ἡ κύρια ἐπιφέρει ὅτι λίγον καιρὸν δυνάστιον σί-
γουρο. Οἱ προφῆς εἶναι ἔται ἰσορροπημέναι, ὥστε νὰ διευ-
κολύνεται ἡ ἀπεκκρίσις, ἡ ἀποτοξίνωσις, μὲ τὸ ν' ἀποφύγετε
τελείας τοὺς ὑδάτθαρμας καὶ τὰ λίπη, πού παχύνουν.
Καὶ νὰ τὸ πρὸςρῶμα:

πρώτη μέρα

Γεῦμα: Μία κοτολέτα άρνίσια τῆς σχάρας
| ποτοκάδι.

Δείπνο: 1 μπιφτέκι τῆς σχάρας
μαρούλι σκέτο (χωρίς λαδόξυδο)

ἡ φλυτζάνι καφέ χωρὶς ζάχαρι.

Δεύτερη μέρα

1 ἔϋμα: 2 κοπολέτες ἀνιόντες τῆς σχάρας
1 νιομάτα ἀμή
1 ποτοκάδι
1 φητῆζαι καφέ χαρὶς ζάχαρι.

Δείπνο: ½ κοτόπουλο (ἢ ἀλάκερο, ὅν εἶνε μικρό).

Σπανάκι νερόδραστο

2. υποβαλίες ώρες.
2. μπισκότα άδουτύρωτα με πελτέ από σημεία
ουρα ή φραγκοστάφυλα.

1 φλυτζάνι καφέ χωρίς ζάχαρη.

Ἰριτη μέρα
Γεύμα: Ἰμπιφέκι τῆςσχάρας.

2 vioparēs wphes.
1 ποτοκάδι.

Δεῖπνο: ½ κοτόπουλο (ἢ ὀσάκερο, ἀν εἶναι μικρό)
Σπανάκι νερόθραστο.

2 ντοματὲς ὠμές.
2 μπισκότα ἀδουτύρωτα μὲ πελτέ ἀπὸ σμιέου-
συρα ἢ φραγκοσταφύλα.
1 φαντζάνι τοῦ καφέ χωρὶς ζάχαρι.

Τέταρτη μέρα

Γεύμα: ½ κοτόπουλο (ἢ ὀνάκερο ἀν εἶνε μικρό).

Β', ΔΙΑΙΤΑ ΑΠΕΚΚΡΥΪΤΙΚΗ
36 ώρες γαλακτοτροφία

4

Ἡ ἰδία περίπτωσι μὲ τὴν πρώτη. Οἱ ἴσοι σας κρατοῦνε τὸ νερό καὶ φουσκάνουν. Ἀλλὰ πῶς νὰ τὸ ξέρετε ὅτι οἱ ἐκκρίσεις εἶναι ἀνεπαρκεῖς; Πῶς νὰ τὸ ξέρετε, ὅτι τὰ νεφρά σας δεν λειτουργοῦν καλά; Αἴδιον δὲν πονάτε; Μπορεῖτε νὰ κάνετε μοναχὴ σας τὸν ἔλεγχον. Μετρήστε τὴ ἥπια μέσα σας εἰκοσιτέσσερις ὥρες. Ἄν τὰ νεφρά σας λειτουργοῦν καλά, πρέπει ν' ἀποβάλλετε δύο τὸ πρῶτον πού ἥπιατε κι ἐπὶ πλεόν 200 γραμμάρια. Ἄν ἀποβάλλετε λιγώτερον, τότε ἰδοὺ ἡ αἰτία πού παχαίνει καὶ σὰς πιάνει ἀπελπισία. Ὅπως θ' ἀντιμετωπίσετε αὐτὴν τὴν κακὴ λειτουργία τῶν νεφρῶν:

Ἐποφειληθίτε, ἀπὸ τὴν κυριακάτικη ἀργία σας, ἂν τυχαίνει νὰ εἴστε ἐργαζομένη γυναῖκα. Θὰ κάνετε γιὰ 36 ὥρες τὴ θεραπεία τοῦ γάλακτος. Πρέπει ὅμως νὰ μὴν ἔχετε ὄργανισμὸ πού τὸ γάλα τὸν τοξικώνει — σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσηί τὴ κύρια αὐτὴ ἀπαγορεύεται.

Καὶ νὰ σὲ τί συνίσταται αὕτη ἡ κύρια:

Ἀρχίζετε τὸ Σάββατον τὸ βράδυ. Τὴν ὥρα πού πρόκειται νὰ δεihnήσετε, πεφίετε στὸ κρεβάτι. Ἀντὶ καθε ἑαυτοῦ φαγητοῦ καὶ ποτοῦ, θὰ πιτὴ ἓνα φλυτζάνι γάλα βρασμένον, τρεῖς φορές κι' ἀποδοιμαγμένο τρεῖς φορές. Πῶς θὰ κατορθώσετε νὰ τὸ ἀποδοιμαγώσετε; Ὅχι, βράσετε τὸ γάλα μὴ φορὰ καὶ θὰ τ' ἀφήσετε νὰ κρυώσῃ. Ἄμα κρυώσῃ ἀσφίξετε τὸ καϊμάκι. Αὕτη τὴ δουλειὰ θὰ τὴν ἐπαναλάβετε ἄλλες δύο φορές (Ὑποτίθεται πῶς τὸ γάλα δὲν εἶναι νερωμένο).

Τὴν ἄλλῃ μέρα τὸ πρῶτ' (δηλ. τὴν Κυριακὴν πρῶτῃ) τὴν ὥρα πού θὰ ξυπνήσετε, θὰ πάρετε ἄλλο ἕνα φυλτζάνι ἀπὸ τὸ ἴδιον γάλα. Καὶ δὲν θὰ σηκώθητε ἀπὸ τὸ κρεβάτι σας γιὰ νὰ κάνετε τὴν τουαλέττα σας. Ἡ θεραπεία ἀπαιτεῖ τὴν ἀπόλυτη ἀκίνησια· αὐτὴ υποβοηθεῖ πολὺ τὴν ἀποτοξίνωσι. Θὰ σηκώθητε μονάχα ὅταν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀποβάλετε τὸ γάλα πού ἔπιατε. Καὶ ἡ στιγμὴ αὕτῃ εἶναι πολὺ σημαντική. Γιὰτὶ, ἂν παρατήρησετε πῶς τὸ γάλα πού ἀποβάλατε εἶναι λιγότερο ἀπ' αὐτὸ πού ἔπιατε, τότε θὰ σταματήσετε τὴν θεραπεία. Δὲν σὰς κάνει. Ἀλλοίως θὰ συνεχίσετε. Δηλαδή· Ὅλην τὴν Κυριακὴν, κάθε τρεῖς ὥρες θὰ παίρνετε ἕνα φυλτζάνι γάλα, τρεῖς φορές ἀποδοιμωμένο. Κατὰ τίς 6 τὸ βράδυ μπορεῖτε νὰ σηκωθῆτε ἀπὸ τὸ κρεβάτι, νὰ ντυθῆτε καὶ νὰ ὀρθήτε ἕναν μικρὸν περίσσοτο.

Την ώρα του δείπνου θα φάτε δυο μήλα ψημένα σε φλούδι στα στήθρινα. Γιατί το μήλο είναι πολύ διουρητικό. Τη Δευτέρα το πρωί αντί κάθε άλλου προγεύματος, θα φάτε πάλι δυο μήλα ψημένα. Κι η κούρα τελείωσε. Σήμερα κι αυτήν την κούρα των 36 ωρών συμβαίνει να χάσετε από το βάρος σας 1.500 — 2.000 γραμμάρια.

Αλλά κι αυτό δε θα πιάει πια. Ξαφνικά. Τοναντίον. Γεμάτος από τον οργανισμό σας τις τρεις φορές διαλάξετε

Ἡ παιδική ΜΟΔΑ

1. Πανωφόρι για κοριτσάκι 10 περίπου ετών, γαρνιρισμένο με γαζιά και κουμπιά φανταζί. Τσέπες κοφτές. Μανίκια μπουφάν. Μία δελουδίνη κορδέλλα δένει εμπρός σε φιδόγκο.
2. Ἀνσάμπλ από λεπτό λαινάξ για αγοράκι 2 έως 3 ετών. Μία λουρίδα με πιετάκια, με γαζιά στις δύο πλευρές, στο πλάτος του κορσάζ, γαρνίσει τη μπλούζα. Ἡ κυλόττα είναι μπουφάν και σφίγγεται με λάστιχο.
3. Πανωφοράκι από λαινάξ για κοριτσάκι 2 έως 3 ετών. Γαρνίρεται με φύλλα στενά επάνω και φαρδιά κάτω, που σχηματίζουν δύο πιέτες. Ὁ νωμίτης έχει διπλά γαζιά. Τό γιακαδάκι και οί μανσέτες γαρνίρονται με δελούδο σε σκουρότερο τόνο.
4. Φορεματάκι για κοριτσάκι. Τό κορσάζ γαρνίρεται με οριζόντια πιετάκια. Πλαστρόν και γιακάς από πικέ. Δοντάκια γύρω-γύρω στο πλαστρόν και κορδελίτσα από δελούδο.
5. Κοστούμι από λαινάξ γκρι-μπλε για αγοράκι 10 ετών. Τό σακάκι ίσιο, γαρνίρεται με τσέπες.
6. Κοστούμι για αγοράκι 8 ετών. Τό μπλουζάκι κλείνει με φερμουάρ. Τσέπας ἀριστερά. Πανταλόνι από καρό ύφασμα, σε σχήμα γκόλφ.
7. Πολύ χαριτωμένο μαντώ για κοριτσάκι, γαρνιρισμένο με μεταλλινές ἀγκράφες.

τυχόν ἔχετε μερικά κιά παρappaνιά, κυττάξετε να τὰ ξεφορτώητε.

Ἀλλά πὸς θ' δὐναίστε;

Μακαρί να μπορούσα να ἔδωνα μιὰ συνταγή καθολική για όλες τις γυναίκες, που θα τις δὐνῆτε σε λίγες μέρες, χωρίς στερήσεις και χωρίς προσπάθειες. Ἀνοτυχώς τέτοια θαυματουργὰ συνταγή δεν ὑπάρχει. Ἀκόμα και τὸ να δώση κανεὶς οδηγίες για τὸ δὐνάσμα, που να ταίριαζόν για όλες τις γυναίκες και για όλες τις ιδιοσυγκρεσίες, είναι πὸν δύσκολο.

Πλὴς μπορούμε να συμβουλεύουμε ὁμοίωμα οὐδες τις γυναίκες να μὴν πολυκοιμούνται για να μὴν παχαίνουν, ὅταν ἕνα σὰρὸ γυναίκες παχαίνουν ἀκριβὸς ἀπὸ τὴν πὸν κούρσοι; Ἡ ὑπερκοίμωσι, ἡ κίμωσι, οί στενοχώριες, οί λύπες δεν δὐναίτουν ὁδες τις γυναίκες τὸναιτων. πὸλλες γυναίκες ἀντὶ να χάσουν, παίρνουν κιά.

Ἀν πῆτε και για τὸς περιορισμούς της τροφῆς, ὁ πὸλλος, μὲς ἔδωσε τὴν καλύτερη ἀπάντησι: ὁλλες γυναίκες ἀδὐνῆτουν ἀπὸ τὴν πείνα κι ὁλλες πρὸτῆκαε!

Μερικά ἄτομα μπορούν ν' δὐναίτουν, γρήγορα, ἀν καταργήσουν τὸ ψωμί και τὸ ποτὸ στὰ φαγητά τους κι ἀν περιορίσουν στὸ ἔλαστο τὸ ποτὸ ἀνάμεσα στὰ δύο γεύματα. Ἀλλά πὸν δὐναίτουν με τὴν ἀντίθετη σχεδὸν διατα: πῆντας μόνάχα διάφορα ὑρὰ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες και πὸν λίγες στερές, τρῶες και καταργώντας ὁλλοῦδα τὸ ὁῶνι. Ἀντὰ τὰ ὑρὰ πῆτει να τὰ παίρνουν σε μικρές ποσότητες και σχεδὸν κάθε μιὰ ὥρα.

Κάποτε εἶχε μεγάλη ὑπόληψι στὴν Ἀμερική ἡ ἀκόλουθι διατα: μόνάχα γάλα και μπανανές! Κι ὁλλος και τὰ δύο αὐτὰ τρῶματα μᾶλλον παχαίνουν τὸν ἀνθρώπο παρὰ τὸν δὐναίτουν.

Για ὁλλος αὐτοὺς τὸς λόγους πῆτει να εἰσατε πὸν προσεχτικές, ὅταν ζητῆτε ν' δὐναίστε: δηλ. να μὴν ἀρπάζετε στὰ τυφλά ἀπὸ τὴν πρώτη διατα που θ' ἀκούσετε.

Ἡ ὑγεία σας δεν είναι ἐν τάξει, ὁ γιατρός σας ὁφείλει να σας κἀν να χάσετε μερικά κιά, που ὁς περιοσεύουν, ἀποδίδοντάς σας μιὰν ὑγεία τέλεια ἰσορροπημένη. Γιατὶ συνήθως τὸ πάχος ὁφείλεται σε κάποια ἀδενική ἀνπάρκεια πὸν ὁ γιατρός πῆτει να τὴν βεραπείων.

Ἀν εἰστε πὸν νέα και πὸν γερὴ κι ὁλλος παχαίνετε, αὐτὸ θα τὴ πὸς τρῶτε πὸν και πῆτει πὸν. Περιορίστε λίγο-λίγο τις ποσότητες του φαγητοῦ και του ποτοῦ και θ' δὐναίστε σιγά-σιγά και προοδευτικά. Ἀλλά μὴν ἀρχίστε ποτὲς ὁποιοδήποτε διατα δὐναίτουντος και μιὰ λίστα αὐστηρή, ὅταν εἰστε ἐξαντλημένη: ὁλλος π.χ. στὴν ἀρχὴ τὸν διακοπὴν της ἐργασίας σας, που εἰστε ἐξαντλημένη ἀπὸ μιὰν ὁλοχρόνια δουλειά. Τότε να τρῶτε, ὅσο σας λείη ἡ ὁρεξί σας και να ξελαώνετε στὸ κρεβάτι ὁμοίως και μόνωχα, ὅταν νοῖσετε τὸν αὐτὸ σας ξεκούραστο και καλὸδῶθε, τότε ν' ἀρχίστε να τρῶτε λιγώτερο.

Νὰ τρῶτε λιγώτερο θα τὴ: να τρῶτε λογι-

κα και να κανετε γυμναστικές ασκήσεις. Κανετε ἀσκήτης δεν ὑπάρχει που ναῖαι παχύς. Ὅταν λέμε να τρῶτε λίγο γ:κα ἔνοουμε ν' ἀποφεύγετε τις ὑπερβολές, να μὴν κόνετε κατάρχοι ὅτε πρὸς τὸ πὸν, ὅτε πρὸς τὸ λίγο: ὅτε να τρῶτε μόνάχα σαλάτες, που δὐναίτουν, ὅτε να τρῶτε μόνωχα ψωμί και μακαρονια και να πῆτει οἰσπευστὰδὸν που παχαίνουν. Ἐτσι, με τὴ λογιική διατα, θα διατηρήστε και τὴν ὑγεία σας και τὴ λυγρόδα τὸν γραμμὸν σας.

Ἄρα θα ἔξετσουμε μερικές κοῦδες για δὐναίτσμα, που ὁσσε κανὰ ἀποτελέσματα: σεις θα διαλέξετε ἐκείνη που ὁς ταιριάζει καλύτερα, σύμφωνα με τὴν ἰδιοσυγκρασία σας και με τὸν τρόπο της ζωῆς σας.

Α. ΔΙΑΙΤΑ ΑΦΥΔΑΤΩΤΙΚΗ

Μιὰ μέρα στενή

Κι ὁλλος τὸ ξερετε πὸς τὸ σωματικό πάχος δεν ὁφείλεται πάντοτε στὸ φαγητό. Ξερετε πὸς τὰ ὑρὰ που πῆνουμε κι ὁ τρόπος που τὰ ἀποδῶλουμε ἀπὸ τὸν ὁργανισμό μας καθὸς και τὸ ὁῶνι που τὸχουμε κάθε φορὰ μπροστά μας, ἀπάνω στὸ τραπέζι, πῆλουν σημαντικὸ ρόλο στὴν πὸλυστάκια μας. Ἄρα τὸ μᾶθετε αὐτὸ, θα ὁητε και τὸ μυστικό της σιλουέττας.

Ἡ αὐτὸν τὸν σκοπὸ θ' ἀρχίστε τὴ διατα της ἀφῶδῶσας, δηλ. τὴ στεγνὴ διατα. Γιατὶ είναι τὸ νερὸ (κι ὁχι οί στερές τροφές) που ἐμποτίζει τὸς ἰστούς σας, τὸς φουσκώνει και σας τὸξινώνει ἀντὶ να ὑποδοῖθι τὴ λειτουργία τὸν ἀπεκρίσεων σας.

Ἀντὴ ἡ στεγνὴ διατα ὁς ἐπιβάλλει να μὴν εἰσάγετε ὁτον ὁργανισμό σας περισσότερο ἀπὸ 600 γραμμ. ὑρὰ τὴν ἡμέρα. Κι ὅταν λέμε ὑγρὰ ἔνοουμε τὸ νερὸ που πῆνεται μέσα σ' ἕνα φρούτο (π.χ. σποφύλι, πεπόνι, ροδάκινο κτλ.), τὸ νερὸ που πῆνεται στὸ δοπράδι του ληθῶσαιμένου αὐτοῦ (ἀλλὰ κόκ), τὸ νερὸ που πῆνεται στὸ ψωμί καθὸς και κείνο που πῆνεται στὸ βραστό κρέας και στὶς ὁλλες σαλάτες.

Λέω 600 γραμμ. γιατί ἀν πῆτε 600 θ' ἀποδῶλετε 800, ἔνω ἀν πῆτε 800 ἢ 1.000 θα κρατήσουν τὰ ρευστὰ οί ἱστοί σας.

Θὰ ὑποδῶητε λοιπὸν στὴ στεγνὴ διατα, δηλ. δεν θα τρῶτε και δεν θα πῆτει τίποτε που να ξεπερνᾷ τὰ 600 γραμμ. Μπορεῖτε να τρῶτε κρέας μῆτὸ στὴ σάσας (και καλύτερα κρέο), τυρὶ ξερὸ (ὁλλος της δίτερης), ἕνα αὐτὸ σφιχτοδρασμένο.

Περὶτὸ να ὁς ὑπομῶσουμε, πὸς τὴ διατα αὐτὴ θα ὁς τὴν ὑποδείξι και θα τὴν παρακολουθήσι ὁ γιατρός σας. Κι ἡ πρώτη του δουλειά θα είναι να σας ὑποχρέωσι να μεινετε, ξεπλημένη στὸ κρεβάτι, γιατί ἡ ἀντανασι συντελεῖ αὐτὴ στὴν ἀφῶδῶσι και στὴν ἀποτοξίνωσι του ὁργανισμοῦ σας.

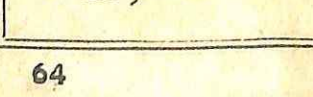
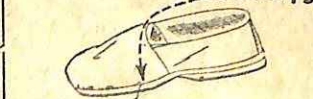
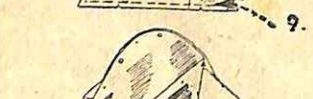
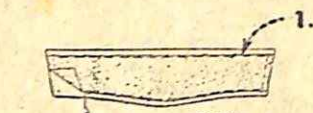
ΕΝΑ ΩΡΑΙΟΤΑΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΠΑΝΤΟΦΛΕΣ

Μπορείτε να τις φτιάξετε και μόνη σας

1. Κόψτε μία λουρίδα για τη φτέρνα της παντόφλας, όπως δείχνει το σχήμα μας (Α) προσέχοντας να είναι τα δύο πλάγια της λουρίδας συμμετρικά και αντίκρουστα. Κόψτε επίσης μίαν ανάλογη λουρίδα για φόδρα και τρυπώστε την, στο επάνω μέρος, αφήνοντας χάρι για το γύρισμα. Μόνο που το κάτω μέρος της φόδρας πρέπει να μείνει ατρύπωτο.

2. Ετοιμάστε το φιλέτο της φτέρνας (σχ. Β), αντίκρουστα κομμάτια γαζωμένα στη μέση και γυρισμένα προς τα έξω. Αφού τα σιδερώσετε, τα στριψώνετε γύρω-γύρω μ' ένα τρύπωμα.

3. Καρφιτσώστε το φιλέτο στο κέντρο της φτέρνας, από την καλή μεριά της φτέρνας, με την ανάποδη προς τα μέσα, ανάμεσα στα μικρά Ο Ο, που δείχνει το σχ. Α. Τρυπώστε το φιλέτο και γαζώστε το.

4. Γαζώστε το επάνω μέρος της φτέρνας που έχετε τρυπώσει, γαζώστε τη, γυρίστε το μέσα έξω και σιδερώστε τη. Η φτέρνα είναι τώρα έτοιμη.

5. Γυρίστε το κάτω μέρος της εξωτερικής πλευράς της φτέρνας που εξέχει πάνω από τη φόδρα, προς τα μέσα και ράψτε τη με ψαροκόκκαλο να μη ξεφτά.

6. Γυρίστε στα πλάγια την άκρη της φόδρας προς τα μέσα, φροντίζοντας να είναι τα δύο άκρα αντίκρουστα. Ράψτε τα με περαστή δελονιά.

7. Γαζώστε τώρα γύρω-γύρω φόδρα και δίμι μαζί, αφήνοντας αδιάκωτες τις άκρες.

8. Εφαρμόστε τη φόδρα του εμπρός, του ψιδιού δηλ. (σχ. Γ) και τρυπώστε την από την ανάποδη, αφήνοντας ανοιχτή τη μύτη.

9. Τρυπώστε τα πλάγια της φτέρνας στην καλή όψη του ψιδιού, συνταιριάζοντας σε κάθε πλευρά τις εγκοπές Λ με τα μικρά Ο του όπισθεν.

10. Γαζώστε τη φόδρα με το ψίδι, πιάνοντας μαζί και τις άκρες της φτέρνας. Γυρίστε το μέσα έξω και σιδερώστε τις ραφές.

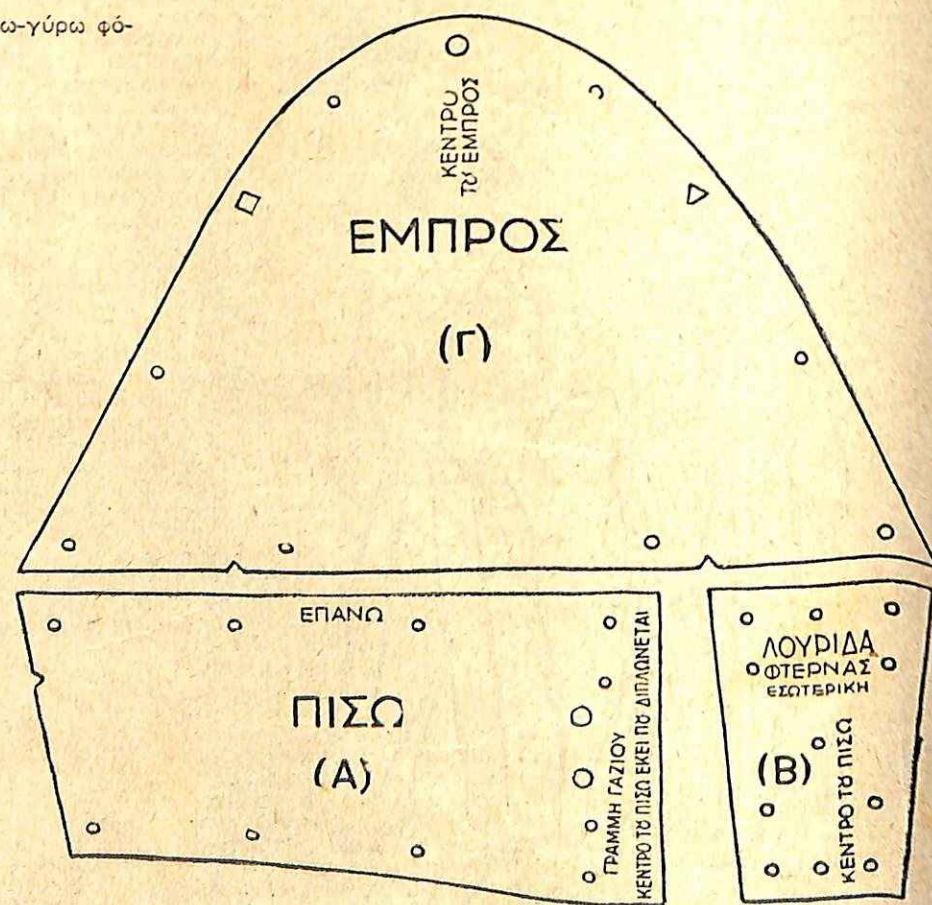
11. Γυρίστε τη μύτη του ψιδιού πάνω από τη φόδρα και τρυπώστε την.

12. Γυρίστε προς τα μέσα τα μέρη της φόδρας του ψιδιού που εξέχουν και ράψτε τα. Γυρίστε την παντόφλα μέσα έξω.

13. Αγοράστε ένα ζεύγος πάτους στα μέτρα σας. Απλώστε καλά στο μέσα τους μέρος, βαμβάκι και ντύστε τους προσεκτικά με γερό ύφασμα, μέσα κι' έξω. Καρφιτσώστε

την έτοιμη σόλα στην παντόφλα, αρχίζοντας από τη βάση της φτέρνας. Το μεγάλο Ο του σχ. Γ πρέπει να εφαρμόζει με το κέντρο της μύτης της σόλας. Αφήστε ελεύθερο το ύφασμα της παντόφλας πίσω και γύρω, ως τα σημεία Δ και τετράγωνα. Ράψτε περαστά το μέρος αυτό δυο φορές με χονδρή δελονιά και πολύ γερό ψιδό σπάγγο. Έπειτα ενώστε τα υπόλοιπα μέρη.

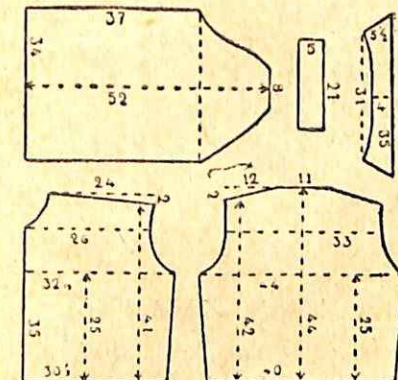
14. Παραγεμίστε τη μύτη της παντόφλας με βαμβάκι ή κουρελάκια για να μπορέσετε να τη σιδερώσετε, ώστε να πάρει το κατάλληλο σχήμα και φορέστε τις. Με γεια σας!

ΠΛΕΚΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ

(Συνέχεια απ' τη σελ. 19)

στον αέρα και μπηγμένο στις τρύπες που σχηματίστηκαν από τους προηγούμενους π. στον αέρα) πλέκοντας σε κάθε άκρη 4 σφιχτά ποδαράκια (μπηγμένα σε κάθε π. και όχι χωρισμένα από 1 π. στον αέρα) για τις μπροτούρες. Κόψτε έπειτα από τα 4 πρώτα και πριν από τα 4 τελευταία ποδαράκια 4-4 εκατ. μήν εργασθήτε πιά πάνω στους 11 π. της μέσης του γιαικά και για να σχηματίσετε το σκάψιμο, τελειώστε κάθε πλευρά χωριστά, κόβοντας από την μεριά του κέντρου, ανάλογα με το πατρόν. Πλέξτε κατόπιν γύρω στο γιαικά δοντάκια, σύμφωνα με τις οδηγίες που δώσαμε παραπάνω για το 2ο και τον 3ο γύρο της γαρνιτούρας, σχηματίστε στις 2 γωνίες ένα πενταπλό ποδαράκι και τελειώστε με μ.α σειρά από σφιχτά ποδαράκια (χωρίς π. στον αέρα μεταξύ τους).

Μ α ν σ έ τ ε ς. Γίνονται πάνω σε μίαν άλυσίδα 20 εκατ. μήκους και αποτελούνται από 10 γύρους, όπως υποδείξαμε στην αρχή. Για να τις τελειώσετε, πλέξτε στις 3 πλευρές (εκτός από τη δαντελωτή πλευρά) μία σειρά σφιχτά ποδαράκια. Φτιάξτε στο ένα πλάι 3 θηλειές για το κουμπωμα.

Λ ο υ ρ ί δ ε ς γ ι α τ ο κ ο ύ μ π ω μ α. Φτιάξτε 2 λουρίδες (με 10 γύρους, όπως υποδείξαμε στην αρχή) ύψους 35 εκατ. Στόν 3ο γύρο με τα κάγκελα της μίας λουρίδας, σχηματίστε 5 κουμπότρυπες, αφήνοντας απλώς από 3 ποδαράκια σε απόσταση 6 εκ. τη μία κουμπότρυπα από την άλλη. Η πρώτη κουμπότρυπα απέχει από την άκρη (κλείσιμο του γιαικά) 1 εκατοστό.

Ζ ώ ν η. Πλέξτε με σφιχτά όρθια ποδαράκια μία λουρίδα στο μήκος της μέσης, ώσπου να φθάσετε σε ύψος 3 εκατ. (5 γύροι, ανοίγοντας στον 3ο γύρο μία κουμπότρυπα από 3 ποδαράκια, σε απόσταση 3 1/2 εκατ. από τη μίαν άκρη της λουρίδας. Αφού σιδερώσετε και δοκιμάσετε τη μπλούζα, ενώνετε γερά τις ραφές με γαζί. Σχηματίστε στα δύο εμπρός, δεξιά και αριστερά 3 πιέτες με 1 1/2 εκατ. πλάτος. Τρυπήστε τις λουρίδες του κουμπώματος ίσια στα δύο εμπρός και στερεώστε τις με γαζί της μηχανής. Ράψτε τον γιαικά με καθαλουρίκι, γύρω-γύρω στο λαιμό. Ράψτε τις μανσέτες και τη ζώνη, την οποία διπλώνετε στις δύο άκρες της πλευράς που κουμπώνει για

να σχηματίσετε μύτη. Το πλεκτό πρέπει να έρχεται κάτω και η ζώνη και οι μανσέτες να είναι ραμμένες από πάνω. Για το κουμπωμα, εμπρός και στις μανσέτες, ράψτε χρυσά κουμπιά.

ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΡΟΥΛΙΓ

Το πουλόβερ αυτό είναι πολύ μοντέρνο, με μανίκια κιμονό. Η εργασία γίνεται αποκλειστικά με πλέξι ζέρσευ: 1 σειρ. ίσια, 1 σειρ. ανάποδη και χρησιμοποίησι στην ανάποδη δελ. Νο 2 1/2. Μαλλί τετράκλωνο. Το φαρδύ ρέλι κάτω, ο γιαικάς και οι μανσέτες γίνονται αφού τελειώσει το πλεκτό.

Ε μ π ρ ό ς. Το εμπρός πλέκεται μαζί με τα μανίκια σε 2 κομμάτια. Για τη δεξιά πλευρά, αρχίστε από τη βάση και εργασθείτε από την ίσια προς τα δεξιά (μέση του εμπρός) και προσθέτοντας προς τ' αριστερά, κάθε 2 σειρές, 12 φορές από 4 π. και 5 φορές από 5 π. Έχετε 79 π. πάνω στους οποίους συνεχίζετε το πλέξιμο κόβοντας αριστερά 7 φορές από 1 π. κάθε 6 σειρές. Από τα 12 εκατοστά του πλεκτού (που τα μετράτε στην αριστερή πλευρά, προσθέτετε αριστερά 16 φορές από 1 π. κάθε 4 σειρές και 5 φορές από 3 π. κάθε 2 σειρές. Αφήστε αυτούς τους 103 π. να περιμένουν. Για το μανίκι, πιάστε 7 π. και εργασθείτε προσθέτοντας κάθε 2 σειρές προς τα δεξιά, 16 φορές από 7 π. και αριστερά (πλευρά της μανσέτας) 16 φορές από 1 π. Έχετε 135 π. τους οποίους προσθέτετε στ' αριστερά των 103 π. που περιμένουν: 238 π. πάνω στους οποίους εξακολουθείτε να πλέκετε πάντα ίσια προς τα δεξιά και κλείνοντας προς τ' αριστερά (ραφή του πάνω μέρους του μανικιού και του ώμου) 10 φορές από 2 π., 40 φορές από 3 π., 3 φορές από 5 π., 3 φορές από 8 π., 2 φορές από 11 π. και 1 φορά από 15 π. Ταυτόχρονα, από την 93η σειρά αυτών των στενεμάτων, κλείστε στα δεξιά, για το ντεκολτέ, κάθε 2 σειρές, 1 φορά 5 π., 1 φορά 4 π., 1 φορά 3 π., 1 φορά 2 π. και 8 φορές 1 π., δηλαδή ώσπου να σωθούν. Κάνετε την ίδια εργασία για το αριστερό μέρος, αντίκρουστας το πλέξιμο.

Π λ ά τ η (αριστερή πλευρά). Αρχίστε από κάτω. Πιάστε 64 π. Εργασθείτε από την ίσια προς τα δεξιά (ραφή της μέσης) και κόψτε αριστερά 10 φορές από 1 π. κάθε 4 σειρές, 14 φορές από 1 π. κάθε 2 σειρές και 4 φορές από 3 π. κάθε 2 σειρές. Αφήστε αυτούς τους 90 π. να περιμένουν. Για το μανίκι πιάστε 6 π. και εργασθείτε προσθέτοντας κάθε 2 σειρές, δεξιά, 19 φορές από 6 π. και αριστερά (πλευρά της μανσέτας) από 1 π. κάθε 2 σειρές, 16 φορές. Από τη στιγμή που θα τελειώσουν αυτά τα 16 ανοίγματα στα αριστερά, κλείστε σ' αυτή την πλευρά 3 φορές 2 π. Οι πρόσθετοι πόντοι στα δεξιά έχουν τότε τελειώσει και έχετε στη δε-

λونا 130 π. τους οποίους προσθέτετε στα αριστερά των 90 π. που περιμένουν: 220 π. πάνω στους οποίους συνεχίζετε το πλέξιμο πάντα στην ίσια προς τα δεξιά και κόβετε αριστερά, πάντα κάθε 2 σειρές, ακόμη 7 φορές 2 π., έπειτα 41 φορές 3 π., 4 φορές 4 π., 1 φορά 5 π., 1 φορά 6 π., 1 φορά 7 π., 1 φορά 8 π., 1 φορά 9 π. και 1 φορά 10 πόντους. Από τη σειρά όπου κόψατε 5 π. κλείστε δεξιά για το ντεκολτέ, κάθε 2 σειρές, 8 π., 5 π. 4 π., 3 και 2 π. ώσπου δηλαδή να σωθούν.

Φτιάξτε τη δεξιά πλευρά όμοια με την άλλη αντίκρουστας το πλέξιμο. Μετά το σιδερώμα και τη δοκιμή, συναρμολογήστε τα κομμάτια με ραφές, αφήνοντας στο ύψος της πλάτης καθώς και στη βάση των μανικιών ανοίγματα για να μπουν τα φερμουάρ. Εφαρμόστε τη μέση με 2 πέννες εμπρός και στην πλάτη και με τις ραφές στο κέντρο

Για τις φάσες, ξαναπιάστε τους πόντους από την ανάποδη του πλεκτού στη βάση των μανικιών και της πλάτης και πλέξτε πάντα με πλέξι ζέρσευ στην ίσια (ώστε όταν γυρισθεί η φάσα 'α πέση ή καλή όψη του στριψώματος στην καλή όψη του πλεκτού) 5 εκατ. ίσια και κλείστε. Ξαναπιάστε κατά τον ίδιο τρόπο τους π. στη βάση του εμπρός, πλέξτε 5 εκατ. ζέρσευ φτιάχνοντας στη μέση, από κάθε πλευρά της μύτης, 1 στένεμα κάθε 4 σειρές, 5 φορές. Ξαναπιάστε κατά τον ίδιο τρόπο τους πόντους γύρω στο λαιμό, πλέξτε 9 εκατ. ίσια και κλείστε. Σιδερώστε το πλεκτό στο ξαναπιάσιμο των πόντων, έπειτα γυρίστε τα στριψώματα και ράψτε τα με δελονιές που δεν φαίνονται. Στερεώστε τα ανοίγματα της πλάτης (καθώς και του γιαικά) και τα ανοίγματα των μανικιών με φερμουάρ.

ΚΟΠΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Εργασία επιμνημόν

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
Ecole Pigier
Avenue de la Vierge
ΔΙΠΛΩΜΑ ΤΙΜΗΣ
INSTITUT DE COUPE MODERNE

Μαθήματα

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥΝΑ
ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ
ΛΟΥΛΑ Σ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΟΔ. ΠΙΠΙΝΟΥ 72 - ΤΗΛ. 83.959

Μικρά - Μικρά

Δικαία αγανάκτησι

Έκείνη (παίζοντας πιάνο, ξεπερνάει το μουσικό κομμάτι). Άκου Τάσο μου, άκου τον κρότο των κανονιών... Γίνεται πόλεμος... Τώρα ρίχνονται στην λεηλασία...

Έκείνος (από μέσα του). Δέν μπορούσαν, Θεέ μου, να πάνουν και το πιάνο!

Είχε σταματήσει

Η σύζυγος. — Καλέ! Δέν μούκανες κανένα δώρο για τη σημερινή 25η επέτειο των γενεθλίων μου.

Ο σύζυγος. — Μα αγάπη μου, ξεχνάς ότι για την εικοστή πέμπτην επέτειον των γενεθλίων σου, σου κάνω δώρα πέντε χρόνια συνεχώς;

Δε γινόταν αλλιώς

Δυο απελπισμένοι πέφτουν συγχρόνως στη θάλασσα να πνιγούν. Προτού παρασυρθούν από το κύμα, ρωτά ο ένας τον άλλο: — Γιατί αυτοκτονείς φίλε μου; — Γιατί δέν μπόρεσα να παντρευθώ τη γυναίκα που αγάπησα. Και σύ; — Εγώ αυτοκτονώ γιατί, επαντρεύτηκα τη γυναίκα που αγάπησα.

Ατυχία

— Στη ζωή μου αγάπησα τρεις φορές, αλλά και τις τρεις στάθηκε άτυχος. — Πώς αυτό; — Η πρώτη μου αγάπη κλείστηκε σ' ένα μοναστήρι, η δεύτερη πέθανε. — Και η τρίτη; — Η τρίτη είναι η... γυναίκα μου!

Κακεντρέχει

Η σοπράνο: Παρατήρησες πώς γέμισε την αίθουσα η φωνή μου χτες το βράδυ; Η κοντράλτο: Φυσικά αγάπη μου. Είδα πραγματικά τόσο κόσμο να φεύγει για να της κάνει τόπο...

Κυριολεξία

Η νοσοκόμα στον άρρωστο που πρόκειται να υποστή χειρουργική: — Κύριε ξυπνήστε για να σας... κοιμήσουμε!

Δέν το ήξερε

Έκείνη: — Δέν θέλω πιά να σε δω στα μάτια μου. Άκου εκεί να με απατήσης με την καλύτερη φιλενάδα μου. Έκείνος: — Δέν το ήξερα αγάπη μου και να με συγχωρήσης. Μου το είπε πώς ήτανε φιλενάδα σου μόνο την ώρα πουφευγα από το σπίτι της.

Ηθελε τον άλλο

Ο Βασίλης διηγείται στο φίλο του ότι η αρραβωνιαστικιά του διέλυσε τους αρραβώνες τους. — Βλάκα, του λέει ο φίλος του. Έπρεπε να της πής πως έχεις ένα θείο πάμπλουτο για να μη σε χωρίση. — Αυτό της είπα και γι' αυτό ακριβώς με χωρίζει. Τώρα θέλει να παντρευτεί το... θείο μου.

Με την κρίσι-της στέγης που υποχρεώνει πολλές οικογένειες να ζουν σε πολυκατοικίες και σε αυλές με μικρά διαμερίσματα, με τις μετακινήσεις που γίνονται και γίνονται ιδιαίτερα την τελευταία περίοδο από την ε-παρχία προς τα αστικά κέντρα, οι σχέσεις με τους γείτονες και τις γειτόνισσες, κυρίως, παί-ζουν σπουδαίο ρόλο.

«Σά θά ξυπνήσεις πρώτα θά δής τὸ γείτονα κι' ὕστερα τὸ Θεό», λέει ὁ λαός. Οἱ σχέσεις «καλῆς γειτονίας», ὅπως λένε καὶ στὴ διπλωματικὴ γλῶσσα, παίζουν σπουδαῖο ρόλο στὴ ζωὴ. Φαντασθῆτε νὰ συγκοι-κῆτε μὲ μιὰ γειτόνισσα πού σὰς «ψῆνει τὸ ψάρι στὰ χεῖλη» μὲ τὴν ιδιοτροπία καὶ τὸ κουτσο-μπολιό της. Γι' αὐτὸ πολλὲς οἰκογένειες ἀποφεύγουν νὰ δη-μιουργοῦν σχέσεις μὲ τοὺς γεί-τονες καὶ ζοῦν ἀπομονωμένες.

Ἡ ἀπομόνωση ὁμῶς δὲν εἶ-ναι ποτὲ καλὸ πράμα. Οἱ ψυ-χολόγοι μάλιστα ἐπιμένουν πὼς πρέπει νὰ αἰσθάνεται κανεὶς τὸν ἑαυτὸ του κομμάτι τῆς κοινω-νίας ὅπου ζῇ, εἴτε μεγάλη εἶναι αὐτή, εἴτε μικρή.

Γιὰ νὰ βοηθήσουν μάλιστα τὶς οἰκογένειες καὶ τὰ άτομα νὰ ζοῦν καλύτερα σὰν γείτονες καὶ γειτόνισσες, νὰ μὴν καυ-γαδίζουν, νὰ μὴν υποβλέπουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, κατέληξαν σὲ ὡ-ρισμένα συμπεράσματα πού τὰ μεταδίδουν σὰν συμβουλές. Ἄν τις ἀκολουθήσετε, νὰ εἰσθε σί-γουρες πὼς σπάνια θά βρεθῆ-τε στὴ δύσκολη θέσι νὰ διαπλη-κτισθῆτε μὲ γειτόνισσα. Γι' αὐτό:

1ον) Μὴ δείχνετε μεγάλη ζήλο στὴν προ-σπάθειά σας νὰ πιᾶσετε φι-λί-α. Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι εἶ-ναι καχύποπτοι καὶ δὲν ἐπιτρέ-πουν νὰ εἰσβάλῃ κανεὶς ἀπὸτο-μα στὴν ἰδιαιτέρη ζωὴ τους. Ἄν δοῦν ὅτι ἔχετε αὐτὴ τὴν τάση, θά ἀποτραβηχθοῦν, ἐπειδὴ ἐσεῖς δείξατε μεγάλη διασύν-η. Καλύ-τερα νὰ περιμένετε νὰ ὠριμά-σουν οἱ σχέσεις σας.

2ον) Νὰ σέβεσθε τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴ τῶν γειτόνων σας. Χιλιάδες οἰκογένειες στενοχω-ριοῦνται μὲ τὴν ἀδιακρίσία τῶν γειτόνων τους νὰ ἔρχονται στὸ σπῆ-τι τους σὲ ἀκατάλληλες ὥ-ρες, νὰ διαβάζουν τὰ βιβλία τους καὶ νὰ δανείζονται συχνά τὰ πράγματά τους. Ὅταν ἀ-κοῦν νὰ πλησιάζουν τὰ δῆματα μιᾶς τέτοιας γειτόνισσας, μορ-φάζουν καὶ λένε: «Τὶ νὰ θέλῃ πάλι!». Μὴν τοὺς μοιάσετε λοι-πὸν ἂν θέλετε νὰ εἰσθε συμπα-θεῖς.

3ον) Νὰ εἰσθε ἀξιο-πρεπῆς. Αὐτὸ σημαίνει πολλὰ. Νὰ μὴ θέλετε π.χ. νὰ ἐπιβάλετε στοὺς γείτονές σας τὰ γατιά σας καὶ τὰ σκυλιά σας. Νὰ βλέπετε πότε-πότε τὸ ρωλόι ὅταν κάνετε ἐπισκέψεις. Νὰ μὴν ἐκμεταλλεύεσθε τὴν φι-λοξενία τους.

4ον) Νὰ μάθετε καὶ νὰ παρατηρῆτε τὶς συνηθειές τῶν γει-

τόνων σας. Αὐτὸ δὲν εἶ-ναι φυσικὰ καὶ πόσο εὐκόλο, ὅ-ταν μάλιστα προέρχεσθε ἀπὸ χωριὸ καὶ δὲν ἔχετε συνειθίσει στὴ ζωὴ τῆς πόλεως. Μὲ ἀρκετὴ προσοχὴ ὥστόσο θά ξεπεράσετε τὸ σκόπελο καὶ δὲν θά κινδυνέ-σετε νὰ σὰς πονεῖ χωριάτιστα.

5ον) Ἐχετε μαζε-μένα σὲ λογικὸ βάθ-μὸ τὰ λουριὰ τῶν πα-ιδ-ιών σας. Ἄν τοὺς ἔχετε ἀπόλυτὴ ἐλευθερίαν νὰ κά-νουν ὅ,τι θέλουν, πολὺ συχνά θά βρεθῆτε σὲ δύσκολη θέσι, γιὰτί, μὴν ἔχοντας συναίσθησι- τοῦ τί ἐπιτρέπεται καὶ τί δὲν ἐπιτρέπεται, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ γίνουν ἐνοχλητικὰ καὶ νὰ κα-ταςτρέφουν τὰ πράγματα τῶν γειτόνων σας. Καὶ φυσικὰ, μιὰ οἰκογένεια μὲ «ἀνυπόφορα» παιδιὰ δὲν εἶναι καθόλου ἐπι-θυμητή.

6ον) Νὰ δγαίνετε ἔξω ἀπὸ τὰ άτομι-κά σας ἐνδιαφέρον-τα. Εἶναι σημαντικό πράγμα νὰ μπορῆτε νὰ ἐνδιαφερθῆτε γιὰ τὶς ἐλπίδες, τὰ σχέδια καὶ τὰ προβλήματα τῶν ἄλλων ἀνθρώ-πων, μὲ τὴ διάθεσι νὰ τοὺς βο-ηθήσετε. Τότε, ἀσφαλῶς, ὅλοι θά σὰς συμπαθοῦν, γιὰτί ὅλοι θαριοῦνται τοὺς ἀδιάφορους καὶ ξερούς τύπους.

7ον) Νὰ εἰσθε ὑπε-ρήφανες γιὰ τὴν γει-τονιά σας καὶ νὰ τὸ δείχνετε. Πολὺ συμπα-θητικὲς μπορεῖτε νὰ γίνετε στοὺς γείτονες, πού μόλις ἤρ-θαν στὴν πόλιν σας ἂν δείξετε προθυμία νὰ τοὺς μιλήσετε γιὰ ὅλα τὰ καλὰ πού ἔχει, τὶς φθι-νὲς ἀγορές, τοὺς τόπους περι-πάτου, τὶς ἐξοχές κτλ.

8ον) Κάνετε τὸ σπῆ-τι σας τόπο πού νὰ θέλουν νὰ ἐπισκέ-πτονται οἱ γειτό-νισσές σας. Ἐνα τα-κτικὸ, ὁλόχαρο σπιτικό, πού τὸ διαπνέει τὸ πνεῦμα τῆς ἀγά-πης καὶ τῆς ἁρμονίας, ὅπου πάντα ὑπάρχει λίγο γλυκὸ, ἔ-νας καφές, ἕνα σοκολατάκι νὰ προσφερθῇ, ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ καλὴ καρδιά καὶ τὸ κέφι γιὰ τὴ ζωὴ, τραβά πάντα σὰν μαγνή-της τοὺς φίλους καὶ τοὺς γεί-τονες. Φροντίσετε νὰ εἶναι πάν-τα τέτοιο τὸ δῖκό σας!

★

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΛΗΡΩΜΕΝΗ

Ἐνας Γάλλος ποιητὴς εἶχε ἀφιερῶσει ἕναν τόμο ποιημάτων του στὴ δίδα ντὲ Συζέρ πού ἤ-τανε τρομερὰ ἀσχημῆ.

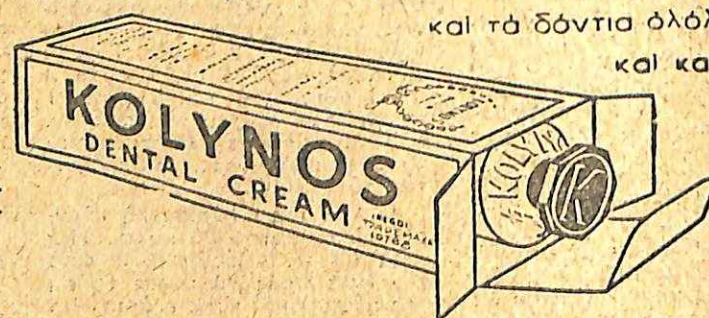
Ἡ Συζέρ πήγε στὸν διάσημο σατιρικό Πιρὸν καὶ τὸν παρα-κάλεσε νὰ γράψῃ ἕναν πρόλογο στὸ βιβλίο, πού νὰ λήῃ ὅτι ὁ ποιητὴς δὲν ἐνοίωσε ποτὲ γι' αὐτὴν τίποτε περισσότερο ἀπὸ ἕναν ἀγνὸ καὶ τίμιον ἔρωτα.

Ὁ Πιρὸν τὴν κῦτταξε καὶ τῆς εἶπε:

— Ἀντὶ πρόλογου, δεσπε-νίς, σὰς συμβουλεύω νὰ θάλε-τε τὴ φωτογραφία σας. Θά εἶ-ναι τὸ ἴδιο...

Γερά
δόντια
διατη-
ροῦνται
γερά
μέ τὴν
ΚΟΛΥΝΟΣ
πού ἀφρίζει,
καθαρίζει καὶ

ΕΙΣΧΩΡΕΙ
παντού.

ΓΕΝ. ΑΝΤ.: ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΟΡΕΜΑΤΑ — ΑΝΘΗ
ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΑ — ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ
— ΚΟΥΚΛΕΣ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ —

ΜΑΡΙΚΑ ΚΑΨΑΛΗ

ΦΩΚΙΩΝΟΣ 6Β. — ΤΗΛΕΦ. 34.758.

Προθέχετε
τὰς
ἀπομιμήσεις!

Ἄ
γνήσια „ΦΛΕΞ ΦΟΡΜ“
φέρουν ἐσωτερικῶς
ἐρραμένην
τὴν μάρκα
„FLEX FORM“

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ
τὰς
ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ!

Flex-Form

ΚΟΡΣΕΔΕΣ - ΛΑΣΤΕΞ & ΣΟΥΤΙΕΝ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ * ΕΥΘΗΝΑΙ ΤΙΜΑΙ
ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ - ΚΟΝΤΩΣΗΣ

Ερμού 50

Γυναίκες
Νεωτερισμοί

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ